ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

* அன்னபுகழ்முடும்பையண்ணலுலகாசிரியனான

பிள்ளைலோகாசார்யர்

சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக அருளிச்செய்த

முமுக்ஷுப்படியும்,

இதற்கு,

திருவனந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிசேஷமாய்

விசதவாக்சிகாமணியான

அழகியமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

திருமந்த்ரார்த்தமென்னும்

வ்யாக்யாநமும்,

இதற்கு

உபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகரான

சுத்தஸத்வம்

எம்பாவய்யங்கார் செய்தருளின

அரும்பதவிளக்கமும்,

சுத்தஸத்வம்

தோட்டாசார்யர் அரும்பதமும்

பிள்ளை லோகம்ஜீயர் அரும்பதமும்

பதவுரையுடன்

ப்ரமாணத்திரட்டும்.

ஸ்ரீமாந்-உ-வே - அரசாணிபாலை - கந்தாடை

க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமியால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

திருவல்லிக்கேணி:

செ. இ. அரங்கசாமிமுதலியாரால்,

சை - இரத்தினசெட்டியாரவர்களது

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1891.

Registered Copy-right.

600 008

ஸ்ரீ

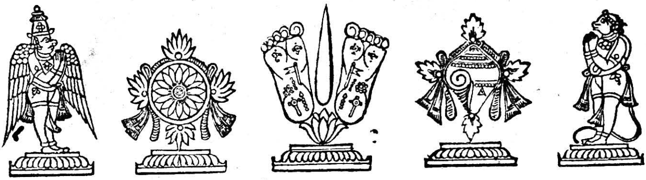

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருமந்த்ரார்த்தம்.

தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

மணவாளமாமுனிக ளருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையின்

ஒட்டுத் தனியன்.

లోకగురుంగురుభిస్సహపూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్ ।
శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ ॥ ౧ ॥

லோககுரும்குருபிஸ்ஸஹபூர்வை: கூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்-
ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேசௌ தீப்ரஶயாநகுருஞ்சபஜேஹம். க.

ஈயுண்ணிபத்மநாப ரருளிச்செய்த பிள்ளைலோகாசாரியர் விஷயமான

தனியன்.

లోకాచార్యాయగురవే కృష్ణపాదస్యసూనవే ।
సంసారభోగిసన్దష్ట జీవజీవాతవేనమః ॥ ౨ ॥

லோகாசார்யாயகுரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே-
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவேநம:. உ.

முற்சொன்ன குருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான

தனியன்.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।
సమస్తాత్మగుణావాసం వన్దేకూరకులోత్తమమ్ ॥ 3 ॥

லோகாசார்யக்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்-
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தேகூரகுலோத்தமம். ௩.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான

தனியன்.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే ।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్యకైఙ్కర్యశాలినే॥ ౪ ॥

நமஸ்ஸ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே-
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்ய கைங்கர்யஶாலிநே. ச.

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான
கோட்டூ ரழகியமணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

లోకాచార్యపదామ్భోజ రాజహంసాయితాన్తరమ్ ।
జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వన్దేసౌమ్యవరంగురుమ్॥ ౫ ॥

லோகாசார்யபதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம்-
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம் வந்தேஸௌம்யவரம்குரும். ரு.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணையன் விஷயமான தனியன்.

శ్రీజిహ్వావదధీశదాసమమల మశేషశాస్త్రవిదమ్ ।
సున్దరవరగురుకరుణా కన్దళితజ్ఞానమన్దిరంకలయే॥ ౬ ॥

ஸ்ரீஜிஹ்வாவததீஶதாஸமமல மஶேஷஶாஸ்த்ரவிதம்-
ஸுந்தரவரகுருகருணா கந்தளிதஜ்ஞாநமந்திரம்கலயே. சு.

சாற்றும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

(வானமாமலைஜீயரருளிச்செய்தவை.)

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
நீதில்திருமலையாழ்வார் செழுங்குரவைமணவாளர்
ஓதரியபுகழ்த்திருநா வீறுடையபிரான்தாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே. (க)

வாழியுலகாசிரியன் வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னு மாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்ப மல்குமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழ்ந்திருக்கு மிருப்பு. (உ)

ஓதுமுடும்பை யுலகாசிரியனருள்
ஏதுமறவாதவெம் பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர் மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர். (ங)

பிள்ளைலோகாசார்யர்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆவணக்காப்பக

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

சுத்தஸத்வம்

எம்பாவய்யங்கார் அருளிச்செய்த

அரும்பதவிளக்கம்.

சுத்தஸத்வம் - தோட்டாசார்யர்ஸ்வாமிவிஷயமான

ச்லோகங்கள்.

శుద్ధసత్వమహాచార్య గురవేవిదధేనమః ।
యత్పదాంభోరుహద్వన్ద్వ స్మృతిర్మేసర్వదాయినీ ॥
శుద్ధసత్వమహాచార్యాన్ ధ్యాత్వాతత్కరుణాబలాత్ ।
మన్త్రార్థోదాహృతశ్లోక గాథాదీనాంవిశేషతః ॥
సంప్రదాయార్థబోధాయ చేతనోజ్జీవనేచ్ఛయా ।
పూర్వాచార్యైర్విరచిత వ్యాఖ్యానానియథాక్రమమ్ ॥
విలోక్యతత్తద్వ్యాఖ్యాన పఙ్క్తిరేవాత్రలిఖ్యతే ।
తస్మాత్సద్భిరయంగ్రన్థ స్సాదరంసముదీక్ష్యతామ్ ॥

ஶுத்தஸத்வமஹாசார்ய குரவேவிததேநம:-
யத்பதாம்போருஹத்வந்த்வ ஸ்ம்ருதிர்மேஸர்வதாயிநீ.
ஶுத்தஸத்வமஹாசார்யாந் த்யாத்வாதத்கருணாபலாத்-
மந்த்ரார்த்தோதாஹ்ருதஶ்லோக காதாதீநாம்விஶேஷத:.
ஸம்ப்ரதாயார்த்தபோதாய சேதநோஜ்ஜீவநேச்சயா-
பூர்வாசார்யைர்விரசித வ்யாக்யாநாநியதாக்ரமம்.
விலோக்யதத்தத்வ்யாக்யாந பங்க்திரேவாத்ரலிக்யதே-
தஸ்மாத்ஸத்பிரயம்க்ரந்தஸ் ஸாதரம்ஸமுதீக்ஷ்யதாம்.

"పునశ్చాహీశ్వరశ్రీమాన్ మన్నియోగాన్మహీతలే । జనిష్యతిశ్రీనగర్యాం యతీన్ద్రప్రవణాత్మనా, హరిస్త్రాతుంలోకాన్ స్వయమవతతారస్వకృపయా పునఃపుంసఃపూర్వాన్ శఠరిపుముఖానప్యజనయత్ । అతృప్త్యైతావత్యాప్యభిమతమవాతీతరదయం సనశ్రేయోభూయోరుచిరవరయోగీవితరతు ॥ శ్రీమద్రఙ్గేవసతివిజయీ విశ్వసంరక్షణార్థం భూత్వాభూయోవరవరముని ర్భోగినాంసార్వభౌమః" "புநஶ்சாஹீஶ்வரஶ்ரீமாந் மந்நியோகாந்மஹீதலே- ஜநிஷ்யதிஶ்ரீநகர்யாம் யதீந்த்ரப்ரவணாத்மநா, ஹரிஸ்த்ராதும்லோகாந் ஸ்வயமவததாரஸ்வக்ருபயா புந:பும்ஸ:பூர்வாந் ஶடரிபுமுகாநப்யஜநயத்- அத்ருப்த்யைதாவத்யாப் யபிமத மவாதீதரதயம் ஸநஶ்ரேயோபூயோ ருசிரவரயோகீ விதரது - ஶ்ரீமத்ரங்கேவஸதிவிஜயீ விஶ்வஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பூத்வாபூயோ வரவரமுநிர் போகிநாம் ஸார்வபௌம:" (க) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

திருமந்த்ரார்த்தம் - அவதாரிகை.

ஸ்ரீயஃபதியாய்

ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு லோகஸம்ரக்ஷணத்திலுண்டான மஹா அத்ருப்தி தீர்ந்து த்ருப்திபெறுகைக்காக அவதரிப்பித்தருளத் திருவவதரித்தவராய், திருவனந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிஶேஷமான அழகியமணவாளமாமுனிகள், ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக, ஸர்வேஶ்வரன் ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரா ப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸர்வருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரம க்ருபையாலே செய்தருளின முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களை அத்யந்த மந்தமதிகளும் அநாயாஸேந அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, "పదచ్ఛేదఃపదార్థోక్తిర్విగ్రహోవాక్యయోజనా। ఆక్షేపస్యసమాధానం వ్యాఖ్యానంపఞ్చలక్షణమ్" "பதச்சேதஃபதார்த்தோக்திர் விக்ரஹோவாக்யயோஜநா - ஆக்ஷேபஸ்யஸமாதாநம் வ்யாக்யாநம்பஞ்சலக்ஷணம்" (உ) என்கிறபடியே - பஞ்சலக்ஷண லக்ஷிதமான வ்யாக்யாநம் செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முமுக்ஷுப்படிக்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதாரண க்ரமத்தை உபோத்காத ஸங்கதியாக முந்துற இச்சூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியாய்) என்றுதொடங்கி. "చిన్తాంప్రకృతసిద్ధ్యర్థా ముపోద్ఘాతం తథావిదుః. ప్రకృతసిద్ధ్యనుకూలచిన్తా కాలావచ్ఛిన్న ప్రకృతకార్య ఘటకత్వ ముపోద్ఘాతః" "சிந்தாம் ப்ரக்ருதஸித்த்யர்த்தா முபோத்காதம் ததாவிதுஃ. ப்ரக்ருதஸித்த்யநுகூலசிந்தா காலாவச்சிந்ந ப்ரக்ருதகார்ய கடகத்வ முபோத்காதஃ" (ங) என்றார்களிறே.

இதுதன்னிலும், "మఙ్గళాదీని మఙ్గళమధ్యాని మఙ్గళాన్తాని" "மங்களாதீநி மங்களமத்யாநி மங்களாந்தாநி" (ச) என்கிறபடியே - க்ரந்தாதியில் மங்களாசரணம் ஆவஶ்யகமாகையாலே மங்களஞ் செய்தருளுகிறார் (ஸ்ரீயஃபதியாய்) என்று. "అథశబ్దానుశాసనమ్" ఇతి మహాభాష్యాదౌ. "అకారోవిష్ణోఃప్రథమంనామోచ్యతే" ఇతి శ్రుతిశ్చ. "అఇతిభగవతో నారాయణస్య ప్రథమాభిధానమభిదధతా మహాభాష్యకారేణ కింనామమఙ్గళంనకృతమ్" "அதஶப்தாநுஶாஸநம்" (ரு) இதி மஹாபாஷ்யாதௌ. "அகாரோவிஷ்ணோஃ ப்ரதமம்நாமோச்யதே" (சு) இதி ஶ்ருதிஶ்ச. "அஇதிபகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநமபிதததா மஹாபாஷ்யகாரேண கிம்நாம மங்களம் நக்ருதம்" (எ) என்று ஶாப்திகர் சொன்னாப்போலே, "శ్రీరితిప్రథమంనామలక్ష్మ్యాః" "ஸ்ரீரிதிப்ரதமம் நாமலக்ஷ்ம்யாஃ" (அ) என்று லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரதமாபிதாநத்தைச் சொன்னபோதே யெல்லா மங்களங்களும் செய்தருளினாராய்த்து. "దేవతావాచకాశ్శబ్దా యేచభద్రాదివాచకాః। తేసర్వేనైవనిన్ద్యాస్స్యుర్లిపితోగణతోపివా" "தேவதாவாசகாஶ்ஶப்தா யேசபத்ராதிவாசகாஃ - தே

ஸர்வேஷைவநித்யாஸ்யுர் விபிதோகணதோபிவா" (கூ) என்றுஞ்சொன்னார்களிறே. "శ్రయన్తీవైష్ణవంభావంసా శ్రీరితినిగద్యతే" "ஶ்ரயந்தீவைஷ்ணவம்பாவம் ஸா ஸ்ரீரிதிநிகத்யதே" (கo) என்று-பகவானுடைய ஸ்வபாவத்தை ஆஶ்ரயியா நிற்கிறவிவள் ஸ்ரீயென்று சொல்லப்படாநின்றாளென்றும்; "శ్రయన్తీంశ్రీయమాణాఞ్చ శృణతీంశృణ్వతీమపి" "ஶ்ரயந்தீம்ஶ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருணதீம் ஶ்ருண்வதீமபி" (கக) என்று - ஆஶ்ரயியாநின்றாள், ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்றாள், ஆஶ்ரிதர்க்கு நன்மைகளை யுண்டாக்காநின்றாள், ஆஶ்ரிதர் வார்த்தைகளைக் கேளாநின்றாள் என்றும்; "శృణాతినిఖిలాన్ దోషాన్ శృణాతిచగుణైర్జగత్ । శ్రీయతేచాఖిలైర్నిత్యం శ్రయతేచపరంపదమ్" "ஶ்ருணாதிநிகிலாந்தோஷாந் ஶ்ருணாதிசகுணைர்ஜகத்-ஶ்ரீயதேசாகிலைர்நித்யம் ஶ்ரயதேசபரம்பதம்" (கஉ) என்று-நிகிலதோஷங்களை ஹிம்ஸியாநின்றாள், ஜகத்தை குணங்களாலே விஸ்த்ருதமாக்காநின்றாள், எல்லாராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்றாள், பரமப்ராப்யமாக ஶ்ருதியிலே கேட்கப்படாநின்றாள் என்னும் இத்யாதி ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, "లక్ష్మీః పద్మాలయా" "லக்ஷ்மீः பத்மாலயா" (கங) என்னும் இத்யாத்யபிதாநங்களிலும் இது ப்ரதமாபிதாநமாய்த்து.

"వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிः-ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" (கச) என்று வைகுண்டமென்று திருநாமமான பரலோகத்திலே ஸ்ரீயோடேகூட ஜகத்பதியாய், ஒருவர்நெஞ்சுக்கும் நினைக்கவரியனாய், ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனானவன், பக்தரான பாகவதரோடேகூடி யெழுந்தருளியிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற சைவபுராண வசநார்த்தத்தை யுட்கொண்டு அவதாரிகாவதரணம் என்று பிள்ளைலோகஞ்ஜீய ரரும்பதத்திலு மருளிச்செய்தார். "பக்தாः - குணநிஷ்டாः, பாகவதாः-வ்ருத்திநிஷ்டாः" என்றுமருளிச்செய்வர்கள். அவதாரிகாநாம-பூர்வோத்தர க்ரந்தயோரஸாங்கத்ய நிராஸ பூர்வகஸங்கதி ப்ரதர்ஶக க்ரந்தவிஶேஷः.

(ஸ்ரீயःபதியாயித்யாதி) விஶேஷணசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இவ்விஶேஷணத்தை முற்பட வருளிச்செய்தது, ஸ்வரூபநிரூபகையா யிருக்கையாலே. நிரூபகமாவது-வஸ்துவை வஸ்த்வந்தரத்திற்காட்டில் வ்யாவர்த்திப்பிக்குமது. "ఆకారిణస్తువిజ్ఞాన మాకారజ్ఞానపూర్వకమ్ । తదాకారంశ్రియంజ్ఞాత్వాజ్ఞాతవ్యో భగవాన్ హరిః" "ஆகாரிணஸ்துவிஜ்ஞாந மாகாரஜ்ஞாநபூர்வகம் - ததாகாரம்ஶ்ரியம்ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யோபகவாந்ஹரிः" (கரு) என்று அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானா ரருளிச்செய்தாரிறே. "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతాన స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణ జ్ఞానానన్దైకస్వరూపః" "ஶ்ரியःபதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபः" (கசு) என்றும், "జ్ఞాతుర్జ్ఞానంనిరూపకమ్" "ஜ்ஞாதுர்ஜ்ஞாநம்நிரூபகம்" (கஎ) என்றும் - ஸ்வரூப நிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்குமுன்னே ஸ்ரீயःபதித்வத்தைச் சொல்லும்படி அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாந நிரூபகை

யா யிருக்கும்படியை யதீந்த்ர ரருளிச்செய்தா ராகையாலே, யதீந்த்ரப்ரவணரான விவரும் அப்படியே யருளிச்செய்கிறார். "యతీన్ద్రప్రవణాత్మనా" "யதீந்த்ர ப்ரவணாத்மநா" (௧௮) என்னக்கடவதிறே.

ஸ்ரீய:பதியாகையாவது- "ఇతిసకలవిభూత్యవాప్తిహేతుః" "இதிஸகலவிபூத்யவாப்திஹேது:" (௧௯) என்றும் "వేదాన్తాస్తత్త్వచిన్తాం మురభిదురసి యత్పాదచిహ్నైస్తరన్తి" "வேதாந்தாஸ்தத்வசிந்தாம் முரபிதுரஸி யத் பாதசிஹ்நைஸ்தரந்தி" (௨௦) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வமங்களாவஹையாய் ஸர்வோத்கர்ஷாவஹையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாயிருக்கை.

(ஸ்ரீய:பதி) என்கிறவிடத்தில், ஸ்ரீய: என்றும் பதி: என்றும் பதத்வயமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அலுக்ஸமாஸமாய், ஸமஸ்த பதமென்று ஸம்ப்ரதாயம். ஸ்ரீஸப்தம் உபலக்ஷணமாய், "వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రీసహాయోజనార్దనః। ఉభాభ్యాంభూమినీళాభ్యాం సేవితఃపరమేశ్వరః" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜநார்த்தந: - உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித:பரமேஸ்வர:" (௨௧) என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலும், "திருமகள் மண்மகளாயர்மடமகளென்றிவர்மூவர்" § என்று ஆழ்வாரும், "శ్రీవల్లభ! ఏవం భూత భూమి నీళానాయక!" "ஸ்ரீவல்லப!ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக!" (௨௨) என்று எம்பெருமானாருமருளிச்செய்தபடியே ஸ்ரீபூமி நீளாபதியாயிருக்கை யென்றபடி. "శ్రీభూనీళాపతిర్యోసావీశ్వరస్సఉదాహృతః। తస్మాత్సర్వేశ్వరత్వంతు వాసుదేవేప్రతిష్ఠితమ్" "ஸ்ரீபூநீளாபதிர்யோஸாவீஸ்வரஸ்ஸ உதாஹ்ருத: - தஸ்மாத் ஸர்வேஸ்வரத்வம்து வாஸுதேவே ப்ரதிஷ்ட்டிதம்" (௨௩) என்று பாத்மோத்தரத்திலும் சொல்லிற்றிறே.

அத்ரேயம் அபியுக்தோக்தி:—தயாஸதகே, "సమస్తజననీంవన్దే చైతన్యస్తన్యదాయినీమ్। శ్రేయసీంశ్రీనివాసస్య కరుణామివరూపిణీమ్॥ వన్దేవృషగిరీశస్య మహిషీంవిశ్వధారిణీమ్। తత్కృపాప్రతిఘాతానాం క్షమయావారణంయయా॥ నిశామయతుమాంనీళా యద్భోగపటలైర్ధ్రువమ్। భావితంశ్రీనివాసస్య భక్తదోషేష్వదర్శనమ్" "ஸமஸ்தஜநநீம்வந்தே சைதந்யஸ்தந்யதாயிநீம் - ஸ்ரேயஸீம்ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய கருணாமிவரூபிணீம் - வந்தேவ்ருஷகிரீஸஸ்ய மஹிஷீம்விஸ்வதாரிணீம் - தத்க்ருபாப்ரதிகாதாநாம் க்ஷமயாவாரணம்யயா - நிஸாமயதுமாம்நீளா யத்போகபடலைர்த்ருவம் - பாவிதம் ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய பக்ததோஷேஷ்வதர்ஸநம்" (௨௪) என்று - சேதநனை யதாபராதம் ஸிக்ஷிக்க உத்யுக்தனாயிருக்கிறவனை ஸிக்ஷையில்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார், ஸிக்ஷோத்யோகமே வாராதபடி க்ஷமிப்பிக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார், ஸிக்ஷோத்யோக ஹேதுக்களான அபராதங்களைக் காணாதபடி பண்ணும் ஸ்ரீநீளாதேவியாரென்றதாய்த்து. "యాభిస్త్వం స్తనబాహుదృష్టిభిరివస్వాభిఃప్రియంశ్లాఘసే" "யாபிஸ்த்வம்ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபிரிவ ஸ்வாபி:ப்ரியம் ஸ்லாகஸே" (௨௫) என்கிறபடியே அவயவியான பெரியபிராட்டியாரைச் சொன்னபோதே அவயவபூதரானவர்களைச் சொல்லுகை அர்த்தாத்ஸித்தம்.

§ திருவாய்மொழி - ௧-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, ௪-ம் பாட்டு.

ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்

ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனைகையாவது - ஸ்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேஶவிஶேஷத்தையும் நகரவிஶேஷத்தையும் இருப்பிடமாகவுடையனாயிருக்கை. இவ்விடத்தில், ஸ்ரீஶப்தத்தாலே-போக்ய போகோபகரண போகஸ்த்தாநங்களைச் சொல்லுகிறது.—ஸ்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த மேன்மையாவது-"శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వమశ్నుతే" "ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வ மஶ்நுதே" (உசு). ஶ்ரத்தை என்று-லக்ஷ்மி; "శ్రద్ధాలక్ష్మీస్సరస్వతీ" "ஶ்ரத்தா லக்ஷ்மீஸ் ஸரஸ்வதி" (உஎ) இதி புராணவசநாத். ஶ்ரத்தையாலே தேவனாய், ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி லீலாவிநோதரஸிகனாய், நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநத்வம் ஸ்வாபாவிகமாய் அநவதிகாதிஶயமாய் விளங்காநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் அப்படிப்பட்ட தேவத்வத்தை யடையாநின்றானென்றும், "అపాఙ్గా భూయాంసో యదుపరి పరం బ్రహ్మ తదభూత్" "அபாங்கா பூயாம்ஸோ யதுபரிபரம் ப்ரம்ஹததபூத்" (உஅ) என்றும் சொல்லப்பட்ட மஹத்வம்: அதுக்குத்தகுதியான தேஶநகரவிஶேஷமாவது- "వైకుణ్ఠం నామ దేవస్య లోకశ్రేష్ఠం సనాతనమ్" "வைகுண்டம்நாமதேவஸ்ய லோகஶ்ரேஷ்ட்டம் ஸநாதநம்" (உகூ) என்றும், "తన్మధ్యే నగరం దివ్యం వైకుణ్ఠం నామ నామతః । తత్రాస్తే భగవాన్ దేవో వాసుదేవస్సనాతనః" "தந்மத்யேநகரம்திவ்யம் வைகுண்டம் நாமநாமத:- தத்ராஸ்தே பகவாந்தேவோ வாஸுதேவஸ்ஸநாதந:" (ஙo) என்றும் பராஶரஸம்ஹிதையில் சொல்லிற்றிறே. ஸ்ரீபாகவதே, "న వర్తతే యత్ర రజస్తమస్తయోస్సత్త్వం చ మిశ్రం న తు కాలవిక్రమః । న యత్ర మాయా కిముతాపరే హరేరనువ్రతా యత్ర సురాసురార్చితాః" "நவர்த்ததேயத்ர ரஜஸ்தமஸ்தயோஸ் ஸத்வஞ்சமிஶ்ரம் நதுகாலவிக்ரம:- நயத்ரமாயா கிமுதாபரோஹரோரநுவ்ரதாஸ்தத்ர ஸுராஸுரார்ச்சிதா:" (ஙக). அஸ்யார்த்த:—ஸுரா ஸுரார்ச்சிதா:, ஹரோரநுவ்ரதா:—பார்ஷதா:;-அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதய:, யத்ர, தத்ர-வைகுண்டே, ரஜஸ்தமஸ்தயோர் மிஶ்ரம்ஸத்வஞ்ச காலவிக்ரமஶ்ச யத்ரமாயாச ந, அபரே-இதரே;-வ்யாதய:, நஸந்தீதிகிமுத ? என்றிறே சுகர் கொண்டாட்டம்.

நித்யமுக்தாநுபாவ்ய னைகயாவது-அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும் * ஸதாபஶ்யந்திப்படியே அநுபாவ்யனாயிருக்கை. "ఏవం వైకుణ్ఠనాథోఽసౌ రాజతే పరమే పదే । సేవ్యమానస్సదా నిత్యైర్ముక్తైర్భోగపరాయణైః" "ஏவம்வைகுண்டநாதோஸௌ ராஜதேபரமேபதே - ஸேவ்யமாநஸ்ஸதா நித்யைர்முக்தைர்ப்போகபராயணை:" (ஙஉ) என்று ஸ்ரீபராஶரஸம்ஹிதையில் சொல்லிற்றிறே.

நித்யராவார்-"అనన్త విహగేశాన విష్వక్సేనాదయోఽమరాః" "அநந்தவிஹகேஶாந விஷ்வக்ஸேநாதயோமரா:" (ஙங) இதி பகவச்சாஸ்த்ரே. "నిత్యత్వం నామ నిత్యతయా శాస్త్రావగతస్య వస్తునః పరమపురుషస్య నిత్యేష్టత్వాత్ తథాత్వమస్తీతి శాస్త్రేణావగమ్యతే" "நித்யத்வம்நாம - நித்யதயாஶாஸ்த்ராவகதஸ்ய வஸ்துந: பரமபுருஷஸ்ய நித்யேஷ்டத்வாத் ததாத்வமஸ்தீதி ஶாஸ்த்ரேணாவகம்யதே."

"ఇచ్ఛాతఏవతవవిశ్వపదార్థసత్తానిత్యంప్రియా స్తవతు కేచన తేహినిత్యాః । నిత్యంత్వదేకపరతన్త్ర
నిజస్వరూపాభావత్కమఙ్గళగుణాహినిదర్శనంనః" "இச்சாதஏவ தவவிஶ்வபதார்த்த
ஸத்தா நித்யம்ப்ரியாஸ்தவதுகேசநதேஹிநித்யா꞉- நித்யம்த்வதேகபாரதந்த்ர
நிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்களகுணாஹிநிதர்ஶநம்ந꞉" (௩௪) என்று கூரத்தாழ்
வான்.

முக்தனாவான்- " ఉపాయపరిగ్రహానన్తరంనిత్యనైమిత్తిక భగవదాజ్ఞాకైఙ్కర్యరూపా
ణి స్వయంప్రయోజనతయాకుర్వన్ భగవద్భాగవతాపచారాంశ్చవర్జయన్ దేహావసానకాలే సు
కృతదుష్కృతే మిత్రామిత్రయోర్నిక్షిపన్ 'వాఙ్మనసి' ఇత్యాదిప్రకారేణ హార్దే పరమాత్మనివిశ్ర
మ్య ముక్తిద్వారభూత సుషుమ్నాఖ్య నాడ్యాంప్రవిశ్య బ్రహ్మరన్ధ్రాన్నిష్క్రమ్య హార్దేనసాకం
సూర్యకిరణద్వారాఽగ్నిలోకంగత్వా దినపూర్వపక్షోత్తరాయణ సంవత్సరాభిమాని దేవతాభి
ర్వాయునాచ పథిసత్కృత స్సూర్యమణ్డలంభిత్వా రథచక్ర రన్ధ్రద్వారా సూర్యలోకం గత్వా
అనన్తరం చన్ద్రవిద్యుద్వరుణేన్ద్రప్రజాపతిభిర్మార్గదర్శిభిరాతివాహికగణైస్సోపచారం తత్తల్లోకా
నతీత్య ప్రకృతివైకుణ్ఠసీమా పరిచ్ఛేదికాంవిరజాంతీర్త్వా సూక్ష్మశరీరంవిహాయ అమానవకరస్పర్శా
దప్రాకృతదివ్యవిగ్రహయుక్త శ్చతుర్భుజో బ్రహ్మాలఙ్కారేణాలఙ్కృతః ఇన్ద్రప్రజాపతి సంజ్ఞిక
నగరద్వారపాలాభ్యనుజ్ఞయా శ్రీవైకుణ్ఠాఖ్యదివ్యనగరం ప్రవిశ్య పతాకాలఙ్కృత దీర్ఘప్రాకార
సహిత గోపురమతీత్య ఐరమ్మదాఖ్యామృత సరస్సోమసవనాఖ్యాశ్వత్థశ్చదృష్ట్వా, 'శతంమాలాహ
స్తాః' ఇత్యాద్యుక్త పఞ్చశతదివ్యాప్సరోగణైః పరిచారితో బ్రహ్మగన్ధాదిభి రలఙ్కృత స్తత్రత్యాన
న్త గరుడవిష్వక్సేనాదీన్ ప్రణమ్య తైర్బహుమతో మహామణిమణ్టప మాసాద్య పర్యఙ్కసమీపే
స్వాచార్యాన్ ప్రణమ్య పర్యఙ్కసమీపంగత్వా తతోధర్మాదిపీఠే ఉపరికమలే అనన్తే విమలాది
భిశ్చామరహస్తాభి స్సేవ్యమానం శ్రీభూనీళాసేవితం శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధోపేతం జాజ్వల్య
మాన కిరీటమకుట చూడావతంస మకరకుణ్డల గ్రైవేయక హార కేయూర కటక శ్రీవత్స కౌస్తుభ
ముక్తా దామోదరబన్ధన పీతామ్బర కాఞ్చీగుణ నూపురాద్యపరిమిత దివ్యభూషణభూషితమ్ అప
రిమితోదార గుణసాగరం భగవన్తం దృష్ట్వా పాదేన పర్యఙ్క మారుహ్య తేనస్వాఙ్కే స్థాపితః
కోసీతిపృష్టః బ్రహ్మప్రకారోస్మీత్యుక్త్వా తేనకటాక్షిత స్తదనుభవజనిత హర్షప్రకర్షా త్సర్వకాల
సర్వావస్థోచిత సర్వకైఙ్కర్య రతిరావిర్భవ ద్గుణాష్టకః ఉత్తరావధిరహితః బ్రహ్మానుభవవాన్
యః సముక్త ఇత్యుచ్యతే" "உபாயபரிக்ரஹாநந்தரம் நித்யநைமித்திக பகவதாஜ்
ஞா கைங்கர்யரூபாணி ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயா குர்வந் பகவத் பாகவதாபசா
ராம்ஶ்ச வர்ஜயந் தேஹாவஸாநகாலே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே மித்ராமித்ரயோ
ர்நிக்ஷிபந் 'வாங்மநஸி' இத்யாதி ப்ரகாரேண ஹார்த்தே பரமாத்மநி விஶ்ரம்ய
முக்தித்வாரபூத ஸுஷும்நாக்யநாட்யாம் ப்ரவிஶ்ய ப்ரம்ஹரந்த்ராந்நிஷ்க்ரம்
ய ஹார்த்தேநஸாகம் ஸூர்யகிரணத்வாரா அக்நிலோகம் கத்வா திநபூர்வப
க்ஷோத்தராயண ஸம்வத்ஸராபிமாநிதேவதாபிர்வாயுநாச பதிஸத்க்ருதஸ்ஸூ
ர்யமண்டலம்பித்வா ரதசக்ர ரந்த்ரத்வாரா ஸூர்யலோகம் கத்வா அநந்தரம்
சந்த்ரவித்யுத் வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிபிர் மார்க்கதர்ஶிபி ராதிவாஹிககணைஸ்
ஸோபசாரம் தத்தல்லோகாநதீத்ய ப்ரக்ருதி வைகுண்டஸீமா பரிச்சேதிகாம்
விரஜாம் தீர்த்வா ஸூக்ஷ்மஶரீரம் விஹாய அமாநவகரஸ்பர்ஶா தப்ராக்ருத
திவ்யவிக்ரஹயுக்த ஶ்சதுர்ப்புஜோ ப்ரம்ஹாலங்காரேணாலங்க்ருத꞉ இந்த்ரப்ர

ஜாபதி ஸம்ஜ்ஞக நகர த்வாரபாலாப்யநுஜ்ஞயா ஶ்ரீவைகுண்டாக்ய திவ்யநகரம் ப்ரவிஶ்ய பதாகாலங்க்ருத தீர்க்க ப்ராகாரஸஹித கோபுரமதீத்ய ஐரம்மதாக்யாம்ருதஸரஸ் ஸோமஸவநாக்யாஶ்வத்தஞ்ச த்ருஷ்ட்வா, 'ஶதம்மாலா ஹஸ்தா:' இத்யாத்யுக்த பஞ்சஶததிவ்யாப்ஸரோகணை: பரிசாரிதோ ப்ரம்ஹகந்தாதிபிரலங்க்ருதஸ் தத்ர த்யாநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதீந் ப்ரணம்ய தைர் பஹுமதோ மஹாமணிமண்டபமாஸாத்ய பர்யங்கஸமீபே ஸ்வாசார்யாந் ப்ரணம்ய பர்யங்கஸமீபம் கத்வா ததோ தர்மாதிபீடே உபரிகமலே அநந்தே விமலாதிபிஶ் சாமரஹஸ்தாபிஸ் ஸேவ்யமாநம் ஶ்ரீபூநீளா ஸேவிதம் ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதோபேதம் ஜாஜ்வல்யமாந கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஶ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதர பந்தந பீதாம்பர காஞ்சீகுண நூபுராத்யபரிமித திவ்யபூஷண பூஷிதம் அபரிமிதோதார குணஸாகரம் பகவந்தம் த்ருஷ்ட்வா பாதேந பர்யங்கமாருஹ்ய தேந ஸ்வாங்கே ஸ்தாபித: கோஸீதிப்ருஷ்ட: ப்ரம்ஹப்ரகாரோஸ்மீத்யுக்த்வா தேநகடாக்ஷிதஸ் ததநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷாத் ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வகைங்கர்ய ரதி ராவிர்ப்பவத் குணஷ்டக: உத்தராவதிரஹித: ப்ரம்ஹாநுபவவாந் யஸ் ஸமுக்த இத்யுச்யதே" (௯௫) இதி யதீந்த்ரமததீபிகாயாம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவன்.

நிரதிஶயாநந்தயுக்தனையாவது - ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயாநந்த யுக்தனையிருக்கை. " నిరస్తః-అల్పీకృతః, అతిశయః-ఇతరాతిశయః,యేన స(ః) నిరతిశయః,సచాసౌ ఆనన్దశ్చ నిరతిశయానన్దః తేనయుక్తః-నిరతిశయానన్దయుక్తః" "நிரஸ்த:-அல்பீக்ருத:,அதிஶய:-இதராதிஶய:, யேநஸ(:)நிரதிஶய:, ஸசாஸௌ ஆநந்தஶ்ச நிரதிஶயாநந்த: தேநயுக்த: - நிரதிஶயாநந்த யுக்த:" என்று ஸமாஸமாகக்கடவது.

தைத்திரீயோபநிஷதி, "సైషానన్దస్య మీమాగ్ంసా భవతి-" వక్ష్యమాణానన్ద విచారో భవతీత్యర్థః. " యువాస్యాత్సాధుయువాధ్యాయకః । ఆశిష్ఠోదృఢిష్ఠోబలిష్ఠః । తస్యేయం పృథివీసర్వావిత్తస్యపూర్ణాస్యాత్ । సఏకోమానుష ఆనన్దః।శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య." యువా-పఞ్చవింశతివార్షికః.సాధుయువాధ్యాయకః:—సాధు-యథావిధి,సమ్యక్సంప్రదాయసిద్ధతయా స్వరవర్ణాద్యరహితంవా; యువశబ్దేన-ప్రత్యగ్రత్వమ్వివక్షితమ్. అవిస్మరణాన్నిత్యనవంయథా భవతి § తథాధ్యయనవానిత్యర్థః. యద్వా, స్వసమవయస్కానాం సర్వేషామధ్యాయకః - అధ్యాపకః, తదధికజ్ఞానవానిత్యర్థః. ఆశిష్ఠః - ఆశుతరక్రియావాన్. యద్వా, అశనక్షమః - అరోగఇత్యర్థః. యద్వా, ఆశీర్వాదవిషయభూతః - సర్వానురఞ్జక ఇత్యర్థః; 'సర్వాన్ దేవాన్' ఇతివత్. దృఢిష్ఠః - దృఢతరసత్త్వః; వ్యవస్థిత స్వభావఇత్యర్థః. బలిష్ఠః - మనోబలవాన్. శరీరమానస సర్వవిధబలవాన్. విత్తస్యపూర్ణా-విత్తేన పూర్ణా, ఏవంగుణసముదాయ విభూతిపౌష్కల్యఞ్చోక్త్వా, 'సఏకో మానుష ఆనన్దః' ఇతిశ్రుత్యా తస్యైవానన్దత్వముక్తమ్. అనుకూలత్వంహి ఆనన్దత్వమ్. శ్రోత్రియః - బ్రహ్మనిష్ఠః. అకామహతః - నిరస్తసాంసారికభోగః. అతోముక్త ఉచ్యతే

§ "తథాధ్యాయవాన్" "ததாத்யாயவாந்" என்றும்பாடம்.

ఇత్యుక్తమ్. ఏవఞ్చ యువత్వ దృఢగాత్రత్వ సౌన్దర్య జ్ఞాన బలైశ్వర్యాదయస్సంభూయ యత్రభవ
న్తి; సఏకో మానుష ఆనన్దః. సఆనన్దః అకామహతస్య శ్రోత్రియస్య ముక్తస్యాప్యస్తి; ముక్తస్య
సర్వానన్దానుభవశాలితయా తత్రమానుషానన్దస్యాన్తర్గతత్వాదితిభావః. "తేయేశతం మానుషఆ
నన్దాః । సఏకోమనుష్య గన్ధర్వాణామానన్దః । శ్రోత్రియస్య చాకామహతస్య । తేయేశతం మ
నుష్య గన్ధర్వాణామానన్దాః । సఏకో దేవగన్ధర్వాణామానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య ।
తేయేశతం దేవగన్ధర్వాణామానన్దాః। సఏకఃపితౄణాంచిరలోకలోకానామానన్దః । శ్రోత్రియస్య
చాకామహతస్య। తేయేశతంపితౄణాం చిరలోకలోకానామానన్దాః । సఏక ఆజానజానాం దే
వానామానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంఆజానజానాందేవానామానన్దాః ।
సఏకఃకర్మదేవానాం దేవానామానన్దః। యేకర్మణాదేవానపియన్తి । శ్రోత్రియస్యచాకామహత
స్య । తేయేశతంకర్మదేవానాం దేవానామానన్దాః । సఏకోదేవానామానన్దః । శ్రోత్రియస్యచా
కామహతస్య । తేయేశతందేవానామానన్దాః । సఏక ఇన్ద్రస్యానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకా
మహతస్య । తేయేశత మిన్ద్రస్యానన్దాః । సఏకో బృహస్పతే రానన్దః । శ్రోత్రియస్య చా
కామహతస్య। తేయేశతంబృహస్పతేరానన్దాః । సఏకఃప్రజాపతేరానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామ
హతస్య।తేయేశతంప్రజాపతేరానన్దాః। సఏకో బ్రహ్మణఆనన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య."
యేమనుష్యాఏవసన్తఃకర్మవిశేషేణవావిద్యావిశేషేణవా అన్తర్ధానాదిశక్త్యుపేతతయాగన్ధర్వత్వం
ప్రాప్తాః తే మనుష్యగన్ధర్వాః;అన్తరిక్షలోకవాసినః-దేవగన్ధర్వాః; చిరలోకస్థాయీలోకః యేషాం
తేచిరలోకలోకాః;- పితరః. ఆజానః-దేవలోకః,తత్రజాతా-ఆజానజాః; స్మార్తకర్మవిశేషతో దే
వస్థానేషుజాతా ఇత్యర్థః.అగ్నిహోత్రాదికర్మణా అగ్నీన్ద్రాదిసాయుజ్యంప్రాప్తాః-కర్మదేవాః. దే
వాస్తు-వసురుద్రాదయః,తతస్త్రింశత్,హవిర్భుజః.ఇన్ద్రబృహస్పతీ ప్రసిద్ధౌ. ప్రజాపతిః-చతుర్ము
ఖః; నతుదక్షాదయః. "సఏకోమానుషానన్దః" ఇత్యారభ్య, "తేయేశతం ప్రజాపతేరానన్దాః" ఇత్య
న్తేన, క్షేత్రజ్ఞానన్దాతిశయఉక్తః. "సఏకోబ్రహ్మణ ఆనన్దః" ఇతి, భగవదానన్దముచ్యతే; "తేయేశ
తమ్" "సఏకః" ఇతి కథంపరిచ్ఛిన్నత్వమితిచేత్,న. ఏకక్షణార్ధేనబహూనియోజనానిగచ్ఛతి,క్షిప్తే
షువత్ సర్పతిరవిః ఇతిఇషుసామ్యకథనంగతిమాన్ద్యనివృత్తిపరమ్;నతుపరిచ్ఛిన్నత్వపరమ్.తద్వత్,
"తేయేశతమ్" "సఏకః" ఇతినిర్దేశోపి,చతుర్ముఖానన్దాధిక ఇత్యభిప్రాయః;నతుపరిచ్ఛేదపరఇతి.
యద్వా "తేయేశతమ్" "సఏకః" ఇతి అస్యనిర్దేశస్య సంఖ్యావిశేషపరత్వేపి ఆనన్దస్యాపరిచ్ఛిన్న
త్వమేవఫలితమ్. అణ్డానామనన్తత్వేన తత్రచతుర్ముఖానామప్యానన్త్యాత్ కాలత్రయవర్తి సమస్త
బ్రహ్మాణ్డచతుర్ముఖానన్దాపేక్షయా శతగుణితత్వాచ్చ భగవదానన్దస్యానన్త్యసిద్ధేః. ఏవంసత్యేవహి
"యతోవాచోనివర్తన్తే। అప్రాప్యమనసాసహ" ఇతిఅనన్తరవాక్యావిరోధః. తత్ర,యచ్ఛబ్దేన-
ప్రకృతమానన్దంనిర్దిశ్య, తస్యవాఙ్మనసయోరవిషయత్వప్రతిపాదనాన్నిరతిశయత్వమేవప్రతిపా
దితమ్. అస్యాశ్రుతే స్తాత్పర్యార్థ స్తావత్ యామునాచార్య్య స్తోత్రరత్నే అత్యన్తస్వారస్యే నో
ద్గాహృతః, "ఉపర్యుపర్యబ్జభువోపిపూరుషాన్ ప్రకల్ప్య తేయేశతమిత్యనుక్రమాత్ ।గిరస్త్వదేకైక
గుణావధీప్సయాసదాస్థితానోద్యమతోతిశేరతే" என்று."అబ్జభువః-ఉపర్యుపరి-తేయేశతమ్ ఇ
త్యనుక్రమాత్,పూరుషాన్ ప్రకల్ప్య-" "ஸைஷாநந்தஸ்யமீமாம்ஸாபவதி-" வக்ஷ்யமா
ணாநந்தவிசாரோபவதீத்யர்த்த:. "யுவாஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயக:-ஆஶிஷ்ட்
டோத்ருடிஷ்ட்டோபலிஷ்ட்ட:-தஸ்யேயம்ப்ருதிவீ ஸர்வாவித்தஸ்யபூர்ணாஸ்
யாத் - ஸஏகோ மாநுஷ ஆநந்த: - ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய." யுவா-

பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிக꞉. ஸாதுயுவாத்யாயக꞉ - ஸாதுயதாவிதி ஸம்யக்ஸம்ப்ர தாயஸித்ததயா ஸ்வரவர்ணாத்ய ரஹிதம்வா;யுவஶப்தேந - ப்ரத்யக்ரத்வம் விவக்ஷிதம். அவிஸ்மரணாங்கித்ய நவம்யதாபவதி ததாத்யயநவா நித்யர்த்த꞉. யத்வா, ஸ்வஸமவயஸ்காநாம் ஸர்வேஷா மத்யாயக꞉ - அத்யாபக꞉, தததிக ஜ்ஞாநவா நித்யர்த்த꞉. ஆஶிஷ்ட்ட꞉ - ஆஶுதர க்ரியாவாந். யத்வா, அஶந க்ஷம꞉-அரோக இத்யர்த்த꞉. யத்வா, ஆஶீர்வாதவிஷயபூத꞉-ஸர்வாநுரஞ்ஜக இத்யர்த்த꞉; 'ஸர்வாந் தேவாந்' இதிவத். த்ருடிஷ்ட்ட꞉-த்ருடதரஸத்வ꞉; வ்யவஸ்திதஸ்வபாவ இத்யர்த்த꞉. பலிஷ்ட்ட꞉ - மநோபலவாந். ஶரீரமாநஸ ஸர்வவிதபலவாந். வித்தஸ்யபூர்ணா - வித்தேநபூர்ணா, ஏவம்குண ஸமுதாய விபூதி பௌஷ்கல்யஞ்சோக்த்வா, 'ஸஏகோ மாநுஷ ஆநந்த꞉' இதிஶ்ருத்யா தஸ்யை வாநந்தத்வமுக்தம். அநுகூலத்வம்ஹி ஆநந்தத்வம். ஶ்ரோத்ரிய꞉-ப்ரம்ஹநிஷ்ட்ட꞉. அகாமஹத꞉ - நிரஸ்த ஸாம்ஸாரிகபோக꞉. அதோ முக்த உச்யத இத்யுக்தம். ஏவஞ்ச யுவத்வ த்ருடகாத்ரத்வ ஸௌந்தர்ய ஜ்ஞாந பலைஶ்வர்யாத யஸ்ஸம்பூய யத்ரபவந்தி. ஸஏகோமாநுஷ ஆநந்த꞉ - ஸஆநந்த꞉ அகாமஹதஸ்ய ஶ்ரோத்ரியஸ்ய முக்தஸ்யாப்யஸ்தி. முக்தஸ்ய ஸர்வாநந்தாநுபவஶாலிதயா தத்ர மாநுஷாநந்தஸ்யாந்தர்க்கதத்வாதிதி பாவ꞉. "தேயேஶதம் மாநுஷாநந்தா꞉ - ஸஏகோமநுஷ்ய கந்தர்வாணாமாநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் மநுஷ்ய கந்தர்வாணாமாநந்தா꞉ - ஸஏகோதேவகந்தர்வாணாமாநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம்தேவகந்தர்வாணாமாநந்தா꞉ - ஸஏக꞉பித்ருணாம் சிரலோகலோகாநா மாநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம்பித்ருணாம் சிரலோகலோகாநாமாநந்தா꞉- ஸஏக ஆஜாநஜாநாம் தேவாநாமாநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் ஆஜாநஜாநாம் தேவாநாமாநந்தா꞉ - ஸஏக꞉ கர்மதேவாநாம் தேவாநாமாநந்த꞉ - யேகர்மணாதேவாநபியந்தி - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் கர்மதேவாநாம் தேவாநாமாநந்தா꞉ - ஸஏகோதேவாநாமாநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் தேவாநா மாநந்தா꞉ - ஸஏக இந்த்ரஸ்யாநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதமிந்த்ரஸ்யாநந்தா꞉- ஸஏகோ ப்ருஹஸ்பதேராநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் ப்ருஹஸ்பதேராநந்தா꞉ - ஸஏக꞉ப்ரஜாபதேராநந்த꞉ - ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம்ப்ரஜாபதே ராநந்தா꞉ - ஸஏகோ ப்ரம்ஹண ஆநந்த꞉- ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய." யேமநுஷ்யா ஏவஸந்த꞉ கர்மவிஶேஷேணவா வித்யாவிஶேஷேணவா அந்தர்த்தாநாதி ஶக்த்யுபேததயா கந்தர்வத்வம்ப்ராப்தா꞉ தேமநுஷ்யகந்தர்வா꞉; அந்தரிக்ஷலோகவாஸிந꞉-தேவகந்தர்வா꞉; சிரலோகஸ்த்தாயீலோக꞉ யேஷாம்தே சிரலோகலோகா꞉;-பிதர꞉. ஆஜாந꞉-தேவலோக꞉, தத்ரஜாதா-ஆஜாநஜா꞉; ஸ்மார்த்த கர்மவிஶேஷதோ தேவஸ்தாநேஷுஜாதா இத்யர்த்த꞉. அக்நிஹோத்ராதிகர்மணா அக்நீந்த்ராதி ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்தா꞉ - கர்மதேவா꞉. தேவாஸ்து-வஸுருத்ராதய꞉, ததஸ்த்ரிம்ஶத், ஹவிர்ப்புஜ꞉. இந்த்ர ப்ருஹஸ்பதீ ப்ரஸித்தௌ. ப்ரஜாபதி꞉-சதுர்முக꞉; நது தக்ஷாதய꞉. "ஸஏகோமாநுஷாநந்த꞉" இத்யாரப்ய, "தேயேஶதம் ப்ரஜாப

ஸர்வேஶ்வரன்;

தேராநந்தா:" இத்யந்தேந, க்ஷேத்ரஜ்ஞாநந்தாதிஶய உக்த:. "ஸஏகோப்ரம் ஹண, ஆநந்த:" இதி, பகவதாநந்த முச்யதே; "தேயேஶதம்" "ஸஏக:" இதி கதம் பரிச்சிந்நத்வமிச்சேத், ந. ஏககக்ஷ்யார்த்தேந பஹுலநியோஜநாநிகச்ச தி, க்ஷிப்தேஷுவத் ஸர்ப்பதிரவி: இதி இஷு ஸாம்யகதநம் கதிமாந்த்ய நிவ்ரு த்திபரம்; நது பரிச்சிந்நத்வபரம். தத்வத், "தேயேஶதம்" "ஸஏக:" இதி நிர் த்தேஶோபி, சதுர்முகாநந்தாதிக இத்யபிப்ராய: ; நது பரிச்சேதபரஇதி. யத் வா, "தேயேஶதம்" "ஸஏக:" இதி அஸ்ய நிர்த்தேஶஸ்ய ஸங்க்யா விஶேஷ பரத்வேபி ஆநந்தஸ்யாபரிச்சிந்நத்வமேவ பலிதம். அண்டாநாமநந்தத்வேந தத்ர சதுர்முகாநா மப்யாநந்த்யாத் காலத்ரயவர்த்தி ஸமஸ்த ப்ரம்ஹாண்ட சதுர்முகாநந்தாபேக்ஷயா ஶதகுணிதத்வாச்ச பகவதாநந்தஸ்யாநந்த்யஸித் தே:. ஏவம் ஸத்யேவஹி "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே - அப்ராப்யமநஸாஸ ஹ" இதி அநந்தரவாக்யாவிரோத:. தத்ர, யச்சப்தேந - ப்ரக்ருதமாநந்தம் நி ர்த்திஶ்ய, தஸ்யவாங்மநஸயோ ரவிஷயத்வ ப்ரதிபாதநாந் நிரதிஶயத்வமேவ ப்ரதிபாதிதம். அஸ்யாஶ்ருதேஸ்தாத்பர்யார்த்த ஸ்தாவத் யாமுநாசார்யை ஸ்தோத்ரரத்நே அத்யந்த ஸ்வாரஸ்யே நோதாஹ்ருத:, "உபர்யுபர்யப்ஜ புவோபிபூருஷாந் ப்ரகல்ப்யதேயே ஶதமித்யநுக்ரமாத் - கிரஸ்த்வதேகைக கு ணாவதீப்ஸயா ஸதாஸ்த்திதாநோத்யமதோதிஶேரதே" என்று. "அப்ஜபுவ:- உபர்யுபரி - தேயேஶதம் இத்யநுக்ரமாத், பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய-" (௧௬) திருநாபீகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்து அவனோடே யோதின சதுர் முகனுக்குமேலே அவனை மநுஷ்யகோடியிலே நிறுத்தி, "தேயேஶதம்"இத் யநுக்ரமத்தாலே மநுஷ்யகந்தர்வாதி ப்ரம்ஹாந்தமாக ஆநந்தாவதி ஸித்த்யர் த்தமாக ப்ரம்ஹாக்களைக் கல்பித்து, ఏకైకగుణావధీప్సయా సదాస్థితాగిర:- ஏகைக குணாவதிப்ஸயா ஸதாஸ்த்திதாகிர:-ஆநந்தகுணமொன்றையுமே யெல்லை காண்கையிலே யிச்சையாலே உத்யோகித்து ஸர்வகாலமும் ஸ்த்திதைகளான வைதிக † கிர்களானவை, నోద్యమతోతిశేరతే-நோத்யமதோதிஶேரதே-உத் யோகதஶையான விதொழிய மேல் கால்வாங்கிற்றினவில்லை. யத்வா, நித்யமு க்தாநு பாவ்யத்வத்தால்வந்த நிரதிஶயாநந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

ஸர்வேஶ்வரனாகையாவது-" లోకేశబ్రహ్మరుద్రాణామీశస్సర్వేశ్వరస్స్మృత:.రమయాప్రార్థ్యమానేన దేవ్యాతత్ప్రియకామ్యయా" "லோகேஶப்ரம்ஹருத்ராணாமீஶஸ் ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸ்ம்ருத: - ரமயாப்ரார்த்யமாநேந தேவ்யாதத்ப்ரியகாம்யயா" (௧எ) என்கிறபடியே, ஸர்வநியந்தாவாயிருக்கை.

ஶ்ரிய:பதியாகையாலே ஶ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனான். அதாவது-ஶ்ரிய: வைகுண்டம் ஶ்ரீவைகுண்டம் என்று ஸமாஸமாய், ஶ்ரீயினுடைய வைகுண் டமென்கிற க்ருஹத்தையுடையனானென்கை. "గృహిణ్యాగృహముచ్యతే" "க்ரு ஹிண்யாக்ருஹமுச்யதே" (௧அ) என்னக்கடவதிறே. "వైకుణ్ఠకల్పితోయేన లోకోలోకనమస్కృత: । రమయాప్రార్థ్య మానేనదేవ్యాతత్ప్రియకామ్యయా" "வைகுண்

---

† கிர்-வாக்கு.

டஃ கல்பிதோயேந லோகோலோக நமஸ்க்ருதஃ-ரமயாப்ரார்த்ய மாநேந தேவ்
யாதத்ப்ரிய காம்யயா" (௧௧) இதி ஸ்ரீபாகவதே, பாத்மேச. "యద్ధూరేమనసో
యదేవతమసః పారేయదత్యద్భుతం యత్కాలాదపచేళిమం సురపురీయద్గచ్ఛతో దుర్గతిః। సా
యుజ్యస్యయదేవసూతిరథవాయద్దుర్గ్రహంమద్గిరాంతద్విష్ణోః పరమంపదం తవకృతేమాతస్సమా
మ్నాసిషుః" "யத்தூரேமநஸோ யதேவதமஸஃ பாரேயதத்யத்புதம் யத்காலா
தபசேளிமம்ஸுரபுரீ யத்கச்சதோதுர்க்கதிஃ-ஸாயுஜ்யஸ்ய யதேவஸூதிரத
வா யத்துர்க்ரஹம்மத்கிராம் தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம் தவக்ருதேமாதஸ்ஸ
மாம்நாஸிஷுஃ" (௨0) இதி ஸ்ரீபராஶர பட்டார்யாஃ.

ஸ்ரியஃபதி யாகையாலே நித்யமுக்தாநுபாவ்யனானான். அதாவது-"పుణ్యా
స్తేపరిచారకర్మణిసదా పశ్యన్తియేసూరయః" "புண்யாஸ்தேபரிசாரகர்மணி ஸதாப
ஶ்யந்தியேஸூரயஃ" (௨௧) என்கிறபடியே, ஸ்ரீயினுடைய பரிசாரகரான நித்ய
முக்தராலே அநுபாவ்யனானானென்கை. இவ்விடத்தில், நித்யமுக்தஶப்தம்,
நித்யம்முக்தாஃ நித்யமுக்தாஃ என்று அவ்யயபூர்வபத ஸமாஸமாய்,நித்யஸூ
ரிகளைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அநுபாவ்யஃ-பரிசாரித இத்யர்த்தஃ. "అర్థాత్ప్రక
రణాల్లిఙ్గాదౌచిత్యాద్దేశభేదతః।శబ్దార్థాఃప్రవిభజ్యన్తేనశబ్దాదేవకేవలాత్" "அர்த்தாத் ப்ர
கரணால்லிங்காதௌசித்யாத்தேஶபேததஃ-ஶப்தார்த்தாஃப்ரவிபஜ்யந்தே நஶப்
தாதேவகேவலாத்" (௨௨) இத்யுக்தத்வாத்.

ஸ்ரியஃபதியாகையாலே நிரதிஶயாநந்தயுக்தனானான், பாத்மோத்தரே,"ఏవం
బృహద్బ్రహ్మణత్వ స్వరూపఃపురుషోవ్యయః। ఐశ్వర్యాస్సహభోగార్థం దివ్యమఙ్గళరూపవాన్॥
బృహచ్ఛరీరోపరిణామదేహో యువాకుమారత్వ ముపేయివాన్ హరిః। రేమేశ్రియాసౌ జగ
తాంజనన్యా సుజ్యోత్స్నయాచన్ద్రఇవామృతాంశుః" "ஏவம்ப்ருஹத் ப்ரம்ஹணத்வ
ஸ்வரூபஃ புருஷோவ்யயஃ- ஐஶ்வர்யாஸஹபோகார்த்தம் திவ்யமங்களரூபவாந்-
ப்ருஹச்சரீரோபரிணாமதேஹோ யுவாகுமாரத்வமுபேயிவாந்ஹரிஃ - ரேமே
ஸ்ரியாஸௌஜகதாம்ஜநந்யா ஸுஜ்யோத்ஸ்நயா சந்த்ர இவாம்ருதாம்ஶுஃ"
(௨௩)என்று-பிராட்டியோடே போகிக்கைக்காக திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை
யுடையவ னானானென்றும்,யுவாவாயிருக்கச்செய்தே கௌமாராவஸ்த்தையை
யடைந்தானென்றும், "యువతిశ్చకుమారిణీ" "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" (௨௪) என்
கிறபடியே-தன்னோபாதியிரண்டுதெசையு முடையளான பிராட்டியோடேரமித்
தானென்றும் சொல்லுகையாலே, நிரதிஶயாநந்தயுக்தனானானென்னக் குறை
யில்லை. ரமணமாவது-நிரதிஶயஸுகவிஶேஷ விஶிஷ்டத்வமிறே.

ஸ்ரியஃபதியாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனானான்."యస్యవక్షసియాదేవీప్రభాగ్నేరివ
తిష్ఠతి।సవైసర్వేశ్వరశ్శ్రీమానక్షరఃపురుషోఽవ్యయః" "யஸ்யவக்ஷஸியாதேவீப்ரபாக்நே
ரிவதிஷ்டதி-ஸவைஸர்வேஶ்வரஶ்ஸ்ரீமாநக்ஷரஃ புருஷோவ்யயஃ" (௨௫) இதி
பாத்மே.

ஸர்வேஶ்வரனாகையாலே நிரதிஶயாநந்த யுக்தனானான். அதாவது-"అసౌత్రి
పాద్విభూతేశ్చ లీలాయాఅపిచేశ్వరః। విభూతిద్వయమైశ్వర్యం తస్యైవ సుమహాత్మనః॥తస్యాం
విభూతమైశ్వర్యం యస్మిన్కస్మిన్హివర్తతే। తస్మిన్నీశ్వరశబ్దోపిప్రోచ్యతేమునిభిస్తథా॥ నిరు

அந்த நித்ய ஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவித்து

షాడ్గుణ్యరత్వంతువాసుదేవేప్రతిష్ఠితమ్'' ''அஸௌத்ரிபாத்விபூதேஶ்ச லீலாயா அபி சேஶ்வர: - விபூதித்வயமைஶ்வர்யம் தஸ்யைவஸூமஹாத்மந:- தஸ்யாம்ஶபூதமைஶ்வர்யம் யஸ்மிந்கஸ்மிந்ஹிவர்த்ததே-தஸ்மிந்நீஶ்வரஶப்தோபிப்ரோச்யதே முநிபிஸ்ததா- நிருபாதீஶ்வரத்வந்து வாஸுதேவே ப்ரதிஷ்ட்டிதம்''(சசா) என்று பாத்மத்தில் சொல்லுகிறபடியே, உபயவிபூதி நிர்வாஹகனுகையாலே நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுனென்கை.

நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுகையாலே நித்யமுக்தாநு பாவ்யனுன். ஸேவ்யனுனென்கை. '' గుణాధికేహివిషయే గుణసారస్యవేదినః । రామేరామానుజస్యేవ దాస్యం గుణకృతంభవేత్'' ''குணாதிகேஹிவிஷயே குணஸாரஸ்யவேதிந:- ராமேராமாநுஜஸ்யேவதாஸ்யம் குணக்ருதம்பவேத் (சஎ) என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநு பாவ்யனுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனுன். அதாவது-''దేవానాంపూరయోధ్యా'' ''தேவாநாம்பூரயோத்யா''(சஅ) ''యత్రదేవానామధిదేవఆస్తే'' ''யத்ரதேவாநாமதிதேவ ஆஸ்தே'' (சகூ) என்றும் '' வானவர்நாடு '' என்றும்சொல்லுகிறபடியே - நித்யஸூரிகளான நித்யவிபூதியை நிகேதநமாக உடையனுனென்கை.

ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனுகையாலே ஸ்ரீய:பதியானுன் என்று யோஜிக்கவுமாம். அதாவது-நித்யவிபூதி நாதனுகையாலே நித்யஸ்ரீமானுனென்கை. ''నిత్యైవైషాజగన్మాతా విష్ణోశ్శ్రీరనపాయినీ'' ''நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோஶ்ஸ்ரீரநபாயிநீ'' (ருo) என்னக்கடவதிறே.

''ஸ்ரீய:பதி இத்யாதிவிஶேஷணங்கள் நாலும் தனித்தனியே ஸர்வேஶ்வரத்வஸித்ஹுங்களாயிருக்கும்'' என்றருளிச்செய்வர்கள்.

(ஸர்வேஶ்வரன்) என்றது-த்ரிவிதாத்ம வர்க்கத்துக்கும் ஈஶ்வரனென்றபடி.

அதில், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனுய்) என்கிறவிடத்தில் இரண்டு வர்க்கத்தைச்சொல்லிற்று; மேல், பத்தரைச்சொல்லுகிறது.

(அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி)என்றது-(நித்யமுக்தாநுபாவ்யனுய்) என்கிறவிடத்தில் நித்யபத ப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளைப்போலேயென்றபடி. அங்கே, நித்யஸூரிகளென்னுதே, நித்யரென்றது—நாமைகதேஶே நாமக்ரஹணம். பீமோ பீமஸேநஇதிவத். நித்யரென்றும், ஸூரிகளென்றும், நித்யஸூரிகளென்றும், பர்யாயம்.

(தன்னை அநுபவித்து) என்றது - ஸர்வஶேஷியான தன்னை அநுபவித்தென்றபடி. ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வங்கள் பர்யாயம்.

அந்த நித்ய ஸூரிகளைப்போலே தன்னை அநுபவிக்கையாவது- அவர்கள்*ஸதாபஶ்யந்திப்படி அநுபவிக்கிறப்போலே,''ముక్తస్తుకర్మనిర్ముక్తః ప్రసాదాత్పరమాత్మనః'' ''முக்தஸ்துகர்மநிர்முக்த: ப்ரஸாதாத்பரமாத்மந: '' (ருக) என்கிறபடியே-பகவத் கடாக்ஷத்தாலே ஸம்ஸாரநிர்முக்தராய், அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதிகுணகராய், * ஸதாபஶ்யந்தியிற்படியே அநுபவிக்கை.

நித்ய கைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்,

(நித்யகைங்கர்ய ரஸராய்) என்றது- "కిఞ్చిత్ కరోతీతి-కిఙ్కరః, కిఙ్కరస్యభావః-కైఙ్కర్యమ్; నిత్యంచతత్ కైఙ్కర్యంచ-నిత్యకైఙ్కర్యమ్; నిత్యకైఙ్కర్యే, రసః-రాగః-ప్రీతిః, ఏషాం తే నిత్యకైఙ్కర్యరసాః" "கிஞ்சித்கரோதீதி-கிங்கரః, கிங்கரஸ்யபாவः-கைங்கர்யம்; நித்யஞ்ச தத்கைங்கர்யஞ்ச-நித்யகைங்கர்யம்; நித்யகைங்கர்யே, ரஸः-ராகः-ப்ரீதிः, ஏஷாம்தே நித்யகைங்கர்யரஸாः" என்று விக்ரஹமாய், அநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரித நித்யகைங்கர்யத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களா யென்றபடி. "భగవదనుభవ జనితానవధికాతిశయప్రీతికారితాశేషావస్థోచితాశేషశేషతైక రతిరూప నిత్యకిఙ్కరోభవాని" "பகவதநுபவ ஜநிதாநவதிகாதிஶயப்ரீதிகாரிதா ஶேஷாவஸ்த்தோசிதாஶேஷஶேஷதைகரதிரூப நித்யகிங்கரோபவாநி" (ருஉ) என்றிறே கத்யத்திலருளிச்செய்தது.—கைங்கர்யமாவது—பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிஶேஷம்.—அதுக்கு நித்யத்வமாவது - ஶேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், "అకిఞ్చిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః" "அகிஞ்சித்கரஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்திः" (ருங) என்று-கிஞ்சித்காராபாவத்தில் அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும் நித்யமென்கை. அன்றிக்கே, நித்யஶப்தம் - அவ்யயமாய், ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தைகளைச் சொல்லிற்றாய், "సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత। కింకరోస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కిఙ్కరః" "ஸர்வேஷுதேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்த்தாஸுசாச்யுத - கிம்கரோஸ்மி ஹ்ருஷீகேஶ பூயோபூயோஸ்மிகிங்கரः" (ருச) என்கிறபடியே-ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசிதமான கைங்கர்யரஸரா யென்னவுமாம்.— ரஸராயென்றது- "తద్గుణసారత్వాత్తు తద్వ్యపదేశః" "தத்குணஸாரத்வாத்துதத்வ்யபதேஶः" (ருரு) என்றாப்போலே † ரஸஸ்வரூபராயென்றபடி.

வாழுகையாவது-ஸ்வாமிஸந்நிதியில் ஸுகமாக வர்த்திக்கை.

ப்ராப்தியாவது-"స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్। ఉభయోః శేషసమ్బన్ధః" "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரம்ஹணிஸ்த்திதம்-உபயோஶேஷஸம்பந்தः" (ருகூ) என்றும் "దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే" "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே" (ருஎ) என்றும் "అనయోర్యోగః శేషశేషితయేష్యతే" "அநயோர்யோகः ஶேஷஶேஷிதயேஷ்யதே" (ருஅ) என்றும்சொல்லுகிறபடியே, ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தம்; பாகமாகவுமாம். "ఆప్తిస్సమ్బన్ధభాగాద్వా ప్రాప్తిస్తదుభయేపిచ" "ஆப்திஸ்ஸம்பந்த பாகௌத்வௌ ப்ராப்திஸ்ததுபயேபிச" (ருகூ)இதி நாநார்த்தரத்நமாலாயாம். அத்ரேயம் அபியுக்தோக்திः:—"ప్రాప్యం బ్రహ్మ సమస్తశేషి పరమం ప్రాప్తాహమస్యోచితః ప్రాప్తిర్దాయధనక్రమాదిహమమ ప్రాప్తాస్వతస్సూరివత్ । హన్తైనామతివృత్తవానహం మహామ్మత్యావిమత్యాశ్రిత స్సేతుస్సంప్రతి శేషిదమ్పతిభరన్యాసస్తు మే శిష్యతే." (ప్రాప్యమితి) సమస్తస్య-చేతనజాతస్య, శేషి-స్వామిభూతమ్, బ్రహ్మ, పరమమ్-ఉత్కృష్టమ్, ప్రాప్యమ్-ఫలమ్, అస్య- బ్రహ్మరూపఫలస్య, అహమ్, ఉచితః-అనుగుణః; తదనుభవయోగ్య

† "ததேகஸ்வரூபராயென்றபடி" என்றும் பாடம்.

அத்தையிழந்து

ఇత్యర్థః. ప్రాప్తిః-ఫలభూతబ్రహ్మానుభవః. (దాయధనక్రమాత్) దాయధనశబ్దేన-పిత్రాసంపాది
తం సర్వేషాంపుత్రాణాం సాధారణంద్రవ్యముచ్యతే. సర్వేభ్యఃపుత్రేభ్యః పిత్రాదీయత ఇతి-దా
యమ్, తద్రూపధనమ్-దాయధనమ్ ఇతి వ్యుత్పత్తేః. తస్యక్రమః-న్యాయ్యః; తస్మాత్, సూరివత్-
నిత్యసూరీణాం అనన్తగరుడ విష్వక్సేనాదీనామివ; స్వతఃప్రాప్తా - తత్తత్పుత్రత్వాదేవప్రాప్తా.
ఏనామ్ - భగవదనుభవరూపాంప్రాప్తిమ్, అహంమత్యా - అహఙ్కారరూపయాబుద్ధ్యా, విమ
త్యా - విరుద్ధయామత్యా, ఆశ్రితః-తదాశ్రయోహమ్, అతివృత్తవాన్-అతిక్రాన్తవాన్ ఇత్యర్థః.
అతిక్రాన్తస్మరణఖేదమనుసన్ధత్తే (హన్తేతి) తర్హి, తదతిక్రమణప్రాయశ్చిత్తిః కా? ఇత్యత ఆహ
(సేతురితి) సంప్రతి-ఇదానీమ్. (శేషిదమ్పతిభరన్యాసః) శేషిణౌ-స్వామినౌ,యౌదమ్పతీ,తయో
ర్భరన్యాసః, సేతుః-ఉపాయః. తుశబ్దః-ఏవకారార్థః. భరన్యాసరూపోపాయ ఏవ, మే-మమ,
శిష్యతే-కర్తవ్యత్వేన ప్రాప్తోభవతీత్యర్థః. సినోతి - సమ్బధ్నాతి, పరమాత్మానమనేనేతి వ్యుత్ప
త్త్యా, సేతు శబ్దస్య-ఉపాయపరత్వమితిద్రష్టవ్యమ్. "ப்ராப்யம் ப்ரம்ஹ ஸமஸ்தஶேஷி
பரமம்ப்ராப்தாஹமஸ்யோசித: ப்ராப்திர்த்தாயதநக்ரமாதிஹ மமப்ராப்தாஸ்வ
தஸ்ஸூரிவத் - ஹந்தைநாமதிவ்ருத்தவாநஹ மஹம்மத்யாவிமத்யாஶ்ரிதஸ்
ஸேதுஸ்ஸம்ப்ரதிஶேஷிதம்பதிபரந்யாஸஸ்து மேஶிஷ்யதே." (சூ0) (ப்ராப்ய
மிதி) ஸமஸ்தஸ்ய-சேதநஜாதஸ்ய, ஶேஷி-ஸ்வாமிபூதம், ப்ரம்ஹ, பரமம்-உத்
க்ருஷ்டம், ப்ராப்யம் - பலம், அஸ்ய - ப்ரம்ஹரூப பலஸ்ய, அஹம், உசி
த: - அநுகுண:; ததநுபவயோக்ய இத்யர்த்த:. ப்ராப்தி: - பலபூத ப்ரம்
ஹாநுபவ:. (தாயதநக்ரமாத்) தாயதநஶப்தேந - பித்ராஸம்பாதிதம் ஸர்வே
ஷாம்புத்ராணாம் ஸாதாரணம் த்ரவ்யமுச்யதே. ஸர்வேப்ய: புத்ரேப்ய: பித்
ராதீயதஇதி-தாயம், தத்ரூபதநம் - தாயதநம் இதி வ்யுத்பத்தே:. தஸ்யக்ரம:-
ந்யாய்ய:; தஸ்மாத், ஸூரிவத்-நித்யஸூரிணாம் அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதீ
நாமிவ; ஸ்வத: ப்ராப்தா-தத்தத்புத்ரத்வாதேவ ப்ராப்தா. ஏநாம்-பகவதநுப
வரூபாம் ப்ராப்திம், அஹம்மத்யா-அஹங்காரரூபயாபுத்த்யா, விமத்யா-விரு
த்தயாமத்யா, ஆஶ்ரித:-ததாஶ்ரயோஹம், அதிவ்ருத்தவாந் - அதிக்ராந்தவாந்
இத்யர்த்த:. அதிக்ராந்தஸ்மரண கேதமநுஸந்தத்தே (ஹந்தேதி) தர்ஹி, தத
திக்ரமணப்ராயஶ்சித்தி: கா? இத்யத ஆஹ(ஸேதுரிதி)ஸம்ப்ரதி-இதாநீம்.(ஶே
ஷிதம்பதிபரந்யாஸ:)ஶேஷிணௌ-ஸ்வாமிநௌ, யௌ தம்பதீ,தயோர்பரந்யா
ஸ:, ஸேது:-உபாய:.துஶப்த:-ஏவகாரார்த்த:.பரந்யாஸரூபோபாயஏவ, மே-
மம, ஶிஷ்யதே-கர்த்தவ்யத்வேந ப்ராப்தோபவதீத்யர்த்த:. ஸிநோதி- ஸம்பத்
நாதி,பரமாத்மாநமநேநேதி வ்யுத்பத்த்யா,ஸேதுஶப்தஸ்ய-உபாயபரத்வமிதித்ர
ஷ்டவ்யம்.

"நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுயிருக்கைக்கு ஈஶித்ருத்வரூபைஶ்வர்ய மவனுக்
குண்டானாப்போலே, நித்யகைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்திரூபை
ஶ்வர்ய முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்" என்றருளிச்செய்வர்கள்.

(அத்தையிழந்து) என்கிறது - அந்தஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஜ்ஞாநத்
தை யிழந்தென்றபடி. இழக்கைக்குஹேது ஸம்பந்தஜ்ஞாநாபாவமென்னுமர்த்
தம், "அஸந்நேவ" என்கிற ப்ரமாணோதாஹரணத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம்.

“అసన్నేవ-அஸந்நேவ”(௧) என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க்கிடக்கிற

(அஸந்நேவ என்கிறபடியே) என்றது- “அஸந்நேவ” என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தின்படியே யென்றபடி. “అసన్నేవ సభవతి। అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్. । అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద । సన్తమేనం తతో విదురితి” “அஸந்நேவஸபவதி - அஸத்ப்ரம்ஹேதி வேத சேத் - அஸ்திப்ரம்ஹேதிசேத்வேத - ஸந்தமேநம்ததோவிதுரிதி” (௯௧) ఆనన్దమయ సదసద్విజ్ఞానాభ్యాం మోక్షసంసారౌ భవత ఇత్యర్థః. ஆநந்தமய ஸதஸத்விஜ்ஞாநாப்யாம் மோக்ஷஸம்ஸாரௌ பவதஇத்யர்த்தஃ. “ப்ரம்ஹத்தை அஸத்து என்றறிந்தானாகில் அவனும் அஸத்தாய்விடுவன், ப்ரம்ஹத்தை உண்டென்றறிந்தானாகில் அவனும் உளனாகிறானாக வறியாநிற்பர்கள்” என்று கொண்டு, ப்ரம்ஹத்தினுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ ஜ்ஞாநத்தாலே ஆத்மாவினுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ மென்று சொல்லிற்றாய்த்து. அதாவது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் ஸித்தமான ப்ரம்ஹத்தை யிவனால் இல்லைசெய்யப்போகாதிறே. இனி இல்லையென்றறிகையாவது - தத்விஷயஜ்ஞாநமில்லாமை, உண்டென்றறிகையாவது-தத்விஷயஜ்ஞாநமுண்டாயிருக்கை. ஆகையாலே,ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஜ்ஞாநமில்லாதவனை அஸத்தென்றும், ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுள்ளவனை “ஸந்தம்” என்றும் அறியாநிற்பர்களென்றபடி.

(அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற) என்றது- “తత్సాదృశ్యమభావశ్చ తదన్యత్వమ్” “தத்ஸாத்ருஶ்யமபாவஶ்ச ததந்யத்வம்” (௯௨) என்கிறபடியே - இந்நநஞ் அந்யோந்யாபாவார்த்தகமாகையாலே, “సన్న భవతీత్యసత్, అసతా కల్పాః-అసత్కల్పాః” “ஸந்நபவதீத்யஸத், அஸதாகல்பாஃ - அஸத்கல்பாஃ” என்று விக்ரஹமாய், “ఈషదసమాప్తౌ కల్పప్దేశ్యదేశీయరః. ఈషదసమాప్తివిశిష్టేర్థే, కల్పప్ దేశ్య దేశీయర్ స్యుః ఇతి సూత్రార్థః.” “ஈஷதஸமாப்தௌகல்பப்தேஶ்யதேஶீயர். ஈஷதஸமாப்தி விஶிஷ்டேர்த்தே, கல்பப்தேஶ்யதேஶீயர் ஸ்யுஃ இதி ஸூத்ரார்த்தஃ”(௯௩)என்கிறபடியே-கிஞ்சிந்ந்யூநாத்ருஶ்யார்த்தத்தில் வந்த கல்பப்ரத்யயமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானத்தோடு கிஞ்சிந்ந்யூநமாக ஸத்ருஶராயிருக்கிறவென்றபடி. அதாவது - ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரய மல்லாமையால் அஸத்தென்று சொல்லும்படியாயிருக்கை. விஹிதாவிஹிதப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஶூந்யத்வாத், அசித்ஸாத்ருஶ்யம்; சைதந்யாஶ்ரயத்வாத், கிஞ்சிந்ந்யூநமிதி த்ரஷ்டவ்யம். ஶ்ரீபாகவதே, “నయత్కర్ణపథోపేతం జాతు నామ గదాభృతః । సవిడ్వరాహోష్ట్రఖరైస్సమ్మతః పురుషః పశుః” “நயத்கர்ண பதோபேதம் ஜாதுநாம கதாப்ருதஃ-ஸவிட்வராஹோஷ்ட்ரகாஸ் ஸம்மதஃபுருஷஃபஶுஃ”(௯௪).நாரதீயே, “సమస్తశ్రేయసాం మూలం హిత్వోరుక్రమసేవనమ్। వర్తమానం నరం వక్తుం జీవతీతి న శక్నుమః ॥ దారుకిం న చలత్యఙ్గం కిం న శ్వసితి భస్త్రికా । కింస్విద్విజానవదతి సజీవత్వం నతావతా ॥ యాన్యానిగతానీశ స్మృత్యాత్ర సజీవతి । పుంసస్తదన్యథా యాని తత్రాపూర్వ శ్వ్యసచ్ఛవః.” “ஸமஸ்தஶ்ரேயஸாம்மூலம் ஹித்வோருக்ரமஸேவநம் - வர்த்தமாநம் நரம் வக்தும் ஜீவதீதி நஶக்நுமஃ- தாருகிம்நசலத்யங்கம் கிம்நஶ்வஸிதிபஸ்த்ரிகா - கிம்ஸ்வித்விஜாநவததி ஸஜீவத்வம் நதாவதா-யாந்யாநிகதாநீஶ ஸ்ம்ருத்யா

ஸம்ஸாரிசேதநருடைய

தத்ர ஸஜீவதி - பும்ஸஸ்ததந்யதாயாதி தத்ராபூர்வஸ்ஸ்வஸச்சவ: " (௬௫) என்று முண்டகோபநிஷத்திலே சொல்லிற்றிறே. அதவே (கிடக்கிற) என்று அநாத ரோக்தி.

(ஸம்ஸாரிசேதநர்) என்றது- "సమ్యక్సరన్తి-సఞ్చరన్తి ఇతి సంసారిణః, తేచ తే చేతనాశ్చ-సంసారిచేతనాః" "ஸம்யக்ஸரந்தி-ஸஞ்சரந்தி இதி ஸம்ஸாரிண:, தே ச தே சேதநாஸ்ச-ஸம்ஸாரிசேதநா:" என்று ஸமாஸமாய், அநாத்யசித்ஸம் பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசி விவஶ ராய், ஜந்மமரணாதி க்லேஶபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்தசேதநரென்றபடி.

அநாத்யசித்ஸம்பந்தமாவது - "అచేతనా పరార్థాచ నిత్యాసతతవిక్రియా। త్రిగు ణాకర్మిణాం క్షేత్రం ప్రకృతేరూపముచ్యతే॥ వ్యాప్తిరూపేణసమ్బన్ధ స్తస్యాశ్చపురుషస్యచ । స హ్యనాదిరనన్తశ్చ పరమార్థేననిశ్చితః" "அசேதநா பரார்த்தாச நித்யாஸததவிக்ரியா!- த்ரிகுணாகர்மிணாம்க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே - வ்யாப்திரூபேண ஸம்பந்த ஸ்தஸ்யாஸ்சபுருஷஸ்யச - ஸஹ்யநாதிரநந்தஸ்ச பரமார்த்தேந நிஸ் சித:" (௬௬) என்று பரமஸம்ஹிதையிலும், "యోసౌగుణైర్విరచితో దేహోయం పురుషస్యహి" "யோஸௌகுணைர்விரசிதோ தேஹோயம்புருஷஸ்யஹி" (௬௭) என்று ஸ்ரீபாகவதத்திலும் சொல்லுகிறபடியே, ஆத்மாவுக்குண்டான தேஹ ஸம்பந்தம்.

அவித்யையாவது- "సంసారస్తన్నిబన్ధోయం పుంసోవిద్యాచ్ఛిదాత్మనః" "ஸம் ஸாரஸ்தந்நிபந்தோயம் பும்ஸோவித்யாச்சிதாத்மந:" (௬௮) என்கிறபடியே, தேஹஸம்பந்த நிபந்தநமாய் வரும் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞா நரூபமாயிருக்குமது. ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹமே ஆத்மா என்று தேஹ த்தில் ஆத்மபுத்தி பண்ணுகை. அந்யதா ஜ்ஞாநமாவது - ஈஸ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவிலே தேவதாந்தர ஶேஷத்வபுத்திபண்ணுகை. விபரீதஜ்ஞாநமா வது - ஈஸ்வரஶேஷமாய் பரதந்த்ரமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவிலே ஸ்வாதந்த் ர்ய புத்திபண்ணுகை.

கர்மமாவது - கரணத்ரய க்ருதமாய் புண்யபாப ரூபமான க்ரியா விஶே ஷம். அதில், புண்யம், ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போகஸாதநமாய் பஹு விதமா யிருக்கும்; பாபமும், அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபேண அநந்தமாயிருக்கும். அக்ருத்ய கர ணமாவது - நிஷித்தங்களைப்பண்ணுகை; க்ருத்யாகரணமாவது - விஹிதங் களைப் பண்ணுதொழிகை: "అకృత్యకరణాద్విప్రః కృత్యస్యాకరణాదిభిః । కల్పాయుత సహస్రాణి తిర్యగ్యోనిషుజాయతే ॥ అకృత్యంమనసావాచా కర్మణాపిత్యజేత్సదా" "அக்ரு த்யகரணாத்விப்ர: க்ருத்யஸ்யாகரணாதிபி: - கல்பாயுதஸஹஸ்ராணி திர்யக் யோநிஷுஜாயதே - அக்ருத்யம்மநஸாவாசா கர்மணாபித்யஜேத்ஸதா" (௬௯). பகவதபசாரமாவது - "యస్తునారాయణందేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే । సయాతినరకం

ఘోరం యావచ్చన్ద్రదివాకరౌ" "யஸ்துநாராயணம்தேவம் ஸாமாந்யேநாபிமந்ய தே - ஸயாதிநரகம்கோரம் யாவச்சந்த்ரதிவாகரௌ" (௭௦) "నారాయణమథా న్యైస్తు దేవైస్తుల్యంకరోతియః। తస్యపాపేన లిప్యేయం యద్యహంనాగమేపునః" "நாராய ணமதாந்யைஸ்து தேவைஸ்துல்யம்கரோதியः - தஸ்யபாபேநலிப்யேயம் யத் யஹம்நாகமேபுநः" (௭௧) என்கிறபடியே - தேவதாந்தரங்களோடொக்க ஸம் வரனா நினைக்கையும், "అవజానన్తిమాంమూఢా మానుషీంతనుమాశ్రితమ్। పరంభావమజా నన్తో మమభూతమహేశ్వరమ్" "அவஜாநந்திமாம்மூடா மாநுஷீம்தநுமாஶ்ரிதம் - பரம்பாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஶ்வரம்" (௭௨) என்கிறபடியே - ராமக்ரு ஷ்ணாத்யவதாரங்களில் மநுஷ்ய ஸஜாதீயதாபுத்தியும், "వర్ణాశ్రమవిరుద్ధఞ్చ కర్మ కుర్వన్తియేనరాః। కర్మణామనసావాచా నిరయేషు వసన్తితే" "வர்ணாஶ்ரமவிருத்தஞ்ச கர்மகுர்வந்தியேநராः - கர்மணா மநஸாவாசா நிரயேஷு வஸந்திதே" (௭௩) என்கிறபடியே-வர்ணாஶ்ரமவிபரீதமான உபசாரமும், "అర్చావతారోపాదానమ్" "அர்ச்சாவதாரோபாதாநம்" (௭௪) என்கிறபடியே - அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாந த்ரவ்ய நிரூபணமும், "యోన్యథాసన్తమాత్మానమన్యథా ప్రతిపద్యతే। కింతేన నకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా" "யோந்யதாஸந்தமாத்மாநம் மந்யதாப்ரதிபத் யதே - கிம்தேநநக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (௭௫) என்கிறப டியே - ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தியும், பகவத் த்ரவ்யாபஹா ரமும் தொடக்கமானவை. பாகவதாபசாரமாவது - அஹங்கார அர்த்தகாம ங்களடியாக ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் பண்ணும் விரோதம். அஸஹ்யாபசா ரமாவது - நிர்நிபந்தநமாக பகவத்பாகவத விஷயமென்றால் அஸஹமாநனாயி ருக்கை.

வாஸநையாவது - முன்பு செய்துபோனவற்றில் மீளவும் மூளுகைக்குறு ப்பான ஸம்ஸ்காரம்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்க வொண்ணாதபடி யொன்றிலே செல்லும் விருப்பம்.

விவஶராயென்றது - பரவஶராயென்றபடி. ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே, "నిర్వాణమయఏవాయ మాత్మాజ్ఞానమయోమలః। దుఃఖాజ్ఞానమలాధర్మాః ప్రకృతేస్తేతునాత్మనః॥ జలస్యచాగ్నిసంసర్గస్థాలీసఙ్గాత్తథాపిహి। శబ్దోద్రేకాదికాన్ధర్మాన్ తత్కరోతియథామునే॥ తథాత్మాప్రకృతేస్సఙ్గా దహంమానాదిదూషితః। భజతేప్రాకృతాన్ధర్మాన్ అన్యస్తేభ్యోపిసోవ్యయః." స్థాల్యాంనిక్షిప్తస్య భాణ్డస్థస్య స్వతశ్శీతస్య శబ్దఫేనాదిరహితస్య జలస్య తత్స్థాలీస్థాగ్నిస్సంసర్గాభావేపి, తథాపి, భాణ్డస్యస్థాలీ సంసర్గాజ్జలం శబ్దోద్రేకాదికాన్ధర్మాన్ యథా కరోతి,తథా,ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మా, స్వత ఏవ నిర్మలః-జ్ఞానానన్దః, ప్రకృతేస్సఙ్గాత్ అహం మానాదిదూషితస్సన్. ఆదిశబ్దేన-మమకారోపిగృహ్యతే, ఛేదచ్ఛేదక్షుత్తృష్ణాదికాన్ సుఖదుఃఖరూపాన్ ధర్మాన్, భజతే-ప్రాప్నోతి. అవ్యయః - సః ప్రత్యగాత్మా, తేభ్యోపి-ప్రాకృతేభ్యః-దేహేన్ద్రియ మనః ప్రాణబుద్ధిభ్యః, అన్యోపిభజత ఇత్యర్థః. "நிர்வாணமயஏவாய மாத்மாஜ்ஞாந மயோமலः - து:காஜ்ஞாநமலாதர்மாः ப்ரக்ருதேஸ்தேதுநாத்மநः - ஜலஸ்ய

இழவை

சாக்நிஸம்ஸர்க்கஸ்ஸ்த்தாலீஸங்காத்ததாபிஹி-ஶப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் தத்கரோதியதாமுநே - ததாத்மாப்ரக்ருதேஸ்ஸங்கா தஹம்மாநாதிதூஷிதঃ- பஜதேப்ராக்ருதாந்தர்மா நந்யஸ்தேப்யோபிஸோவ்யயঃ"(எசு). ஸ்த்தால்யாம் நிக்ஷிப்தஸ்ய பாண்டஸ்த்தஸ்ய ஸ்வதஶ்ஶீதஸ்ய ஶப்தபோநாதிரஹிதஸ்ய ஜலஸ்ய தத்ஸ்த்தாலீஸ்த்தாக்நேஸ் ஸம்ஸர்க்காபாவேபி, ததாபி, பாண்டஸ்ய ஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்காஜ்ஜலம் ஶப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் யதா கரோதி, ததா, ஆத்மா - ப்ரத்யகாத்மா, ஸ்வத ஏவ நிர்மலঃ-ஜ்ஞாநாநந்தঃ, ப்ரக்ருதேஸ்ஸங்காத் அஹம் மாநாதிதூஷிதஸ்ஸந். ஆதிஶப்தேந-மமகாரோபிக்ருஹ்யதே, பேதச்சேத க்ஷுத் த்ருஷ்ணாதிகாந் ஸுகதுঃகரூபாந் தர்மாந், பஜதே - ப்ராப்நோதி. அவ்யயঃ - ஸঃ ப்ரத்யகாத்மா, தேப்யோபி-ப்ராக்ருதேப்யঃ-தேஹேந்த்ரிய மநঃப்ராணபுத்திப்யঃ, அந்யோபிபஜத இத்யர்த்தঃ.

"ஜலத்துக்கு அக்நிஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித் ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநாருசியுண்டாகிறன" இதி தத்வத்ரய ப்ரபந்தே.

ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம். மரணமாவது - தேஹவியோகம். ஆதிஶப்தத்தாலே - "పరిణమతే వివర్ధతే అపక్షీయతే" "பரிணமதேவிவர்த்ததே அபக்ஷீயதே" (எஎ) என்று நடுவுள்ள விகாரங்களைச் சொல்லுகிறது. க்லேஶபாகிகளாயென்றது - பூர்வோக்தங்களா லுண்டான துக்கத்தை யடைந்தவர்களா யென்றபடி. திரிகிறவென்றது - "ఏవంసంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణేస్వకర్మభిః। జీవే" "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்த்தே ப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபிঃ-ஜீவே" (எஅ) என்கிறபடியே, ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி.

பத்தசேதநனென்றது - தேஹாத்மாபிமாநிகளென்றபடி. "బద్ధోదేహాభిమానీచ తదతిరిక్తస్వతన్త్రధీః। అర్థకామపరస్త్వాద్య శ్శిశ్నోదరపరాయణః॥ ద్వితీయస్త్వాస్తికాభాస స్త్రివర్గఫలసాధనః। స్వకర్మణాపిత్ర్యాన్ దేవా నిష్ట్వాధూమాదిమార్గతః॥ స్వర్గత్వాభుక్త పుణ్యో౽ధః పతన్వర్షాంబుసంయుతః।అన్నరేతోమయోభూత్వా పునర్గర్భంప్రపద్యతే" "பத்தோதேஹாபிமாநீச ததிரிக்தஸ்வதந்த்ரதீঃ - அர்த்தகாமபரஸ்த்வாத்யஶ்ஶிஶ்நோதரபராயணঃ - த்விதீயஸ்த்வாஸ்திகாபாஸ ஸ்த்ரிவர்க்கபலஸாதநঃ - ஸ்வகர்மணாபித்ருந்தேவாந் நிஷ்ட்வாதூமாதிமார்க்கதঃ - ஸ்வர்க்கத்வாபுக்தபுண்யோதঃ பதந்வர்ஷாம்புஸம்யுதঃ - அந்நரேதோமயோபூத்வா புநர்க்கர்ப்பம் ப்ரபத்யதே" (எகூ) என்று பத்தலக்ஷணம் அர்த்தபஞ்சககாரிகா க்ரந்தத்தில் சொல்லிற்றிறே.

இவர்களுடைய இழவாவது - ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகங்களா லுண்டான க்லேஶம். "ఆధ్యాత్మికోవైద్వివిధః శారీరోమానసస్తథా।శారీరోబహుభిర్భేదై ర్భిద్యతేశ్రూయతాంచసః॥ శిరోరోగప్రతిశ్యాయ జ్వరశూలభగన్దరైః।గుల్మార్శశ్శ్వయథుశ్వాస శ్ఛర్ద్యాదిభిరనేకధా॥ తథా౽క్షిరోగాతిసార కుష్ఠాఙ్గామయసంజ్ఞితైః। భిద్యతేదేహజస్తాపో మానసంశ్రోతుమర్హసి" ప్రతిశ్యాయః-పీనసః. శ్వయథుః - శోథః. భగన్దరః - గుహ్య

* அர்ஶஸ் - மூலவ்யாதி.

రోగః. అఙ్గామయః - వాతజ్వరోదరాదిః. “కామక్రోధభయద్వేష లోభమోహవిషాదజః। శో
కాసూయావమానేర్ష్యా మాత్సర్యాదిమయస్తథా ॥ మానసోపిద్విజశ్రేష్ఠ తాపోభవతినైకధా ”
“ஆத்யாத்மிகோவைத்விவித: ஶாரீரோமாநஸஸ்ததா - ஶாரீரோபஹுபிர்ப்
பேதைர்ப் பித்யதேஶ்ரூயதாம்சஸ: - ஶிரோரோகப்ரதிஶ்யாய ஜ்வரஶூல ப
கந்தரை: - குல்மார்ஶஶ்வயதுஶ்வாஸஶ் சர்த்யாதிபிரநேகதா - ததாக்ஷிரோ
காதிஸார குஷ்டாங்காமயஸம்ஜ்ஞிகை:-பித்யதேதேஹஜஸ்தாபோ மாநஸம்
ஶ்ரோதுமர்ஹஸி” (அ௦) ப்ரதிஶ்யாய:-பீநஸ:. ஶ்வயது:-ஶோப:. பகந்தர:-
குஹ்யரோக:. அங்காமய: - வாதஜ்வரோதராதி:. “காமக்ரோதபயத்வேஷ
லோபமோஹவிஷாதஜ: - ஶோகாஸூயாவமாநேர்ஷ்யா மாத்ஸர்யாதிமயஸ்
ததா - மாநஸோபித்விஜஶ்ரேஷ்ட தாபோவதிநைகதா.” காமமாவது -
கண்டபதார்த்தத்தை அநுபவித்தல்லது நிற்கவொண்ணாத தசை. க்ரோதம்-
ஸந்நிஹிதர்பக்கல் பிறக்கும் சீற்றம். பயம் - ஆகாமியாய்வரும் பீதி. த்வே
ஷம் - அப்ரீதி. லோபம் - அதிமாத்ர ப்ராவண்யம். மோஹம் - க்ருத்யாக்ரு
த்ய விவேகஶூந்யதை. அஸூயை - பிறருயர்த்தி பொறாமை; மாத்ஸர்யம்-
அத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்குகை. “ఇత్యేవమాదిభిర్భేదై స్తాపోహ్యాధ్యాత్మిక
స్స్మృతః।మృగపక్షిమనుష్యాద్యైః పిశాచోరగరాక్షసైః ॥ సరీసృపాద్యైశ్చనృణాం జన్యతేచా
ధిభౌతికః । శీతోష్ణవాతవర్షామ్బు వైద్యుతాదిసముద్భవః ॥ తాపోద్విజవరశ్రేష్ఠ కథ్యతేచాధిదై
వికః । గర్భజన్మజరాజ్ఞాన మృత్యునారకజంతథా ॥ దుఃఖంసహస్రశోభేదై ర్భిద్యతేమునిసత్తమ”
“இத்யேவமாதிபிர்பேதைஸ் தாபோஹ்யாத்யாத்மிகஸ்ஸ்ம்ருத: - ம்ருகபக்ஷி
மநுஷ்யாத்யை: பிஶாசோரகராக்ஷஸை: - ஸரீஸ்ருபாத்யைஶ்சந்ருணாம் ஜந்ய
தேசாதிபௌதிக: - ஶீதோஷ்ணவாதவர்ஷாம்பு வைத்யுதாதிஸமுத்பவ:- தா
போத்விஜவரஶ்ரேஷ்ட கத்யதேசாதிதைவிக: - கர்ப்பஜந்மஜராஜ்ஞாந ம்ரு
த்யுநாரகஜம்ததா - து:கம்ஸஹஸ்ரஶோபேதைர் பித்யதேமுநிஸத்தம”(அக)
என்றும், அதுகளுக்கு சிகித்ஸையாக “నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా। భే
షజంభగవత్ప్రాప్తి రేకాన్తాత్యన్తికీమతా.” ఇతరాతిశయోనిరస్తః-సర్వాతిశాయీత్యర్థః. ఆహ్లా
దః - సంసారతాపత్రయనివారకః. ఏతాదృశసుఖభావః - ఆనన్దానుభవః, సఏవముఖ్యలక్షణా.
ఏకాన్తమ్ - అనన్యవిషయత్వమ్. ఆత్యన్తికమ్ - నిత్యత్వమ్. “భక్త్యాత్వనన్యయా” ఇతిగీయతే.
ఏతాదృశీభగవత్ప్రాప్తిః - హేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానస్యప్రాప్తిః. భేషజమ్-సంసారతాప
తప్తస్య తన్నివర్తనౌషధమితి. మతా-సంమతా. “తస్మాత్తత్ప్రాప్తయే యత్నఃక్రియతాం పణ్డి
తైర్నరైః.” “நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா-பேஷஜம்பகவத்
ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா”(அஉ).இதராதிஶயோநிரஸ்த:-ஸர்வாதிஶாயீ
த்யர்த்த:. ஆஹ்லாத:-ஸம்ஸார தாபத்ரயநிவாரக:. ஏதாத்ருஶ ஸுகபாவ:-
ஆநந்தாநுபவ:, ஸஏவ முக்யலக்ஷணா. ஏகாந்தம்- அநந்யவிஷயத்வம். ஆத்ய
ந்திகம் - நித்யத்வம். “பக்த்யாத்வநந்யயா” (அ௩) இதி கீயதே. ஏதாத்ருஶீ
பகவத்ப்ராப்தி: - ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ்ய ப்ராப்தி:. பேஷஜம்-
ஸம்ஸாரதாபதப்தஸ்ய தந்நிவர்த்தநௌஷதமிதி. மதா-ஸம்மதா. “தஸ்மாத்
தத்ப்ராப்தயேயத்ந: க்ரியதாம் பண்டிதைர்நரை:” என்று ஔஷதத்தை
யும்சொன்னாரிறே ஶ்ரீபராஶரபகவான். “రాగాదిదోషాన్ సతతానుషక్తాన శేషకాయ

அநுஸந்தித்து, அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்;

ప్రసృతానశేషాన్ । ఔత్సుక్యమోహారతిదాన్ జఘాన యఽపూర్వవైద్యాయ నమోఽస్తుతస్మై"
"ராகாதிதோஷாந்ஸததாநுஷக்தா நஶேஷகாயப்ரஸ்ருதாநஶேஷாந்- ஔத்ஸுக்யமோஹாரதிதாந்ஜகாந யஃபூர்வவைத்யாய நமோஸ்துதஸ்மை" (அச) என்று ஆயுர்வேதவித்துக்கள் ஸர்வேஶ்வரனை பூர்வ வைத்யனாகச் சொன்னார்களிறே.

(அநுஸந்தித்து) என்றது - అనుసృత్యసన్ధీయత ఇత్యనుసన్ధానమ్ - அநுஸ்ருத்ய ஸந்தீயத இத்யநுஸந்தாநம் என்று வ்யுத்பத்தியாகையாலே, ஒருக்காலெண்ணுகையன்றிக்கே இடைவிடாமலெண்ணுகை.

(அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்) என்றது - "అన్తమతీత్యవర్తత ఇతిఅత్యన్తమ్, అత్యన్తంవ్యాకులంచిత్తం యస్యసః" "அந்தமதீத்யவர்த்தத இதிஅத்யந்தம், அத்யந்தம் வ்யாகுலம்சித்தம் யஸ்யஸஃ" என்று விக்ரஹமாய், அந்தமில்லாத வ்யாகுலஹ்ருதயனா யென்றபடி. ஆநந்தத்துக்கு அவதியில்லாதாப்போலே வ்யாகுலத்துக்கும் அவதியில்லையாய்த்து. இத்தால் - கீழ்ச்சொன்ன நிரதிஶயாநந்தம் நெஞ்சில் தட்டாதபடி வ்யாகுலமே விஞ்சியிருக்குமென்றதாய்த்து. நித்யமுக்தாநுபாவ்யனானபோது, நிரதிஶயாநந்தயுக்தனானான்; ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவையநுஸந்தித்தபோது, அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனானான். "వ్యసనేషుమనుష్యాణాం భృశంభవతిదుఃఖితః । ఉత్సవేషుచసర్వేషు పితేవపరితుష్యతి" "வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதிதுஃகிதஃ - உத்ஸவேஷுசஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி" (அரு) என்றருளிச்செய்தாரிறே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்.

அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாகையாவது - "రామోముహూర్తంవిమనాబభూవ" "ராமோமுஹூர்த்தம் விமநாபபூவ" (அசு) என்கிறபடியே, மூர்ச்சையடைந்திருக்கையென்று மருளிச்செய்வர்கள்.

"భోగార్థంపరమవ్యోమ క్రీడార్థమఖిలంజగత్ । భోగక్రీడతయావిష్ణో ర్విభూతిద్వయసంస్థితః ॥ భోగోనిత్యస్థితిస్తస్య లీలాసంహరతేకదా । భోగలీలేఉభేతస్య ధార్యతేశక్తిమత్తయా" "போகார்த்தம்பரமவ்யோம க்ரீடார்த்தமகிலம்ஜகத் - போகக்ரீடதயாவிஷ்ணுர் விபூதித்வயஸம்ஸ்த்திதஃ - போகோநித்யஸ்திதிஸ்தஸ்யலீலாஸம்ஹரதேகதா - போகலீலேஉபேதஸ்ய தார்யதேஶக்திமத்தயா" (அஎ) என்று பாத்மத்திலும், "అప్రమేయోఽనియోజ్యశ్చయత్రకామగమోవశీ। మోదతేభగవాన్భూతైర్బాలః క్రీడనకైరివ" "அப்ரமேயோநியோஜ்யஶ்ச யத்ரகாமகமோவஶீ - மோததேபகவாந்பூதைர் பாலஃக்ரீடநகைரிவ" (அஅ) என்று - அபரிச்சேத்யனாய், நியாம்யனன்றியிலே நினைத்தபடி வ்யாபரிக்கவல்லனானவனாய், ஸர்வத்தையும் வசீகரிக்கவல்லனானவன், பாலனானவன் விளையாடுகலங்களாலே ரஸிக்குமாப்போலே தேவாதிபூதங்களை உபகரணமாகக்கொண்டு லீலாவிநோதம்பண்ணுகிறபன் என்று பாரதத்திலும், "త్వంన్యఞ్చద్భిరుదఞ్చద్భిః కర్మసూత్రోపపాదితైః । హరేవిహరసిక్రీడా కన్దుకైరివజన్తుభిః" "த்வம்ந்யஞ்சத்பிருதஞ்சத்பிஃ கர்மஸூத்ரோபபாதிதைஃ-ஹரேவிஹரஸிக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபிஃ" (அகூ) என்று உயர்வன

தாழ்வனவாய் கர்ம ஸூத்ரங்களாலே கட்டப்பட்ட க்ரீடா கந்துகங்கள் போலே யிருக்கிற ஜந்துக்களாலே ஹரியே! நீ விளையாடாநின்றாய் என்று பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "యథేష్టవినియోగార్హ శ్శేషశబ్దేనకథ్యతే। ఈశ్వరస్యజగత్సర్వం యథేష్టం వినియుజ్యతే" "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹ ஶ்ஶேஷஶப்தேநகத்யதே- ஈஶ்வரஸ்யஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம்விநியுஜ்யதே" (கூ0) என்றும், "పరస్యాతిశయాధాయీ శేషఇత్యుచ్యతేబుధైః। శేషత్వేనతదాధానంసమంచిదచితోర్ద్వయోః॥ నిగ్రాహ్య చేతనాలీలారసమీశస్యతన్వతే। ప్రకాశయంతశ్చౌదార్యంకామినశ్శేషతాంగతాః" "பரஸ்யாதிஶயாதாயீஶேஷஇத்யுச்யதேபுதை:- ஶேஷத்வேநததாதாநம் ஸமம்சிதசிதோர்த்வயோ:-நிக்ராஹ்யசேதநாலீலா ரஸமீஶஸ்யதந்வதே - ப்ராஶயம்தஶ் சௌதார்யம் காமிநஶ்ஶேஷதாம்கதா:" (கூக) என்றும் சொல்லுகிறபடியே- அவனும் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாய் இவர்களும் நித்யகைங்கர்யரஸராயிருக்கை ப்ராப்தமா யிருந்தபோதிலும், "శేషత్వేనతదాధానంసమంచిదచితోర్ద్వయోః" "ஶேஷத்வேநததாதாநம் ஸமம்சிதசிதோர்த்வயோ:" (கூக) என்கிறபடியே- யதேஷ்ட விநியோகார்ஹமாய் ஶேஷிக்கதிஶயாதாநம்பண்ணுகை சேதநருக்கும் அசித்துக்கும் பொதுவாயிருந்தது; இனி இவர்கள் விஶேஷித்துப்பண்ணும் அதிஶயம் கைங்கர்யமுகத்தாலேயாயிருக்கும். "విజ్ఞాయస్వామ్యభిప్రాయం త్యక్త్వాస్వీయంప్రయోజనమ్। కుర్వన్తస్తత్ప్రియం శేషానిత్యముక్తముముక్షవః॥ స్వామ్యభిప్రాయ విజ్ఞానసర్వజ్ఞాద్యాయయోర్భవేత్। చరమాణాంతుశాస్త్రేణేత్యేతావాన్ భేదఇష్యతే" "விஜ்ஞாயஸ்வாம்யபிப்ராயம் த்யக்த்வாஸ்வீயம் ப்ரயோஜநம் - குர்வந்தஸ்தத்ப்ரியம் ஶேஷா நித்யமுக்தமுமுக்ஷவ: - ஸ்வாம்யபிப்ராயவிஜ்ஞாந ஸர்வஜ்ஞாத்யாய யோர்பவேத் - சரமாணாம்துஶாஸ்த்ரேணேத் யேதாவாந் பேதஇஷ்யதே" (கூஉ) என்கிறபடியே - பத்ததசையில் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் முக்ததசையில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தைக் கண்டு ததநுரூபமாக வர்த்திக்கும்போது, "కైఙ్కర్యేణభవేద్ధర్షః ప్రకృష్టతరమాత్మనః। నతుతాదృక్పరేణేతి తచ్ఛేషస్యాభివాఞ్ఛితమ్" "கைங்கர்யேணபவேத்தர்ஷ: ப்ரக்ருஷ்டதரமாத்மந:-நதுதாத்ருக்பரேணேதிதச்சேஷஸ்யாபிவாஞ்சிதம்" (கூங) என்கிறபடியே- கைங்கர்யத்தாலுண்டான ப்ரக்ருஷ்டதரஹர்ஷம் மற்றொன்றா லுண்டாகாமையால் அதுவே ஶேஷபூதனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, ஶாஸ்த்ர விருத்தமாக வர்த்திக்கும்போது ஶாஸிதாவாய் தண்டதரனான ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸமாத்ரத்தையுண்டாக்கி அதிஶயகரராவர்கள்; ஶாஸ்த்ரவிருத்தங்களாலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸத்தை யுண்டாக்கும்போது தங்களுக்கு அநர்த்த பர்யவஸிதமாய் க்லேஶப்படாநிற்பர்கள்; ஆகையாலே, "భృశంభవతిదుఃఖితః" "ப்ருஶம்பவதிது:கித:" (கூச) என்கிறபடியே அத்யந்த வ்யாகுல சித்தனானான் என்று மருளிச்செய்வர்கள்.

"తేజోబలైశ్వర్యమహావబోధ సువీర్యశక్త్యాదిగుణైకరాశిః। పరః పరాణాంసకలానయత్ర క్లేశాదయస్సన్తిపరావరేశే" "தேஜோபலைஶ்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி:-பர:பராணாம் ஸகலாநயத்ர க்லேஶாதயஸ்ஸந்தி பராவ

இவர்கள் கரணகளேபரங்களை யிழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே
கிடக்கிற தசையிலே,

ரேஶே" (கூ௫) என்று-தேஜஸ்ஸு பலம் ஐஸ்வர்யம் பெரியஜ்ஞாநம் பெரிய வீர்யம் ஶக்தி தொடக்கமான குணங்களுக்கு ஒரு திரளாய் பரரான ப்ரம்ஹாதிகளுக்கும் பரனாய், க்லேஶகர்ம விபாகாதி ஸகல தோஷங்களும் ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஸ்வரனாயுள்ள தன்பக்கலன்றியிலே யிருக்குமவனா யிருக்குமென்றும், "నిఖిలహేయప్రత్యనీకకల్యాణైకతానః" "நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஃ"(கூகூ) என்றும் சொல்லாநிற்க, (அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்) என்னக்கூடுமோவெனில்; கூடும்; ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை யநுஸந்தித்து வந்த வ்யாகுலமாகையால்; "పరదుఃఖదుఃఖిత్వం-దయా" "பரதுஃகதுஃகித்வம்-தயா" (கூஎ) என்கிறபடியே - தயாகுணமாகையாலே. "స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖనిరాచికీర్షా-దయా" "ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுஃகநிராசிகீர்ஷா-தயா"(கூஅ) இதி வேதாந்தாசார்யாஃ.

ஆகிலும், நிரதிஶயாநந்தத்துக்குக் § கொத்தை யன்றோ வென்னில்; அன்று: இந்த தயாகுணத்தாலே சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக இவன்பண்ணின க்ருஷிபலித்தவாறே, "ఏష హ్యేవానన్దయాతి,ఆనన్దీభవతి" "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி, ஆநந்தீபவதி" (கூகூ) என்று - இவர்களையும் ஆநந்திப்பித்துத் தானும் ஆநந்திக்கிறான் என்று சொல்லுகையாலே.

அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்ச் செய்த தென்னென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள்) என்று துடங்கி. "ప్రాణసంశయమాపన్నాన్ ప్రాణినో భయవిహ్వలాన్। యోనరక్షతిశక్తస్సన్ సపాపాంగతిమాప్నుయాత్" "ப்ராணஸம்ஶயமாபந்நாந் ப்ராணிநோ பயவிஹ்வலாந் - யோநரக்ஷதிஶக்தஸ்ஸந்ஸபாபாம்கதிமாப்நுயாத்" (க00) என்னும் வசநார்த்த மறிந்தவனாகையாலே இவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி க்ருஷிபண்ணுகிறான். (இவர்கள்) என்றது-கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸாரி சேதநரென்றபடி.

கரணங்களாவன- "శ్రోత్రంత్వక్చక్షుషీజిహ్వా నాసికాచైవపఞ్చమీ। పాయూపస్థౌ హస్తపాదౌ వాక్చైవదశమీస్మృతా॥ ఏకాదశంమనోజ్ఞేయం స్వగుణేనోభయాత్మకమ్। యస్మిన్ జితేజితావేతౌ భవతఃపఞ్చకౌగణౌ" "ஶ்ரோத்ரத்வக்சக்ஷுஷீஜிஹ்வா நாஸிகா சைவபஞ்சமீ-பாயூபஸ்தௌஹஸ்தபாதௌ வாக்சைவதஶமீஸ்ம்ருதா-ஏகாதஶம்மநோஜ்ஞேயம் ஸ்வகுணேநோபயாத்மகம் - யஸ்மிந்ஜிதேஜிதாவேதௌ பவதஃபஞ்சகௌகணௌ" (க0க) என்று சொல்லப்பட்ட கரணங்கள். ஏதத் வசநாநி, மநுஸ்ம்ருதௌ.

களேபரங்களாவன - கரணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான ஶரீரங்களென்றபடி.

(இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே) என்றது - "సంసారవాగురాక్రాన్తస్త్వ లూనపక్షఇవాణ్డజః" "ஸம்ஸாரவாகுராந்தஸ்த்த லூநபக்ஷஇவாண்டஜஃ" (க0உ) என்கிறபடி

§ கொத்தை - தோஷம்.

கரணாதிகளைக்

யே, இறகொடிந்தபக்ஷிபோலேயென்றபடி. அதாவது- "ఉభాభ్యామేవపక్షాభ్యాం యథాఖేపక్షిణాంగతిః" "உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம் யதாகேபக்ஷிணாம்கதிः" (கoரு) என்கிறபடியே, விஷ்ணுபதப்ராப்தி ஸாதநங்களான இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே. "తథైవజ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతేభగవాన్హరిః" "ததைவஜ்ஞாந கர்மப்யாம் ப்ராப்யதேபகவாந்ஹரிः" (கoச) என்கிறபடியே - விஷ்ணுபத ப்ராப்தி ஸஹகாரிகளான ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநோபயுக்தங்களான கரண களே பரங்களை யிழந்து மூலப்ரக்ருதியிலே கிடக்கிற தசையிலே யென்றபடி. "మత్స్థాంశ్చచేతనాస్సర్వే నిరాధారానిరాశ్రయాః । హీనదేహానిరాకారా స్సర్వేన్ద్రియవివర్జితాః ॥ సర్వానుష్ఠానరహితా స్సతతందుఃఖభాగినః । తేషాందేహాంశ్చలోకాంశ్చ దాతుమర్హసికేశవ" "மத்ஸ்தாம்ஶ்சசேதநாஸ்ஸர்வே நிராதாரா நிராஶ்ரயாः - ஹீநதேஹாநிராகாராஸ் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதாः - ஸர்வாநுஷ்ட்டாந ரஹிதாஸ் ஸததம் துःகபாகிநः - தேஷாம்தேஹாம்ஶ்சலோகாம்ஶ்ச தாதுமர்ஹஸிகேஶவ" (கoரு) என்று பாத்மோத்தரத்தில் ப்ரக்ருதி விண்ணப்பஞ் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

(கரணாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், கரணஶப்தத்தாலே - "అనన్తయోనీర్వ్రజతః కర్మభూమౌమనుష్యతా । భవేత్కదాచిజ్జీవస్య లబ్ధ్వాతాంకోవృథావసేత్ ॥ దేవదత్తమముంలబ్ధ్వా నృదేహమజితేన్ద్రియః। యోనాద్రియేతతత్పాదౌ సశోచ్యోహ్యాత్మవఞ్చకః" "அநந்தயோநீர்வ்ரஜதः கர்மபூமௌமநுஷ்யதா- பவேத்கதாசிஜ்ஜீவஸ்ய லப்த்வாதாம் கோவ்ருதாவஸேத் - தேவதத்தமமும்லப்த்வா ந்ருதேஹமஜிதேந்த்ரியः-யோநாத்ரியேததத்பாதௌ ஸஶோச்யோஹ்யாத்மவஞ்சகः" (கoசு) என்று ஹரிபக்திஸுதோதயத்தில் சொல்லுகிறபடியே, பகவத்ப்ராப்த்யுபகரணங்களான காத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது. "కరణంసాధకతమం క్షేత్రగాత్రేన్ద్రియేష్వపి" "கரணம்ஸாதகதமம் க்ஷேத்ரகாத்ரேந்த்ரியேஷ்வபி" (கoஎ) இத்யமரः.

(ஆதி) ஶப்தத்தாலே - சிச்சக்தி ப்ரவ்ருத்திஶக்தி நிவ்ருத்திஶக்திகளைச் சொல்லுகிறது. "ఆదావీశ్వరదత్తయైవ పురుషః స్వాతన్త్ర్యశక్త్యాస్వయం తత్తజ్జ్ఞానచికీర్షితప్రయతనాన్యుత్పాదయన్వర్తతే । తత్రోపేక్ష్యతతోనుమత్య విదధత్తన్నిగ్రహానుగ్రహౌ తత్తత్కర్మఫలంప్రయచ్ఛతితతో సర్వస్యపుంసోహరిః" "ஆதாவீஶ்வர தத்தயைவ புருஷஸ் ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்த்யாஸ்வயம் தத்தத்ஜ்ஞாநசிகீர்ஷிதப்ரயதநாந் யுத்பாதயந்வர்த்ததே - தத்ரோபேக்ஷ்யததோநுமத்ய விததத்தந்நிக்ரஹாநுக்ரஹௌ தத்தத்கர்மபலம் ப்ரயச்சதிததோ ஸர்வஸ்யபும்ஸோஹரிः" (கoஅ) என்று அடியிலே ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்தராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு உண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத்ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶக்தியாலே இப்புருஷன்தானே அவ்வோவிஷயங்களிலே ஸ்வருச்யநுகுணமாக ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும் அஶாஸ்த்ரீயங்களிலே நிக்ரஹம்

கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே,

பண்ணியும் அவ்வோவிஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணுநின்று கொண்டு அவ்வோ கர்மபலத்தையும் கொடாநிற்பன்; இச்சேதநன் துர்வாஸநாபலத்தாலே பாபகர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குமளவில் அந்தர்யாமியானதான் நினைத்தால் மீட்கலாயிருக்கச்செய்தேயும் "அப்படி செய்யுமளவில் ஸ்வாஜ்ஞாரூபஶாஸ்த்ரவிநியோகமறும்" என்னுமத்தைப்பற்றவும், "ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கம்வரும்" என்னுமத்தையும், "இப்போதுஇங்ஙனேபோய்த்தாகில் க்ரமத்திலே நம்பக்கலிலே ருசிபிறப்பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோம்" என்றும்நினைத்து, மீட்கமாட்டாதே அநுமதிதாநத்தைப்பண்ணி, உதாஸீநனைப்போலேயிருந்து, அதில் நின்றும் இவர்களை மீட்கைக்குறுப்பாகச் சொல்லிக்கொள்வதொரு நன்மையாலே அவகாஶம் பார்த்து அநுக்ரஹத்தைப்பண்ணி பலமான கைங்கர்யத்தைக் கொடாநிற்பன்.

(கொடுத்து) என்கிறவிடத்தில், "కర్మణాజాయతే జన్తుః కర్మణైవ ప్రలీయతే । సుఖం దుఃఖం భయం క్షేమం కర్మణైవోపపద్యతే ॥ కర్మణా దైవయోగేన జన్తుర్దేహోపపత్తయే । స్త్రియః ప్రవిష్ట ఉదరం పుంసో రేతః కణాశ్రయః" "கர்மணாஜாயதேஜந்து: கர்மணைவப்ரலீயதே - ஸுகம்துःகம்பயம்க்ஷேமம் கர்மணைவோபபத்யதே-கர்மணாதைவயோகேந ஜந்துர்தேஹோபபத்தயே- ஸ்த்ரியःப்ரவிஷ்டஉதரம் பும்ஸோரேதःகணாஶ்ரய:" (க0க) இத்யாதிகளில் தேஹஸம்பந்தம் கர்மத்தாலுண்டாகிறதாகச் சொல்லலாயிருந்தாலும், "బ్రహ్మాద్యవస్థాభిరశేషమూర్తిర్విష్ణుః" "ப்ரம்ஹாத்யவஸ்தாபி ரஶேஷமூர்த்திர்விஷ்ணு:" (கக0) என்னும் இத்யாதியாலும் ஸ்ருஷ்டியில் யௌகபத்யம் அநுக்ரஹகார்ய மாகையாலும், (கொடுத்து) என்றருளிச்செய்தார் என்று கொள்ளவேணும்.

(அவற்றைக்கொண்டு) என்றது - "వైచిత్ర్యాద్దేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్ । పూర్వమేవ కృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా" "விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீஶ்வராயநிவேதிதும் - பூர்வமேவக்ருதாப்ரம்ஹந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (ககக.) என்று ப்ருஹந்நாரதியத்தில் சொல்லுகிறபடியே - தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக்குக் கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டென்றபடி.

(வ்யபிசரியாதே) என்கிறவிடத்தில், வ்யபிசாரமாவது- "స్వస్వామినం పరిత్యజ్యాన్యత్ర సఞ్చారో వ్యభిచారః" "ஸ்வஸ்வாமிநம்பரித்யஜ்யா ந்யத்ரஸஞ்சாரோ வ்யபிசார:" என்று வ்யுத்பத்தியாய், அந்த கரணாதிகளைக்கொண்டு அந்யத்ர ஸஞ்சரியாதேயென்றபடி. லக்ஷணயா, அந்த கரணங்களைக்கொண்டு ஶப்தாதி விஷயப்ரவணராய் நஶியாதேயென்றபடி. "అకుర్వన్ విహితం కర్మ నిన్దితఞ్చ సమాచరన్ । ప్రసృజంశ్చేన్ద్రియార్థేషు నరః పతనమృచ్ఛతి" "அகுர்வந்விஹிதம்கர்ம நிந்திதஞ்சஸமாசரந் - ப்ரஸ்ருஜம்ஶ்சேந்த்ரியார்த்தேஷு நர:பதநம்ருச்சதி" (ககஉ) இதி மநு:. விஹிதம்கர்ம என்றது- பகவதாஶ்ரயணத்தை. நிந்திதம் என்றது-தேவதாந்தரபஜநத்தையும், ப்ரயோஜநாந்தரத்தையும், இந்த்ரியார்த்தேஷு என்

றது - ஶப்தாதிவிஷயங்களை. "యో వై స్వాం దేవతామతియజతే। ప్రస్వాయై దేవతాయై చ్యవతే। న పరాం ప్రాప్నోతి పాపీయాన్ భవతి" "யோவைஸ்வாம்தேவதாம்தியஜதே-ப்ரஸ்வாயைதேவதாயைச்யவதே- நபராம்ப்ராப்நோதிபாபீயாங்பவதி" (ககங) என்று - யாவனொருவன் தனக்கு அநுரூபமான தேவதையை அதிக்ரமித்து அந்யதேவதையை ஆராதிக்கிறான், அவன் தன்னுடைய தேவதையின்பொருட்டு ஆகாதே ப்ரச்யுதனாகாநிற்கும்; அந்யதேவதையையும் கிட்டமாட்டான்; பாபிஷ்டனாகிறான் என்று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே. "వాసుదేవం పరిత్యజ్య యోన్యం దైవముపాసతే। తస్య పాపేన లిప్యేయం యద్యహం నాగమేపునః" "வாஸுதேவம் பரித்யஜ்ய யோந்யம்தைவமுபாஸதே - தஸ்யபாபேநலிப்யேயம் யத்யஹம்நாகமேபுநஃ" (ககச) "కౌపీనాచ్ఛాదనప్రాయ వాఞ్ఛాకల్పద్రుమాదపి। జాయతేయదపుణ్యానాం సోపరాధస్స్వదోషజః" "கௌபீநாச்சாதநப்ராய வாஞ்சாகல்பத்ருமாதபி - ஜாயதேயதபுண்யாநாம் ஸோபராதஸ்ஸ்வதோஷஜஃ" (ககரு) என்று அத்யுதாரனை ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிறது.

(அவற்றைக்கொண்டு) தன்னை யாஶ்ரயித்து என்னவமைந்திருக்க, (வ்யபிசரியாதே) என்று நிஷேதிக்கிறது, ஶப்தாதிவிஷயங்கள் அத்யாகர்ஷகங்களாகையாலும், "ప్రకర్షేణ శబ్దాదిషు భోక్తృత్వబుద్ధిం కరోతీతి ప్రకృతిః" "ப்ரகர்ஷேண ஶப்தாதிஷு போக்த்ருத்வ புத்திம் கரோதீதி ப்ரக்ருதிஃ" என்று ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வபாவமாகையாலும். * డుకృఞ్ కరణే - டுக்ருங்கரணேயிறே தாது. ஶ்ரீபாகவதே, "విలోక్యైకాన్తభూతాని ఆదౌ సృష్ట్వా ప్రజాపతిః। స్త్రియం చక్రే స్వదేహార్థం యయా పుంసాం మతిర్హృతా ॥ మాత్రా స్వస్రా దుహిత్రా వా నవివిక్తాసనో భవేత్। బలవానిన్ద్రియగ్రామో విద్వాంసమపి కర్షతి॥ కర్షతి కర్షతి కర్షత్యేవ" "விலோக்யைகாந்தபூதாநி ஆதௌஸ்ருஷ்ட்வாப்ரஜாபதிஃ- ஸ்த்ரியம்சக்ரேஸ்வதேஹார்த்தம் யயாபும்ஸாம் மதிர்ஹ்ருதா - மாத்ராஸ்வஸ்ரா துஹித்ராவா நவிவிக்தாஸநோபவேத் - பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபிகர்ஷதி-கர்ஷதிகர்ஷதிகர்ஷத்யேவ" (ககசு) என்று சொல்லப்பண்ணுமவையிறே.—"అన్యత్ర భీష్మాద్గాఙ్గేయా దన్యత్ర చ హనూమతః। హరిణీఖురమాత్రేణ చర్మణా మోహితం జగత్" "அந்யத்ரபீஷ்மாத்காங்கேயாதந்யத்ரச ஹநூமதஃ - ஹரிணீகுரமாத்ரேண சர்மணாமோஹிதம்ஜகத்" (ககள). யத்வா, "వివిధమ్ అభితశ్చరతీతి వ్యభిచారః" "விவிதம் அபிதஸ்சரதீதி வ்யபிசாரஃ" என்றும், பலபடிகளாலே பலபடிகளுண்டாம்படி ஸஞ்சரியாதே யென்னவுமாம். "వాచికైః పక్షిమృగతాం మానసైరన్త్యజాతితామ్। శరీరజైః కర్మదోషైర్యాతి స్థావరతాం నరః" "வாசிகைஃபக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம் - ஶரீரஜைஃ கர்மதோஷைர் யாதிஸ்த்தாவரதாம்நரஃ" (ககஅ) என்னக்கடவதிறே.

ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணராகாதே என்னுதே, (வ்யபிசரியாதே) என்றது-தேவதாந்தரபரரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரரும் ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணரும் தூரதோ நிர்வாஸ்யரென்னும் அபிப்ராயத்தாலே. "నిర్వాస్యా వ్యభిచారిణ్యః ప్రతికూలాశ్చ యోషితః" "நிர்வாஸ்யாவ்யபிசாரிண்யஃ ப்ரதிகூலாஶ்சயோஷிதஃ" (ககக) என்றார்களிறே. ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே, "త్వక్చక్షుర్నాసికాజిహ్వా శ్రోత్రమత్ర చ పఞ్చ

தன்னை ஆஶ்ரயித்து

మమ్। శబ్దాదీనామవాప్త్యర్థం బుద్ధియుక్తాని వై ద్విజ'' ''த்வக்சக்ஷுர்நாஸிகாஜிஹ்வா ஶ்ரோத்ரமத்ரசபஞ்சமம்-ஶப்தாதீநாமவாப்த்யர்த்தம் புத்தியுக்தாநிவைத்விஜ'' (கஉ0) என்கிறபடியே - ஶப்தாதிவிஷயப்ராவண்யம் கரணங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமாயிருக்க, தந்நிஷேதத்துக்குக் கருத்து - பகவத் வ்யதிரிக்த ஶப்தாதி விஷயப்ராவண்யம் ஸ்வரூபநாஶகமாகையாலே. ''విషస్యవిషయాణాంచ దూరమత్యన్త మన్తరమ్।ఉపభుక్తంవిషంహన్తి విషయాస్స్మరణాదపి'' ''விஷஸ்யவிஷயாணாஞ்ச தூரமத்யந்தமந்தரம்-உபபுக்தம்விஷம்ஹந்தி விஷயாஸ்ஸ்மரணாதபி''(கஉக) என்று புஜிக்கவேண்டாதே ஸ்மரணமாத்ரத்தாலும் முடிக்கையாலே விஷத்திலுங்காட்டில் விஷயம் அதிக்ரூரம் என்னுகின்றதிறே.

(தன்னையாஶ்ரயித்து) என்றது - அவற்றைக்கொண்டு தன்னை யாஶ்ரயித்தென்றபடி. ஶ்ரீபாகவதே, ''సవైమనఃకృష్ణపదారవిన్దయో ర్వచాంసివైకుణ్ఠగుణానువర్ణనే। కరౌహరేర్మన్దిరమార్జనాదిషు శ్రుతించకారాచ్యుతసత్కథోదయే॥ ముకున్దలిఙ్గాలయదర్శనేదృశౌ తద్భృత్యగాత్రస్పర్శేఙ్గసఙ్గమమ్।ఘ్రాణఞ్చతత్పాదసరోజసౌరభే శ్రీమత్తులస్యారసనాంతదర్పితే॥ పాదౌహరేఃక్షేత్రపదానుసర్పణే శిరోహృషీకేశపదాభివన్దనే। కామఞ్చదాస్యేనతుకామకామ్యయాయథోత్తమశ్లోకజనాశ్రయారతిః.''ఉత్తమశ్లోకజనాః-భాగవతాః,తద్విషయారతిశ్చ, యథా-యథావదభూదిత్యర్థః.''ஸவைமநஃக்ருஷ்ணபதாரவிந்தயோர் வசாம்ஸிவைகுண்டகுணாநுவர்ணநே - கரௌஹரோர்மந்திரமார்ஜநாதிஷு ஶ்ருதிஞ்சகாராச்யுதஸத்கதோதயே - முகுந்தலிங்காலய தர்ஶநேத்ருஶௌ தத்ப்ருத்யகாத்ரஸ்பர்ஶேங்கஸங்கமம் - க்ராணஞ்சதத்பாதஸரோஜஸௌரபே ஶ்ரீமத்துலஸ்யாரஸநாம்ததர்ப்பிதே-பாதௌஹரோஃக்ஷேத்ர பதாநுஸர்ப்பணே ஶிரோஹ்ருஷீகேஶபதாபிவந்தநே - காமஞ்சதாஸ்யேநதுகாமகாம்யயா யதோத்தமஶ்லோகஜநாஶ்ரயாரதிஃ.'' (கஉஉ) உத்தமஶ்லோகஜநாஃ- பாகவதாஃ, தத்விஷயாரதிஶ்ச, யதா-யதாவதபூதித்யர்த்தஃ.

(தன்னை) என்றது - உத்க்ருஷ்டனான தன்னையென்னவுமாம்; மேல் (உஜ்ஜீவிக்கைக்கு) என்றிருக்கையாலே. உத்க்ருஷ்டனை ஆஶ்ரயித்தாலாய்த்து, உஜ்ஜீவிப்பது - உத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிப்பது.

''లోకేచేతనవర్గస్తు ద్విధైవపరికీర్త్యతే జ్యాయాంశ్చైవతథాజ్యాయా న్నైవాభ్యాంవిద్యతేపరః ॥ కాలతోగుణతశ్చైవ ప్రకర్షోయత్రతిష్ఠతి। శబ్దస్తన్ముఖ్యయావృత్త్యా జ్యాయానిత్యవలమ్బతే॥అతశ్చేతనవర్గోస్య స్మృతఃప్రత్యవరోబుధైః। అజ్యాయాంశ్చానయోర్యోగ శ్శేషశేషితయేష్యతే'' ''லோகேசேதநவர்க்கஸ்து த்விதைவபரிகீர்த்யதே-ஜ்யாயாம்ஶ்சைவ ததாஜ்யாயாந் நைவாப்யாம்வித்யதேபரஃ- காலதோகுணதஶ்சைவ ப்ரகர்ஷோ யத்ரதிஷ்டதி - ஶப்தஸ்தந்முக்யயாவ்ருத்த்யா ஜ்யாயாநித்யவலம்பதே- அதஶ்சேதநவர்க்கோஸ்ய ஸ்ம்ருதஃப்ரத்யவரோபுதைஃ - அஜ்யாயாம்ஶ்சாநயோர்யோகஶ் ஶேஷஶேஷிதயேஷ்யதே'' (கஉ௩) இதி பகவச்சாஸ்த்ரே. லோகத்தில் சேதநவர்க்கம் இரண்டுபடியாகச்சொல்லப்படாநிற்கும்; இவையிரண்டு

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமாய் ஸ்வதஃப்ரமாணமான

மொழிய கோட்யந்தர மில்லையா யிருக்கும்; எல்லாக்காலத்திலும் எல்லா ஸ்வபாவத்தாலும் உண்டான உத்கர்ஷம் யாவனொருவன் பக்கலிலேநிற்கிறது, "ஜ்யாயாந்" என்கிற ஶப்தமானது அவனை முக்யவ்ருத்தியாலே அவலம்பியா நிற்குமென்றும்; இந்த உத்க்ருஷ்டங்களிற்காட்டில் அந்யமான சேதநவர்க்க மானது அறிவுடையாராலே அவரமாக அறியப்படாநின்றுகொண்டு ஜ்யாயா னன்றியிலே யிருக்கும்; இவ்விரண்டுதலையிலுமுண்டான ஸம்பந்தம் ஶேஷஶே ஷித்வத்தாலேயாக இச்சிக்கப்படாநின்றதென்று சொல்லப்பட்டது.

(உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக) என்றது - "உத்க்ருஷ்டஜீவநம் உஜ்ஜீவநம்" என்றாய், உத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிக்கைக்கு உபாயமாக வென்றபடி. யோக்ய மாக என்னவுமாம்.

(அபௌருஷேயேத்யாதி) ப்ரமேயபூதன் விஶேஷண சதுஷ்டயவிஶிஷ் டனாய் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனா யிருக்குமாப்போலே, ப்ரமாண மும் விஶேஷண சதுஷ்டய விஶிஷ்டமாய் நிகில ப்ரமாண விலக்ஷணமாயிரு க்கிறபடி. "పురుషస్వాధీనరచనా విశేషవిశిష్టమ్ - పౌరుషేయమ్; తన్న భవతీతి-అపౌరుషే యమ్." "புருஷஸ்வாதீநரசநா விஶேஷவிஶிஷ்டம் - பௌருஷேயம்; தந்நபவ தீதி- அபௌருஷேயம்." நித்யமாய், நிர்த்தோஷமாயென்றபடி. "వాచావిరూప నిత్యయా" "வாசாவிரூபநித்யயா" (கஉச). மநுஃ, "అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృ ష్టా స్వయంభువా । ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యతస్సర్వాః ప్రసూతయః" "அநாதிநிதநாஹ் யேஷா வாகுத்ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா- ஆதௌவேதமயீ திவ்யா யதஸ்ஸர்வாஃ ப்ரஸூதயஃ" (கஉரு). "వేదస్యాపౌరుషేయత్వం నిత్యత్వంచ, యత్పూర్వపూర్వోచ్చార ణక్రమ జనితసంస్కారేణ తమేవక్రమవిశేషం స్మృత్వా తేనైవక్రమేణోచ్చార్యత్వమ్" "வேத ஸ்யாபௌருஷேயத்வம் நித்யத்வம்ச, யத்பூர்வ பூர்வோச்சாரண க்ரம ஜநித ஸம்ஸ்காரேண தமேவ க்ரமவிஶேஷம் ஸ்ம்ருத்வா தேநைவ க்ரமேணோச்சா ர்யத்வம்" (கஉசு) இதி பாஷ்யே.

தோஷங்களாவன - ப்ரம விப்ரலம்ப ப்ரமாதாஶக்திகள். ப்ரமமாவது - అతస్మింస్తద్బుద్ధిః, రజ్జౌ సర్పత్వబుద్ధిః. அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்திஃ, ரஜ்ஜௌஸர்ப்பத்வபு த்திஃ. விப்ரலம்பமாவது - பிறரை யேமாற்றிச் சொல்லுகை. ப்ரமாதமாவது- செய்யுமதொன்றிலும் குறிக்கோளில்லாமை. அஶக்தியாவது - அர்த்தநிர்ண யத்தில் பின்னாட்டுகை. இந்த தோஷசதுஷ்டயமன்றியிலே யிருக்கைதான் - நிர்த்தோஷமாயிருக்கை.

ஸ்வதஃப்ரமாணமாகையாவது-ஶாஸ்த்ரங்கள்தன்னிற் சொல்லுகிற அர் த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தன்னை யபேக்ஷிக்குமாப்போலே, தன்னில்சொ ல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாக தான் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாமல் தனக்குத்தானே ப்ரமாணமாயிருக்கை.

வேதத்தையும், தது பப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதி

(வேதத்தையும்) என்றது - "వేదయతీతివేదః" "வேதயதீதிவேதஃ" என்று வ்யுத்பத்தியாய், புபுத்ஸுக்களாய் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாஶகமா யிருக்கையாலே. இதுதான், கர்ம ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகதயா பாகத்வயாத்மகமா யிருக்கும். ஶ்ரீபாகவதே, "సత్రేమమాసభగవాన్హయశీర్ష ఆస సాక్షాత్సయజ్ఞపురుషస్తపనీయవర్ణః । ఛన్దోమయోమృతమయోఖిలదేవతాత్మా వాచో బభూవురుశతీశ్శ్వసతోస్యనస్తః." ఉశతీః-కమనీయాః. నస్తః-నాసాపుటాత్, బభూవుః-జాతా ఇత్యర్థః. "ஸத்ரேமமாத பகவான்ஹயஶீர்ஷ ஆஸஸாக்ஷாத்ஸயஜ்ஞபுருஷஸ்தபநீயவர்ணஃ-சந்தோமயோம்ருதமயோகிலதேவதாத்மாவாசோபபூவுருஶதீஶ்வஸதோஸ்யநஸ்தஃ". (கஉஎ) உஶதீஃ- கமநீயாஃ. நஸ்தஃ- நாஸாபுடாத், பபூவுஃ- ஜாதாஇத்யர்த்தஃ.

சகாரத்தை உக்தஸமுச்சயமாக சிலரருளிச்செய்வர்கள். அநுக்தஸமுச்சயமாக்கி, "శిక్షావ్యాకరణంఛన్దో నిరుక్తంజ్యోతిషంతథా । కల్పశ్చేతిషడఙ్గాని వేదస్యాహుర్మనీషిణః" "ஶிக்ஷாவ்யாகரணம்சந்தோ நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம்ததா-கல்பஶ்சேதி ஷடங்காநிவேதஸ்யாஹுர்மநீஷிணஃ"(கஉஅ) என்று சொல்லப்பட்ட அங்கங்களைச்சொல்லுகிறது என்று மருளிச்செய்வர்கள். ஶிக்ஷையாவது-வர்ணங்களினுடைய உச்சாரணவிஶேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்குமது. வ்யாகரணமாவது-வர்ணஸமுதாயாத்மகங்களான பதங்களினுடைய ஸாதுத்வாஸாதுத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்குமது. சந்தோவிசிதியாவது - வர்ணஸங்க்யாவிஶேஷ நியத காயத்ர்யாதி சந்தோமாத்ரப்ரதிபாதகமாயிருக்குமது. நிருக்தமாவது-வர்ணஸாம்யாதிகளைக்கொண்டு பதபதார்த்த விஶேஷப்ரதிபாதகமாயிருக்குமது. ஜ்யோதிஷமாவது-யதாகாலம்அநுஷ்டேயங்களான கர்மங்களை யதாகாலம் அநுஷ்டிக்கும்படி காலவிஶேஷப்ரதர்ஶகமுமாயிருக்குமது. கல்பஸூத்ரங்களாவன-போதாயந ஆபஸ்தம்பஸூத்ரங்கள்; அவை, பதஸங்காதரூப வாக்யவிஶேஷசோதித கர்மாநுஷ்டாந விஶேஷகல்பநாப்ரவர்த்தகங்களாயிருக்கும்.

(ததுபப்ரும்ஹணங்களான) என்றது - பாகத்வயாத்மகமான அந்த வேதார்த்த வ்யக்திகரணங்களான வென்றபடி. "ఉపబృంహణంనామ-విదితసకలవేదతత్త్వార్థానాం స్వయోగమహిమసాక్షాత్కృత వేదతదర్థానాం స్వవాక్యైస్స్వావగత వేదవాక్యార్థవ్యక్తీకరణమ్" "உபப்ரும்ஹணம்நாம - விதிதஸகலவேததத்த்வார்த்தாநாம் ஸ்வயோக மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத வேத ததர்த்தாநாம் ஸ்வவாக்யைஃஸ்வாவகத வேதவாக்யார்த்த வ்யக்தீகரணம்" (கஉக) இதி பாஷ்யே.

ஸ்ம்ருதிகளாவன - பூர்வபாகார்த்த ப்ரகாஶகங்களான மந்வாதி ஸ்ம்ருதிகள். பாத்மே, "వాసిష్ఠంచైవహారీతం వ్యాసంపారాశరంతథా । భారద్వాజంకాశ్యపంచ సాత్త్వికాముక్తిదాయకాః॥ మానవంయాజ్ఞవల్క్యంచ ఆగ్నేయందాక్షమేవచ । కాత్యాయనం

☞ சுத்தஸத்த்வம் - தோட்டாசார்யர் அநுபதமும், பிள்ளைலோகம்ஜீயர் அநுபதமும் இப்போது கிடைத்ததினால், ௬௯-வது பக்கந்தொடங்கிச் சேர்க்கப்படும்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

சுத்தஸத்த்வம் - தொட்டாசார்ய ரருளிச்செய்த

அ ரு ம் ப த ம்.

“హరిస్త్రాతుం లోకాన్ స్వయమవతతార స్వకృపయా పునః పుంసః పూర్వాన్ శఠరిపుముఖానప్యజనయత్। అత్రుప్త్యైతావత్యాప్యభిమతమవాప్తీతరదయం సనస్స్యో భూయోరుచిరవరయోగీవితరతు ॥ శ్రీమద్రంగేవసతివిజయీవిశ్వసంరక్షణార్థం భూత్వా భూయోవరవరమునిర్భోగినాంసార్వభౌమః” “ஹரிஸ்த்ராதும் லோகாந் ஸ்வயமவததாரஸ்வக்ருபயா புந:பும்ஸ:பூர்வாந் ஶடரிபு முகாநப்யஜநயத்-அத்ருப்த்யை தாவத்யாப்யபிமத மவாதீதரதயம் ஸநஸ்ஸோயோபூயோருசிரவரயோகீவிதரது - ஸ்ரீமத்ரங்கே வஸதிவிஜயீவிஶ்வஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பூத்வாபூயோ வரவரமுநிர்போகிநாம் ஸார்வபௌம:” (க) இத்யாதிப்படியே - ஈஶ்வர நியோகத்தாலே ஸகலஜக துஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் திருவவதரித்தருளின திருவனந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிஶேஷமான அழகிய மணவாளமாமுனிகள், தம்முடைய பரமக்ருபையாலே பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸம்ஸாரிசேதநருக்கு தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறந்து அவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக அருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநமிடுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முந்துற

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

அ ரு ம் ப த ம்.

“హరిస్త్రాతుం లోకాన్ స్వయమవతతార స్వకృపయా పునః పుంసః పూర్వాన్ శఠరిపుముఖానప్యజనయత్। అత్రుప్త్యైతావత్యాప్యభిమత మవాప్తీతరదయం సనస్స్యో భూయోరుచిరవరయోగీవితరతు” “ஹரிஸ்த்ராதும் லோகாந் ஸ்வயமவததாரஸ்வக்ருபயா புந:பும்ஸ: பூர்வாந் ஶடரிபுமுகாநப்யஜநயத் - அத்ருப்த்யைதாவத்யாப்யபிமதமவாதீதரதயம் ஸநஸ்ஸோயோ பூயோருசிரவரயோகீவிதரது” (க) என்கிறபடியே - ஈஶ்வரநியோகாதவதரித்த ஶேஷாவதாரமான பெரியஜீயர், தம்முடைய நிர்ஹேதுக பரமக்ருபையாலே பிள்ளைலோகாசார்யர் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் தெரியும்படி அருளிச்செய்த ரஹஸ்யத்ரயமும் அத்யந்த மந்தமதிகளுக்கும் தெரியும்படி ஸுவ்யக்தமாக வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. ஸர்வேஶ்வரன் பெரியபிராட்டியாருக்கு உபதேஶம்பண்ணினானென்கிறவிது மந்த்ரத்வயத்துக்கும் உபலக்ஷணமாய், அவள் ஸேனைமுதலியாருக்கு உபதேசிக்க, அவர் நம்மாழ்வாருக்கு உபதேசிக்க, அவர் நாதமுநிகளுக்குப் பிராட்டிநியோகத்தாலே ப்ரஸாதித்தார்.

இப்ப்ரபந்தமவதரித்தருளினமைக்கு உபோத்காதஸங்கதியாக, ஸர்வேஶ்வரன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை வெளியிட்டருளின ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார் (ஶ்ரியஃபதியாய்) இத்யாதி சூர்ணையாலே. (ஶ்ரியஃபதியாய்) இத்யாதிவிஶேஷணங்கள் நாலும், ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கும் இவன் பண்ணும் ஜகத்ரக்ஷணத்வத்துக்கும் உடலாயிருந்ததேயாகிலும், ஶ்ரியஃபதித்வம் விஶேஷஸமர்ப்பகமாகையாலும், இவனுக்கு ப்ரதாநநிரூபகமாகையாலும், முந்துற (ஶ்ரியஃபதியாய்) என்றருளிச்செய்கிறார். இத்தால் - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும், புருஷஸூக்த நாராயணாநுவாக ப்ரதிபாத்யத்வமும் சொல்லுகிறது. ஶ்ரியஃபதியானவனுக்கிறே அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமுள்ளது.

இனி, நிருபித ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களாய் ஈஶ்வரத்வவ்யாபகங்களான ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களையு மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்று. ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் புகுமிறே. இத்தால் - “తమసః పరమోధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః” “தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ” “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” “யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்” “సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః”

“వ్యోమ్నః పురస్తాత్సవిధం సమేత్య లక్ష్మ్యా నియోగాత్కురుకాధిరాజః। సమన్త్రరాజద్వయమాహ యస్మై నాథాయ తస్మై మునయే నమోస్తు” “வ்யோம்நஃபுரஸ்தாத்ஸவிதம்ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யாநியோகாத்குருகாதிராஜஃ - ஸமந்த்ரராஜத்வயமாஹயஸ்மை நாதாயதஸ்மைமுநயேநமோஸ்து” என்னக்கடவதிறே. ஸமந்த்ரராஜத்வயம் என்றது - சரமஶ்லோகத்துக்கும் உபலக்ஷணம். “நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தார்” என்றுமருளிச் செய்வர்கள். “ஒருநாள் ரஹஸ்யத்ரயமாத்ரமும், மற்றைநாள் திருவாய்மொழிமுதலான ப்ரபந்தமும், அதின்மற்றைநாள் அவற்றினுடைய அர்த்தமும், ஆக மூன்றுநாளாக அருளிச்செய்தருளினார்” என்று அருளிச்செய்வர். “கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப் பன்னீராயிரம்உரு புரஶ்சரணம்பண்ண ப்ரத்யக்ஷமாய், திருத்திரை வளைத்துக்கொண் டிருந்து, விஶத விஶததர விஶததமமாக ப்ரஸாதித்தார்”என்று அருளிச்செய்தருளுவர். “பிராட்டி ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரஸாதிக்க, ப்ரம்ஹா இவ்வருகுண்டான ரிஷ்யாதிகளுக்கு ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶம்பண்ணினார் என்று ரிஷிகளுக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய வரவாறு” என்று அருளிச்செய்வது. “వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః। ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ” “வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஃ - ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ” (கச) என்கிற ஶ்லோகார்த்தத்தை யுட்கொண்டு ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரியஃபதியாயித்யாதி).

தொ-அ.—"ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யாதி ஶ்ருதிப்ரதிபாத்யத்வம் சொல்லுகிறது.

ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாகையாலே ஸூரிபோக்யனாகையும் ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்னமாகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நித்ய முக்தாநுபாவ்யனாய்) என்று. இத்தால் - நிரதிஶயபோக்யத்வமும், "సదా పశ్యన్తి సూరయః" "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" "యద్వై పశ్యన్తి సూరయః" "யத்வைபஶ்யந்திஸூரய:" என்கிறபடியே - விஷ்ணுஸூக்தாதி ப்ரதிபாத்யத்வமும் தோற்றுகிறது.

நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாகையும் பரத்வத்துக்கு வேண்டுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்று. இத்தால்- நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வமும், ஆநந்தவல்லீ ப்ரதிபாத்யத்வமும் தோற்றுகிறது.

(ஸர்வேஶ்வரன்) என்கையாலே - ஸர்வஶேஷித்வமும், ஸர்வாந்தர்யாமிதயா ஸர்வநியந்த்ருத்வமும், அந்தர்யாமிப்ராம்ஹணத்யுபநிஷத் ப்ரதிபாத்யத்வமும் சொல்லுகிறது.

(ஶ்ரிய:பதியாய்)இத்யாதி விஶேஷணங்கள்நாலும் விஶேஷ்யமும் ரக்ஷணோபயோகிகளாகிறபடி யெங்ஙனே? யென்னில்; (ஶ்ரிய:பதியாய்) என்கையாலே - ரக்ஷணோபயோகிகளான க்ருபாக்ஷமாதிகுணங்களும், (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்கையாலே - ஹேயப்ரத்யநீகத்வ நிபந்தநமாய் இவர்கள் ரக்ஷணத்துக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஸர்வஶக்தித்வமும், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்கையாலே- இவர்களையும் நித்ய ஸூரிகளோடே யொருகோவையாய்த் தன்னை யநுபவிக்கும்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்கையாலே - அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்ய ரஸராம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கையாலே - இப்படி ரக்ஷிக்கைக்கடி ஶேஷ ஶேஷிபாவ ஸம்பந்தம் என்னுமதுவும் தோற்றுகையாலே, இவை ரக்ஷணோபயோகிகள்.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) என்கையாலே-தனக்குப் பிராட்டி நிரூபகையாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு ஶேஷத்வமே நிரூபகமாம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்கையாலே-தான் ஹேயப்ரத்யநீகனாய் கல்யாணைகதாநனாயிருக்குமாப்போலே இவர்களையும் நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் ஆவிர்பூதாபஹதபாப்மத்வாதி குணாஷ்டகராம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்கையாலே - தான் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாயிருக்குமாப்போலே இவர்களையும் நித்யமுக்தாநுபாவ்யராக்குமென்னுமதுவும், தனக்கநுபாவ்யராக்குமென்னுமதுவும், (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்கையாலே - தான் ஸூரிபோக்யனாய் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனானாப்போலே இவர்களையும்

தன் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக விநியோகங்கொண்டு நிரதிஶயாநந்த யுக்தராம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கையாலே - தான் ஸர்வஶரீரியாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வாதாரபூதனுயிருக்குமாப்போலே இவர்களைத் தனக்கு ஶரீரமாய் நியாம்யமாய் தார்யமாயிருக்கும்படி பண்ணுமென்னுமதுவும் தோற்றுகிறது.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) இத்யாதி விஶேஷணங்களினாலே - புருஷகாரமும், இவர்கள் தன்னை யநுபவிக்கைக்குறுப்பான தேஶவிஶேஷமும், அநுபவஸஹகாரிகளையும், இவர்கள்முன்னாகத் தன்னை யநுபவித்ததத்தால்வரும் இவர்களுடைய நிரதிஶயாநந்தத்தையும் சொல்லுகிறது.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) என்று - அகாரார்த்தத்தையும், (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்று-உகாரார்த்தத்தையும், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்று - மகாரார்த்தத்தையும், (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்று-லுப்தசதுர்த்தியி லர்த்தத்தையும், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்று - ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, ரஹஸ்யத்ரயவிவரணதியிலே ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் ப்ரதாநவிவரணியான ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து.

(நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்றது - "నిత్యంముక్తాః - నిత్యముక్తాః, నిత్యముక్తైరనుభావ్యః - నిత్యముక్తానుభావ్యః" "நித்யம் முக்தா: - நித்யமுக்தா:, நித்யமுக்தை ரநுபாவ்ய: - நித்யமுக்தாநுபாவ்ய:" என்று விக்ரஹமாய், காலத்ரயத்திலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்ற நித்யஸூரிகளாலே யநுபவிக்கத் தக்கவனாயென்றபடி. நித்யராலும் முக்தராலும் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யனாய் என்னலாகாதோவென்னில்; "యద్వైపశ్యన్తిసూరయః" "யத்வைபஶ்யந்திஸூரய:" "సదాపశ్యన్తిసూరయః" "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்று - ஸூரிபோக்யத்வமாத்ரத்தையே பரத்வலக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலும், மேல் இவர்தாமே (அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி) என்கிறவிடத்தில் முக்தபதஸ்த்தாநத்தில் நித்யபதத்தை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஆகாது.

(அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி) என்றது - நித்ய முக்த ஶப்தவாச்யராய் காலத்ரயத்திலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்ற நித்யஸூரிகளோபாதியென்றபடி. அதாவது - நெடுநாள் ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த சேதநன் ஆகஸ்மிகக்ருபையாலே ஸதாசார்யப்ரஸாதமடியாக தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறந்து, "ஸம்ஸாரம்த்யாஜ்யம்"என்றும், * அந்தமில்பேரின்பமான தேஶ

விஶேஷணத்ரயமும், நிரதிஶயாநந்தத்துக்குஹேது.

(நித்யஸூரிகளோபாதி) என்றவிடத்தில், (ஓபாதி) என்று - அம்ஶத்தைச்சொல்லுகிறது. இத்தால் - நித்யஸூரிகளோடொத்து பகவதநுபவாம்ஶம் ஸம்ஸாரிகளுக்கு முண்டாயிருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி.

விஶேஷத்திலே போய் அமரரோடு ஒருகோவையாக *அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன் றிருவடிகளில் அவன் முகமலர்த்திக்கே யுறுப்பாகப் பண்ணும் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியே புருஷார்த்தமென்றும், தந்நிவ்ருத்தி ப்ராப்திகளுக்கு எம்பெருமானே ஸாதநமென்றும் ப்ரதிபத்தி பிறந்து, ஸம்ஸாரத்தில் அடிக்கொதித்து, பகவதிங்யஸ்தபரனாய், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக எம்பெருமானை ப்ராபித்து அநுபவிக்கும்போது, முன்பே நெடுநாளநுபவித்த ஸாம்ஸாரிக க்லேஶங்களாதல், ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு பகவதநுபவாலாபத்தாலே வரும் க்லேஶங்களாதல் நெஞ்சில்தட்டாதபடி யநுபவிக்கை.

(தன்னை) என்றது - ஶ்ரியஃபதித்வாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான தன்னையென்றபடி.

(நித்யகைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு) என்றது - காலத்ரயத்திலும் கைங்கர்யத்தாலுண்டான ஆநந்தநிர்ப்பரனாய் வர்த்திக்கைக்கென்றபடி. ஸாம்ஸாரிகதஶையில் கைங்கர்யத்தாலுண்டான ஆநந்தமன்றிக்கே யொழிந்தாலும், பகவத்ப்ராப்த்யநந்தரம் தான் ஸம்ஸாரியானபோது தனக்குண்டான பகவதநுபவாலாபக்லேஶமும் நெஞ்சில்தட்டாதபடி ஆநந்தமே விஞ்சி வர்த்திக்கை யென்னவுமாம். "ஸம்ஸாரதஶையிலும் நாமெம்பெருமானுக்கு லீலாரஸனாகப்பெற்றோமே!" என்று ஆநந்த நிர்ப்பரனாய் வர்த்திக்கை யென்னவுமாம்.

(ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்) என்றது - ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி.

(அத்தையிழந்து) என்றது - நித்யகைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகையை யிழந்தென்றபடி.

(அஸத்கல்பராய்க்கிடக்கிற) என்றது - அசித்துல்யராய்க் கிடக்கிற வென்றபடி. அதாவது - ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் யதாஜ்ஞாநமன்றிக்கே யிருக்கை. அதாவது - ஸ்வஸ்வேதரவிஷயங்களில் ஈஶ்வரஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தியன்றிக்கே ஸ்வஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தி நடக்கை.

(இழவை) என்றது - ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்ரயாபிபூதராய் அவர்கள் படும் துக்கபரம்பரையை யென்றபடி.

(அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்) என்றது - அங்குத்தையிலநுபவமொன்றும் தோற்றாதபடி வ்யாகுலசித்தனாயென்றபடி.

(அத்தையிழந்து) பகவதநுபவத்தை லபியாதே.

(அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்) என்றது - "[Grantha script] " "ஸஏகாகீநரமேத" என்கிறபடியே பரமபதத்தில் ஆநந்தரூபப்ராயமா யென்றபடி.

எ-அ.—వైష్ణవంచ రాజసాస్స్వర్గదాశ్శుభాః ॥ బార్హస్పత్యంగౌతమంచ సాంవర్తంచ యమస్మృతిః । శఙ్ఖమౌశనసంచైవ తామసానిరయప్రదాః” “வாஸிஷ்ட்டம் சைவஹாரீதம் வ்யாஸம் பாராஶரம்ததா - பாரத்வாஜம் காஶ்யபம்ச ஸாத்த்விகாமுக்திதாயகா꞉ - மாநவம் யாஜ்ஞ வல்க்யம்ச ஆக்நேயம் தாக்ஷமேவச - காத்யாயநம் வைஷ்ணவம்ச ராஜஸா ஸ்வர்க்கதாஶ்ஶுபா꞉ -

---

(இறகொடிந்தபக்ஷிபோலே கிடக்கிற தஶையிலே) என்றது - கரண களேபரங்களில்லாமையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் அதுக்கடியான ஜ்ஞாநமுமில்லாத தஶையிலேயென்றபடி.

(காரணாதிகளைக்கொடுத்து) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே களேபரத்தைச்சொல்லுகிறது.

(அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே) என்றது - ஈஶ்வரன் தன்னையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாகக்கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டு ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணராய் நசித்துப்போகாமலென்றபடி.

(தத்) என்றது - அந்த வேதங்களுடையவென்றபடி.

(இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே) “లూనపక్ష ఇవాణ్డజః.” “லூநபக்ஷ இவாண்டஜ꞉”.

(கரணாதிகளைக் கொடுத்து) என்கிறவிடத்திலே, ப்ரக்ருதியிலே உருமாய்ந்து கிடக்கிற இச்சேதநர் ஏதாகிலும் அர்த்திக்கிறபின்பு கரணாதிகளைக்கொடுத்தானோ? என்ன; தயையடியாகக் கொடுத்தானென்று கண்டுகொள்வது. அதுக்குப்ரமாணம் - “అచిదవిశేషితాన్ ప్రళయసీమని సంసరతః కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః” “அசிதவிஶேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநிஸம்ஸரத꞉ கரண களேபரைர்கடயிதும் தயமாநமநா꞉” என்று.

(அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே) ஈஶ்வரன் கரணாதிகளைக் கொடுக்குமிடத்தில், “విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్” “விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்” என்கிறபடியே தன்னிடத்தில் கைங்கர்யத்துக்குறுப்பாகக் கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டு இதர விஷயப்ரவணமாக்காதே யென்றபடி.

(அபௌருஷேயமாய்) புருஷரால் சொல்லப்பட்டதன்றிக்கே.

(நித்யநிர்த்தோஷமாய்) ப்ரம விப்ரலம்ப ப்ரமாதாஶக்திகளில்லாத. ப்ரமம் - விபரீதஜ்ஞாநம். விப்ரலம்பம் - மாறிச்சொல்லுகை. ப்ரமாதம் - அநவதாநம். அஶக்தி - அர்த்தநிர்ணயத்திலே பின்னாட்டுகை.

(ஸ்வத꞉ப்ரமாணம்) என்றவிடத்தில், எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரமாணமாநாப்போலே யிதுக்கு ப்ரமாணாந்தரமுண்டோ? என்ன; அங்ஙனன்றிக்கே தனக்குத்தானே ப்ரமாணமென்கை.

இதிஹாஸபுராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும்,

எ-அ.—பார்ஹஸ்பத்யம் கௌதமம்ச ஸாம்வர்த்தம்ச யமஸ்ம்ருதி꞉- ஶங்கமௌஶநஸம்தேவி தாமஸா நிரயப்ரதா꞉ (௧௩௦)."

இதிஹாஸங்களாவன - உத்தரபாகார்த்த வ்யக்தீகரணங்களான மஹாபாரத ராமாயணங்கள்.

புராணங்களாவன - விஷ்ணுபுராணாதிகள். "వైష్ణవంనారదీయంచ తథా భాగవతంశుభమ్ । గారుడంచతథాపాద్మం వారాహంశుభదర్శనే ॥ సాత్త్వికాని పురాణాని విజ్ఞేయానిశుభానివై । బ్రహ్మాణ్డం బ్రహ్మవైవర్తం మార్కణ్డేయంతథైవచ ॥ భవిష్యద్వామనంబ్రాహ్మం రాజసానినిబోధత । మాత్స్యంకూర్మం తథాలైఙ్గం శైవంస్కాన్దం తథైవచ ॥ ఆగ్నేయంచ షడేతాని తామసాని నిబోధత" "வைஷ்ணவம் நாரதீயம்ச ததாபாகவதம் ஶுபம் - காருடம்ச ததாபாத்மம் வாராஹம் ஶுபதர்ஶநே - ஸாத்த்விகாநி புராணாநி விஜ்ஞேயாநி ஶுபாநிவை - ப்ரம்ஹாண்டம் ப்ரம்ஹவைவர்த்தம் மார்க்கண்டேயம் ததைவச - பவிஷ்யத்வாமநம் ப்ராஹ்மம் ராஜஸாநி நிபோதத - மாத்ஸ்யம் கூர்மம் ததாலிங்கம் ஶைவம் ஸ்காந்தம் ததைவச - ஆக்நேயம்ச ஷடேதாநி தாமஸாநி நிபோதத (௧௩௧)."

ஆதிஶப்தத்தாலே - ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராகமத்தைச் சொல்லுகிறது. "ప్రాయేణ పూర్వభాగార్థ పూరణంధర్మశాస్త్రతః । ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాన్తార్థఃప్రకాశ్యతే" "ப்ராயேண பூர்வபாகார்த்த பூரணம் தர்மஶாஸ்த்ரத꞉ - இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதாந்தார்த்த꞉ ப்ரகாஶ்யதே" (௧௩௨) இதி. மஹாபாரதே, "యదిహాస్తితదన్యత్ర యన్నేహాస్తినతత్క్వచిత్ । మహత్త్వాద్భారతత్వాచ్చ మహాభారతమిష్యతే" "யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி நதத்க்வசித்-மஹத்த்வாத் பாரதத்வாச்ச மஹாபாரத மிஷ்யதே. (௧௩௩)

(ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும்) என்றது - விராடபர்வணி, "నామైవవేదస్య విదుర్నవేదం నవేదానాంవేదితాకశ్చిదస్తి। వేదేనవేద్యన్నవిదుర్నవేదం యోవేదవేద్యంసచవేదవేదమ్" "நாமைவவேதஸ்ய விதுர்நவேதம் நவேதாநாம் வேதிதாகஶ்சிதஸ்தி - வேதேநவேத்யந் நவிதுர்நவேதம் யோவேதவேத்யம் ஸசவேதவேதம்" (௧௩௪) என்றும், ஸ்ரீபாகவதே, "ప్రాయేణాల్పాయుషస్సర్వే కలావస్మిన్ యుగేజనాః । మన్దాస్సుమన్దమతయః మన్దభాగ్యాహ్యుపద్రుతాః." మన్దాః - మన్దప్రవృత్తయః. సుమన్దమతయః - గ్రహణధారణాసమర్థమతయః. మన్దభాగ్యాః - విఘ్నాకులాః; రోగాదిభిరుపద్రుతాః. "ப்ராயேணால்பாயுஷஸ்ஸர்வே கலாவஸ்மிந் யுகேஜநா꞉ - மந்தாஸ் ஸுமந்தமதய꞉ மந்தபாக்யாஹ்யுபத்ருதா꞉" (௧௩௫) மந்தா꞉ - மந்தப்ரவ்ருத்தய꞉. ஸுமந்தமதய꞉ -

---

தொ-அ.—(புராணாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தைச்சொல்லுகிறது.

அந்தஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநேக யோக்யதை வேண்டுகையாலே,

க்ரஹணதாரண ஸமர்த்த மதயஃ. மந்தபாக்யாஃ-விக்நாகுலாஃ; ரோகாதி பி ருபத்ருதாஃ. பார்ஹஸ்பத்ய ஸ்ம்ருதௌ, "ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదం స ముపబృంహయేత్ । బిభేత్యల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతరిష్యతి" "இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத் - பிபேத்யல்ப ஶ்ருதாத்வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி" (௧௬௯) என்றும் சொல்லுகிறபடியே மந்தமதிகளாலே வேதார்த்த மறுதியிடப்போகாதென்று மஹாமதிகளான மநு பராஶர பாராஶர்ய வால்மீகி ப்ரப்ருதி மஹர்ஷிகளைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பித்த விடத்திலுமென்றபடி. இத்தால் - ரிஷிகளுக்கு ப்ரவர்த்தகத்வமொழிய ஸாக்ஷாத் கர்த்ருத்வமில்லை யென்றபடி.

(அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு) என்றது - ஸோபப்ரும்ஹண மான அந்த வேதஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக் கென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரம்) என்கிறது - சேதநனைக் குறித்து, "ఇదం కురు, ఇదం మా కార్షీః" "இதம்குரு, இதம் மாகார்ஷீஃ" என்று ஶாஸிக்கையாலே. "శాసనాచ్ఛాస్త్రమ్" "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்றார்களிறே.

(அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே) என்றது - "అష్టవర్షం బ్రాహ్మణముపనయీత తమధ్యాపయేత్ । శ్రావణ్యాం ప్రోష్ఠపద్యాం వా ఉపాకృత్య యథావిధి యుక్తశ్ఛందాంస్యధీయీత మాసాన్ విప్రోర్ధపంచమాన్" "அஷ்டவர்ஷம் ப்ராம்ஹணமுபநயீததமத்யாபயேத் - ஶ்ராவண்யாம் ப்ரோஷ்ட்டபத்யாம்வா உபாக்ருத்ய யதாவிதியுக்தச் சந்தாம்ஸ்யதீயீத மாஸாந் விப்ரோர்த்த பஞ்சமாந்" (௧௭௦) என்று பாஷ்யத்திலருளிச் செய்த யோக்யதைகளும், மநுஸ்ம்ருதௌ, "అత ఊర్ధ్వం తు ఛందాంసి శుక్లేషు నియతః పఠేత్ । వేదాంగాని రహస్యం చ కృష్ణపక్షేషు సంపఠేత్" "அதஊர்த்வம்து சந்தாம்ஸி ஶுக்லேஷு நியதஃபடேத் - வேதாங்காநிரஹஸ்யஞ்ச க்ருஷ்ணபக்ஷேஷு ஸம்படேத்" (௧௭௧) என்கிற நியமமும், பஹுவேதந ஸாமர்த்ய தீர்க்காயுஷ்ட்வ பஹுவிக்நாநுபஹதத்வரூப அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே; அவஶ்யாபேக்ஷித மாகையாலே யென்றபடி.—சிலர்,

---

(அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு) என்றது - ஸோபப்ரும்ஹணங்களான அந்த வேதங்களாகிற ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கென்றபடி.

(அநேகயோக்யதைவேண்டுகையாலே) என்றது - ஜம்பூத்வீபத்தில் பாரதவர்ஷத்தில் பரதகண்டத்தில் மநுஷ்யஜந்மத்தில் த்ரைவர்ணிகயோக்யதைகளும், ஸர்வஶாகாப்ரத்யயந்யாயமும், ஸகலவேதாந்த ப்ரத்யயந்யாயமும் வேண்டுகையாலே யென்றபடி.

(அநேகயோக்யதை) பாரதபூமியில் ஜந்மம், அதிலும் மநுஷ்யஜந்மம், அதிலும் ப்ராம்ஹணஜந்மம், அதிலும் சிரஞ்சீவியாகை, அதிலும் விக்நராஹித்யமுடையனாகை.

அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை யரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி;

"ஜம்பூத்வீப பாரதவர்ஷ பரதகண்ட கலியுக மநுஷ்யஜந்மங்களாகிற அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே" என்றருளிச் செய்தார்கள். அவை ரஹஸ்யத்ரயாப்யாஸத்துக்கும் ஸமாநமாகையாலே, அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கே அஸாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது.

(அவ்வழியாலே) என்றது - அநேக யோக்யதா ஸாபேக்ஷமான அந்த மார்க்கத்தாலே யென்றபடி. ஶாஸ்த்ரத்தாலே என்னுதே, (வழியாலே) என்றது - "ప్రపత్త్యావాఽథభక్త్యావా మహతాంపౌరుషేణవా । కృపయా వాఽథవిష్ణోశ్చ ప్రాప్నువన్తిపరంపదమ్ ॥ బహవోహి యథామార్గావిశన్త్యేకంమహాపురమ్। తథాజ్ఞానానిసర్వాణి ప్రవిశన్తితమీశ్వరమ్" "ப்ரபத்த்யாவா அதபக்த்யாவா மஹதாம் பௌருஷேணவா - க்ருபயாவா அதவிஷ்ணோஶ்ச ப்ராப்நுவந்தி பரம்பதம் - பஹவோஹியதாமார்க்கா விஶந்த்யேகம் மஹாபுரம்- ததாஜ்ஞாநாநி ஸர்வாணி ப்ரவிஶந்திதமீஶ்வரம்" (கஙகூ) என்கிற வசநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி.

(ஜ்ஞாநம்பிறந்து) என்றது - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் பிறந்தென்றபடி.

(உஜ்ஜீவிக்கை யரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி) என்றது - உஜ்ஜீவிக்கை துர்லபமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தைத் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தென்றபடி. (அரிது) என்றருளிச்செய்தது - பாரமஸம்ஹிதாயாம், "అధీతాభగవన్ వేదా స్సాఙ్గోపాఙ్గాస్సవిస్తరాః। శ్రుతానిచమయాఙ్గాని వాకోవాక్యయుతానిచ" "அதீதாபகவந் வேதாஸ்ஸாங்கோ பாங்காஸ்ஸவிஸ்தராঃ - ஶ்ருதாநிசமயாங்காநி வாகோவாக்யயுதாநிச" (கசo). வாகோவாக்யம் - தர்க்கஶாஸ்த்ரம். "నచైతేషుసమస్తేషుసంశయేనవినాక్వచిత్ । శ్రేయోమార్గంప్రపశ్యామి యేనసిద్ధిర్భవిష్యతి" "நசைதேஷு ஸமஸ்தேஷு ஸம்ஶயேநவிநாக்வசித் - ஶ்ரேயோமார்க்கம் ப்ரபஶ்யாமி யேநஸித்திர்ப்பவிஷ்யதி" (கசக) என்றும், "ఏకంయదిభవేచ్ఛాస్త్రం జ్ఞానంనిస్సంశయంభవేత్ । బహుత్వాదిహశాస్త్రాణాం జ్ఞానతత్త్వంసుదుర్లభమ్" "ஏகம்யதி பவேச்சாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநம் நிஸ்ஸம்ஶயம்பவேத் - பஹுத்வாதிஹ ஶாஸ்த்ராணாம் ஜ்ஞாநதத்த்வம் ஸுதுர்லபம்" (கசஉ) "అనన్తశాస్త్రంబహువేదితవ్యమల్పశ్చకాలోబహవోహివిఘ్నాః" "அநந்தஶாஸ்த்ரம் பஹுவேதிதவ்ய மல்பஶ்ச காலோ பஹவோஹிவிக்நாঃ" (கசங) என்றும் இத்யாதி வசநங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றி, வித்யாரண்ய மார்க்கமாகையாலே (உஜ்ஜீவிக்கை அரிது) என்கிறார்.

தொ-அ.—(அரிதாயிருக்கிறபடியை) என்றது - துர்லபமாயிருக்கிறபடியை யென்றபடி.

ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும் ஸுக்ரஹமாக இவர்களறியலாம் படி பண்ணவேணுமென்று, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும்,

---

(ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களையும்) என்றது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களையு மென்றபடி. ஸகல ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் என்னாதே, (தாத்பர்யங்களை) என்றது-"అభిధావృత్తేస్తాత్పర్యవృత్తిర్బలీయసీ" "அபிதாவ்ருத்தேஸ் தாத்பர்யவ்ருத்திர் பலீயஸீ" (௧௪௪) என்னும் அர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி. "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః" "யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே - தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராம்ஹணஸ்ய விஜாநதஃ" (௧௪௫) என்று கீதையில். சொல்லுகிறபடியே - தாத்பர்யார்த்தமே உஜ்ஜீவிக்கைக்குப் போருமென்று கருத்து.

(ஸுக்ரஹமாக) என்றது - "సుఖేన గ్రాహయితుమ్ యోగ్యః - సుగ్రహః" "ஸுகேநக்ராஹயிதும் யோக்யஃ - ஸுக்ரஹஃ" என்றாய், அநாயாஸமாக வென்றபடி.

(இவர்கள்) என்றது - பரிமிதகால வர்த்திகளாய், அல்பஜ்ஞராய், அல்பஶக்திகளா யிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதந ரென்றபடி.—(அறியலாம் படி) என்றது - அறியும்படியாக வென்றபடி.

(ஸ்வரூபேத்யாதி) "స్వస్యరూపమ్ - స్వరూపమ్; ఉప ఉయతే - ప్రాప్యతే, స్వాభీష్టమనేనేతి - ఉపాయః; పురుషైః అర్థ్యత ఇతి - పురుషార్థః; స్వరూపఞ్చ ఉపాయశ్చ పురుషార్థశ్చ - స్వరూపోపాయపురుషార్థాః; యథాత్మనోభావః - యాథా

(ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும்) என்றது - ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யார்த்தங்களான அர்த்தபஞ்சகத்தையுமென்றபடி.

(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான) என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபமாவது-பகவச்சேஷத்வம், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - அநந்யார்ஹத்வம்; உபாயமாவது - ஈஶ்வரன், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - நிரபேக்ஷத்வம்; புருஷார்த்தமாவது - பகவத் கைங்கர்யம், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - தன் ரஸத்துக்குறுப்பாகச் செய்கையன்றிக்கே, அவன் ரஸத்துக்குறுப்பாகச் செய்கை.—

(ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யம்) ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யம்.

(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த...ப்ரதிபாதகமான) திருமந்த்ரம் ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகபரமாயும், த்வயம் உபாய ப்ரதிபாதகபரமாயும், சரமஶ்லோகம் புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக பரமாயு மிருக்கையாலே.

త్మ్యమ్; స్వరూపోపాయపురుషార్థానాం యాథాత్మ్యం యథావస్థితవేషం ప్రతిపాదయతీతి - స్వరూపోపాయపురుషార్థయాథాత్మ్య ప్రతిపాదకమ్" "ஸ்வஸ்யரூபம்-ஸ்வரூபம் ; உபாயதே - ப்ராப்யதே, ஸ்வாபீஷ்டம் அநேநேதி - உபாயஃ; புருஷைஃ அர்த்யதஇதி - புருஷார்த்தஃ ; ஸ்வரூபஞ்ச உபாயஶ்ச புருஷார்த்தஶ்ச - ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தாஃ ; யதாத்மநோபாவஃ - யாதாத்ம்யம் ; ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தாநாம் யாதாத்ம்யம் யதாவஸ்த்திதவேஷம் ப்ரதிபாதயதீதி - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகம்" என்று விக்ரஹமாய், ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற வென்றபடி.

இவ்வாக்யத்துக்கு இரண்டுயோஜனையாக அருளிச்செய்வர்கள்:—

(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான) என்கிறவிடத்தில், (யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதக) பதம் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த பதங்களோடே தனித்தனியே அந்வயித்து, ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயும், புருஷார்த்த யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாயுமிருக்கிற ரஹஸ்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினன் என்று-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினனென்னும் இந்தயோஜனையில்; ரஹஸ்யத்ரயமும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்குமென்றபடி. திருமந்த்ரம் ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தாலே, "ம்ஆயைவ" என்று அந்வயித்து, "மகாரவாச்யனான ப்ரத்யகாத்மா அகாரவாச்யனான எம்பெருமானுக்கே ஶேஷமாயிருப்பன், வேறொருவனுக்கு ஶேஷமன்று" என்கையாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும், இரண்டாம்பதமான நமஸ்ஸாலே, மஃஎன்று - நான் எனக்குரியேனல்லேன் என்று, ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையாலே - அத்தால் ஸித்தமான அநந்யஶரணத்வத்தையும், த்ருதியபதமான நாராயணபதத்தில், மேல் சதுர்த்தியாலே - ப்ரார்த்தநையைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, அந்த ப்ரார்த்தநைதான் கைங்கர்யவிஷயக ப்ரார்த்தநையாய், நமஃஎன்று - அதில் ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி கழியுண்கையாலே- அநந்யபோக்யமாயிருக்கிற அந்தவ்ருத்திக்கு ஆஶ்ரயமான ஆத்மாவுக்கு

தொ-அ.—அன்றிக்கே, ஸ்வரூபமாவது - பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அதின்யாதாத்ம்யமாவது-பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கை ; உபாயமாவது-நிரபேக்ஷனான ஈஶ்வரன், அதின் யாதாத்ம்யமாவது-ஆஶ்ரிதபர்யந்தமாயிருக்கை ; புருஷார்த்தமாவது - அவன்ரஸத்துக்கே உறுப்பாகப்பண்ணும் கைங்கர்யம், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமாயிருக்கை யென்னவுமாம்.

அர்த்தாத் ஸித்தமான அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, ஸ்வரூபயாத்ம்ய ப்ரதிபாதகயிருக்கும்.—த்வயம், பூர்வ வாக்யத்தில் "శ్రీమన్నారాయణచరణౌ" "ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று, பதத்ரயத்தாலும் - புருஷகாரவிஶிஷ்டத்வமும், வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டத்வமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஶிஷ்டத்வமுமாகிற ஆகாரத்ரய யுக்தமாயிருக்கும்; பகவானாகிற உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயிருக்கும்.

"అహంమత్ప్రాప్త్యుపాయోవై సాక్షాల్లక్ష్మీపతిస్స్వయమ్" "அஹம்மத்ப்ராப்த்யுபாயோவை ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மீபதிஸ்ஸ்வயம்" (கசகூ) என்று பகவான்தானே யருளிச்செய்தானிறே. இந்த யோஜனையில், பூர்வவாக்யத்துக்கு ப்ராதாந்யமாய், உத்தரவாக்யம் இதுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும். சரமஶ்லோகம் ஶாப்தமாக உபாயப்ரதிபாதகமா யிருந்ததேயாகிலும், உத்தரார்த்த ப்ரதாநமாய், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:" என்று பதத்ரயத்தாலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் நைர்பயத்தையும் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, "యథోదపానఖననాత్ క్రియతేన జలామ్బరమ్। సదేవనీయతేవ్యక్తి మసతస్సంభవఃకుతః॥ తథాహేయగుణధ్వంసా దవబోధాదయోగుణాః। ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే నిత్యాఏవాత్మనోహితే" "யதோதபாநகநாத் க்ரியதேநஜலாம்பரம் - ஸதேவநீயதேவ்யக்தி மஸதஸ்ஸம்பவ:குத: - ததாஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோகுணா: - ப்ரகாஶ்யந்தேந ஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோஹிதே" (கசஎ) என்று - யாதொருபடி கிணற்றைக் கல்லுகையாலே யிங்குத்தை ஜலமும் ஆகாஶமும் அப்போது பண்ணப்படுகிறதன்றியே, முன்புண்டானதே வ்யக்தியை யடைவிக்கப்படுகிற தித்தனை, இல்லாததை யுண்டாக்க வொன்றாலும் ஒண்ணாதிறே; அப்படியே, ஆத்மாவுக்கு ஹேயகுணங்களைப் போக்குகையாலே ஜ்ஞாநாதி குணங்களானவை முன்புள்ளவையே ப்ரகாஶிப்பிக்கப் படுகிறதித்தனை, ஜநிப்பிக்கப் படுகிறதன்று, ஆத்மாவுக்கே நித்யங்களா யிருப்பதன்றோ?. "స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే" "ஸ்வேநரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே" (கசஅ) "మమసహజకైఙ్కర్యవిధయః" "மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" (கசகூ) என்கிறபடியே - அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுண்டானால் இஷ்டப்ராப்தி தன்னடையே யுண்டாமென்று ஆர்த்தமாக ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தாரூபாகாரத்ரய யுக்தமான ஸர்வவித கைங்கர்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமா யிருக்குமென்று கருத்து.

இரண்டாம் யோஜனையில்; திருமந்த்ரம், ப்ரணவத்தாலே-ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே-உபாயஸ்வரூபத்தையும், நாராயணபதோபரி சதுர்த்தியாலே-புருஷார்த்தஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதியாநிற்கும்; த்வயம், "ப்ரபத்யே" என்கிற உத்தமனாலே - ஸ்வஸ்வரூபத்தையும்,

ஸ்வயமேவ,

"சரணௌ, ஶரணம்" என்கிற பதங்களாலே - உபாயஸ்வரூபத்தையும், உத்தரவாக்யத்தாலே - புருஷார்த்த ஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதியா நிற்கும்; சரமஶ்லோகம், "த்வா" என்கிற பதத்தாலே - ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், "மாம்" என்கிற பதத்தாலே - உபாயஸ்வரூபத்தையும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பதங்களாலே - புருஷார்த்தஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதியாநிற்கும். "(யாதாத்ம்யம்) என்கிற பதத்தை, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தபதங்களுக்கு விஶேஷணமாக்கி, யாதாத்ம்யமான ஸ்வரூபம் - பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம்; யாதாத்ம்யமான உபாயம் - ஸித்தோபாயபூதனான ஈஶ்வரன், யாதாத்ம்யமான புருஷார்த்தம் - பகவத்கைங்கர்யம்" என்று மருளிச் செய்வர்கள்.

(ரஹஸ்யத்ரயத்தையும்) என்கிறவிடத்தில், "சகாரத்தாலே-ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தையும், ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்" என்று மருளிச்செய்வர்கள். இவ்வர்த்தம், பகவச்சாஸ்த்ராதிகளிலே ஸுஸ்பஷ்டம். ஆதிஶப்தார்த்தம் - ஹாரீதஸ்ம்ருதி, பாத்மோத்தரம் தொடக்கமானவை.

(ஸ்வயமேவ) என்றது - ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளைப் போலே அந்யரையிட்டு ப்ரவர்த்திப்பியாதே, ஸ்வயமேவ என்றபடி. அங்ஙனன்றிக்

தொ-அ.—(ஸ்வயமேவ) என்றது-திருமந்த்ரத்தில் ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வேநாகாரேண ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற தானேயென்றபடி.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) என்றுதுடங்கி, (ஸர்வேஶ்வரன்) என்னுமளவும்-பரஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; (அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி) என்றுதுடங்கி, (வாழுகைக்கு) என்னுமளவும் - ப்ராப்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது; (ப்ராப்தி) என்னுமத்தால் - ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; (அத்தையிழந்து) என்றுதுடங்கி, (இழவை) என்னுமளவாக - விரோதிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; (அநுஸந்தித்து) என்றுதுடங்கி, (வெளியிட்டருளினான்) என்னுமளவாக-உபாயஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது. (இழவையநுஸந்தித்து அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்) என்கையாலே - ஈஶ்வரன் தன் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸம்ஸாரி சேதநருடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுகிறான் என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும் ஸங்க்ரஹமாக இவர்களறியலாம்படிபண்ணவேணும்) என்கையாலே - இவ்வர்த்த பஞ்சகம் ஸகலவேததாத்பர்யம் என்னுமிதுவும் சொல்லிற்றாய்த்து. தாம் வ்யாக்யாநித்தருளுகிற **முமுக்ஷுப்படி** என்கிற ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும், பகவத்க்ருபையினுடைய நிர்ஹேதுகத்வத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகந்தான் வேததாத்பர்யமென்னுமத்தையும், ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தாராய்த்து.

ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்.
அதில், திருமந்த்ரத்தை ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே ஸ்வாம்ஶபூதனான

கே, "సహదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితోమానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః" "ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்யவதார்த்திபிஃ - அர்த்திதோமாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதநஃ" (௧௫௦) என்கிறபடியே - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் போலன்றிக்கே, அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாக என்னவுமாம்.

(ஆசார்யனாய்நின்று) என்றது - ஆசார்யரூபேண அவதரித்தென்றபடி. அதவா, ஆசார்யனாய் அவதரித்து நின்று - அத்யந்த வ்யாகுல சித்தனாயிருக்கு மிருப்புத் தவிர்ந்து ஸத்தைபெற்று நின்றென்றபடி. "సర్వపాపక్షయకరం సర్వపుణ్యవివర్ధనమ్ । శ్రీకరం లోకవశ్యంచ సద్యస్సంసారతారకమ్" "ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்ய விவர்த்தநம்- ஸ்ரீகரம் லோகவஶ்யம்ச ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரகம்" (௧௫௧) என்கிறபடியே - லோகவஶ்யகரமான த்வயம் கரஸ்த்தமா யிருக்கையாலே ஸத்தைபெற்றுநின்றென்றபடி. "యస్తుమన్త్రద్వయంసమ్యగధ్యాపయతివైష్ణవః। ఆచార్యస్సచవిజ్ఞేయో భవబన్ధవిమోచకః" "யஸ்துமந்த்ரத்வயம் ஸம்யகத்யாபயதி வைஷ்ணவஃ- ஆசார்யஸ்ஸச விஜ்ஞேயோ பவபந்தவிமோசகஃ" (௧௫௨) என்று பாத்ம புராணத்தில் த்வயோபதேஷ்டாவை ஆசார்யனாகச் சொல்லிற்றிறே. "సాక్షాన్నారాయణోదేవఃకృత్వామర్త్యమయీంతనుమ్ । మగ్నానుద్ధరతేలోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా" "ஸாக்ஷாந் நாராயணோதேவஃ க்ருத்வா மர்த்யமயீம்தநும் - மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" (௧௫௩) என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லுகிறபடியே-ஆசார்யத்வத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மர்த்யஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினான். "దుర్లభోమానుషోదేహః" "துர்லபோமாநுஷோதேஹஃ" (௧௫௪) என்று ரிஷிகொண்டாடுகை.

(ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்) என்றது - ஸர்வஶ்ராவ்யமாகப் பண்ணினானென்றபடி. "సర్వశ్రావ్యంప్రకాశంస్యాత్ప్రకాశమితితద్వదేత్" "ஸர்வஶ்ராவ்யம் ப்ரகாஶம்ஸ்யாத் ப்ரகாஶமிதிதத்வதேத்" (௧௫௫) என்னக்கடவதிறே. ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னாதே, (அருளினான்) என்றது- இத்தனையும் க்ருபையாலே செய்தானென்னும் அபிப்ராயத்தாலே.

இக்க்ரியை விஷயஸாபேக்ஷமாகையாலே விஷயங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அதில்) என்றுதுடங்கி. (அதில்) என்றது - அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி.

இப்படிஈஶ்வரனே ரஹஸ்யத்ரயத்தை வெளியிட்டருளினது எவ்விஷயத்திலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதில்) இத்யாதியால். (அதில்) என்றது - ரஹஸ்யத்ரயத்திலென்றபடி. (ஸ்வாம்ஶபூதனான)

இவன் ப்ரகாஶிப்பித்த ப்ரகாரந்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதில்திருமந்த்ரத்தையித்யாதி.) அதாவது - ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே

நரன் விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான்; த்வயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டி விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான்;

(மஹிஷியான) என்றது - "க்ருதாபிஷேகாபிஷேகா மஹிஷீ" என்று, பிராட்டிமாரில் ப்ரதானையானவென்றபடி. (மஹிஷியான) என்றதுக் கர்த்தம் - பெரியபிராட்டியாரென்று. "పురామన్త్రద్వయంబ్రహ్మన్ విష్ణులోకేమహాపురే । తస్మిన్నన్తఃపురేలక్ష్మ్యైమయాదత్తంసనాతనమ్" "புராமந்த்ரத்வயம்ப்ரம்ஹந் விஷ்ணுலோகேமஹாபுரே - தஸ்மிந்நந்தஃ புரேலக்ஷ்ம்யை மயாதத்தம் ஸநாதநம்" (கரு௬) என்று ஸாத்யகிதந்த்ரத்தில் பகவான்தானே யருளிச்செய்தானிறே. "மந்த்ரத்வயம்" என்றும், (த்வயம்) என்றும், பர்யாயம். மந்த்ரரூபமான த்வயமென்றபடி. "ఓమిత్యేకాక్షరం మన్త్రమేకం కూటార్థముచ్యతే । ప్రకాశార్థం తయోరేక మక్షరైః పఞ్చవింశకైః" "ஓமித்யேகாக்ஷரம் மந்த்ரமேகம் கூடார்த்தமுச்யதே - ப்ரகாஶார்த்தம் தயோரேகமக்ஷரைஃ பஞ்சவிம்ஶகைஃ" (கருஎ) என்று, (த்வயம்) என்று - இரண்டு மந்த்ரமாய், ஓம் என்கிற ஓரக்ஷரம் கூடார்த்தமான மந்த்ரமாய், இருபத்தஞ்சு அக்ஷரத்தோடேகூடின மந்த்ரம் ப்ரகாஶார்த்தமாய் ஒன்றாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலும்; "బుధ్యస్వైనం ద్వయంబ్రహ్మన్" "புத்யஸ்வைநம்த்வயம்ப்ரம்ஹந்" (கருஅ) என்று சொல்லுகையாலும் பர்யாயமிறே. "வாக்யத்வயாத்மகத்வாத்த்வயம்" என்னும் ஆசார்யர்கள்; "உபாயோபேயகத்வாத்த்வயம்" இதி வேதாந்தாசார்யாஃ.

என்றது - ஸ்வாவதாரவிஶேஷமானவென்றபடி. திருமந்த்ரத்தை நரன் விஷயமாகவும், த்வயத்தைப் பிராட்டிவிஷயமாகவும், சரமஶ்லோகத்தை அர்ஜுநன்விஷயமாகவும் ப்ரகாஶிப்பித்தான்என்று ஓரொன்றிலே

தர்மதேவதை நரனென்றும் நாராயணனென்றும் ஹரியென்றும் க்ருஷ்ணனென்றும் நாலம்ஶமாகவந்தவதரித்து, அதிலே நாராயணனான தான் ஆசார்யனாய்நின்று, நரனை சிஷ்யனுக்கு, ரிஷிகள்ஸமூஹத்திலே திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தானென்கை.

த்வயத்தை எவர்விஷயமாக எங்ஙனேவெளியிட்டானென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (த்வயத்தையித்யாதி.) அதாவது - காரணவைகுண்டமான விஷ்ணுலோகத்திலே, பிராட்டி, ஈஶ்வரனைப்பார்த்து, "இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநர் தேவரீரைக்கிட்டி உஜ்ஜீவிக்கும்விரகேது?" என்றுகேட்க; "ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் லோகத்திலேப்ரவ்ருத்திப்பித்தோம்" என்ன; பின்னையும், புருஷகாரபூதையாகையாலே, "எலியெலும்பரானவிவர்களுக்குஅதினாலே ஜ்ஞாநம்பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கையரிது" என்று, "இன்னமும்எளிதாக வொருஉபாய மருளிச்செய்யவேணும்" என்றுகேட்க; அப்போது, பிராட்டிவிஷயமாக த்வயத்தைப்ரகாஶிப்பித்தான். (த்வயத்தை...ப்ரகாஶிப்பித்தான்) என்றது - திருமந்த்ரம், த்வயம், சரமஶ்லோகம் மூன்றையும் ப்ரகாஶிப்பித்தானென்றபடி.

சரமஶ்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலே

(சரமஶ்லோகம்) என்கிறது - சரமமான ஶ்லோகம் என்றன்று; இதுக்குமேலும், "ఇదంతేనాతపస్కాయ" "இதங்தேநாதபஸ்காய" (கருகூ) என்று பதின்மூன்று ஶ்லோகமுண்டாகையாலே. சரமோபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே சரமஶ்லோகமென்று திருநாமம்.

(திருத்தேர்த்தட்டிலே) "హృషీకేశంతదావాక్య మిదమాహమహీపతే। సేన యోరుభయోర్మధ్యే రథంస్థాపయమేచ్యుత ॥ యావదేతాన్నిరీక్ష్యేహం యోద్ధుకామా నవస్థితాన్" "ஹ்ருஷீகேஶம் ததாவாக்ய மிதமாஹமஹீபதே - ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்த்தாபயமேச்யுத - யாவதேதாந்நிரீக்ஷ்யேஹம் யோத்துகாமா நவஸ்த்திதாங்" (கசூ0) என்று அர்ஜுநன் சொல்ல; "ఏవముక్తోహృషీకేశో గుడాకేశేనభారత। సేనయోరుభయోర్మధ్యే స్థాపయిత్వారథోత్త మమ్॥ఉవాచపార్థపశ్యైతాన్సమవేతాన్కురూనితి" "ஏவமுக்தோஹ்ருஷீகேஶோ குடாகேஶேநபாரத - ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்த்தாபயித்வாரதோத்தமம்-உவாசபார்த்தபஶ்யைதாங் ஸமவேதாங்குரூநிதி" (கசூக) என்று க்ருஷ்ணன்சொல்ல ; "తత్రాపశ్యత్స్థితాన్పార్థః పితౄనథపితామహాన్ । ఆచా ర్యాన్ మాతులాన్ భృత్యాన్ పుత్రాన్ మిత్రాన్ సఖీంస్తథా ॥ శ్వశురాన్ సుహృదశ్చైవ సేనయోరుభయోరపి । తాన్సమీక్ష్యసకౌన్తేయస్సర్వాన్బన్ధూనవస్థితాన్॥ కృపయా పరయావిష్టో విషీదన్నిదమబ్రవీత్। నకాఙ్క్షేవిజయంకృష్ణ నచరాజ్యంసుఖానిచ॥ కింనో రాజ్యేనగోవిన్ద కింభోగైర్జీవితేనవా । ఏషామర్థేకాఙ్క్షితంనోరాజ్యంభోగాస్సుఖానిచ॥ తఇ మేఽవస్థితాయుద్ధేప్రాణాంస్త్యక్త్వాధనానిచ। ఏవముక్త్వార్జునస్సఙ్ఖ్యేరథోపస్థఉపావిశత్" "தத்ராபஶ்யத் ஸ்த்திதாங்பார்த்தஃ பித்ரூநதபிதாமஹாங் - ஆசார்யாங் மாதுலாங் ப்ருத்யாங் புத்ராங்மித்ராங் ஸகீம்ஸ்ததா - ஶ்வஶுராங்ஸுஹ்ருதஶ்சைவ ஸேநயோருபயோரபி - தாங்ஸமீக்ஷ்ய ஸகௌந்தேயஸ்ஸர்வாங்பந்தூ நவஸ்த்திதாங் - க்ருபயாபரயாவிஷ்டோ விஷீதந்நிதமப்ரவீத் - நகாங்க்ஷே விஜயம்க்ருஷ்ண நசராஜ்யம் ஸுகாநிச - கிம்நோராஜ்யேந கோவிந்த கிம்போகைர் ஜீவிதேநவா - ஏஷாமர்த்தே காங்க்ஷிதம் நோராஜ்யம் போகாஸ்ஸுகாநிச - தஇமேவஸ்த்திதாயுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வாதநாநிச - ஏவமுக்த்வார்ஜுநஸ்ஸங்க்யே ரதோபஸ்த்த உபாவிஶத்" (கசூஉ) ரதோபஸ்த்தே - (திருத்தேர்த்தட்டிலே.) அன்று யுத்தத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுநனுக்கு "నత్వేవాహంజాతునాసం నత్వంనేమేజనాధిపాః । నచైవనభవిష్యామస్సర్వేవయమతఃపరమ్" "நத்வேவாஹம்

தொ-அ.—உரப்பாகச்சொன்னது-ஸ்வரூபாதி ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற. சேதநவர்க்கத்தில் நித்யரும் முக்தரும் ஸ்வரூபப்ரதாநராயும், பிராட்டி போக ப்ரதாநையாயும், ஸம்ஸாரிகள் த்யாஜ்யாம்ஶத்தில் த்யாகப்ரதாநராயும் இருப்பர்களிறே; அத்தைப்பற்ற ஒரொன்றிலே நோக்காக வருளிச்செய்தது.

ஸ்வாஶ்ரிதனுன அர்ஜுநன் விஷயமாகப்ரகாஶிப்பித்தான். ஆகையாலிறே

எ-அ.—ஜாதுநாஸம் நத்வம்நேமே ஜநாதிபா꞉ - நசைவநபவிஷ்யாமஸ் ஸர்வேவயமத꞉பரம்'' (கசுங) என்று துடங்கி, தேஹாத்மவிவேக மாதியாக கர்மஜ்ஞாந யோகங்களையும், பக்தியோகத்தளவும் உபாயங்களையும் உபதேஶிக்க; ''அவை துஶ்ஶகங்கள்'' என்றும், ''பகவதேக பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபத்துக்கு விரோதிகள்'' என்றும் நினைத்து ஶோகாவிஷ்டனுன அர்ஜுநனுக்கு, ''సర్వగుహ్యతమంభూయశ్శృణుమేపరమంవచః। ఇష్టోసిమేదృఢఇతి తతోవక్ష్యామితేహితమ్'' ''ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ் ஶ்ருணுமேபரமம்வச꞉- இஷ்டோஸிமேத்ருடஇதி ததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்'' (கசுச) என்று சரமோபாய ப்ரதிபாதகமான சரமஶ்லோகத்தை உபதேஶித்தபின்பு, ''నష్టోమోహస్స్మృతిర్లబ్ధా త్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత।స్థితోస్మిగతసన్దేహః కరిష్యేవచనంతవ'' ''நஷ்டோமோஹஸ் ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத - ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ꞉ கரிஷ்யேவசநம்தவ'' (கசுரு) என்று யுத்தோந்முகனுனன்.

மூன்றிடத்திலும், (ஸ்வாம்ஶபூதனுன, ஸ்வமஹிஷியான, ஸ்வாஶ்ரிதனுன) என்றருளிச்செய்தது - ''ஸம்பந்தமில்லாதார்க்குச் சொல்லவொண்ணுது'' என்று பகவதபிப்ராயமென்று. ''ఇదంతేనాతపస్కాయనాభక్తాయకదాచన। నచాశుశ్రూషవేవాచ్యం నచమాంయోభ్యసూయతి'' ''இதந்தே நாதபஸ்காய நாபக்தாயகதாசந - நசஶுஶ்ருஷவேவாச்யம் நசமாம் யோப்யஸூயதி'' (கருக) என்று பின்பு வ்யஸநப்பட்டானிறே. மூன்றிடத்திலும், ''உபதேஶித்தான்'' என்னுதே, (ப்ரகாஶிப்பித்தான்) என்றது - அவர்களை வ்யாஜீகரித்து ஸர்வசேதநரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி, ஸர்வஶ்ராவ்யமாக க்ருபைசெய்தான் என்னுமபிப்ராயத்தாலே.

(ஆகையால்) என்றது - ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வயமேவ ஆசார்யனுய் நின்று ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தத்விஷயங்களில் ப்ரகாஶித்தருளினுகையாலே யென்றபடி.

(இறே) என்றது - இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமென்றபடி.

தொ-அ.—ஸ்வரூபப்ரதாநருக்கும் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயோபேயங்களில் அந்வயம் ஆவஶ்யகமாகையாலே, தத்ப்ரகாஶகங்களான மற்றையிரண்டு ரஹஸ்யங்களுடைய உபதேசம் ஸித்தம். போகப்ரதாநையான பிராட்டிக்கும் போகம் ஸ்வரூபாநுரூபம் என்றறிகைக்கும், தத்ப்ரகாஶநமறிகைக்கும், தத்ப்ரகாஶகங்களான மற்றையிரண்டு ரஹஸ்யங்களும் ஜ்ஞாதவ்யங்களாகையாலே, அவற்றினுடைய உபதேசம் ஸித்தம். த்யாகப்ரதாநரான முமுக்ஷுக்களுக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் ஸ்வரூபாநுரூபோபாயஜ்ஞாநமுமன்றியிலே த்யாகம் ஸித்தியாமையாலே, தத்ப்ரகாஶக ரஹஸ்யத்வயோபதேசம் ஸித்தம். (ஆகையாலிறே)

“లక్ష్మీనాథసమారమ్భామ్ - லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்” (உ) என்று குருபரம் பராதியிலே ஈஶ்வரனை யநுஸந்திக்கிறது.

எ - அ.—திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களை தத்தத்விஷயங்களிலே ப்ரகாஶிப்பித்தபோதிலும் (குருபரம்பராதியிலே ஈஶ்வரனை அநுஸந் திக்கிறது) என்றருளிச்செய்தது, “ఆచార్యవంశోజ్ఞేయః” “ஆசார்யவம் ஶோஜ்ஞேயஃ” (௧௬௬) “ఆచార్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః” “ஆசார்யா ணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்தஃ” (௧௬௭) என்கிறபடியே - ப்ரதமாசார்ய னுகையாலே அவனடியாக நம் ஆசார்யர்களுக்கு வந்த ஸம்ப்ரதாய மென்று தோற்றுகைக்காக. வாஸுதேவஸம்ஹிதாயாம், “శ్రీవిష్ణులోకే భగవాన్ హరిర్నారాయణస్స్వయమ్ । ప్రోక్తవాన్మన్త్రరాజాదీన్ శ్రియైతాపాదిపూర్వకమ్ ॥ సాచప్రోక్తవతీప్రీత్యా తాపపుణ్డ్రాదిపూర్వకమ్ । సేనేశాయప్రియావిష్ణోర్మూలమన్త్రద్వయాదికమ్” “ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேபகவாந் ஹரிர்நாராயணஸ்ஸ்வ யம் - ப்ரோக்தவாந் மந்த்ரராஜாதீந் ஶ்ரியைதாபாதிபூர்வகம் - ஸாச ப்ரோக்தவதிப்ரீத்யா தாபபுண்ட்ராதிபூர்வகம் - ஸேநேஶாய ப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ரத்வயாதிகம்.” (௧௬௮)

இவ்விடத்தில், “ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸமாஶ்ரயண மந்த்ரோபதேஶாதி களுக்கு அதிகாரமுண்டோ?” என்று ஶங்கிப்பர்கள். “దేవగుహ్యేషుచార్థేషు హేతుర్దేవనిరర్థకః । బధిరాన్ధవదేవాత్ర వర్తితవ్యంహితైషిణా” “தேவகுஹ்யே ஷுசார்த்தேஷு ஹேதுர்த்தேவநிரர்த்தகஃ - பதிராந்தவதேவாத்ர வர்த் திதவ்யம் ஹிதைஷிணு” (௧௬௯) என்று பரிஹாரம் மஹாபாரதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

“సేనేశస్స్వయమాగత్య ప్రీత్యాశ్రీనగరీంశుభామ్ । శఠకోపాయమునయే తిన్త్రిణీమూలవాసినే ॥ తాపాదిపూర్వకంశ్లోకం మన్త్రరత్నద్వయాదికమ్ । విష్ణుపత్న్యావిశాలాక్ష్యా నియోగాదుపదిష్టవాన్ ॥ సేనేశకరుణాలబ్ధ పఞ్చసంస్కారసంస్కృతః । తథామధురకవ్యాదేః పఞ్చసంస్కారదోగురుః ॥ తస్మైద్రమిడవేదాన్త చతుర్ణాముపదేశకృత్ । పునశ్చనాథమునయే పఞ్చసంస్కారపూర్వకమ్ ॥ భట్టనాథప్రభృతిభిర్నిర్మితైర్దివ్యయోగిభిః । దివ్యైర్వింశతిసంఖ్యాకైస్తథాఙ్గోపాఙ్గసంజ్ఞితైః ॥ దురితధ్వంసిభిర్దివ్యైః ప్రబన్ధైస్సహదేశికః । తేషాంద్రమిడవేదానాం చతుర్ణాముపదేశకృత్” “ஸேநேஶஸ்ஸ்வய மாகத்ய ப்ரீத்யாஸ்ரீநகரீம்ஶுபாம் - ஶடகோபாயமுநயே திந்த்ரிணீமூல வாஸிநே - தாபாதிபூர்வகம் ஶ்லோகம் மந்த்ரரத்நத்வயாதிகம்-விஷ்ணு பத்ந்யாவிஶாலாக்ஷ்யா நியோகாதுபதிஷ்டவாந் - ஸேநேஶகருணாலப்த பஞ்சஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருதஃ - ததாமதுரகவ்யாதேஃ பஞ்சஸம்ஸ்கார தோகுருஃ - தஸ்மைத்ரமிடவேதாந்த சதுர்ணாமுபதேஶக்ருத் - புநஶ்ச

பி - அ.—(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்றது - ஆழ்வானருளிச் செய்தது.

நாதமுநயே பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வகம்-பட்டநாதப்ரப்ருதிபிர்நிர்மிதைர் திவ்யயோகிபி: - திவ்யைர்விம்ஶதிஸங்க்யாகைஸ்ததாங்கோபாங்கஸம்ஜ்ஞிகை: - துரிதத்வம்ஸிபிர்திவ்யை: ப்ரபந்தைஸ்ஸஹதேஶிக: - தேஷாம்த்ரமிடவேதாநாம் சதுர்ணாமுபதேஶக்ருத்" (க௭0) தாம்ரபர்ணீ மாஹாத்ம்யே, "తతఃకాలేనమహతా వినష్టంభువితత్కృతమ్ । నాథనామామునివరో యోగజ్ఞానాదవాప్స్యతి" "தத:காலேநமஹதா விநஷ்டம்புவிதத்க்ருதம்-நாதநாமாமுநிவரோ யோகஜ்ஞாநாதவாப்ஸ்யதி" (க௭க) என்கிற படியே - நெடுநாளைக்குப்பின்பு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அவதரித்து, மன்னனார்கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே, மேல்நாட்டில் நின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெழுந்தருளி மன்னனாரை ஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே "ஆராவமுதே" என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்தருள, அத்தை நாதமுனிகள் கேட்டருளி, அதிப்ரீதராய், அவர்களைப்பார்த்து "'ஆயிரத்துளிப்பத்தும்' என்றிருந்தது, இந்தப்ரபந்தம் முற்றப்போமோ?" என்று கேட்டருள; அவர்களும், "இப்பத்துப் பாட்டுமே வருவது" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; "உங்கள் நாட்டில் ஸ்ரீகோஶமுண்டோ?" என்று கேட்டருள; "எங்களுக்கு இவ்வளவுமுண்டாவது, வேறொரிடத்திலுமில்லை" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவர்களுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதித்தருளி, ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி, நாதமுனிகளும், "சடகோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர் ப்ரதேஶத்திலே யுண்டாகவேணும்" என்று திருநகரிக்கெழுந்தருளி, ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்ற பிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே, ஸ்ரீமதுரகவி ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதாஸரை ஸேவித்து, "இவ்விடத்தில் திருவாய்மொழி யோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶமுண்டோ?" என்று கேட்டருள; அவரும், "திருவாய்மொழியும் மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து, எங்களாசார்யரான மதுரகவிகள் அடியேனுக்கு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, "இப்ப்ரபந்தத்தை ஆழ்வார்திருமுன்பே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகாக்ரசித்தனாய் ஆழ்வாரை த்யாநித்துக்கொண்டு பன்னீராயிரம்உரு அநுஸந்திக்க ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராவர் என்றருளிச்செய்தார்" என்று சொல்ல; நாதமுனிகளும், "அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்று தண்டம்ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவரும் மிகவு முகப்புடனே அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை ஓதுவித்தருள; நாதமுனிகளும் ஓதி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரமுரு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை அநுஸந்திக்க; ஆழ்வாரும் நாதமுனிகளுக்குப் பெரியபிராட்டியார் நியோகேந மிகவும் ப்ரஸந்நராயருளி; நாதமுனிகளைக்குறித்து அஶரீரவாணி சொல்லுமாப்போலே திருவாய்மலர்ந்து, "எங்காண் நம்மை பஹுஶ: உபாஸியாநின்றீர்?"

இனி, இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தான்,

என்று கேட்டருள; நாதமுனிகளும், "திருவாய்மொழிமுதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அடியேனுக்கிரங்கி யருளவேணும்" என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய; ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே, ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு*மயர்வற மதிநல மருளினாப்போலே நாதமுனிகளுக்கு திவ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினர்.

"நாதமுனிகளுக்கு ஆழ்வார் ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தார்" என்றும், "ப்ரத்யக்ஷமாகத் திரைவளைத்துக்கொண்டிருந்து ப்ரஸாதித் தார்" என்றும், "ஒருநாள் ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், மற்றைநாள் திருவாய் மொழிமுதலான ப்ரபந்தங்களையும், அதின் மற்றைநாள் அவற்றினு டைய அர்த்தங்களையும், மூன்றுநாளாக அருளிச்செய்தார்" என்றும் சில ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

நாதமுனிகள் தொடங்கி நமக்கு ஸம்ப்ரதாயம்; ப்ரம்ஹாமுதலாக ரிஷிகளுக்கு ஸம்ப்ரதாயமாயிருக்கும். பாத்மே, "ప్రాజాపత్యందదౌమహ్యం శ్రుతంయత్సర్వవాఙ్మయమ్ । స్వప్రకాశానిమన్త్రాణివ్యాప్యాన్యవ్యాపకానిచ" "ப்ராஜாபத்யம் ததௌமஹ்யம் ஶ்ருதம்யத்ஸர்வ வாங்மயம் - ஸ்வப்ரகாஶாநி மந்த்ராணி வ்யாப்யாங்யவ்யாபகாநிச" (௧௭௨). ப்ராஜாபத்யம் - சக்ராங் கநமித்யர்த்த:. "ప్రాజాపత్యంపవిత్రమ్" "ப்ராஜாபத்யம்பவித்ரம்" (௧௭௩) இதிஶ்ருதே:. "హస్తేఽక్షమాలాహృదిరామతత్త్వం జిహ్వాగ్రభాగేవరరామమన్త్రమ్ । స్వమస్తకేకేశవపాదతీర్థం శివంమహాభాగవతంస్మరామి" "ஹஸ்தேக்ஷமாலா ஹ்ருதி ராமதத்வம் ஜிஹ்வாக்ரபாகே வரராமமந்த்ரம் - ஸ்வமஸ்தகே கேஶவபாததீர்த்தம் ஶிவம்மஹாபாகவதம் ஸ்மராமி" (௧௭௪).

(ஶ்ரிய:பதியாய்) என்று துடங்கி இவ்வளவாக, ரஹஸ்யத்ரயத்தி னுடைய அவதரணக்ரமத்தை யருளிச்செய்து, இனி, தாம் வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிற முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய அவதரண க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இனி யிந்தரஹஸ்யத்ரயந்தான்) என்று துடங்கி. (இனி) என்றது - இப்போது என்றபடி. (இந்தரஹஸ்யத்ர யந்தான்) என்றது - ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேஶ்

என்றது - இப்படி ஈஶ்வரன் தானே ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஆசார்ய னாய்நின்று உபதேசிக்கையாலேயென்றபடி.

இனி, இப்ப்ரபந்தம் அவதரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார் (இனி) இத்யாதியால்.

ஆனால், இந்தரஹஸ்யத்ரயமும் ஈஶ்வரனைத்தொடங்கி அஸ்மதாதி பர்யந்தம் உபதேஶகம்யமாய்வருகிறதாகில், பிள்ளைலோகாசார்யர் இப் ப்ரபந்தமருளிச்செய்வானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தானித்யாதி.)

ஶப்தம் ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும் அர்த்தம் உபதேஶகம்ய மாகையாலும், அதறிந்தே எல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்;

வரன் ஆசார்யனுய்ந்தின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயந்தா னென்றபடி.

(ஶப்தம்ஸுக்ரஹமாயிருந்ததேயாகிலும்) என்றது - ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகள்போலே க்ரஹண தாரணாதிகளுக்கு வருத்தமாம்படி பல ஶப்தங்களா யிருக்கையன்றிக்கே, எட்டெழுத்தும் இருபத்தஞ்சு எழுத்தும் முப்பத்திரண்டு எழுத்துமாய் அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படி யிருந்தபோதிலு மென்றபடி. (அர்த்தம் உபதேஶகம்யமாகையாலும்) என்றது - ஸ்வபுத்திபலத்தாலும் ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தாலும் அறியத் தக்கதன்றிக்கே, ஆசார்யோபதேஶத்தாலே அறியத்தக்கதாகையாலு மென்றபடி. (அதறிந்தேயெல்லார்க்கு முஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும்) என்றது - உபதேஶகம்யமான அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமறிந்தே யெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி. (அறிந்தே) என்று அவதரித்தருளிச் செய்கையாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்று கருத்து. "పూర్వమర్థం విదిత్వైవ పశ్చాన్మన్త్రముదీరయేత్ । అవిజ్ఞాతార్థమన్త్రస్తు సంసిద్ధిం నాధిగచ్ఛతి" "பூர்வமர்த்தம் விதித்வைவ பஶ்சாந்மந்த்ரமுதீரயேத் - அவிஜ்ஞாதார்த்த மந்த்ரஸ்து ஸம்ஸித்திம் நாதிகச்சதி" (௧௫) இதி பாத்மே.

(ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும்) என்றது - ஸுலபமாயறிந்து சொல்லும்படியா யிருந்ததே யாகிலு மென்றபடி.

(அர்த்தம் உபதேசகம்ய மாகையாலும்) என்றது - இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அர்த்தம் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலும் புத்திபலத்தாலும் அறியும்படியாயிருக்குமன்றியே, ஆசார்யோபதேசமடியாக ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தை யறிந்தே யெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி.

(அறிந்தே உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும்) என்கையாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்னுமது ஸித்தம். ஆசார்யாபிமாநத்தாலே யிவனுஜ்ஜீவிக்கும்போதும் ஜ்ஞாநத்வாரேணைவ உஜ்ஜீவநமாகையாலே அப்படி சொல்லக்குறையில்லை. "పశుర్మనుష్యః పక్షీవా" "பஶுர் மநுஷ்யஃபக்ஷீவா" என்கிறவிடத்திலும் அப்படி. "స్థావరాణ్యపి ముచ్యన్తే" "ஸ்த்தாவராண்யபி முச்யந்தே" என்கிற விடத்திலும், ஸ்த்தாவரஶரீரங்களான ஆத்மாக்களும் ஆசார்யாபிமாநத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தே உஜ்ஜீவிக்கிறார்கள் என்றே கொள்ளவேணும். சேதநமாத்ரத்துக்கிறே முக்தியுள்ளது; அசித்விமோக்ஷம் அசித்துக்கில்லையிறே. ஶுத்தஸத்த்வம் மிஶ்ரஸத்த்வம் என்றிறே யிரண்டிலும் ஶரீரத்வேந ஸம்பந்திப்பான் சேதநனிறே.

(அதறிந்து) என்றது - அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்தமறிந்தென்றபடி.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் பூர்வாசார்யர்களுடைய வுபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸர்வர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும்,

---

(அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றது - அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தந்தன்னிலு மென்றபடி. (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றால் அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தந்தன்னில் என்று அர்த்தமாமோ வென்னில்; (அதிலர்த்தம் உபதேஶகம்ய மாகையாலும்) என்றும், (உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை) என்றும் பூர்வோத்தரபதங்களில் சொல்லுகையாலே ஆகலாம். (பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்த விஶேஷங்களை) என்றது - நம்மாழ்வார் துடக்கமான பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேஶபரம்பரயா தமக்கு ப்ராப்தமான விஶேஷார்த்தங்களை யென்றபடி. (உபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை) என்றருளிச் செய்கையாலே - ஆசார்யன் ஸந்நிதியிலேகேளாதே, ✻ தன்னெஞ்சில் தோற்றினதே சொல்லில் அத்யந்த தோஷாவஹமாமென்று கருத்து. "అనధీతంతుయచ్ఛాస్త్ర మధీతమివవక్తియః । ద్విజోసౌ క్షిపతేగర్వా త్తమాహుర్బ్రహ్మఘాతుకమ్ ॥ యదృచ్ఛయాశ్రుతో మన్త్ర శ్ఛన్నేనాథచ్ఛలేనవా । పఠితోవావ్యర్థస్స్యా త్ప్రత్యుతానర్థదోభవేత్" "அநதீதம்துயச்சாஸ்த்ரம் அதீதமிவவக்தியஃ - த்விஜோஸௌ க்ஷிபதே கர்வாத் தமாஹுர் ப்ரம்ஹகாதுகம் - யத்ருச்சயா ஶ்ருதோமந்த்ரஶ் சந்நேநாதச்சலேநவா - பத்ரோக்ஷிதோவா வ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத் ப்ரத்யுதாநர்த்ததோபவேத்" (களசுா). மந்த்ரஃ - மந்த்ரார்த்தஇத்யர்த்தஃ.

(ஸர்வர்க்கும்) என்றது - ஸ்த்ரீ பாலாதி ஸர்வர்க்கு மென்றபடி. (ஸுக்ரஹமாகவும்) என்றது - அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியாகவு

இனி, ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் உபாஸகர் நிர்வஹித்துப் போருமதோரர்த்தமுண்டிறே; அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கைக்காக அருளிச் செய்கிறார் (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) இத்யாதியால்.

(பூர்வாசார்யர்கள்) என்றது - நாதமுனிமுதலான நம்பூர்வாசார்யர்களென்றபடி.

(உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான) என்றது - ஸகல ஶாஸ்த்ரவித்தமர்களான தந்தாமுடைய புத்திபல கல்பிதமானவை யன்றிக்கே, ஆசார்யோபதேஶமடியாக பரம்பராப்ராப்தங்களான வென்றபடி.

(அர்த்த விஶேஷங்களை) என்றது - பாரதந்த்ர்ய போக்யதைகளென்றபடி.

(உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமானஅர்த்தவிஶேஷங்கள்) என்கையாலே - ஸ்வகபோலகல்பிதமன்றென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ஆக, இதுக்குண்டான வக்த்ருவைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது.

ஸுவ்யக்தமாகவும், பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப் ப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார்.

முன்பே, ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக மூன்று ப்ரபந்தமிட்டருளியிருக்கச்செய்தேயும், அதில், 'யாத்ருச்சிகப்படி' அதிஸங்க்ரஹமாகை

மென்றபடி. (ஸுவ்யக்தமாகவும்) என்றது - மிகவும் அர்த்தப்ரகாஶகமாகவு மென்றபடி. (பரமக்ருபையாலே) என்றது - "పరోమాయస్యాస్సా- పరమా, పరమాచసాకృపాచ - పరమకృపా" "பரோமா யஸ்யாஸ்ஸா-பரமா, பரமாச ஸாக்ருபாச - பரமக்ருபா" என்றாய், ரஹஸ்யத்ரயப்ரகாஶகனை ஈஶ்வரன் க்ருபையிலும் அதிஶயமான க்ருபையாலே யென்றபடி. உபதேஶகம்யமான அர்த்தத்தை ப்ரகாஶமாகப் பண்ணுகையாலே. (இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றது-வ்யாக்யேயமான இப்ப்ரபந்த ஶ்ரோஷ்டத்தாலே யென்றபடி.

(இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றத்தாலே - இதுக்குமுன்பு சில ப்ரபந்தங்க ளருளிச்செய்ததாகத் தோற்றுகையாலே, அவற்றை உதாஹரித்து, அவற்றுக்குண்டான தோஷத்தையும், அவற்றிற்காட்டில் இப்ப்ரபந்தத்துக் குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (முன்பே) என்றுதுடங்கி. (முன்பே) என்றது - இப்ப்ரபந்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பே யென்றபடி. (அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும்) என்றது - அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் விஶதமாக அர்த்த ப்ரகாஶகமாகாமையாலு மென்றபடி.

(பரமக்ருபையாலே) என்றது - ஸர்வேஶ்வரனுடைய க்ருபையிலும் அதிஶயிதமான க்ருபையாலே யென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் வெளியிட்டருளின க்ருபையிலும், அதின் அர்த்தங்களை வெளியிட்டருளின க்ருபையிறே அதிஶயிதமாவது; ஆகையால், அதிஶயிதமென்னக் குறையில்லை.

இவர்தாம் ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக வருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்த ரஹஸ்யத்ரய விவரணமான ப்ரபந்தங்களிலும் இப்ப்ரபந்தத்துக் குண்டான வாசியை யருளிச்செய்கிறார் (முன்பே) இத்யாதியால். (முன்பே) என்றது - இப்ப்ரபந்தமருளிச்செய்வதற்குமுன் பென்றபடி.

(அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும்)என்றது - அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே

(ஸ்வயமேவஆசார்யனாய்நின்று) என்கையாலே - வக்த்ருவைலக்ஷண்யமும், (அதறிந்தேஎல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையால்) என்கையாலே - ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமும், (ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான) என்கையாலே-ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யமும் சொல்லப்பட்டது.

யாலும், 'பரந்தபடி' அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும், 'ஶ்ரியঃபதிப்படி' உப தோஷமுமன்றியிலே யிருந்ததேயாகிலும் ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையாலும், த்ரிவித தோஷமுமில்லாதபடி யின்னமும் ஒரு ப்ரபந்த மிட வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, எல்லாவற்றுக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படி யாகிற இப்ப்ரபந்தமிட்டருளிற்று; ஆகையிறே, அல்லாத ப்ரபந்தங்கள் கிடக்க, இத்தையெல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது.

எ-அ.—(அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும்) என்றது - அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலே "இன்னவிடத்திலின்னவர்த்தம் சொல்லிற்று" என்று பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அறியப்போகாமையாலு மென்றபடி. (உபய தோஷமுமன்றியிலே) என்றது-அதிஸங்க்ரஹத்வாதிவிஸ்த்ருதத்வ ரூப உபயதோஷமன்றியிலே யென்றபடி. (பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையாலும்) என்றது - ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யார்த்த மறியமாட்டாத ஸ்த்ரீபாலருக்கும் அப்யஸிக்கப் போகாமையாலு மென்றபடி. (பேதை) பாலன்; அறிவிலான். சபலனென்னவுமாம். (த்ரிவிததோஷமுமில்லாதபடி) என்றது - அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்த்ருதத்வ ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளத்வரூப த்ரிவிததோஷமு மன்றியிலே யென்றபடி. (ஆகையிறே) என்றது - அதிஸங்க்ரஹமுமன்றிக்கே, அதிவிஸ்த்ருதமுமன்றியிலே, ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யபஹுளமு மன்றியிலே, ஸ்த்ரீ பாலர்களும் அதிகரிக்கும்படியா யிருக்கையாலே யென்றபடி. (எல்லாரும்) என்றது - அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறியு மவர்களும், அதிவிஸ்த்ருதத்தை தரிக்கவல்லாரும், ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யபாஹுள்யத்தை அதிகரிக்கவல்லாரு மென்றபடி.

தொ-அ.—விஶதமாக அர்த்தப்ரதிபாதகமாக மாட்டாமையாலு மென்றபடி. (அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும்) என்றது - அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலே துரவதர மாகையாலு மென்றபடி.

(ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளமாகையாலே) என்றது - ஶ்ருதிவாக்ய பஹுளமாகையாலே யென்றபடி. (ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யம்) என்றால் ஶ்ருதியைக் காட்டுமோ வென்னில்; (பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையால்) என்கையாலே, ஸ்த்ரீஶூத்ராநதிகாரமான ஸம்ஸ்க்ருதம் ஶ்ருதியேயாக வேண்டுகையாலே, ஸம்ஸ்க்ருதஶப்தம் ஶ்ருதியைக்காட்டும்.

(த்ரிவிததோஷமு மில்லாதபடி) என்றது - அதி ஸங்க்ரஹமாகையாலே விஶதமாக அர்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்க மாட்டாமையாகிற தோஷமும், அதிவிஸ்த்ருதத்வாத் துரவதரத்வமாகிற தோஷமும், ஶ்ருதிவாக்யபஹுள மாகையாலே அதிக்ருதாதிகாரித்வதோஷமு மின்றிக்கே யென்றபடி.

இன்னமும், பூர்வ ப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிஶேஷங்க ளும் ‡ இதுக்குள்ளே உண்டாகையாலே, இதுவே எல்லார்க்கும் ‡ ஆத ரணீயமாகக்கடவது.

எ-அ.—இவ்வைலக்ஷண்ய மன்றிக்கே வைலக்ஷண்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) என்று தொடங்கி. (இன்னமும்) என்றது - த்ரிவிததோஷ ராஹித்யமாகிற வைலக்ஷண்ய மன்றிக்கே பின்னை யுமென்றபடி. அதவா, அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறிய மாட்டா தார்க்கும், அதிவிஸ்த்ருதத்துக்கு இன்னவிடத்தில் இன்னவர்த்தம் சொல்லிற்றென் றறியாதார்க்கும், ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யபஹுளமான ப்ர பந்தத்தை அதிகரிக்கமாட்டாதார்க்குமன்றோ இப்ப்ரபந்த மருளிச்செ ய்தது? அந்த ப்ரபந்தங்களை அதிகரிக்கவல்லார்க்கும் இது ஆதரணீ யமோ வென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) என்று. (பூர்வ ப்ரபந்தங்களில்) என்றது - யாத்ருச்சிகப்படி, பரந்தபடி, ஶ்ரிய:பதிப் படி, ஆகிற ஏதத்பூர்வவிரசித ப்ரபந்தங்களி லென்றபடி. (அநுக்த மான அர்த்தவிஶேஷங்க) ளாவன் - [திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக் குப் போரும்படி] இத்யாதி அநேகார்த்த விஶேஷங்கள். (இதுக்குள் ளே யுண்டாகையாலே) என்றது - இந்த முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந் தத்திலே உண்டாகையாலே யென்றபடி. (இதுவே) என்றது - விஶே ஷார்த்தப்ரதிபாதகமான இந்த ப்ரபந்தமே யென்றபடி. (எல்லார்க் கும்) என்றது - பண்டிதர்களுக்கு மென்றபடி. (ஆதரணீயமாகக்கட வது) என்றது - பரிக்ரஹிக்கத்தக்கதென்றபடி.

இவ்விடத்தில், "அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்த்ருதத்வ ஸம்ஸ்க்ருத வாக்ய பஹுளத்வ விஶிஷ்ட ப்ரபந்தங்கள் வ்யாக்யாந ஸாபேக்ஷங்க ளாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே, பெண் பேதை முதலானார் எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இட் டருளின இப்ப்ரபந்தத்துக்கும் வ்யாக்யாநம் செய்தருளுவானென்? அதுதன்னிலும், பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாத ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ப்ரமாணங்களை உதஹரிப்பானென்?" என்று விண் ணப்பஞ்செய்ய; "அதுவோ? அவர்திருவுள்ளத்தாலே ஸுலபமாகவரு ளிச்செய்தபோதிலும், 'అవిస్తృతాస్సుగంభీరా రామానుజమునేర్గిరః' 'அவி ஸ்த்ருதாஸ்ஸுகம்பீரா ராமாநுஜமுநேர்க்கிர:' (கஎஎ) என்கிறபடியே-

---

தொ-அ.—(பூர்வப்ரபந்தங்களில்) என்றது - பூர்வர்கள் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்களிலே யென்றபடி.

---

‡ "இப்ப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும்" என்றும், ‡ "ஆதரணீயமாயிருக் கும்" என்றும் சிலஶ்ரீகோஶங்கள்.

அ

எ-அ.—அதிகம்பீரவாக்குக்க ளாகையாலும், 'సర్వేసర్వస్యవాచకాః' 'ஸர்வேஸர்வஸ்யவாசகா:' (களஅ) என்கிறபடியே - எல்லாஶப்தங்களும் ஸர்வார்த்தங்க ளுக்கும் வாசகங்களா யிருக்கையாலும், 'సుమన్దమతయః' 'ஸுமந்தமதய:' (களகூ) என்கிறபடியே - ததபேக்ஷயா அத்யந்த மந்தமதிகளும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவும், சில ஆசார்யர்கள், 'ஸர்வாதிகாரமாய் ஸ்ம்ருத்யுபந்யாஸ பூர்வகமாக ப்ரபந்த மருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்தி லருளிச்செய்த அர்த்தங்களுக்கு ஸ்ம்ருத்யாதி ப்ரமாணங்களில்லையோ?' என்று ஶங்கிக்கைக்கு அவகாஶமில்லாமல், அதிலும் இப்ப்ரபந்தம் ஶ்ருதிவிருத்த ஸ்ம்ருதி ப்ரக்ரியையா யிருக்கையன்றிக்கே, ஶ்ருத்யவிருத்தமாய் விலக்ஷணமாயிருக்கும் என்கைக்காகவும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யுதாஹரண பூர்வகமாக வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) என்றுதுடங்கி இவ்வளவாக, ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அந்த ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தப்ரதிபாதகங்களான ப்ரபந்தங்களினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அவற்றில் முமுக்ஷுப்படி ப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச் செய்தாராய்த்து.

திருமந்த்ரார்த்தம்,

சுத்தஸத்த்வம் - எம்பாவய்யங்கார்

அரும்பதவிளக்கம், சுத்தஸத்த்வம் - தொட்டாசார்யர் அரும்பதம்,

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயரரும்பதம், இவற்றுடன்,

அவதாரிகை

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

பிள்ளைலோகாசார்ய ரருளிச்செய்த

முமுக்ஷுப்படி.

மூலம்.—க. முமுக்ஷுவுக்கு

வ்யா.— க.—(முமுக்ஷுவுக் கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையவன். * "ముచ్ల్ మోక్షణే" "முச்ல்மோக்ஷணே" யிறே தாது.

எ.—இனி, முமுக்ஷுப்படிக்கு ப்ரதிவாக்யம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (முமுக்ஷுவுக்கு) என்றுதுடங்கி.

அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுவாகிறான்) என்று. அதாவது- "மோக்துமிச்சுஃ - முமுக்ஷுஃ" என்று வ்யுத்பத்தியாய், "జాయమానంహి పురుషం యంపశ్యేన్మధుసూదనః । సాత్త్వికస్సతువిజ్ఞేయ స్సవై మోక్షార్థచిన్తకః" "ஜாயமாநம்ஹி புருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதநஃ - ஸாத்விகஸ்ஸதுவிஜ்ஞேயஸ் ஸவை மோக்ஷார்த்தசிந்தகஃ" (க௲௦) என்கிறபடியே - மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையனானவன் முமுக்ஷுவாகிறானென்றபடி. "మోక్షోపవర్గేమృత్యౌచ మోచనేముష్కలద్రుమే" "மோக்ஷோபவர்க்கே ம்ருத்யௌச மோசநேமுஷ்கலத்ருமே" (க௲க) என்கிறபடியே - மோக்ஷஶப்தம் அநேகார்த்த வாசகமாகையாலே, ப்ரக்ருதோபயோகியான அர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (முச்ல்மோக்ஷணேயிறே தாது) என்று.

தொ.—இனி, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (முமுக்ஷுவுக்கு) என்றுதுடங்கி. அதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார்(முமுக்ஷுவாகிறான்)இத்யாதியால். "மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையவனுக்கு" என்கிறவிடத்தில், மோக்ஷஶப்தம், "ముక్తిర్మోక్షోమహానన్దః" "முக்திர்மோக்ஷோமஹாநந்தஃ" என்று ஆநந்தஶப்தபர்யாயமாக படிக்கப்பட்டதாகையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (முச்ல்மோக்ஷணே யிறே தாது) என்று.

பி—(முமுக்ஷுவுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்திலே, "ஶாஸ்த்ரநிர்மாணத்துக்குச் சொல்லப்படுகிற விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரிகள்" என்று அருளிச்செய்வர். [முமுக்ஷுவுக்கு] என்கையாலே - ப்ரயோஜநாதிகாரிகளும், [அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்] என்கையாலே - ஜ்ஞாதவ்ய ஜ்ஞாபகரூப ஸம்பந்தமும், ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயமாகிற விஷயமுமென்றபடி.

[முமுக்ஷுவுக்கு] என்கிறதுக்கு இரண்டுவகை யருளிச்செய்வர்:— மோக்ஷஇச்சா யஸ்ய ஸஃ - முமுக்ஷுஃ என்று முந்தினது; இத்தைக் காட்டுகிறார் (மோக்ஷத்திலே) இத்யாதி. இரண்டாவதைக் காட்டுகிறார் (முச்ல்மோக்ஷணே) இத்யாதி.

---

* ஶப் - வி - தத்.

வ்யா.—இத்தால் - ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில்

எ.—அதாவது - முச்ல்தாது, மோக்ஷணே - மோக்ஷணார்த்தத்தில், இறே - ப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி.

"ముచ్ల్ మోక్షణ ఇతిధాతోః కర్మణస్సమాన కర్తృకత్వాదిచ్ఛాయాంవా ఇతి సన్ ప్రత్యయేకృతే 'సన్యజోః' ఇతిధాతోర్ద్విత్వేముచ్ ముచ్ సఇతిస్థితే హలాదిశ్శేష ఇతి ఆదిహల్ శేషేము ముచ్ సఇతిస్థితే చకారస్య 'చోఃకుః' ఇతికుత్వే ముముక్ స ఇతిస్థితే 'ఇణ్కోః' ఇతి సకారస్య షత్వే 'సనాశంసభిక్షఉః' ఇతికర్తరి ఉప్రత్యయే ముముక్ష ఉ ఇతిస్థితే అతోలోపఇతి సన్ప్రత్యయాకారలోపే కృత్తద్ధిత సమాసాచ్చేతికృదంతత్వేన ప్రాతిపదికసంజ్ఞాయాం స్వౌజసమౌడితి సుప్రత్యయేసతి ముముక్షురితిరూపసిద్ధిః"
"முச்ல்மோக்ஷண இதிதாதோ꞉ கர்மணஸ்ஸமாநகர்த்ருகத்வாதிச்சாயாம்வா இதி ஸந்ப்ரத்யயே க்ருதே 'ஸந்யஙோ꞉' இதிதாதோர்த்வித்வே முச்முச்ஸ இதி ஸ்த்திதே ஹலாதிஶ்ஶேஷ இதி ஆதிஹல்ஶேஷே முமுச்ஸ இதிஸ்த்திதே சகாரஸ்ய 'சோ꞉கு꞉' இதிகுத்வே முமுக்ஸ இதி ஸ்த்திதே 'இண்கோ꞉' இதி ஸகாரஸ்ய ஷத்வே 'ஸநாஶம்ஸபிக்ஷஉ꞉' இதி கர்த்தரி உப்ரத்யயே முமுக்ஷஉ இதிஸ்த்திதே அதோலோப இதி ஸந்ப்ரத்யயாகாரலோபே க்ருத்தத்தித ஸமாஸாச்சேதி க்ருதந்தத்வேந ப்ராதிபதிக ஸஞ்ஜ்ஞாயாம் ஸ்வௌஜஸமௌடிதி ஸுப்ரத்யயேஸதி முமுக்ஷுரிதி ரூபஸித்தி꞉."

முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையனானவனென்றத்தாலே, முச்ல்தாதுவுக்கு - மோக்ஷணம் அர்த்தமாய், ஸந்ப்ரத்யயத்துக்கு - இச்சை அர்த்தமாய், உப்ரத்யயத்துக்கு - இச்சாஶ்ரயமான கர்த்தா அர்த்தமாகையாலே, மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையனானவன் - முமுக்ஷுவாகிறானென்று கருத்து.

பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) என்று. (இத்தால்) என்றது - முச்ல் தாது நிஷ்பந்நமான இந்த முமுக்ஷுபதத்தாலென்றபடி. (ஸம்ஸார)மாவது-புண்யபாபநிபந்தமான அசித்ஸம்பந்தம். அதாவது - "యోఽసౌగుణైర్విరచితో దేహోఽయం పురుషస్యహి । సంసారస్తన్నిబన్ధోఽయం పుంసోవిద్యాచ్ఛిదాత్మనః" "யோஸௌகுணைர்விரசிதோ தேஹோயம்புருஷஸ்யஹி - ஸம்ஸாரஸ்தந்நிபந்தோயம் பும்ஸோவித்யாச்சிதாத்மந꞉" (கஅஉ) என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லுகிறபடியே, சித்ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி காரணமான தேஹஸம்பந்தம். (விமோசநம்)- விடுகை.

தா.—பலிதாம்ஶத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால்.

பி.—[முமுக்ஷு] என்றால், மோக்ஷம் இச்சுர் என்று - விடுகையைச் சொல்லுமோ வென்ன; பரத்வர்த்தஸித்யா விடுகையைச் சொல்லுமென்கிறார் (இத்தாலித்யாதி.)

வ்யா.—இச்சை பிறந்தவனுக்கென்றபடி.
ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும்

எ.—(இச்சை பிறந்தவனுக்கு) என்றது - தந்நிவ்ருத்தியிலே அபேக்ஷை பிறந்தவனுக் கென்றபடி. (என்றபடி) என்றது - என்றுசொன்னபடி யென்றர்த்தம். “మోక్షేప్సవే” “மோக்ஷேப்ஸவே” (கஅக) என்கிறபடியே - மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையவன் என்னாதே, (விமோசநத்தில்) என்றருளிச்செய்தது, ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியன்றியிலே பலம் ஸித்தியா தாகையாலே.

சிலரபிப்ராயத்தாலே “கேவலனுக்கும் முமுக்ஷுபதவாச்யத்வமுண்டு” என்கையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறார் (ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும்) என்றுதுடங்கி. “ఆత్మనఃప్రాప్తిః - ఆత్మప్రాప్తిః; ఆత్మప్రాప్తిం కామయతీతి - ఆత్మప్రాప్తికామః” “ஆத்மநஃ ப்ராப்திஃ - ஆத்மப்ராப்திஃ; ஆத்மப்ராப்திம்காமயதீதி - ஆத்மப்ராப்திகாமஃ” என்று வ்யுத்பத்தியாய், ஆத்மாநுபவத்தில் அபேக்ஷைபிறந்தவனுக்கென்றபடி. అత్ర ప్రాప్తిశబ్దః - అనుభవపరః; ఆత్మానుభవపరః - కేవలఇత్యర్థః. அத்ர ப்ராப்திஶப்தஃ - அநுபவபரஃ; ஆத்மாநுபவபரஃ - கேவலஇத்யர்த்தஃ.

“கேவலனாவான் - தனியிடத்திலே மிகவும் க்ஷுத்பிபாஸைகளாலே நலிவுபட்டவன் பக்ஷ்யாபக்ஷ்யவிவேகம் பண்ணமாட்டாதே தன்னுடம்பைத் தானே ஜீவித்து ப்ரஸந்நனுமாப்போலே, ஸம்ஸாரதாவாக்நியாலே தப்தனானவன் ஸம்ஸாரதுஃக நிவ்ருத்திக்குறுப்பாக ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பண்ணி, ப்ரக்ருதி துஃகாஶ்ரயமாய் ஹேயபதார்த்தஸமுதாயமாயிருக்கிற ஆகாரத்தையும், ஆத்மா ப்ரக்ருதேஃ பரனாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶனாய் ஸ்வதஸ்ஸுகியாய் நித்யனாய் அப்ராக்ருதனாயிருக்கிற ஆகாரத்தையும், அநுஸந்தித்து, முன்பு தான் பட்ட துஃகத்தின் கனத்தாலே யிவ்வல்பரஸத்திலே கால்தாழ்ந்து *உணர்முழுநலமான பரமாத்மவிவேகம் பண்ணமாட்டாதே, *அமுதவெள்ளத்தானும் சிறப்புவிட்டு, இவ்வாத்மப்ராப்தி ஸாதநமான ஜ்ஞாநயோகத்திலே நிஷ்டனாய், யோகபலமான ஆத்மாநுபவமாத்ரத்தையே புருஷார்த்தமாக அநுபவித்து, பின்பு, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமும் பகவத்ப்ராப்தியுமற்று, யாவதாத்மபாவி அஶரீரியாய்த் திரிவானொருவன்.”

பாத்மே, “విరజాపరమవ్యోమ్నో రన్తరం కేవలంస్మృతమ్ । తత్రాత్మానముపభోక్తవ్యం వ్యక్తంవై బ్రహ్మవాదినా ॥ స్వాత్మానుభవజానన్ద సుఖదం కేవలంపదమ్ । నిశ్రేయస ఇచ్ఛనిర్వాణం కైవల్యంమోక్షముచ్యతే ॥ శ్రీశాఙ్ఘ్రిభక్తిసేవైక రసభోగవివర్జితమ్ । తదిచ్ఛన్త్యల్పమతయో మోక్షంసుఖవివర్జితమ్” “விரஜாபரமவ்யோம்நோ ரந்தரம்

தொ.—முமுக்ஷுஶப்தம் கேவலனுக்கும் வாசகமாகையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறார் (ஆத்மப்ராப்தி காமனுக்கும்) இத்யாதியால்.

வ்யா.—முமுக்ஷுத்வமுண்டே யாகிலும்,

எ.—கேவலம் ஸ்ம்ருதம்-தத்ஸ்த்தாந முபபோக்தவ்யம் வ்யக்தம்வைப் ரம்ஹவாதிநா - ஸ்வாத்மாநுபவஜாநந்த ஸுகதம் கேவலம்பதம் - நிஶ்ரேயஸஞ்சநிர்வாணம் கைவல்யம் மோக்ஷமுச்யதே - ஸ்ரீஶாங்க்ரிபக்தி ஸேவைக ரஸபோகவிவர்ஜிதம் - ததிச்சந்த்யல்பமதயோ மோக்ஷம் ஸுகவிவர்ஜிதம் (௧௮௩)".

(முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும்) என்றது - முமுக்ஷுபதவாச்யத்வம் சிலரபிப்ராயத்தாலே யுண்டானபோதிலுமென்றபடி. (உண்டேயாகிலும்) என்றது - யத்யாலிங்கிதமாக வருளிச்செய்கையாலே, இல்லையென்று கருத்து. "సర్వకర్మక్షయో నస్యాద్ బద్ధ ఏవహి కేవలః। నిత్యత్వం త్యాజ్యతాంతస్య కైవల్యస్యాథవా పునః" "ஸர்வகர்மக்ஷயோநஸ்யாத் பத்த ஏவஹிகேவலஃ-நித்யத்வம் த்யாஜ்யதாம்தஸ்ய கைவல்யஸ்யாதவாபுநஃ" (௧௮௪) இதி ரஹஸ்யமஞ்ஜர்யாம்.

இவ்விடத்தில் தேசிகருடைய திருவுள்ளம்:— "மஹாபாரதே, 'చతుర్విధా మమజనా భక్తా ఏవహి తే శ్రుతాః। తేషామేకాన్తినశ్శ్రేష్ఠాస్తే చైవానన్యదేవతాః॥ అహమేవగతిస్తేషాం నిరాశీఃకర్మకారిణామ్। యే తు శిష్టాస్త్రయో భక్తాః ఫలకామా హి తే మతాః॥ సర్వేచ్యవనధర్మాణః ప్రతిబుద్ధస్తుమోక్షభాక్। ముచ్యేతార్తాస్తథార్థో గా చ్యుత్వే మామాదితస్తథా॥ జిజ్ఞాసుర్లభతే భక్తిం భక్తో భక్తగతిం వ్రజేత్' 'சதுர்விதாமமஜநா பக்தாஏவஹிதேஶ்ருதாஃ - தேஷாமேகாந்திநஶ்ஶ்ரேஷ்ட்டாஸ்தே சைவாநந்யதேவதாஃ - அஹமேவகதிஸ்தேஷாம் நிராஶீஃ கர்மகாரிணாம் - யேதுஶிஷ்டாஸ்த்ரயோபக்தாஃ பலகாமாஹிதேமதாஃ - ஸர்வேச்யவநதர்மாணஃ ப்ரதிபத்தஸ்து மோக்ஷபாக் - முச்யேதார்த்தாஸ்ததா ரோகாச்ச்ருத்வேமாமாதிதஃகதாம் - ஜிஜ்ஞாஸுர்லபதேபக்திம் பக்தோ பக்தகதிம்வ்ரஜேத்' (௧௮௫) என்கையாலே - 'ஐஶ்வர்யம்போலே ஆத்மமாத்ராநுபவம் அநித்யம்' என்று சொல்லவொண்ணாது; விஷயாநுபவஹேதுக்களான கர்மங்களும் கழிகையாலே - 'மீண்டு ஸம்ஸாரமுண்டு' என்னவொண்ணாது. இரண்டுபடியும் கூடாதொழிந்தால் வேறொரு நிலையில்லாமையாலே, இவ்வாத்மாவுக்கு கைவல்யமென்று சொல்லப்படுகிற புருஷார்த்தவிஶேஷம் (க) கடியாதபடி யிருந்ததேயென்னில்; இதுவும் அநுபபந்நம்; ஆத்மமாத்ராநுபவ ஹேதுக்களான உபாய விஶேஷங்களாலே யிப்புருஷார்த்தத்துக்கு தத்காலத்தில் விஷயாநுபவமன்றிக்கே யிருக்குமத்தனை; இவ்வாத்மாநுபவம் நிவ்ருத்தமாய் பூர்வகர்மங்களாலே பின்பு வைஷயிகபோகம் வரக்கூடுகையால், மீட்சிக்கும் குறையில்லை; மதுவித்யாதிகள் கணக்கிலே சிறிதுகாலம் இவ்வாத்ம மாத்ராநுபவம்பண்ணி, பின்பு பரமாத்மாநுபவத்தோடே தலைக்கட்டவுமாம்; இப்படி ஆத்மமாத்ராநுபவம் நித்யமல்லாமையாலே,

---

(க) கடித்தல் - கிடைத்தல்.

வ்யா.—இவ்விடத்திலே அவன் விவக்ஷிதனன்று.
அவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷை யில்லையிறே.

எ.— 'సర్వేచ్యవనధర్మాణః' 'ஸர்வேச்யவநதர்மாண:' (௧௮௫) என்றது சேரும். ஆத்மமாத்ராநுபவ பூர்வகமாக பரமாத்மாநுபவம் பிறந்தால், ப்ரதமம்பிறந்த ஆத்மாநுபவத்துக்கு ஸங்கோசமன்றிக்கே மேல்எற்றம் வருகிறவளவே யாகையாலே, இவ்விவக்ஷையடியாக இவ்வாத்மாநுபவம் நித்யமென்றார்களித்தனை; ஆகையாலே, பக்தியோகத்வாரா கேவலாத்மாநுபவமும் பகவதநுபவத்திலே பர்யவஸிதமாகையாலே ஆத்மாநுபவத்தில் த்ருப்தனாய், பின்பு பகவதநுபவத்தில் ஆசைபிறந்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே பரமபதத்தையடைய பகவதநுபவம் பண்ணுநிற்பன்" என்று.

கைவல்யஸ்த்தாநமாவது - விஷ்ணுபுராணே, "ప్రాజాపత్యంగృహస్థానాం బ్రాహ్మంసన్న్యాసినాంస్మృతమ్। యోగినామమృతంస్థానం స్వాత్మసన్తోషకారిణామ్" యోగినాంయత్స్థానంవర్తతే - తదేవస్వాత్మసన్తోషకారిణామపి స్థానమిత్యుక్తమ్; తచ్చ విష్ణ్వాఖ్యమ్ - ధ్రువాదుపరిస్థానమ్; యతోగఙ్గాప్రవహతీతి. "ப்ராஜாபத்யம் க்ருஹஸ்த்தாநாம் ப்ராம்ஹம் ஸந்ந்யாஸிநாம் ஸ்ம்ருதம் - யோகிநாமம்ருதம் ஸ்த்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்" (௧௮௬). யோகிநாம் யத்ஸ்த்தாநம்வர்த்ததே - ததேவஸ்வாத்மஸந்தோஷ காரிணாமபி ஸ்த்தாநமித்யுக்தம்; தச்ச விஷ்ண்வாக்யம் - த்ருவாதுபரிஸ்த்தாநம்; யதோகங்காப்ரவஹதீதி.

(இவ்விடத்திலே) என்றது-இந்த [முமுக்ஷுக்கு] என்கிற பதத்திலென்றபடி. (விவக்ஷிதனன்று) என்றது - வாச்யனன்றென்றபடி.

(முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும்) என்றத்தாலே விவக்ஷைக்கு அர்ஹனாயிருக்க, (அன்று) என்கிற தெத்தாலே யென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு) என்றுதுடங்கி. (அவனுக்கு) - ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு. (ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷை) - மேல்சொல்லுகிற ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதிதஜ்ஞாநத்தி லபேக்ஷை, (இல்லை); ஆகையாலே விவக்ஷிதனன்றென்று கருத்து. (இறே) இவ்வர்த்தம் கீதாசாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமென்றபடி. கீதாயாம், "సర్వద్వారాణిసంయమ్య మనోహృదినిరుధ్యచ"

தொ.—(இவ்விடத்திலே அவன் விவக்ஷிதனன்று) என்கிறது - [அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று] என்கிற சப்தங்களோடே ஸஹபடிதமான முமுக்ஷுசப்தத்திலே அந்த கேவலன் வாச்யமாக விவக்ஷிதனன்றென்றபடி.

இப்படி முமுக்ஷுசப்தத்துக்கு வாச்யஸங்கோசம் சொல்லுகையாலே நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு) இத்யாதியால். (ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே), என்றது- "ఓమ

வ்யா.—ஆகையால்

௭.—మూర్ధ్న్యాధాయాత్మనః ప్రాణమాస్థితో యోగధారణామ్॥ ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్మామనుస్మరన్। యః ప్రయాతి త్యజన్దేహం స యాతి పరమాం గతిమ్." అస్యార్థః—సర్వద్వారాణి - శ్రోత్రాదీన్ద్రియాణి, సంయమ్య - సర్వపాపేభ్యో నివర్త్య, హృది-హృదయకమలనివిష్టేమయి, మనః, నిరుధ్య - నియమ్య, యోగధారణామ్, ఆస్థితః - సమాశ్రితః, బ్రహ్మస్వరూపవాచకమ్ ఓమిత్యేకాక్షరమ్, వ్యాహరన్ - ఉచ్చారయన్, మామ్ - తద్వాచ్యభూతమ్, అనుస్మరన్ - అనుసన్దధానః, ఆత్మనః - స్వస్య, ప్రాణమ్, మూర్ధ్ని - బ్రహ్మరన్ధ్రే, ఆధాయ - ప్రవేశ్య, దేహంత్యజన్, యః, ప్రయాతి - అర్చిరాదిమార్గేణగచ్ఛతి, సః, పరమాంగతిమ్ - ప్రకృతివియుక్తమ్ మత్సమానాకారమ్ అపునరావృత్తిమ్ ఆత్మానమ్, యాతి - ప్రాప్నోతీత్యర్థః. "ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மநோஹ்ருதிநிருத்யச - மூர்த்ந்யாதாயாத்மந:ப்ராண மாஸ்த்திதோ யோகதாரிணாம் - ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரம்ஹ வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்-ய:ப்ரயாதித்யஜந் தேஹம் ஸயாதி பரமாம்கதிம்." (௧௮௭) அஸ்யார்த்த: ஸர்வத்வாராணி - ஶ்ரோத்ரா திந்த்ரியாணி, ஸம்யம்ய - ஸர்வபாபேப்யோ நிவர்த்ய, ஹ்ருதி - ஹ்ருதய கமல நிவிஷ்டேமயி, மந:, நிருத்ய - நியம்ய, யோகதாரணாம், ஆஸ்த்தித: - ஸமாஶ்ரித:, ப்ரம்ஹஸ்வரூபவாசகம் ஓமித்யேகாக்ஷரம், வ்யாஹரந் - உச்சாரயந், மாம் - தத்வாச்யபூதம், அநுஸ்மரந் - அநுஸந்ததாந:, ஆத்மந: - ஸ்வஸ்ய, ப்ராணம், மூர்த்நி-ப்ரம்ஹரந்த்ரே, ஆதாய - ப்ரவேஶ்ய, தேஹம் த்யஜந், ய:, ப்ரயாதி - அர்ச்சிராதி மார்க்கேண கச்சதி, ஸ:, பரமாம்கதிம் - ப்ரக்ருதி வியுக்தம் மத்ஸமாநாகாரம் அபுநராவ்ருத்திம் ஆத்மாநம், யாதி - ப்ராப்நோதீத்யர்த்த:. (ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டு, என்கிற விஷயங்களில், "ய: ப்ரயாதி த்யஜந் தேஹம்" என்கிற வாக்யத்தையும், (அவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷை யில்லை) என்னுமிடத்தில், "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரம்ஹ வ்யாஹரந்" என்கிற வாக்யத்தையும் ப்ரமாணமாகக் கண்டுகொள்வது.

இனி விவக்ஷிதனென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகையால்) என்று துடங்கி. (ஆகையால்) என்றது - ஆத்ம ப்ராப்திகாமன் விவக்ஷிதனல்லாமையாலே யென்றபடி.

தொ.—த்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்మ వ్యాహరన్మామనుస్మరన్" "ஓமித்யேகாக்ஷரம்ப்ரம்ஹவ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்" என்கிறபடியே, அவனுக்கு பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான ஆத்மாநுபவமே புருஷார்த்த மாகையாலும், அந்த புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநம் பகவதுபாஸநமே யாகையாலும், இம்மூன்றுக்கும் ப்ரகாஶகம் ப்ரணவமே யாகையாலும், ஈஶ்வரோபாயோபேயத்வ ப்ரதிபாதகமான மற்ற ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே யென்றபடி.

முமுக்ஷு ஶப்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆகையால்) இத்யாதியால்.

...சென்னை-600 008.

மூ.—அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று.

வ்யா.—இவர், முமுக்ஷுவென்கிறது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியி லிச்சை பிறந்தவனை. ஏவம்பூதனானவனுக்கு. (அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று) என்றது-இவனுக்கு அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது,

---

எ-அ.—க்ரந்தகர்த்தாவான பிள்ளைலோகாசார்யர், (முமுக்ஷுவென்கிறது) - [முமுக்ஷு] என்று சொல்லுகிறது. "జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః" "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷதஃ-பகவச்சப்த வாச்யாநி விநாஹேயைர் குணாதிபிஃ" (கஅஅ) என்கிறபடியே - நிகிலஹேயப்ரத்யநீகனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாகையாலே பகவச்சப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வராநுபவத்திலபேக்ஷையாலே தத்ப்ரதிபந்தகபூத் ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில் இச்சைபிறந்தவனை. இவ்விடத்தில், ஸம்ஸாரமாகிறது - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்.

"విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్" "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்" (கஅக) என்கிறபடியே - பகவத்ப்ராப்திக்கு அநுகூலமாயிருக்க ப்ரதிகூலமானபடி யென்னென்னில்; "శరీరే చ గతౌ చాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్" "ஶரீரேசகதௌசாபி வர்த்ததேமேமஹத்பயம்" (ககூ0) என்கிறபடியே - மிகவும் பயஜநகமாய் அப்ராக்ருததேஶத்தில் அவிச்சிந்நபகவதநுபவப்ரதிபந்தகமாகையாலே. 'సంసారసాగరమ్' 'ஸம்ஸாரஸாகரம்' (ககூக) என்கிற ஶ்லோகத்தில், ஸம்ஸாரமாவது - அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களும், ஷட்பாவ விகாரங்களும், புத்ர மித்ர களத்ராதிகளும்; தத்கார்யமாகையாலே, ஸம்ஸாரஶப்தவாச்யங்களாகிறன" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே. இவற்றில் ப்ரதாநம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகையாலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விமோசநத்தில் இச்சைபிறந்தவாறே தந்நிபந்தநமான அவித்யாதி விமோசநத்தில் இச்சை தன்னடையே யுண்டாமென்று கருத்து. "క్షేత్రాణి మిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః పశవో గృహాణి । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్మవృత్తేర్భవన్తి సర్వే ప్రతికూలరూపాః" "க்ஷேத்ராணி மித்ராணி தநாநிநாத புத்ராஶ்சதாராஃ பஶவோக்ருஹாணி - த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர்ப்பவந்தி ஸர்வேப்ரதிகூலரூபாஃ" (ககூஉ) என்னக்கடவதிறே.

விபக்த்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஏவம்பூதனானவனுக்கு) என்று. அதாவது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா தத்விரோதியான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே யிச்சைபிறந்த அதிகாரிக்கென்றபடி. (இவனுக்கு) என்றது - இந்த அதிகாரிக்கென்றபடி. (அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது) என்றது - பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் ஸம்ஸார விமோசநார்த்தமாகவும் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளதென்றபடி.

தொ-அ.—(ஏவம் பூதனானவனுக்கு) என்றது - இப்படி பகவத்பக்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே யபேக்ஷையுடையவனுக்கென்றபடி.

வ்யா.—ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களாகையாலும், அவற்றை இந்த ரஹஸ்யத்ரயம் உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறிய வேண்டுவதென்கை.

ஏ.—(இந்த ரஹஸ்யத்ரயம்) என்றது-வக்ஷ்யமாணமான ரஹஸ்யத்ரயமென்றபடி. (உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும்) என்றது-யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றபடி. (ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவது) என்கையாலே - அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி. (என்கை) என்றது - என்று சொல்லுகை யென்றபடி. (ரஹஸ்யத்ரயமுமே) என்று அவதரிக்கையாலே - ஸம்ஸாரவிமோசநார்த்தமாகவும் பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் மற்றொன்றறியவேண்டுவதில்லை யென்று கருத்து. ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யார்த்தத்தை யறிந்தானாகில், ஸம்ஸாரஶப்தவாச்யமான அவித்யாதிகளுடைய விமோசநம் ஸித்திக்கும்; ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயபுருஷார்த்த ப்ரதிபாதகங்களான ரஹஸ்யார்த்தங்களை அறிந்தானாகில், ஸ்வாபிமதமான பகவத்ப்ராப்தியும் தத்பலமான கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தமும் ஸித்திக்கும்; ஆகையாலே அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்ய மென்றதாய்த்து.

(ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவது) என்கிறவிடத்தில், (ரஹஸ்யத்ரயமுமே) என்றது - ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமுமே யென்றபடி. "పదం సాధు విద్యాత్" "பதம்ஸாதுவித்யாத்" (௧௯௩) என்கிறவிடத்தில், பதார்த்தம் வித்யாத் என்று வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார்களிறே. அர்த்தஜ்ஞாநமன்றியிலே கேவல ரஹஸ்யாநுஸந்தாநத்தால் உஜ்ஜீவநமில்லையிறே; (அதிலர்த்தமறிந்தே உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்) [பக்கம்-௫௩-வரி-௩] என்று அவதாரிகையில் இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே. (அறியவேண்டுவது) என்றது-ஆசார்யோபதேஶ பூர்வகமாக அறியவேணுமென்று விதிக்கிறானென்றபடி. "తస్మాద్యోమామభీప్సేత యోవాసుఖితుమిచ్ఛతి । మన్త్రరత్నమిదం విద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్" "தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேத யோவாஸுகிதுமிச்சதி - மந்த்ரரத்நமிதம்வித்யாத் குரோர்வசநபூர்வகம்" (௧௯௪) என்று, மந்த்ரத்துக்குச் சொன்னபோதே அர்த்தத்துக்கு கிம்புநர்ந்யாய ஸித்தமிறே.

"[முமுக்ஷுவுக்கு] என்று ஏகவசநமாக வருளிச்செய்கையாலே, ஸம்ஸாரவர்த்தகமான இவ்விபூதியில் ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில் அபேக்ஷை பிறந்த அதிகாரி தௌர்லப்யத்தைப்பற்ற" என்றருளிச்செய்வர்கள்.

தொ.—(அறியவேண்டுவது) என்றது-அர்த்தவத்தாக அறியவேண்டுவதென்றபடி.

பி.—(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களாகையாலும்) இத்யாதிக்கு, இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்வர்; திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலுமென்னுதல், திருமந்த்ரத்திலேதானே மூன்றுமென்னுதல் என்று.

வ்யா.—"స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానం ముముక్షుభిః । జ్ఞానత్రయముపాదేయమేతదన్యం న కిఞ్చన" "ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம்-ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி:-ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேய மேததந்யம் நகிஞ்சந" (௩) என்னக்கடவதிறே.

எ.—(ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவது) என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்துக்கும விதர்த்தத்துக்கும் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி: - ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயமேததந்யம் நகிஞ்சந) ముముక్షుభిః స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానఞ్చోపాదేయమిత్యేతావదనుక్త్వా, స్వజ్ఞానరూపం ప్రాపకజ్ఞానరూపం ప్రాప్యజ్ఞానరూపఞ్చ జ్ఞానత్రయమితి పునశ్చజ్ఞానోక్త్యా "తజ్జ్ఞానమజ్ఞానమతోఽన్యదుక్తమ్" ఇత్యుక్తరీత్యా తత్సిద్ధిపేటికాగత ప్రశంసాధికరణోక్తఅపశున్యాయేన స్వరూపోపాయపురుషార్థ యాథాత్మ్యరూప రహస్యత్రయార్థ జ్ఞానమేవ ప్రశస్తజ్ఞానమ్, నాన్యదితిసూచితమ్. త్రిత్వోక్త్యైవ న్యూనాధికసఙ్ఖ్యావ్యవచ్ఛేదేపి అన్యం నోపాదేయమితి పునర్నిషేధోక్త్యా అన్యత్కిఞ్చన నోపాదేయమితి దృఢీకృత్యాచ శ్రుతిస్మృత్యాదిషు రహస్యత్రయార్థాతిరేకేణ శేషోన్యోగ్రన్థవిస్తర ఇత్యయమర్థః, నిరవశేషేణ శ్రుతిస్మృత్యాది సకలశాస్త్రపరిశ్రమశాలిభిః శ్రీశుకవ్యాస పరాశర వాల్మీకిప్రభృతిభిః మహర్షిభిః వేదపురుషవత్ లోకానుజిఘృక్షయా ఆవరణభ్రమణేన గోపురప్రవేశన్యాయ ఇహోక్త ఇత్యయమర్థశ్చ సూచితః. పూర్వమీమాంసాయామ్ ప్రశంసాధికరణే, "అపశవో వా అన్యే గోఅశ్వేభ్యః" ఇత్యత్ర, గవాశ్వవ్యతిరిక్తే పశుత్వనిషేధస్య ప్రశస్త పశుత్వనిషేధపరత్వవత్. முமுக்ஷுபி: ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநஞ் சோபாதேயமித்யேதாவதநுக்த்வா, ஸ்வஜ்ஞாநரூபம் ப்ராபகஜ்ஞாநரூபம் ப்ராப்யஜ்ஞாநரூபஞ்ச ஜ்ஞாநத்ரயமிதி புநஶ்ச ஜ்ஞாநோக்த்யா "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யதுக்தம்" (௧௬௫) இத்யுக்தரீத்யா தத்ஸித்திபேடிகாகத ப்ரஶம்ஸாதிகரணோக்த அபஶுந்யாயேந ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யரூப ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ஜ்ஞாநமேவ ப்ரஶஸ்த ஜ்ஞாநம், நாந்யதிதி ஸூசிதம். த்ரித்வோக்த்யைவ ந்யூநாதிகஸங்க்யாவ்யவச்சேதேபி அந்யம் நோபாதேயமிதி புநர்நிஷேதோக்த்யா அந்யத்கிஞ்சந நோபாதேயமிதி த்ருடீக்ருத்யாச ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஷு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தாதிரேகேண ஶேஷோந்யோ க்ரந்தவிஸ்தர இத்யயமர்த்த:, நிரவஶேஷேண ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ர பரிஶ்ரம ஶாலிபி: ஸ்ரீ ஶுகவ்யாஸ பராஶர வால்மீகி ப்ரப்ருதிபி: மஹர்ஷிபி: வேதபுருஷவத் லோகாநுஜிக்ருக்ஷயா ஆவரணப்ரமணேந கோபுரப்ரவேஶந்யாய இஹ உக்த இத்யயமர்த்தஶ்ச ஸூசித:. பூர்வ மீமாம்ஸாயாம் ப்ரஶம்ஸாதிகரணே, "அபஶவோவா அந்யேகோஅஶ்வேப்ய:" (௧௬௬) இத்யத்ர, கவாஶ்வவ்யதிரிக்தே பஶுத்வநிஷேதஸ்ய ப்ரஶஸ்த பஶுத்வ நிஷேத பரத்வவத்.

(என்னக்கடவதிறே) என்றது - ப்ரமாணமென்னக் கடவது. (இறே). ப்ரஸித்தம். "ప్రమాణంహి" "ப்ரமாணம்ஹி" (௧௬௭) என்றாப்போலே.

தொ.—உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (ஸ்வஜ்ஞாநம்) இத்யாதியால்.

பி.—(ஸ்வஜ்ஞாநமித்யாதி) ஏததந்யம்-ஒருபதம்:—இதிற்காட்டில் அந்யமாயிருப்பதொரு உபாயமில்லை.

வ்யா.—(ரஹஸ்யம்மூன்று) என்றிவருத்தேஶிக்கிறது, திருமந்த்ரமும் த்வயமும் சரமஶ்லோகமுமாகிற விவற்றை யென்னுமிடம், மேலேஸ்பஷ்டம். இவற்றை ரஹஸ்யங்களென்கிறது, ஸகல வேதாந்த ஸாரார்த்த ப்ரதிபாதகதயா பரமகுஹ்யங்களாகையாலே.

ஏ.—(மேலே ஸ்பஷ்டம்)என்றது-மேல்க்ரந்தத்திலே ஸ்பஷ்டமென்றபடி. மேல்க்ரந்தமாவது - [அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்] என்றதும், இரண்டாம் ப்ரகரணாதியில் [த்வயத்துக்கதிகாரி, ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும்...] என்றதும், மூன்றாம் ப்ரகரணாதியில்[...சரமஶ்லோகமென்றிதுக்குப் பேராயிருக்கிறது] என்றதும்.

திருமந்த்ரம் என்றும் த்வயம் என்றும் சரமஶ்லோகம் என்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, (ரஹஸ்யங்கள்) என்றதுக்கு அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை) என்றுதுடங்கி. (இவற்றை) என்றது - திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களை யென்றபடி.

(ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்த) மாவது - "ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః। ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తేస్తథాప్రాప్తివిరోధిచ॥ వదన్తిసకలావేదాస్సేతిహాసపురాణకాః। మునయశ్చమహాత్మానోవేదవేదాన్తవేదినః" "ப்ராப்யஸ்யப்ரம்ஹணோரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: - ப்ராப்த்யுபாயம் பலம்ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதிச - வதந்திஸகலா வேதாஸ்ஸேதிஹாஸ புராணகா:- முநயஶ்சமஹாத்மாநோ வேதவேதாந்தவேதிந:" (௧௬௮) என்று சொல்லப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, அதிகுஹ்யங்களாயிருக்கையாலே யென்றபடி.

இவை அர்த்தபஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; திருமந்த்ரத்தில், அகாரத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும் - ப்ராப்யஸ்வரூபமும், மகாரத்தாலும் நாரபதத்தாலும் - ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபமும், நம:பதத்தாலும் அயநபதத்தாலும் – உபாயஸ்வரூபமும், நாராயணபதோபரிஸ்த்திதையான வ்யக்தசதுர்த்தியாலே-பலஸ்வரூபமும், உகாரத்தாலும் நம:பதத்தாலும்-விரோதிஸ்வரூபமும் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து; த்வயத்தில், நாராயணபதத்தாலே - ப்ராப்யஸ்வரூபமும், [ப்ரபத்யே] என்கிற உத்தமனாலே - ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபமும், [சரணௌ ஶரணம்] என்று - உபாயஸ்வரூபமும், சதுர்த்தியாலே – பலஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸாலே - விரோதிஸ்வரூபமும், ப்ரதிபாதிதமாய்த்து; சரமஶ்லோகத்தில், [மாம், அஹம்] என்கிற பதங்களாலே – ப்ராப்யஸ்வரூபமும், [வ்ரஜ, த்வா] என்கிற பதங்க

தா.—[அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று] என்ற வநந்தரம், "அதாவது - திருமந்த்ரமும், த்வயமும், சரமஶ்லோகமும்" என்றருளிச் செய்ய வேண்டியிருக்க, அருளிச்செய்யாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஹஸ்யம்மூன்றென்று) இத்யாதியால். (மேலே) என்றது-மேல்க்ரந்தத்திலே யென்றபடி.

திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களுக்கு 'ரஹஸ்யம்'என்று திருநாமமாகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை) இத்யாதியால். (இவற்றை) என்றது - திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களை யென்றபடி.

வ்யா.—ஆக, இவ்வாக்யத்தால் - அதிகாரி நிர்த்தேஸமும், தத்ஜ்ஞாதவ்ய நிர்த்தேஸமும் பண்ணியருளினராய்த்து.

எ.—ளாலே - ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபமும், [மாம், ஏகம், ஸரணம்] என்கிற பதங்களாலே - உபாயஸ்வரூபமும், [ஸர்வபாபேப்ய:,மோக்ஷயிஷ்யாமி] என்கிற பதங்களாலே - விரோதிஸ்வரூபமும், பலஸ்வரூபமும், ப்ரதிபாதிதமாய்த்து.

"సర్వవేదాన్తసారార్థస్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నృణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్" "ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தஸ்ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:-கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணாமபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்" (கககூ). ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தம் என்றது - ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகமென்றபடி. "మన్త్రాణాంపరమోమన్త్రో గుహ్యానాంగుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రంచపవిత్రాణాంమూలమన్త్రస్సనాతనః" "மந்த்ராணாம் பரமோமந்த்ரோகுஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரம்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதந:" (உ00) என்று திருமந்த்ர ப்ரஸம்ஸையிலும், "వేదామృతమహామ్భోధేర్హరిణాస్వయముద్ధృతమ్।తద్వయంశృణువక్ష్యామిసద్యోముక్తిప్రదంశుభమ్॥ మన్త్రాణాంపరమోమన్త్రో గుహ్యానాంగుహ్యముత్తమమ్ । రహస్యానాంరహస్యఞ్చసద్యస్సంసారతారణమ్" "வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹரிணாஸ்வய முத்த்ருதம்-தத்வயம் ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஸுபம் - மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம் - ரஹஸ்யாநாம்ரஹஸ்யஞ்ச ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரணம்" (உ0க) என்று த்வயப்ரஸம்ஸையிலும், "మతిమన్థానమావిధ్య యేనాసౌశ్రుతిసాగరాత్ । జగద్ధితాయజనితోమహాభారతచన్ద్రమాః॥ సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణుమేపరమంవచః । ఇష్టోసిమేదృఢమితితతోవక్ష్యామితేహితమ్" "மதிமந்தாநமாவித்யயேநாஸௌ ஶ்ருதிஸாகராத் – ஜகத்திதாயஜநிதோ மஹாபாரதசந்த்ரமா:-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே பரமம்வச: - இஷ்டோஸிமேத்ருடஇதிததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்" (உ0உ) என்று சரமஸ்லோக ப்ரஸம்ஸையிலும், ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா பரமகுஹ்யங்களாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இப்படி ப்ரதிபதமர்த்த மருளிச்செய்து, பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆக) என்றுதுடங்கி. (ஆக) – என்றது - இவ்வளவாகவென்றபடி. (இவ்வாக்யத்தால்)என்றது – [முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று] என்கிற இவ்வாக்யத்தாலென்றபடி. [முமுக்ஷுவுக்கு] என்னும் பதத்தால் – (அதிகாரிநிர்த்தேஸமும்,) [அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று] என்னும் பதங்களாலே-(ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஸமும்பண்ணியருளினராய்த்து.)

தொ.—க்ரந்த ஸாமாந்யத்துக்கும் விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி நிர்த்தேஸம் ப்ரவர்த்தகமாகையாலே, இவ்வாக்யத்தால் இவர் நிர்த்தேஸிக்கிறது எவற்றை? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆக) இத்யாதியால். (அதிகாரி நிர்த்தேஸமும் தத்ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஸமும்) என்றது-ஸம்பந்தநிர்த்தேஸமும் ப்ரயோஜநநிர்த்தேஸமுமென்று அதுக்கு உபலக்ஷணம்.

எ.—"జ్ఞాతార్థం జ్ఞాతృసమ్బన్ధం శ్రోతుం శ్రోతా ప్రవర్తతే । గ్రన్థాదౌ తేన వక్తవ్యస్సమ్బన్ధస్సప్రయోజనః" "ஜ்ஞாதார்த்தம் ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்தம் ஶ்ரோதும் ஶ்ரோதா ப்ரவர்த்ததே-க்ரந்தாதௌ தேநவக்தவ்யஸ்ஸம்பந்தஸ்ஸப்ரயோஜநः" (உ0௯) என்கிறபடியே - விஷயப்ரயோஜநஸம்பந்தாதிகாரி சதுஷ்டயத்தையும்சொல்லவேண்டியிருக்க, (அதிகாரிநிர்த்தேஶமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஶமும்பண்ணியருளினாராய்த்து) என்கையாலே - இது உபலக்ஷணமாய், ஸம்பந்தப்ரயோஜநங்களைச் சொல்லிற்றாய்த்து என்று மருளிச்செய்வர்கள்.—ஸம்பந்தம் த்விவிதம்;-ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்தமென்றும்,ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதக பாவஸம்பந்தமென்றும். ப்ரயோஜநம் - மோக்ஷம். (அதிகார) மாவது-அவ்வோ பலோபாயங்களிலே ப்ரவ்ருத்தனும் புருஷனுக்கு பலத்தில் அர்த்தித்வமும், உபாயத்தில் ஸாமர்த்யமும். ஸாமர்த்யமாவது - ஶாஸ்த்ரார்த்தமறிகையும், அறிந்தபடி அநுஷ்டிக்கவல்லனாகையும். "அதிகாரமஸ்யாஸ்தீதி-அதிகாரீ" என்று அதிகாரிஸ்வரூபம் என்று கண்டுகொள்வது.

(ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஶம்பண்ணியருளினாராய்த்து) என்கையாலே - "ఆశీర్నమస్క్రియా వస్తునిర్దేశో వాపి తన్ముఖమ్" "ஆஶீர்நமஸ்க்ரியாவஸ்து நிர்த்தேஶோவாபிதந்முகம்" (உ0ச) என்கிறபடியே, க்ரந்தாதியில் வஸ்துநிர்த்தேஶாத்மக மங்களம் செய்தருளினாராய்த்து என்றருளிச்செய்வர்கள்.

"அதிகாரி - [முமுக்ஷு]; ஜ்ஞாதவ்யம் - [ரஹஸ்யத்ரயம்]"என்கையாலே - ரஹஸ்யத்ரயம் ஸர்வாதிகாரமென்று ஸித்தம்.

"నస్వరః ప్రణవో౽ఙ్గాని నాప్యన్యవిధయ స్తథా । స్త్రీణాం తు శూద్రజాతీనాం మన్త్రమాత్రోక్తిరిష్యతే" నస్వరః నప్రణవః ఇయం చాత్ర స్వరవ్యవస్థా. "షష్ఠాద్యయోరుదాత్తస్స్యాస్స్వరితో౽న్త్యద్వితీయయోః । ప్రచయస్త్రిచతుర్థాభ్యాం నిహతం పఞ్చమాక్షరమ్." స్వరితమ్-అత్యుచ్చమ్. ప్రచయః-సమకాలః. నిహతమ్-అనుదాత్తమ్. "நஸ்வரப்ரணவோங்காநி நாப்யந்யவிதயஸ்ததா - ஸ்த்ரீணாம்துஶூத்ரஜாதீநாம் மந்த்ரமாத்ரோக்திரிஷ்யதே"(உ0௫) நஸ்வரः நப்ரணவः இயம்சாத்ர ஸ்வரவ்யவஸ்த்தா. "ஷஷ்ட்டாத்யயோருதாத்தஸ்யாஸ்ஸ்வரிதோந்த்யத்விதீயயோः-ப்ரசயஸ்த்ரிசதுர்த்தாப்யாம்நிஹதம் பஞ்சமாக்ஷரம்" (உ0௬). ஸ்வரிதம் - அத்யுச்சம், ப்ரசயः - ஸமகாலः, நிஹதம் - அநுதாத்தம், என்கிற ஸ்வரமும், ப்ரணவமும், அங்கங்களும், மற்றுமுண்டான புரஶ்சரணாதிகளும்வேண்டா ஸ்த்ரீகளுக்கும் ஶூத்ராதிகளுக்கும்; மந்த்ரமாத்ரமே சொல்லப்படுவதுஎன்று நாதீயகல்பத்திலும், "అష్టాక్షరశ్చ యో మన్త్రో ద్వాదశాక్షర ఏవ చ । షడక్షరశ్చ యో మన్త్రో విష్ణోరమితతేజసః ॥ యే తే మన్త్రా ద్విజప్రధానానాం సర్వేషామాదినా ప్రణవైర్యుతాః । ప్రణవేన విహీనాస్తు తా స్త్రీశూద్రాదికీర్తితాః"

தொ.—இப்ப்ரபந்தத்துக்கும் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் விஷயவிஷயிபாவம் ஸம்பந்தம்; ஜ்ஞாநத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுமத்பாவம் ஸம்பந்தம். இக்க்ரந்தத்துக்கு அதிகாரி,[முமுக்ஷு];முக்யப்ரயோஜநம் ,மோக்ஷம்; அவாந்தரப்ரயோஜநம், ஜ்ஞாநம்; விஷயம், ரஹஸ்யத்ரயஸம்பந்தம். அபூர்வோக்தம்.

எ.—“அஷ்டாக்ஷரஶ்சயோமந்த்ரோ த்வாதஶாக்ஷரஏவச-ஷடக்ஷரஶ்ச யோமந்த்ரோ விஷ்ணோரமிததேஜஸ: - யேதேமந்த்ரா:ப்ரதாநாஸ்யுர் வைதிகா:ப்ரணவைர்யுதா: - ப்ரணவேநவிஹீநாஸ்து தாந்த்ரிகா: பரிகீர்த்திதா:” (உ௦எ). திருவஷ்டாக்ஷரி, திருத்வாதஶாக்ஷரி, ஸ்ரீஷடக்ஷரி என்கிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் ப்ரணவத்தோடே கூடினபோது வைதிகங்கள்; அதுழிந்தபோது, தாந்த்ரிகங்கள் என்றுசொல்லி, “వైదికం తాన్త్రికం చైవ తథా వైదికతాన్త్రికమ్ । త్రివిధం కర్మ సంప్రోక్తం పాఞ్చరాత్రార్ణవామృతే” “வைதிகம்தாந்த்ரிகம்சைவ ததாவைதிகதாந்த்ரிகம் - த்ரிவிதம்கர்மஸம்ப்ரோக்தம் பாஞ்சராத்ரார்ணவாம்ருதே” (உ௦அ) என்று - மந்த்ரபரிக்ரஹாதிகர்மத்தை, வைதிகமென்றும், தாந்த்ரிகமென்றும், வைதிகதாந்த்ரிகமென்றும் மூன்றுவகையாகச் சொல்லி, “వైదికం బ్రాహ్మణానాన్తు రాజ్ఞాం వైదికతాన్త్రికమ్ । తాన్త్రికం వైశ్యశూద్రాణాం సర్వేషాం తాన్త్రికం తు వా” “வைதிகம்ப்ராம்ஹணாநாம்து ராஜ்ஞாம் வைதிகதாந்த்ரிகம் - தாந்த்ரிகம் வைஶ்யஶூத்ராணாம் ஸர்வேஷாம் தாந்த்ரிகம் துவா” (உ௦கூ) என்று - வைதிகம் ப்ராம்ஹணருக்கு யோக்யம், ராஜாக்களுக்கு வைதிகதாந்த்ரிகம், வைஶ்யஶூத்ரர்களுக்கு கேவலதாந்த்ரிகம்; அங்ஙனன்றியே, தாந்த்ரிகம் எல்லாருக்குமாகிலுமாம் என்று அவற்றிலதிகாரிபேதத்தைச்சொல்லிற்றிறே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலும்.

கைஶிகத்வாதஶீ மாஹாத்ம்யத்திலே, “నమో నారాయణేత్యుక్త్వా శ్వపాకః పునరాగమత్” “நமோநாராயணேத்யுக்த்வா ஶ்வபாக: புநராகமத்” (உக௦) என்று - ப்ரணவாதியையொழிந்த மந்த்ரமாத்ரத்தை யுச்சரித்து ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணி ஶ்வபாகன் மீண்டான் என்கையாலே - ப்ரணவாதிகளையொழிந்த மந்த்ரமாத்ரம் ஸர்வாதிகாரமென்றும், ப்ரணவாதிகள் தவிர்ந்தாலும் ப்ரணவாதிகளோடேகூடின வேஷத்தின்பலத்தைத் தருமென்னுமிடம், “నమో నారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః” “நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக:” (உகக) என்று சொல்லப்பட்டதென்று வாதிகேஸரிகள்.

“తత్రోత్తరాయనస్యాదిర్బిన్దుమాన్విష్ణురన్తతః । బీజమష్టాక్షరస్యస్యాత్తేనాష్టాక్షరతా భవేత్”. తత్ర - అష్టాక్షరే. ఉత్తరాయనస్య-నారపదోత్తరాయనపదస్య, ఆదిః. విష్ణుః-విష్ణువాచకః, అకారః, బిన్దుమాశ్చేత్-అమ్ ఇతి, అష్టాక్షరస్య - బీజమ్-స్యాత్, తేన అష్టాక్షరతా భవేత్. “தத்ரோத்தராயநஸ்யாதி பிந்துமாந்விஷ்ணுரந்தத: - பீஜமஷ்டாக்ஷரஸ்யஸ்யாத்தேநாஷ்டாக்ஷரதாபவேத்” (உகஉ). தத்ர - அஷ்டாக்ஷரே. உத்தராயநஸ்ய - நாரபதோத்தராயநபதஸ்ய, ஆதி:. விஷ்ணு: - விஷ்ணுவாசக:, அகார:, பிந்துமாஶ்சேத் - அம்இதி, அஷ்டாக்ஷரஸ்ய - பீஜம் - ஸ்யாத், தேநஅஷ்டாக்ஷரதாபவேத்” என்கிறப்ரக்ரியையாலே-எட்டெழுத்தும் அநுஸந்தேயமாக விதிக்கப்பட்டது. இப்படி “ப்ரணவமொழிய அஷ்டாக்ஷரமானபோது, ப்ரணவத்திலர்த்தமெல்லாம் ப்ரணவப்ரதிச்சந்தமாக ஶாஸ்த்ரம் வகுத்த அக்ஷரத்திலே ப்ரதமாக்ஷரம் ஸர்வஸங்க்ரஹமான கணக்கிலே சுருங்க அநுஸந்தேயம்; இப்ப்ரணவ சதுர்த்திகளை யொழிந்தபோது, ஸர்வாதிகாரம்” என்று கவிதார்க்கிககேஸரிகள்.

எ.—అథహాస్య వేదముపశృణ్వతః త్రపుజతుభ్యాం శ్రోత్రప్రతిపూరణమ్, ఉదాహరణే జిహ్వాచ్ఛేదః ధారణే శరీరచ్ఛేద ఇతి. அதஹாஸ்யவேதமுபஶ்ருண்வதஃ த்ரபுஜதுப்யாம் ஶ்ரோத்ரப்ரதிபூரணம், உதாஹரணே ஜிஹ்வாச்சேதஃ தாரணே ஶரீரச்சேத இதி. "స్త్రీశూద్రద్విజబన్ధూనాం త్రయీ న శ్రుతిగోచరా। కర్మశ్రేయసి మూఢానాం శ్రేయ ఏవం భవేదిహ॥ ఇతి భారతమాఖ్యాతం కృపయా మునినా పరమ్" "ஸ்த்ரீஶூத்ரத்விஜபந்தூநாம் த்ரயீ ந ஶ்ருதிகோசரா-கர்மஶ்ரேயஸி மூடாநாம் ஶ்ரேய ஏவம்பவேதிஹ - இதிபாரதமாக்யாதம் க்ருபயா முநிநா பரம்" (உகங) என்று ஸ்ரீபாகவதத்திலும், "అధ్యేతవ్యం న చాన్యేన బ్రాహ్మణం క్షత్రియం వినా। శ్రోతవ్యమేతచ్ఛూద్రేణ నాధ్యేతవ్యం కదాచన" ఇతి భవిష్యత్పురాణే. శూద్రేణేత్యుక్తత్వాత్ స్త్రీణామపి శ్రవణేధికారో స్తీతి జ్ఞాయతే. 'அத்யேதவ்யம் நசாந்யேந ப்ராம்ஹணம் க்ஷத்ரியம் விநா - ஶ்ரோதவ்யமேதச்சூத்ரேண நாத்யேதவ்யம் கதாசந' (உகச) இதி பவிஷ்யத்புராணே. ஶூத்ரேணேத்யுக்தத்வாத் ஸ்த்ரீணாமபி ஶ்ரவணேதிகாரோஸ்தீதி ஜ்ஞாயதே" என்று - ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு இதிஹாஸாதிகளிலே ஶ்ரவணமாத்ராதிகாரமாகச் சொல்லுகையாலே, சரமஶ்லோகமும் கூடாதென்றும், "స్త్రీశూద్రావినతాశ్చైవ మన్త్రం ప్రణవవర్జితమ్। నమోన్తం మన్త్రరత్నం చ జపేయుర్వైష్ణవాస్సదా॥ బ్రాహ్మణాః క్షత్రియా వైశ్యాః స్త్రియశ్శూద్రాస్తథేతరే। తస్యాధికారిణస్సర్వే మమ భక్తా భవేద్యది" "ஸ்த்ரீஶூத்ராவிநதாஶ்சைவ மந்த்ரம்ப்ரணவவர்ஜிதம் - நமோந்தம்மந்த்ரரத்நம்சஜபேயுர்வைஷ்ணவாஸ்ஸதா-ப்ராம்ஹணா க்ஷத்ரியா வைஶ்யாஸ்த்ரியஶ்ஶூத்ராஸ்ததேதரே - தஸ்யாதிகாரிணஸ்ஸர்வே மமபக்தா பவேத்யதி" (உகரு) என்று - "த்வயம்மாத்ரமே ஸர்வாதிகாரம்" என்றருளிச் செய்வர்கள். "నిషాదస్థపతిం యాజయేత్" "நிஷாதஸ்த்தபதிம்யாஜயேத்" (உகசு) என்கிறவிடத்தில், "நிஷாதாநாம்ஸ்த்தபதிஃ" என்று தத்புருஷனாகச் சொல்லக்கூடாதென்றும், 'நிஷாதஶ்சாஸௌஸ்த்தபதிஶ்சநிஷாதஸ்த்தபதிஃ' என்று கர்மதாரயனாகச் சொல்லவேணும்" என்று நிர்வஹித்தார்கள். "న హింస్యాత్సర్వా భూతాని" "நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" (உகஎ) என்கிற ஸாமாந்யவிதி, "అగ్నీషోమీయం పశుమాలభేత" "அக்நீஷோமீயம் பஶுமாலபேத" (உகஅ) என்கிற விஶேஷவிதியை நிஶேஷிக்கமாட்டாதிறே; அப்படியே, "న స్త్రీశూద్రౌ వేదమధీయాతామ్" "நஸ்த்ரீஶூத்ரௌவேதமதீயாதாம்" (உககூ) என்கிற விதியும், "ఉత్తరయా పతిమీక్షేత" "உத்தரயாபதிமீக்ஷேத" (உஉ௦) இத்யாதி விஶேஷவிதியைநிஷேதிக்கமாட்டாது; "ఉత్తరాభ్యాం యథాలిఙ్గమభిసమీక్ష్య" "உத்தராப்யாம்யதாலிங்கமபிஸமீக்ஷ்ய" (உஉக) என்று ஆபஸ்தம்பர் சொன்னராகையாலே. "అపశ్యం త్వా మనసా చేకితానమ్" "அபஶ்யம்த்வாமநஸாசேகிதாநம்" (உஉஉ) என்றுதுடங்கி, "ప్రజాయస్వ ప్రజయా పుత్రకామే" "ப்ரஜாயஸ்வப்ரஜயாபுத்ரகாமே" (உஉஉ) என்னும் ரிக்கை பத்நியைக்கொண்டு சொல்லிவைத்து, பதிதர்ஶநம்பண்ணி வையாநின்றார்கள் உபாத்யாயர்கள்.

இன்னமும், "தார்யாக்நிஹோத்ரி க்ராமாந்தரம்போயிருக்கும்போது, தத்பத்நியானவள், 'సూర్యాయ స్వాహా। అగ్నయే స్విష్టకృతే స్వాహా। అగ్నయే స్వాహా।

௭.—'అగ్నయేస్విష్టకృతేస్వాహా' 'ஸூர்யாயஸ்வாஹா - அக்நயேஸ்விஷ்டக்ருதேஸ்வாஹா, அக்நயேஸ்வாஹா - அக்நயேஸ்விஷ்டக்ருதேஸ்வாஹா' (௨௨௩) என்னும் மந்த்ரங்களைச்சொல்லி, ப்ராதஸ்ஸாயங்களில் ஆஹூதிகளைப்பண்ணக்கடவள்" என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றது என்று ஶிஷ்டாசாரமுண்டாயிருந்தது. யாகபூமியை உழுகிறபோது, கர்ஷகன், "లాఙ్గలం పవీరవం సుశేవం సుమతిత్సరు" "லாங்கலம்பவீரவம்ஸுஷேவம்ஸோமபித்ஸரு" (௨௨௪) என்னும் ரிக்கைச்சொல்லி உழவேணும் என்று சொல்லுகையாலேயும், உத்ஸர்க்காபவாத ந்யாயத்தாலே க்ருத்ஸ்ந வேதாதிகாரமன்றிக்கே, யத்கிஞ்சிததிகாரமுண்டாயிருந்தது.

ப்ரம்ஹாண்டபுராணே கோதாவரீமாஹாத்ம்யே ஸநத்குமாரநாரதஸம்வாதே ஸப்தசதுஶ்ஶததமாத்யாயே, "జ్యోతిష్టోమాదియజ్ఞేషు తేషాంచిదధికారతా । శ్రీమద్రామాయణే కావ్యే చతుర్ణామధికారతా" "ஜ்யோதிஷ்டோமாதியஜ்ஞேஷு தேஷாம்சிததிகாரதா - ஶ்ரீமத்ராமாயணேகாவ்யே சதுர்ணாமதிகாரதா" (௨௨௫) என்றும், வ்யோமஸம்ஹிதாயாம், "స్త్రీశూద్రబ్రహ్మబన్ధూనాం తన్త్రజ్ఞానేధికారతా। ఏకదేశేపరోక్షేతునత్వక్షురస్వరే॥ త్రైవర్ణికానాం వేదోక్తసమ్యగ్భక్తిమతాం హరౌ । ఆహురప్యుత్తమస్త్రీణామధికారంతువైదికే" "ஸ்த்ரீஶூத்ரப்ரம்ஹபந்தூநாம் தந்த்ரஜ்ஞாநேதிகாரதா - ஏகதேஶேபரோக்ஷேது நத்வக்ஷரஸ்வரே - த்ரைவர்ணிகாநாம் வேதோக்தஸம்யக்பக்திமதாம்ஹரௌ-ஆஹூரப்யுத்தமஸ்த்ரீணாமதிகாரம்து வைதிகே" (௨௨௬) என்னும் இத்யாதி வசநங்களாலே - "ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு சில அம்ஶங்களில் வைதிகாதிகாரமுண்டு" என்பர்கள்.

பாராஶரஸம்ஹிதாயாம், "భగవద్దాస్యవృత్తిశ్చ భగవత్కీర్తనాదికమ్ । సదా ప్రణవసంయుక్తమూలమన్త్రద్వయాదికమ్॥ వేదస్వరాదివర్జం స్యాచ్ఛూద్రాణాం మన్త్రజాపనే। దీక్షాయాం ప్రణవాదిస్యాత్సర్వదా కమలాసన" "பகவத்தாஸ்யவ்ருத்திஶ்ச பகவத்கீர்த்தநாதிகம் - ஸதாப்ரணவஸம்யுக்த மூலமந்த்ரத்வயாதிகம் - வேதஸ்வராதி வர்ஜம்ஸ்யாச்சூத்ராணாம் மந்த்ரஜாபநே - தீக்ஷாயாம்ப்ரணவாதிஸ்யாத் ஸர்வதாகமலாஸந" (௨௨௭) என்று பகவான்தானே யருளிச்செய்தானிறே. "ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரம்சொல்லுகிறபக்ஷம் அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயம்" என்று இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே, ப்ரணவவிஶிஷ்டமான மந்த்ரமே ஆதரணீயம் என்றதாய்த்து. "గతిరష్టాక్షరోనౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్" "கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணாமபுநர்ப்பவ காங்க்ஷிணாம்" (௨௨௮) என்று விஶேஷிக்கத்தேஶம்பண்ணாதே, ஸாமாந்யேந, "అపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్-నృణామ్-అష్టాక్షర ఏవ-గతిః" "அபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்-ந்ருணாம்-அஷ்டாக்ஷர ஏவ-கதிః" என்று விதிக்கையாலே, "ஸர்வாதிகாரம்" என்னக் குறையில்லை.

ஆகையாலே, இவ்வசநங்களுக்கு விஷயம்- முமுக்ஷுக்கள். "నస్వరఃప్రణవోఙ్గాని" "நஸ்வரஃப்ரணவோங்காநி" (௨௨௯) இத்யாதி வசநங்களுக்கு முமுக்ஷையில்லாதார் விஷயம்.

௧௦

மூ.—அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்.

வ்யா.—இனி, அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதமரஹஸ்யமேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்,

(அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம்திருமந்த்ரம்) என்று. அதாவது-அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம்,

---

எ.—பாத்மே, "𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍" "ஸ்வபாவாத்ப்ரணவஸ்தஸ்மிந்மூலமந்த்ரே ப்ரதிஷ்ட்டிதம்"(உ௱0)என்றுதுடங்கி,பதவிபாகத்தையும்செய்து, பதங்கள்தோறும் அர்த்தவிஶேஷங்களையும் பரக்க ஒரத்யாயமாக பார்வதிக்கு ருத்ரனுபதேஶித்தான்; ஆகையாலேயிறே "𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌮𑌿" "ஶிவம்மஹாபாகவதம்ஸ்மராமி" (உ௱க) என்று ரிஷிகள் கொண்டாடினார்கள். அலமதிப்ரஸங்கேந.

"[முமுக்ஷுவுக்கு]-பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரஶப்தவாச்யங்களான அவித்யா கர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விமோசநத்திலே யிச்சைபிறந்தவனுக்கு, [ரஹஸ்யம்மூன்று]-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயமானது,[அறியவேண்டும்]-அவஶ்யம் அறியத்தக்கது" என்று மூலார்த்தம்.

உ.—இனி, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இனி) என்று துடங்கி. (இனி) என்றது - அதிகாரிநிர்த்தேஶமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஶமும் பண்ணின வநந்தரமென்றபடி. (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றது - அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி. (ப்ரதமரஹஸ்யமேது) என்றது - ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யமேதென்றபடி. (ஆகாங்க்ஷை) யாவது - பதஸ்யபதாந்தர வ்யதிரேகேணாந்வயாநுபபத்தி:. ஶங்கையிலே யென்னவுமாம். (அருளிச்செய்கிறார்) என்றது - ஶங்கைக்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறாரென்றபடி.

(அதாவது) என்றது - [அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம்திருமந்த்ரம்] என்று சொன்னதாவதென்றபடி. (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றது - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகதயா அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றபடி. (வைத்துக்கொண்டு) என்றது-சாரியைச்சொல் - வாக்யாலங்காரம்-அவ்யயம்-அர்த்தமில்லை. (இவ்வதிகாரிக்கு) என்றது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே இச்சையுடையனாய் ப்ரஸ்துதனான அதிகாரிக்கென்றபடி.

தொ-அ.—உ. மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (இனியித்யாதி.)

(வைத்துக்கொண்டு) என்றது - சாரியைச்சொல். அதுக்கு அர்த்தமில்லை. (இவ்வதிகாரிக்கு) என்றது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே யிச்சையுடைய இவ்வதிகாரிக் கென்றபடி.

வ்யா.—ஸ்வரூப யாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய † விபாகஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமென்கை. அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் அநந்யஶரணத்வம் அநந்யபோகத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே

எ.—(ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாய்)என்றது - ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதக பரமாயென்றபடி. (பரம்) - அவ்யயம். (பரமாய்)-ஸமர்த்தமாயென்றபடி. (விபாகஜ்ஞாநத்தை) என்றது-விபாகவிஷயகஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. (பரிபூர்ணமாக) என்றது - “అనుక్తమన్యతో గ్రాహ్యమ్” “அநுக்தமந்யதோக்ராஹ்யம்”(உகஉ) என்கிறபடியன்றிக்கே, ஸம்பூர்ணமாக வென்றபடி. (என்கை) என்றது - என்று சொல்லுகையென்றபடி. “இத்யுக்தம்” என்னுமாப்போலே.

“[அதில்]-அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும், [ப்ரதமரஹஸ்யம்]-ப்ரஸ்துதனான வதிகாரிக்கு ப்ரதமத்திலே அறியத்தக்க ரஹஸ்யம்,ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமாயிருக்கும்”என்று மூலார்த்தம.

திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமானவாறே ப்ரதமரஹஸ்யமாமோவென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்) என்றுதுடங்கி. “విష్ణోరనన్యశేషత్వం తథైవానన్యసాధనమ్ । తథైవానన్యభోగ్యత్వం తదాకారత్రయం స్మృతమ్” “விஷ்ணோரநந்யஶேஷத்வம்ததைவாநந்யஸாதநம் - ததைவாநந்யபோக்யத்வம்ததாகாரத்ரயம்ஸ்ம்ருதம்” (உகங) என்று ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் சொல்லுகிறபடியே, அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே என்றபடி.

அத்ராயம்விவேகஃ=திருமந்த்ரமானது, ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தாலே - “மகாரவாச்யனான சேதநன் அகாரவாச்யனான விஷ்ணுவரனுக்கு ஶேஷம், அந்யருக்கு ஶேஷமன்று” என்று உகாரம்வ்யவச்சேதிக்கையாலே; அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும்; இரண்டாம்பதமான நமஸ்ஸாலே - [ப. ௪-ந]

தொ.—(ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய்) என்றது - அநந்யார்ஹஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரய ப்ரதிபாதகபரமாயென்றபடி. (த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை) என்றது-அநந்யார்ஹஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரயத்துக்கும் அநுரூபங்களான த்யாஜ்யோபாதேயங்களுடைய விபாகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. அவையாவன - தேவதாந்தர ஶேஷத்வமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும்; ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், உபேயாந்தரப்ராவண்யமும், கைங்கர்யத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வமும், ஸ்வயம்போக்த்ருத்வமும், பாகவதவிஷயத்தில் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாத்யாகார த்ரயமும்.

திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யாதி பரமானவாறே ப்ரதமரஹஸ்யமாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹ) இத்யாதியால். (விபாகத்தை) என்றது - விபாகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி.

பி.—த்வயம்சரமஶ்லோகமிருக்க, திருமந்த்ரத்தை ப்ரதமரஹஸ்யமென்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்) இத்யாதி.

---

† “விபாகத்தை” என்று தொட்டாசார்யரும்பதத்தில்பாடம்.

வ்யா.—சேதநஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகபரமாய், ததநுகுணமான த்யாஜ்யோபாதேய விபாகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள இம்மந்த்ரத்தாலே ஸுஶிக்ஷிதனானவனுக்கிறே மற்றரஹஸ்யங்களிரண்டிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது. ஆகையாலே,

எ.—என்று - ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயநிவ்ருத்தி சொல்லுகையாலே, அர்த்தாத் ஸ்வரக்ஷணார்த்தமாக ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்தி ஸித்திக்கையாலே, அநந்யஶரணத்வத்தையும்; த்ருதீயபதமான நாராயணபதத்தில் - கைங்கர்யப்ரார்த்தநாப்ரகாஶகமான வ்யக்தசதுர்த்தியாலே - அக்கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயமான சேதநனை "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" "அஹமந்நமந்நமதந்நமத்மி" (உ-ந-ச) என்கிற ஶ்ருதி போக்யனாகச்சொல்லுகையாலே ஸித்தித்த அநந்யபோக்யத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, சேதநஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும். இத்தால் - பக்தஸ்வரூபவ்யாவ்ருத்தி ஸித்தித்ததாய்த்து.

(ததநுகுணமான) என்றது-பூர்வோக்தாகாரத்ரயாநுகுணமான வென்றபடி. (த்யாஜ்யோபாதேயேத்யாதி) த்யாஜ்யாம்ஶங்களாவன - தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ரயமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயசாபல்யமும். உபாதேயாம்ஶங்களாவன - லக்ஷ்மீஶேஷத்வமும், ததேகோபாயத்வமும், பாகவதஶேஷத்வமும், பகவத்பாகவதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையும், இவற்றினுடைய விபாகவிஷயஜ்ஞாநத்தை ப்ரணவத்தில் த்ருதிய ப்ரதமத்விதீயபதங்களாலும்நமஸ்ஸாலும் வ்யக்தசதுர்த்தியாலும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ளவென்றபடி. (ஸுஶிக்ஷிதனானவனுக்கிறே) என்றது-நன்றாக ஶிக்ஷிதனானவனுக்கன்றோ வென்றபடி. (மற்றரஹஸ்யங்களிரண்டிலும்) என்றது - ஶேஷித்த த்வய சரமஶ்லோக ரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றபடி. (உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷைஜநிப்பது) என்றது - பகவானாகிறவுபாயத்திலும் பகவத்கைங்கர்யமாகிற உபேயத்திலும் அபேக்ஷையுண்டாகிறதென்றபடி. (ஆகையாலே) என்றது - உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷைஜநிப்பது ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாகையாலே யென்றபடி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமன்றியிலே ஸ்வரூபாநுரூபோபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநியாமையாலே என்னவுமாம்.

தொ.—(ரஹஸ்யங்களிரண்டிலும்) என்றது - த்வயசரமஶ்லோகங்களிரண்டிலுமென்றபடி. சரமஶ்லோகமும் உபாயமாமோவென்னில், ஆம்; நைர்பர்யப்ரதிபாதக மாகையாலே. நைர்பர்யமாவது - பூர்த்தி; இதுக்குமேற்பட உபாயமில்லையிறே.

(ஆகையாலே) என்றது - ஸ்வரூபாநுரூபங்களான உபாயோபேயங்களிலபேக்ஷைஜநிப்பது ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாகையாலே யென்றபடி.

பி.—(ததநுகுணமான) - ஸ்வரூபாநுகுணமான.

வ்யா.—ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக் குறையில்லை.

இன்னமும், ப்ரணவத்துக்கு மந்த்ரசேஷம்

எ.—(ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமான திருமந்த்ரம்ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக் குறையில்லை) என்றது - ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்றுசொல்லுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி.

(அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்)இத்யாதி வாக்யங்களுக்கு, "திருமந்த்ரம், ப்ரணவத்தாலே - பகவச்சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரத்தைக் கழித்துக்கொடுக்கும் அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும், நமஸ்ஸாலே - ஶரண்யனானவனைக்குறித்துண்டான ரக்ஷணத்துக்கு விரோதியான அர்த்தத்ருஷ்ணையைக்கழித்துக்கொடுக்கும் அநந்யஶரணத்வத்தையும், நாராயணபதத்தாலே - போக்யபூதனானவனைப்பற்றி யுண்டான அநுபவத்துக்கு விரோதியான விஷயாந்தரருசியைக் கழித்துக்கொடுக்கும் அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கும்" என்றும், த்யாஜ்யோபாதேய விஷயங்களுக்கு "అహఙ్కారార్థకామేషు ప్రీతిరద్యైవ నశ్యతు । త్వాం ప్రపన్నస్య మే దేవ వర్ధతాం శ్రీమతి త్వయి" "அஹங்காரார்த்தகாமேஷு ப்ரீதிரத்யைவ நஶ்யது - த்வாம்ப்ரபந்நஸ்யமே தேவவர்த்ததாம் ஶ்ரீமதித்வயி" (உ௬௫)என்கிற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரஶ்லோகத்தை உதாஹரித்து, "பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அநந்யார்ஹஶேஷத்வாதியான ஸ்வபாவத்ரயத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரார்த்தகாமவிஷயமான ப்ரீதியானது இப்போதே நசித்துப்போகவேணும், ஶேஷியாய் ஶரண்யனாய் ப்ராப்யனான வுன்னை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ரபந்நனாயிருக்கிற வெனக்கு அஹங்காராதித்ரயவிஷய ப்ரீதியானது அப்ருதக்ஸித்தஸம்பந்த நிபந்தநமான ஶரீராத்மபாவத்தாலேயுண்டான ஐக்யத்தாலே அஹம்ப்ரத்யயாதிவிஷய மாகையாலும், அநவரதநமநீய ஸத்யகாமத்தாலும்,அஹங்காரார்த்தகாமரூபேண நிற்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையனாயிருக்கிற ஸ்ரீமானானவுன்பக்கலிலே நிரவதிகபக்திரூபமாய்க்கொண்டு நிற்கவேணும்" என்றும், ஆசார்யவர்யரான நைனாராச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம் செய்தருளினாரிறே.

ஹேத்வந்தரத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) என்றுதொடங்கி. (இன்னமும்) என்றது - கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களன்றிக்கே ஹேத்வந்தரத்தாலுமென்றபடி. (மந்த்ரஶேஷம்) என்கிறது - "ఓమిత్యేకాక్షరం మన్త్రః" "ஓமித்யேகாக்ஷரம்மந்த்ரம்" (உ௬௬) என்கிறபடியே, மந்த்ரமென்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரணவத்துக்கு ஶேஷமென்றபடி.

தொ.—கீழ், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரத்தாலே-திருமந்த்ரத்தினுடைய ப்ராதம்யத்தை யருளிச்செய்து, இனி, விவரண விவரணிபாவத்தாலும் - திருமந்த்ரத்தினுடைய ப்ராதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) இத்யாதியால். (மந்த்ரஶேஷம்) என்றது - நமःபதமும், நாராயணபதமுமென்றபடி.

பி.—(மந்த்ரஶேஷம்)-நமஸ்ஸும், நாராயணபதமும்.

வ்யா.—விவரணமானுப்போலே மந்த்ரஶேஷத்துக்கு த்வயம் விவரணமாய், த்வயத்துக்கு † சரமஸ்லோகம்விவரணமாயிறேயிருப்பது. அந்த ந்யாயத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யம் ஸித்தமிறே.

† ஆக, இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து (ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்று இவரருளிச்செய்தது.

இத்தை (மந்த்ரம்) என்கிறது,

எ.—(ஶேஷம்) என்கிறது-அதுக்கு வ்யாப்யமாகையாலே. இவ்விடத்தில், (மந்த்ரஶேஷம்) என்கிறது-நமஃபதத்தையும், நாராயணபதத்தையும். (விவரண) மாவது-"விவ்ருணோதீதிவிவரணம்" என்று வ்யுத்பத்தியாய், ப்ரணவத்தில்சொன்ன அர்த்தத்தை விவரிக்கை. அதாவது-அந்யயோகவ்யவச்சேதகமான உகாரம் - உபாயாந்தரஸம்பந்தத்தையும் ஆர்த்தமாக வ்யவச்சேதிக்கையாலே அர்த்தாத் அவனேஉபாயமென்றும், மகாரம் - "நாகிஞ்சித் குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" என்கிறந்யாயத்தாலே - ஶேஷத்வகார்ய மாகிற ப்ராப்யத்துக்கும் அர்த்தாத் ஆஶ்ரயமாயிருக்கையாலே ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் கொள்ளவேணும். இப்படி கொள்ளாதபோது, இங்குச்சொல்லுகிற விவரண விவரணிபாவத்துக்குச் சேராது. மந்த்ரஶேஷமான நமஃபத நாராயணபதங்களுக்கு வாக்யத்வயாத்மகமான த்வயம் விவரணமாயிருக்குமென்றபடி. (த்வயத்துக்கு சரமஸ்லோகம் விவரணமா) கையாவது-வாக்யத்வயாத்மகமான த்வயத்துக்கு பூர்வோத்தரார்த்த த்வயாத்மகமான சரமஸ்லோகம் விவரணமாயிருக்குமென்றபடி. (இறே) என்றது - ப்ரஸித்தமென்றபடி. விவரண விவரணீபாவக்ரமத்தை [இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது] என்னுமிடத்திலும், த்வயத்துக் கர்த்தமருளிச்செய்கிறவிடத்திலும், சரமஸ்லோகத்துக் கர்த்தமருளிச்செய்கிற விடத்திலும், இவர்தாமே ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறாரகையால், அந்தஸ்த்தலங்களிலே கண்டுகொள்வது.

(ஆக) என்றது – இவ்வளவாகவென்றபடி. (இவையெல்லா வற்றையும்) என்றது-பூர்வோக்தங்களான அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையுமென்றபடி.

இவ்வளவாக, [ப்ரதமரஹஸ்யம்] என்றருளிச்செய்ததுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, இனி, [திருமந்த்ரம்] என்றதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார். (இத்தை) என்றுதுடங்கி.

தொ.—(† அதுக்கு) என்றது-த்வயத்துக்கென்றபடி.

(அந்தந்யாயத்தாலும்) என்றது - விவரண விவரணிந்யாயத்தாலுமென்றபடி.

(†ஆகையால்) என்றது-ஜ்ஞாதவ்யத்வே ப்ராதமிகத்தாலும், விவரணத்வே ப்ரதமமாகையாலு மென்றபடி. (இவையெல்லாவற்றையும்) என்றது - ஜ்ஞாதவ்யத்வே ப்ராதம்யத்தையும், விவரணத்வே ப்ராதம்யத்தையு மென்றபடி.

இவ்வஷ்டாக்ஷரிக்கு [மந்த்ரம்] என்கிறபேர் வருகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இத்தை) இத்யாதியால்.

---

† "அதுக்கு" என்றும், "ஆகையால்" என்றும் தொட்டாசார்யரும்பதத்தில் பாடம்.

வ்யா.—"మన్త్రారం త్రాయత ఇతి మన్త్రః" "மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ர:" (ச) என்கிறபடியே - ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதகத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாகையாலே. ஶப்தஶக்தியாலே ரக்ஷகமாம் ஜபஹோமாதிகளாலே கார்யங்கொள்ளும் உபாஸகர்க்கு; அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷகமாம் "ஈஶ்வரனே உபாயோபேயம்" என்றிருக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு†.

எ.—"[திருமந்த்ரம்] என்று சொன்னது-'శ్రీమదష్టాక్షరం మన్త్రమభ్యసేద్ద్విజసత్తమ' 'ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரமப்யஸேத்த்விஜஸத்தம'(உரு.எ) என்னும் ப்ரமாணத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, பேரருளாளனுக்கு ப்ரதிஷ்டாமந்த்ரமாகையாலே கௌரவித்தருளிச்செய்கிறார்" என்றும் ஸம்ப்ரதாயம்.

(மந்தாரம்)-அநுஸந்தாதாரமென்றபடி. (ஶப்த)த்துக்கு (ஶக்தி)யாவது-பலப்ரதாநஸாமர்த்யம். ஶப்தஶக்தியாலே ஆருக்கு ரக்ஷகமாம்? அர்த்தபோதகத்தாலே ஆருக்கு ரக்ஷகமாம்? என்கிற ஶங்கையிலே, அருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தஶக்தியாலே) என்றுதுடங்கி. (ஆதி) ஶப்தத்தாலே-தர்ப்பண ப்ராஹ்மணபோஜந தக்ஷிணைகளைச் சொல்லுகிறது. "చతురన్తాం మహీం భోక్తుం ప్రాప్తుం వామరరాజతామ్। అష్టాక్షరో హ్యుపాయస్స్యాత్త్రివర్గస్యతు కిం పునః॥ బహవో హి మహాత్మానో మునయస్సనకాదయః। అష్టాక్షరం సమాశ్రిత్య తేజగ్ముర్వైష్ణవం పదమ్" "சதுராந்தாம் மஹீம்போக்தும்ப்ராப்தும்வாமரராஜதாம்-அஷ்டாக்ஷரோஹ்யுபாயஸ்ஸ்யாத்த்ரிவர்க்கஸ்யதுகிம்புந:-பஹவோஹிமஹாத்மாநோமுநயஸ்ஸநகாதய:-அஷ்டாக்ஷரம்ஸமாஶ்ரித்ய தேஜக்முர்வைஷ்ணவம்பதம்" (உகூஅ) என்னக்கடவதிறே.

(அர்த்தபோதக)மாவது-தன்னிடத்திலுண்டான அர்த்தங்களை யறிவிப்பிக்கை. (ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்றிருக்கும் ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு†) என்றது-"విష్ణూపాయోన్యఫలస్సోధమః పరికీర్తితః। అన్యోపాయో విష్ణుఫలో మధ్యమః పరికీర్తితః॥ మాధవాఙ్ఘ్రిద్వయోపాయో మాధవాఙ్ఘ్రిప్రయోజనః। యస్స ఏవోత్తమః ప్రోక్తో మాధవేనైవ తేన వై" "விஷ்ணூபாயோந்யபலஸ்ஸோதம:பரிகீர்த்தித: - அந்யோபாயோவிஷ்ணுபல: மத்யம:பரிகீர்த்தித: - மாதவாங்க்ரித்வயோபாயோ மாதவாங்க்ரிப்ரயோஜந: - யஸ்ஸஏவோத்தம:ப்ரோக்தோ மாதவேநைவதேந வை" (உகூகூ) என்கிறபடியே-"ஈஶ்வரனேஉபாயோபேயம்" என்றிருக்கும் உத்தமாதிகாரிகளான ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷகமாமென்றபடி.

தா.—இதினுடையமந்த்ரரக்ஷணக்ரமத்தை விஷயபேதேந வகுத்தருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தஶக்தியாலே) இத்யாதியால். (ஜபஹோமாதிகளாலே) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - தர்ப்பண ப்ராம்ஹணபோஜநங்களைச் சொல்லுகிறது.

பி.—"மந்தாரம் த்ராயதே" என்கிறவிடத்திலே, மந்தாஎன்று-மநநஶீலனை அநுஸந்தாதாவைச்சொல்லுகிறது.

---

† "ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு" என்னும் பாடம் கோஶாந்தரங்களிற்காண்க.

வ்யா.—அர்த்தபோதகத்தாலே ‡ரக்ஷகமாகையாவது - "దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధోయదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్। ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచపదంబాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దంనారాయణాఖ్యంవిషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీంప్రపన్నః" "தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதி பவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதியம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத் ப்ரதமமிதர ஶேஷத்வதீஶ் சேத்த்விதீயம் - ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந்நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஶ்ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச்சதுர்த்திம்ப்ரபந்ந:" (ரு) என்று பட்டரருளிச்செய்தபடியே, தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயப்ராவண்யமும் மேலிடாதபடிபண்ணி, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி நோக்குகை.

எ.—அதுதன்னை ப்ரமாணபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தபோதகத்தாலே) என்றுதுடங்கி. ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தேஹாத்மாபிமாநம்) என்றுதுடங்கி. திருமந்த்ரமானது, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே - தேஹாத்மாபிமாநமும், லுப்தசதுர்த்தீ விபக்திஸஹிதமாய் ப்ரதமபதமான அகாரத்தாலே - ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநமும், த்விதீயபதமான உகாரத்தாலே - அந்யஶேஷத்வமும், நம:பதத்தாலே - ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், நாராயணபதத்தாலே - அபந்துஸங்கமும், வ்யக்தசதுர்த்தியாலே - விஷயப்ராவண்யமும், ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு மேலிடாதபடிபண்ணி, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி ரக்ஷிக்கை.

(ஸ்வரூபாநுரூபமாகநடக்கும்படி) பண்ணுகையாவது - ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக † யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாய், யதேஷ்டவிநியுஜ்யமாநனாய், அநந்யபோக்யனாக நடக்கும்படிபண்ணி நோக்குகை.

ஶ்லோகவ்யாக்யாநம்=ப்ரபந்நனாகிறான்-ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடியறியுமவன். இப்படி ப்ரபந்நனானவன், கதாசித் தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியுடையவனானாகில்; ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமாய், "மநஜ்ஞாநே" (உசo) "மதிஹர்ஷே" (உசக) "மநஅவபோதநே" (உசஉ) "மதிபரிமாணே" (உசங)

தொ.—அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தபோதகத்தாலே) இத்யாதியால்.

(தேஹாத்மாபிமாநமும்) என்றது - தேஹத்திலே ஆத்மாவென்கிற விபரீதப்ரதிபத்திரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. (அபந்துஸங்கமும்) என்றது - தேஹஸம்பந்த விஷயத்தில் ப்ரீதியு மென்றபடி. (விஷயப்ராவண்யமும்) என்றது - க்ஷுத்ரவிஷயப்ராவண்யமு மென்றபடி. (நோக்குகை) என்றது - ரக்ஷிக்கை யென்றபடி.

பி.—அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷகமாவதுக்கு ப்ரமாணம் (தேஹாஸக்தாத்மபுத்திரித்யாதி.) (அபந்துஸங்கம்) - ஆபாஸபந்துஸங்கம்.

---

‡ "ரக்ஷிக்கையாவது" என்றும் பாடம். † "அநுகுணமாக" என்றும் பாடம்.

ஏ.—என்கிற தாதுக்களில் நிஷ்பந்நமாய், ஜடத்வாசேதநத்வ ஸ்தூல த்வஹ்ரஸ்வத்வ துக்கரூபத்வ விஶிஷ்டதேஹத்திற்காட்டில் விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வ அணுத்வவிஶிஷ்டப்ரதிபாதகமாய்,ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில்; தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தி நிவ்ருத்தமாய்விடும். ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தியால் திரோஹிதமான பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுடையவனானானாகில், ப்ரணவத்தில் முதல்பதமாய்,“அவரக்ஷணகதிஹிம்ஸாதிப்ய:”(உசச)என்கிற தாதுவில் உத்பந்நமாய்,ஸர்வகாரணத்வஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வஸம்ஹாரத்வ லக்ஷ்மீபதித்வ ஸர்வஶேஷித்வ ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வ விஶிஷ்டமான விஷ்ணுவை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற லுப்ததாதர்த்ய சதுர்த்தீவிபக்திகமான அகாரார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், தானவனுக்கு ஶேஷமாகச்சொல்லப்படுகிறனை கையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரமம் நிவ்ருத்தமாய்விடும்.பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தர ஶேஷத்வபுத்தியுடையவனானானாகில்; ப்ரணவத்திலிரண்டாம் பதமாய் அவதாரணார்த்தகமாய் அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான உகாராந்விதமான அகாரார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், இதரஶேஷத்வப்ரமம் நிவ்ருத்தமாய்விடும். தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் தான் உன்முகனானானாகில்: அநந்யஶரணத்வப்ரதிபாதகமான நம: பதார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், “ஈஶ்வரனன்றுரக்ஷகன், நானெனக்கு ரக்ஷகன்” என்கிறப்ரமம் நிவ்ருத்தமாய்விடும். ஆபத்ரக்ஷகராய் ஸம்பதிஸர்வஸ்வாபஹாரிகளாய் பந்துக்கள் போலே தோன்றாநிற்கிற தேஹபந்துக்களிடத்தில் சபலனானானாகில்; நாராயணஶப்தத்தில் தத்புருஷ ஸமாஸத்தில் கர்மணிவ்யுத்பந்நமான அயநபதத்தாலே எம்பெருமானுடைய நிருபாதிக ஸகலவித பந்துத்வப்ராப்யத்வப்ரதிபாதகமான அயநபதத்தை நன்றாக வறிந்தானாகில், ஸோபாதிகபந்துக்களிடத்தில் சாபல்யம் நிவ்ருத்தமாய்விடும். விஹிதநிஷித்தபேதத்தாலே நாநாவாயிருக்கிற ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ஸாபிலாஷபுத்தியையுடையனானானாகில்; நாராயணஶப்தோபரிஸ்த்திதையாய் குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்த்தோசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்யநிரதிஶயபோக்ய பகவத்கைங்கர்யப்ரார்த்தநா ப்ரகாஶகமாயிருக்கிற வ்யக்தசதுர்த்த்யர்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், சதுர்த்தியில் சொல்லப்படுகிற கைங்கர்யம் எம்பெருமானுக்கே! எனக்கன்று என்று ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்திநிவ்ருத்தமாய், ஸ்வார்த்ததயா அத்யந்தஸ்வரூபவிருத்தமான விஷயாந்தர நிவ்ருத்தியுண்டாம். விஹிதவிஷயப்ராவண்யமும் ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு ஸ்வரூபமன்று.

கிந்து, அநுமதமாயிருக்கும். “ఋతావుపేయాత్” “ருதாவுபேயாத்” (உசரு)என்னுமதிலுங் காட்டில் ததோப்யதிகவிஷயலாபத்தில் கீழ்ச்சொன்னது நிவ்ருத்தமாய்விடும்.

அத ஏவ, மநு: “న మాంసభక్షణే దోషో న మద్యే న చ మైథునే। ప్రవృత్తిరేషా భూతానాం నివృత్తిస్తు మహాఫలా” “நமாம்ஸபக்ஷணே தோஷோ நமத்யே நசமைதுநே-

எ.—ப்ரவ்ருத்திரேஷாபூதாநாம் நிவ்ருத்திஸ்து மஹாபலா" (உசகூ) இதி. ஆகையாலே, அநந்யபோக்யத்வஸ்வரூபவிருத்தமான விஷயாந்தரப்ராவண்யம் ப்ரபந்நனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாய்த்து.

"ఋతాదృతేప్రూణహా" "ருதாத்ருதேப்ருணஹா" (உசஎ) இத்யாதி வசநம் † ஸ்வதார விஷயம்.

ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு காதாசித்கமாய் வரும் ஸ்வதாரப்ரவ்ருத்தியும் அபசாரமாய், விஸேஷப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகில் ஸ்வரூபநாஸகமாய்விடும். எங்ஙனே யென்னில்; ப்ரபந்நனுக்கு விஹிதவிஷயநிவ்ருத்தி தன்னேற்றம்; ப்ரதிகூல விஷயஸ்பர்ஸம் விஷஸ்பர்ஸம்போலே; அநுகூலவிஷயஸ்பர்ஸம் விஷமிஸ்ரபோஜநம்போலே. ப்ரதிகூல விஷயமாவது - லோக விருத்தமுமாய் நரகஹேதுவுமாயிருந்துள்ள நிஷித்த விஷயம்; தத்ஸ்பர்ஸம் விஷஸ்பர்ஸம் போலே யென்றது - ப்ராணபாதகத்வேந ப்ரஸித்தமாகையாலே ப்ராதிகூல்யம் தோற்றநின்று ப்ராணனை முடிக்கிற விஷஸ்பர்ஸம்போலே ஸாஸ்த்ரநிஷித்ததயா ப்ரஸித்தமாகையாலே ப்ராதிகூல்யமென்று தோற்றியிருந்து ஸ்வரூபநாஸத்தைப்பண்ணுகையாலே. அநுகூலவிஷயமாவது - லோகவிருத்தமுமன்றிக்கே, நரகஹேதுவுமன்றிக்கே, விஸிஷ்டவேஷாநுகூலமாயிருந்துள்ள விஹிதவிஷயம்; தத்ஸ்பர்ஸம் விஷமிஸ்ரபோஜநம்போலே யென்றது - விஷமிஸ்ராந்நபோஜநம் அதறியாதவனுக்கு அநுகூலமென்று தோற்றவிருந்து அவன்ப்ராணனை முடித்துவிடுமாப்போலே, ஸாஸ்த்ரவிஹிததயா ப்ரஸித்தமாகையாலே அநுகூலம்போலே தோற்றவிருந்து ஆத்மாவினுடைய அநந்யபோக்யத்வரூபமான ஸ்வரூபத்தை நஸிப்பிக்கையாலே.

"விஷயங்கள் ஸ்வரூபநாஸகம்" என்றதுக்கு ப்ரமாணம்:—"విషస్య విషయాణాంచ దూరమత్యన్తమన్తరమ్। ఉపభుక్తంవిషంహన్తివిషయాస్స్మరణాదపి" "விஷஸ்யவிஷயாணாஞ்சதூரமத்யந்தமந்த்ரம் - உபபுக்தம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்ஸ்மரணாதபி" (உசஅ). இப்படி விநாஸகரமான விஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் ஸுகிக்கநினைக்கை விபரீதஜ்ஞாநகார்யமென்னுமிடத்தில்ப்ரமாணம்:- "ఆస్వాద్యదహనజ్వాలాంఉదన్యాశమనంయథా। తథావిషయసంసర్గాత్సుఖచిన్తాశరీరిణః॥ విషయాణాన్తుసంసర్గాద్యోబిభర్తిసుఖంనరః। నృత్యత్ఫణిఫణచ్ఛాయాంవిశ్రమాయాశ్రయేతసః" "ஆஸ்வாத்யதஹநஜ்வாலாம் உதந்யாஸமநம்யதா - ததாவிஷயஸம்ஸர்க்காத்ஸுகசிந்தாஸரீரிண:-விஷயாணாந்துஸம்ஸர்க்காத்யோபிபர்த்திஸுகம்நர:-ந்ருத்யத:பணிநஸ்சாயாம் விஸ்ரமாயாஸ்ரயேதஸ:" (உசக) "தண்ணீர்க்கு விடாய்ப்பட்டவன் விபரீதஜ்ஞாநத்தாலே தாபஹேதுவான அக்நிஜ்வாலையை விழுங்கி தான் விடாய்தீர நினைக்குமாப்போலேயும், ஆதித்யகிரணங்களாலே அதிமாத்ரதப்தனானவன் அந்ததாபத்தை ஆற்றுகைக்காக நிழல் என்கிற மாத்ரத்தைக்கொண்டு ஆகாம்யநர்த்தத்தை நிரூபியாதே, அத்யந்தகுபிதமாய்ப் படத்தைவிரித்து நின்றாடுகிற பாம்பின் நிழலிலே ஒதுங்க நினைக்குமாப்போலேயும் இருப்பதொன்றன்றோ" என்று பாதகமான விஷயங்களை

† "ஸ்வராகவிஷயம் என்று சில ஸ்ரீகோஸங்கள்.

மூ.—ங.—திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப்

வ்யா.—ங.—இனிமேல் இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸ்தரோண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அநுஸந்தாந க்ரமகதநமுகத்தாலே இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(திருமந்த்ரத்தினுடைய) என்று துடங்கி. திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது- "ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయమ్" "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்யச்சாந்யதபிவாங்மயம்" (சு) என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமாய், "மற்றெல்லாம்பேசிலும்" (எ) என்கிறபடியே,

---

எ.—ஸுகாவஹமாகப் ரமித்து, அவற்றில் ப்ரவணராய் அவற்றை அநுபவித்து ஸுகிக்கநினைக்கை என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற்றிறே.

இஶ்ஶ்லோகத்தாலே - (ததநுகுணமான த்யாஜ்யோபாதேயங்கள்) என்கிறவிடத்தில், த்யாஜ்யாம்ஶம் ஸூசிதமாய்த்தாகையாலே, உபாதேயாம்ஶத்துக்கு "ఈశానాం జగతామ్" "ஈஶாநாம்ஜகதாம்" (உ௫0) என்கிற ஶ்லோகம் உதாஹரணமாகக்கடவது.

ங.—இப்படி [ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்] என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (இனிமேல்) என்றுதுடங்கி.

அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது) என்றுதுடங்கி. [சீர்மை] யாவது - (கௌரவம்.) கௌரவவிஷயத்தில் ப்ரமாணோபந்யாஸம் செய்தருளுகிறார் ("ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்") என்று. ருக்குக்களும் யஜுஸ்ஸுக்களும் ஸாமங்களும் அப்படியே அதர்வணங்களும் மற்றுமுண்டான ஶப்தவிகாரங்களும் இவ்வஷ்டாக்ஷரத்துக்குள்ளே யிருக்கிறன. (ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய்) என்றது - லௌகிகஸகலஶப்தங்களுக்கும் வேதம்காரணமாய் அந்தவேதந்தனக்கும் ப்ரணவம்காரணமானவழியாலே.

("மற்றெல்லாம்பேசிலும்" என்கிறபடியே) என்றது-(மற்றெல்லாம்)-அநேகார்த்தங்களையெல்லாம், (பேசிலும்) - சொல்லிற்றேயாகிலும் என்றர்த்தம். "மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிற வாக்யார்த்தத்தின் ப்ரகாரமென்றபடி.

தொ.-ங.—மேலுக்கவதாரிகை (இனிமேலித்யாதி.) இப்போது இம்மந்த்ரவைபவத்தைப் பலபடியாகவருளிச்செய்கிறது, இம்மந்த்ரந்தன்னில் சேதநருக்கு விஶ்வாஸ முண்டாகைக்காக.

(ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்) என்றது-வேதசதுஷ்டயமும், ததுபப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணங்களு மெல்லாம் திருமந்த்ரத்துக்கு வாச்யார்த்தமான அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகபரமென்றபடி.(யச்சாந்யதபிவாங்மயம்) என்றது-ஸ்ம்ருத்யாதிகளை.

பி.—(கதந)மாவது - சொல்லுகை.

மூ.—போரும்படி ப்ரேமத்தோடே பேணி யநுஸந்திக்கவேணும்.

வ்யா.—ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் "మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రంచపవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః" "மந்த்ராணாம் பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம் - பவித்ரஞ்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநः" (அ) என்கிறபடியே மந்த்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு பரமமான மந்த்ரமாய், குஹ்யங்களில் வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான குஹ்யமாய், பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரமாயிருக்கிற கௌரவம். (சீர்மைக்குப்போரும்படி) என்றது - தகும்படியென்கை. (ப்ரேமத்தோடே பேணியநுஸந்திக்கை) யாவது - இத்தையநுஸந்திக்குமளவில் ஸாஷ்கஹ்ருதயனாயிருந் தநுஸந்திக்கையன்றிக்கே, இதின் வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநமடியாக இதின்பக்கல் தனக்குண்டான ப்ரேமத்தோடே, * குஹ்யாநாம் குஹ்யமானவிது அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி,

---

எ.—(ஜ்ஞாதவ்யமான ஸகலார்த்த) ங்களாவன - அர்த்தபஞ்சகம்; தத்ப்ரதிபாதகமா யென்றபடி.

(ஸாஷ்கஹ்ருதயனாய்) என்றது – "మనసోయద్దయార్ద్రత్వం తత్ప్రేమేతినిగద్యతే" "மநஸோயத்தயார்த்ரத்வம் தத்ப்ரேமேதிநிகத்யதே" (உருக)என்கிறபடியே, தயார்த்ரஹ்ருதயனாயன்றிக்கே யிருக்கை. (இதின் வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக) என்றது - இம்மந்த்ரத்தினுடைய ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வ பரமமந்த்ரத்வ உத்தமகுஹ்யத்வ பரமபவித்ரத்வரூப வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாக வென்றபடி. (ப்ரேமத்தோடே) என்றது - விஸ்வாஸத்தோடே யென்றபடி.

(அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி) என்றது - (அநதிகாரிக) ளாகிறூர் - முமுக்ஷுக்களாகாதவர்கள், அவர்களுடைய செவியில் யாத்ருச்சிகமாகவும் கேளாதபடி யென்றபடி. "ఇదంతేనాతపస్కాయ నాభక్తాయ కదాచన। నచాశుశ్రూషవేవాచ్యం నచమాంయోభ్యసూయతి" "இதந்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந - நசாஸுஸ்ரூஷவேவாச்யம் நசமாம்யோப்யஸூயதி" (உருஉ)என்று சொல்லப்படுகிற அநதிகாரிகள் செவியில்படாதபடி என்னவுமாம். ஸ்லோகார்த்தः—" இதம் - இந்தரஹஸ்யமானது, அதபஸ்காய-அநநுஷ்ட்டிதமான தபஸ்ஸையுடையவனுக்கும், தே - உன்னாலே, நவாச்யம்; நாபக்தாய - ஆசார்யவிஷயத்திலும் மந்த்ரவிஷயத்திலும் தத்வாச்யனான பகவத்விஷயத்திலும் ப்ரேமஸூந்யனுக்கும், கதாசந நவாச்யம்-ஒருக்காலும் சொல்லக்கூடாது; அஸுஸ்ரூஷவே - ஸுஸ்ரூஷைபண்ணுதவனுக்கும், நசவாச்யம்; யः - யாவனொருவன், மாம்ப்ரதி அப்யஸூயதி - என்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைச்சொல்லுமளவில் தோஷத்தை ஆரோபிக்கிறுன்,

---

தொ.—(ஸாஷ்கஹ்ருதயனாய்) என்றது - ப்ரேமஸூந்யனாயென்றபடி. (இதின் வைலக்ஷண்யம்) என்றது-ஸகலஸாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமா யிருக்கையும், ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையும், பரமகுஹ்யம் முதலானவை. (இதின்பக்கல்) என்றது - திருமந்த்ரத்தினிடத்திலே யென்றபடி.

వ్యా.—"మన్త్రంయత్నేనగోపయేత్" "மந்த்ரம் யத்நேநகோபயேத்" (கூ) என்கிறபடியே பேணிக்கொண்ட நுஸந்திக்கையென்கை. இப்படி யநுஸந்திக்கவேணுமென்கையாலே - ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென்கிற நியமம் தோற்றுகிறது.

எ.—ஸர்வகுண ஸம்பந்நனுகிலும், அவனுக்கும், நசவாச்யம்-சொல்லப் படாது" என்று பகவான் தானே யருளிச்செய்தானிறே.

(பேணிக்கொண்டு) என்றது - ரக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி.

"గురుంప్రకాశయేద్ధీమాన్ మన్త్రంయత్నేనగోపయేత్ । అప్రకాశప్రకాశాభ్యాం క్షీయేతేసమ్పదాయుషీ" "குரும்ப்ரகாஸயேத்தீமாந் மந்த்ரம்யத்நேநகோபயேத்-அப்ரகாஸப்ரகாஸாப்யாம்க்ஷீயேதேஸம்பதாயுஷீ" (உருந). தீமானுனவன், "గుశబ్దస్త్వన్ధకారస్స్యాద్రుశబ్దస్తన్నిరోధకః। అన్ధకారనిరోధిత్వాద్గురురిత్యభిధీయతే" "குஸப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்யாத் ருஸப்தஸ்தந்நிரோதகஃ - அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே" (உருச) என்கிறபடியே - அஜ்ஞாநாந்தகார நிவர்த்தகனை ஆசார்யனை, ப்ரகாஸயேத் - ஸர்வஸ்ராவ்யனுகப் பண்ணக்கடவன்; "సర్వశ్రావ్యంప్రకాశంస్యాత్" "ஸர்வஸ்ராவ்யம் ப்ரகாஸம்ஸ்யாத்" (உருரு) என்னக்கடவதிறே; மந்த்ரம் - "మన్తారమ్-అనుసన్ధాతారమ్, త్రాయతఇతి-మన్త్రమ్" "மந்தாரம் - அநுஸந்தாதாரம், த்ராயத இதி - மந்த்ரம்" என்கிறபடியே - தன்னை யநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமான மந்த்ரத்தை, யத்நேந - ப்ரயத்நேந, கோபயேத் - அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷிக்கக்கடவன்: அப்ரகாஸப்ரகாஸாப்யாம் - ஆசார்யனைப்ரகாஸம் பண்ணுததினுலும், மந்த்ரத்தை ப்ரகாஸமாகப் பண்ணுகையாலும்; ஸம்பதாயுஷீ - ஸம்பத்தும் ஆயுஸ்ஸும், க்ஷீயேதே - க்ஷயியாநிற்கும். ஸம்பத்தாவது - பகவத்பக்தி; "భగవద్భక్తిరేవాత్ర ప్రపన్నానాంమహద్ధనమ్" "பகவத்பக்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம் மஹத்தநம்" (உருசு) என்னக்கடவதிறே ஆயுஸ்ஸாவது - ஸேஷத்வஜ்ஞாநம். இரண்டாலும் இரண்டும் நசித்துப்போமென்று கருத்து.

(நியமம்தோற்றுகிறது) என்கையாலே - நியமாதிக்ரமம் பண்ணினுகில் ஸந்மார்க்காத் ப்ரச்யுதனுவான் என்று அபிப்ராயம். "ఆత్మపూజార్థమర్థార్థం దమ్భార్థమపినిర్బుద్ధిః। అయోగ్యేష్వవదన్ శాస్త్రం సన్మార్గాత్ప్రచ్యుతోభవేత్" "ஆத்மபூஜார்த்தமர்த்தார்த்தம் டம்பார்த்தமபிநிர்புத்திஃ-அயோக்யேஷுவதந் ஸாஸ்த்ரம் ஸந்மார்க்காத் ப்ரச்யுதோபவேத்" (உருள) என்னக்கடவதிறே. (நிர்புத்திஃ) என்றது - புத்தியில்லாதவனென்றபடி.

" (திருமந்த்ரத்தினுடைய) - ஸப்தஸக்தியாலும் அர்த்தபோதகத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமான திருமந்த்ரத்தினுடைய, [சீர்மைக்கு] - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வாதி கௌரவத்துக்கு, [பேரும்படி] - தகும்படி, [ப்ரேமத்தோடே]-

---

தொ.--(பேணிக்கொண்டு) என்றது-ரக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி. அசலறியாதபடி யென்றபடி.

(வேணும்) என்கிறவிதின் தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிருர் (இப்படி) இத்யாதியால்.

பி.—(பேணிக்கொண்டு) - ஆதரித்துக்கொண்டு.

மூ.—ச.—மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும்,

வ்யா.—ச.—இப்படி, இதின்பக்கல் ப்ரேமமுண்டாகவே இம்மந்த்ரம் இவனுக்குக் கார்யகரமாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர்,

(மந்த்ரத்திலும்) என்றுதுடங்கி. அதாவது - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரந்தன்னிலும், ஶேஷித்வஶரண்யத்வப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயயுக்ததயா இம்மந்த்ரத்துக்கு வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலும்,

---

எ.—ப்ரீதியோடே, [பேணி] - அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொண்டு, அநுஸந்தாநம்பண்ணவேணும்" என்று மூலார்த்தம்.

ச.—மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (இப்படி) என்றுதுடங்கி. இப்படி - பூர்வோக்தப்ரகாரம். இவனுக்கு - வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப்ரேமமுடைய அநுஸந்தாதாவுக்கு. †கார்யகரமாமோ? என்று கேட்க;[மந்த்ரத்திலும்] என்றுதுடங்கி-(அருளிச்செய்கிறுர்) என்று அந்வயம்.

(அதாவது) என்றது - [கார்யகரமாவது] என்று சொன்னதாவதென்றபடி. (ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகமான) என்றது—ஜ்ஞாதவ்யார்த்தமாவது- அர்த்தபஞ்சகம்; (ஜ்ஞாபகமான)-ப்ரதிபாதகமான வென்றபடி. (இம்மந்த்ரந்தன்னிலும்) - இந்ததிருமந்த்ரத்திலும்.

(ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள்) என்கிறவிடத்தில், ஶேஷித்வமாவது - ஶேஷபூதராலுண்டான அதிஶயத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கை; ஶரண்யத்வமாவது - அஶரண்யரானவர்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனுயிருக்கை; ப்ராப்யத்வமாவது - பரமபுருஷார்த்ததயா அபிமதமாயிருக்கை. (ஆகாரத்ரயயுக்ததயா) - ஆகாரத்ரயத்தோடே கூடியிருக்கையாலே. (இம்மந்த்ரத்துக்கு) - பதத்ரயாத்மகமான இந்ததிருமந்த்ரத்துக்கு. ப்ரணவத்தில் ஶேஷித்வேநவும், நமஃபதத்தில் ஶரண்யத்வேநவும் நாராயணபதத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வேநவும் வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈஶ்வரவிஷயத்திலு மென்றபடி. கீழ் - அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே சேதநஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாயிருக்குமோபாதி, அநந்யார்ஹஶேஷித்வ அநந்யார்ஹஶரண்யத்வ அநந்யார்ஹப்ராப்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, இம்மந்த்ரம் ஈஶ்வரஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாய்த்து. "శ్రీమాన్ స్వతన్త్రిస్స్వామిచ సర్వత్రాన్యానపేక్షయా । నిరపేక్షస్వతన్త్రిత్వం స్వామ్యంచాస్య స్యనకస్యచిత్ ॥ ఆత్మస్వపరరక్షయాంపరాధీనేషు జన్తుషు। నిరపేక్షశరణ్యత్వంనియతంకమలాపతే, ఇహ సర్వత్రహిత శ్రీమాన్ గోప్తా శేషీ సమాధికదరిద్రః। శరణంసర్వశరీరిప్రాప్యస్సేవ్యశ్చసా

தொ.-ச.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி. (இப்படி) என்றது. கீழ்ச்சொன்னபடி யென்றபடி. (இம்மந்த்ரம் இவனுக்கு) என்றது - இந்தத் திருமந்த்ரம் இந்தமுமுக்ஷுவுக் கென்றபடி. (கார்யகரமாமோ) என்றது - மோக்ஷப்ரதமாமோ வென்றபடி.

(ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகமான) என்றது-அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாபகமான வென்றபடி.

பி.-ச.— (ஆகாரத்ரயம்) - ஈஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வாத்யாகாரத்ரயம்.

---

† "ரக்ஷகமாமோ" என்றும் காண்கிறது.

வ்யா.—"తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనమ్" "தந்மந்த்ரம் ப்ராம்ஹணாதீநம்" (கO) என்கிறபடியே - இம்மந்த்ரம் ஆசார்யாதீநமா யிருப்பதொன்றாகையாலே, இத்தை யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனாய்க்கொண்டு

ஏ.—ధుభిర్భావ్యః" "ஸ்ரீமாந்ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமீச ஸர்வத்ராந்யாநபேக்ஷயா-நிரபேக்ஷஸ்வதந்த்ரத்வம் ஸ்வாம்யம்சாந்யஸ்யநக்வசித்-ஆத்மஸ்வபரரக்ஷாயாம் பராதீநேஷுஜந்துஷு - நிரபேக்ஷஸரண்யத்வம் நியதம்கமலாபதௌ, இஹஸங்க்ரஹத ஸ்ரீமாந்கோப்தாஸேஷீஸமாதிககரித்ர - ஸரணம்ஸர்வஸரீரிப்ராப்யஸ்ஸேவ்யஸ்சஸாதுபிர்பாவ்ய:" (உருஅ) என்கிறபடியே- ஸேஷித்வாதிகள் அவனுக்கே அர்ஹமாயிருக்கும், மற்றொருவர்க்கு அர்ஹமன்றென்றபடி.

(ப்ராம்ஹணாதீநம்) என்றதுக்கு - (ஆசார்யாதீநம்) என்றருளிச்செய்தது, "ப்ராம்ஹஜ்ஞாநேந ப்ராம்ஹண:" "ப்ரம்ஹஜ்ஞம்ப்ராம்ஹணம்விது:" (உருக) என்று - "ப்ரம்ஹத்தையறிந்தவனை ப்ராம்ஹணனென்றறிவர்கள்" என்று, ப்ராம்ஹணஸப்தம் ப்ரம்ஹஜ்ஞனை ஆசார்யனைச் சொல்லுகையாலே. "దైవాధీనం జగత్సర్వం మన్త్రాధీనం తు దైవతమ్। తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనం తస్మాద్బ్రాహ్మణదైవతమ్" "தைவாதீநம்ஜகத்ஸர்வம் மந்த்ராதீநந்துதைவதம் - தந்மந்த்ரம்ப்ராம்ஹணாதீநம் தஸ்மாத்ப்ராம்ஹணதைவதம்" (உகூO) "జన్మనా జాయతే శూద్రః కర్మణా జాయతే ద్విజః। వేదపాఠేన విప్రశ్చ బ్రహ్మజ్ఞానేన బ్రాహ్మణః" "ஜந்மநாஜாயதேஸூத்ர: கர்மணாஜாயதேத்விஜ: - வேதபாடேநவிப்ரஸ்ச ப்ரம்ஹஜ்ஞாநேநப்ராம்ஹண:."

(இத்தை) என்றது - ஆசார்யாதீநமான இம்மந்த்ரத்தை யென்றபடி. (யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க்கொண்டு) என்றது - உபதேஷ்டாவான தன்னை ஆசார்யனென்று நினைக்கையும், உபதேஸபாத்ரனைத் தனக்குஸிஷ்யனென்று நினைக்கையும், உபதேஸத்துக்கு அர்த்தஸுஸ்ருஷாதி த்ருஷ்ட ப்ரயோஜநத்தை பலமாகநினைக்கையுமாகிற விப்ரதிபத்தியன்றிக்கே, உபதேஷ்டாவான தன்னை உபதேஸஸமயத்தில் தன்னுடைய ஆசார்யனையே இவனுக்கு உபதேஷ்டாவாகவும், தான் அங்குத்தைக்குக் கரணபூதனாகவும், உபதேஸபாத்ரனான ஸிஷ்யனையும் தன்னைப்போலே தன்னாசார்யனுக்கு ஸிஷ்யனாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுகையும், பரோபதேஸம்பண்ணுமளவில் இவ்வாத்மா திருந்தி "ஆளுமாளார்" (உகூக) என்கிற விஷயத்துக்கு மங்களாஸாஸநத்துக்கு ஆளாகவேணும் என்னுமதுவேபலமாக உபதேஸிக்கையும் ஆகிற யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க்கொண்டென்றபடி. "బహవో గురవస్సన్తి శిష్యవిత్తాపహారకాః। దుర్లభోఽయం గురుర్లోకే శిష్యహృత్తాపహారకః" "பஹவோகுரவஸ்ஸந்திஸிஷ்யவித்தாபஹாரகா: - துர்லபோஸ்மிந்குருர்லோகே ஸிஷ்யஹ்ருத்தாபஹாரக:" (உகூஉ).

தொ.—ப்ராம்ஹணஸப்தம் ஆசார்யனைக்காட்டுமோ வென்னில்; "ப்ராம்ஹணயதீதி - ப்ராம்ஹண:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, "గరీయాన్ బ్రహ్మదః పితా" "கரீயாந் ப்ரம்ஹத:பிதா" என்கிறபடியே - ப்ரம்ஹஜ்ஞாநஜநகனான ஆசார்யனைக்காட்டும்.

(யதாப்ரதிபத்தி) என்றது - ஸாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரதிபத்தியென்றபடி.

மூ.—மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால் கார்யகரமாவது.

வ்யா.—தனக்கு உபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும், தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுரூபமாக ப்ரேமமதிஶயேநவுண்டானால் இவனுக்குக் கார்யகரமாவதென்கை. "మన్త్రే తద్దేవతాయాం చ తథా మన్త్రప్రదే గురౌ। త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్" "மந்த்ரோதத்

எ.—(தனக்குபகரித்த) என்றது-"ఆత్మనో హ్యతినీచస్య యోగిధ్యేయపదార్హతామ్। కృపయైవోపకర్తారమాచార్యం సంస్మరేదిహ" "ஆத்மநோ ஹ்யதிநீசஸ்ய யோகித்யேயபதார்ஹதாம்-க்ருபயைவோபகர்த்தாரமாசார்யம் ஸம்ஸ்மரேதிஹ" (உகூரு) என்கிறபடியே, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, அதிநீசனான தனக்கு உபகரித்தவென்றபடி.

(ஆசார்யவிஷயத்திலும்) என்றது- "అన్ధోనన్తగ్రహణవశగో యాతి రఙ్గేశ యద్వత్పఙ్గుర్నౌకాకుహరనిహితో నీయతే నావికేన। భుఙ్క్తే భోగానవిదితనృపస్సేవకస్యార్భకాదిస్త్వత్సంప్రాప్తౌ ప్రభవతి తథా దేశికో మే దయాళుః" "அந்தோநந்தக்ரஹணவஶகோயாதிரங்கேஶயத்வத்பங்குர்நௌகா குஹரநிஹிதோநீயதேநாவிகேந - புங்க்தே போகாநவிதிதந்ருபஃ ஸேவகஸ்யார்ப்பகாதிஃ த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌப்ரபவதி ததாதேஶிகோமேதயாளுஃ" (உகூச) என்கிறபடியே, பகவத்ப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்க வல்லனான ஆசார்யவிஷயத்திலுமென்றபடி.

(தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுரூபமாக) என்கிறவிடத்தில், மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வாதிகள்; ஈஶ்வரனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - ஸர்வஶேஷித்வாதிகள்; ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - (உபதேஷ்டாவானதன்னை) [பக்கம்-அஎ-வரி-உரு] என்றுதொடங்கி (யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்) என்னுமளவாகச் சொன்னதெல்லாம். அதவா, மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - உபயவிபூதிநிர்வாஹகனான ஈஶ்வரனைத் தனக்கு விதேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டுநிற்கை; ஈஶ்வரனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - உபயவிபூதியும் தனக்கு விதேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டுநிற்கை; ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - உபயவிபூதியும் விதேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டுநிற்கு மீஶ்வரனையுங்கூட தனக்குவிதேயமாம்படிபண்ணிக்கொண்டுநிற்கிற மந்த்ரத்தையும் தனக்குவிதேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருக்கையென்னவுமாம்.

உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மந்த்ரேதத்தேவதாயாஞ்சேதி) மந்த்ரத்தின் பக்கலிலும், அதினுடைய தேவதையின்பக்கலிலும், மந்த்ரப்ரதனான குருவின்பக்கலிலும், மூவர்பக்கலிலும், தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுகுணமாக பக்தி யெப்போதும் பண்ணப்படும்; இதிறே முதலானஸாதநம்.

தொ.—(தத்தத் வைலக்ஷண்யம்) என்றது - ஸகலவேத ஸங்க்ரஹத்வாதி வைலக்ஷண்யமும், ஶேஷித்வாதி வைலக்ஷண்யமும், ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரதிபத்தியுடையராயிருக்கையாகிற வைலக்ஷண்யமுமென்றபடி. உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மந்த்ரே) இத்யாதியாலே. "மந்த்ரே தத்தேவதாயாம் - ததாமந்த்ரப்ரதேகுரௌ - ச - த்ரிஷுபக்திஃ" என்கையும்.

வ்யா.—தேவதாயாஞ்சததாமந்த்ரப்ரதேகுரோள-த்ரிஷுபக்திஸ்ஸதா கார்யா ஸாஹிப்ரதமஸாதநம்" (கக) என்னக்கடவதிறே.

எ.—கீழ்அவதாரிகையில் (அதிலர்த்தமறிந்தே யெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும் உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை இப்ப்ரபந்தமுகேநவருளிச்செய்கிறார்) என்றாப்போலே, "மந்த்ரார்த்தப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும்" என்றருளிச்செய்யாதே, [மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும்] என்றிருவருமருளிச்செய்தது, மந்த்ரப்ரதனான வாசார்யன்உபகாரகனாகையாலே அர்த்தப்ரதனான உத்தாரகாசார்யவிஷயத்திற்போலே மந்த்ரப்ரதனான உபகாரகாசார்யவிஷயத்திலும் ப்ரேமம் அதிஶயேந உண்டாகவேணுமென்கைக்காக.

"జ్ఞానానుష్ఠానవైషమ్యాత్ప్రబలో యస్తుదుర్బలః।ఉత్తారకస్తుపూర్వస్స్యాదపరస్తూపకార కః" "ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநவைஷம்யாத் ப்ரபலோயஸ்துதுர்ப்பலஃ - உத்தாரகஸ்து பூர்வஸ்யாத்அபரஸ்தூபகாரகஃ" (உகூரு) என்று, மந்த்ரப்ரத அர்த்தப்ரதாசார்யர்களிருவரிலும் வைத்துக்கொண்டு, அர்த்தப்ரதாசார்யன் ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநத்தால் ப்ரபலனாகையாலே உத்தாரகனானான்; மந்த்ரப்ரதன் துர்ப்பலனாகையாலே உபகாரகனானான். ஜ்ஞாநமாவது- "அவனேஉபாயம்" என்றிருக்கை. அநுஷ்ட்டாநமாவது - ப்ராப்யத்தில் த்வரை விஞ்சியிருக்கை. "మన్త్రః ప్రకృతిరిత్యుక్తో హ్యర్థః ప్రాణ ఇతిస్మృతః। తస్మాన్మన్త్రప్రదాచార్యాద్గరీయానర్థదో గురుః" "மந்த்ரஃப்ரக்ருதி த்யுக்தோரிஹ்யர்த்தஃ ப்ராணஇதிஸ்ம்ருதஃ-தஸ்மாந்மந்த்ரப்ரதாசார்யாத் கரீயாநர்த்ததோகுருஃ" (உகூகூ) என்று - உத்தாரகனை கரீயானாகச்சொல்லுகைக்கடி உபகாரகனாய்த்து; அந்த உபகாரந்தான், "ప్రకీర్ణవిషయారణ్యే ప్రధావన్తం ప్రమాథినమ్।జ్ఞానాఙ్కుశేనగృహ్ణీయాద్వశ్యమిన్ద్రియదన్తినమ్" "ப்ரகீர்ணேவிஷயாரண்யே ப்ரதாவந்தம் ப்ரமாதிநம் - ஜ்ஞாநாங்குஶேநக்ருஹ்ணீயாத் வஶ்யமிந்த்ரியதந்திநம்" (உகூஎ) என்கிறபடியே - பகவத்விமுகனாய் இதரவிஷயாபிமுகனாய்த் திரியாநிற்கிற வென்னை தன் நிர்ஹேதுகக்ருபையாகிற வாளுருவி விஷயாடவியை அறுத்து பகவதாபிமுக்யத்தைப் பண்ணுவித்தானிவனன்றோ? என்று நினைத்திருக்கை. உபகாரகன் உத்தாரகனாகாமைக்கடி - "பாழ்த்தவிதியானவாறே" (உகூஅ) என்று - பாழ்பட்டுச் செடிவளர்ந்தநிலத்தைச்செய்காலாம்படி திருத்திக்ருஷிபண்ணினானித்தனையொழிய, பலபர்யந்தமாகத் திருத்தவில்லை. அவ்வளவு உபகாரத்தைப்பண்ணுகையாலே, ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநாதிஶய முண்டாய் அர்த்தப்ரதாசார்யலாப முண்டாய்த்திறே. "ஆசார்யனும் மந்த்ரப்ரதனென்றும் மந்த்ரார்த்தப்ரதனென்றும் இவர்களளவில்செய்யும் ப்ரதிபத்தியும் ஸமமாயிருக்கும்; பகவானுடைய திருவடிகளிரண்டிலும் வைஷம்யமுண்டாகிலிறே ஆசார்யவிஷயத்திலும் வைஷம்யமுண்டாவது" என்று ப்ரமாணதாத்பர்யத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தாரிறே.

தொ.—(ததாமந்த்ரப்ரதே) என்றது - தேநப்ரகாரேண மந்த்ரப்ரதே யென்றபடி. ததா-தாத்ருஶேதேவ ஸத்ருஶேகுரோளஎன்றபடியாகவுமாம்.

மூ.—ரு. ஸம்ஸாரிகள்

வ்யா.—ரு. இனி இம்மந்த்ரத்தினுடைய அவதரணப்ரகார கதநமுகத்தாலே இதினுடைய அப்ரதிமவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(ஸம்ஸாரிகள்) என்றுதுடங்கி.—(ஸம்ஸாரி)களாகிறார் - அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே

எ.—ஆக, இத்தால்-அநுஸந்தாநக்ரமத்திலே இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து.

[மந்த்ரத்திலும்] - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரத்திலும், [மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும்] - மந்த்ரத்துக்கு ஶேஷித்வ ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வேந வாச்யனான ஈஶ்வரவிஷயத்திலும், [மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும்] - இம்மந்த்ரத்தை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்த் தனக்குபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும், [ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால்] - ப்ரேமம் அதிஶயேந உண்டானால், கார்யகரமாவது என்று மூலார்த்தம்.

ரு. (இனி) என்றது - இனிமேலென்றபடி. (அப்ரதிமவைபவத்தை) என்றது - அஸத்ருஶமான வைபவத்தை என்றபடி. இவ்விடத்தில், ப்ரதிமஶப்தம் – உபமாநபரமாய், உபமாநரஹிதமென்றபடி. (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) தேஷாம்ஸ்வரூபம் பூர்வமேவோக்தத்வாத், தத்ரத்ரஷ்டவ்யம்.

தொ.—ரு. மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி. (கதநமுகத்தாலே) என்றது-கதநாதிகளாலேயென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தாலே-அர்த்தபஞ்சககதநத்தையும், எம்பெருமானுடைய ஶிஷ்யத்வாசார்யத்வகதநத்தையும்,எம்பெருமானுடைய க்ருபை நிர்ஹேதுகமென்னுமத்தையும், இம்மந்த்ரத்தினுடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வகதநத்தையும் சொல்லுகிறது. வைபவத்துக்கு அப்ரதிமத்வமாவது – ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வ ஶக்தி மற்றொருமந்த்ரத்துக் கில்லாமலிருக்கை."వైకుణ్ఠనామగ్రహణమశేషాఘహరంవిదుః" "வைகுண்டநாமக்ரஹணமஶேஷாகஹரம்விது:" என்றது - அஹங்காரமொழிந்த பாபநிவர்த்தகத்வத்தைப்பற்ற; இம்மந்த்ரம், லுப்தசதுர்த்தியாலும் நமஸ்ஸாலும் அஹங்காரநிவர்த்தகமாகையாலே, மந்த்ராந்தரங்களைப்பற்ற இதுக்கு வாசியுண்டு.

(அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே) என்றது—அநாதிஶப்தம் - ஸம்பந்த விஶேஷணமாய்,அநாதியான அசித்ஸம்பந்தத்தாலே யென்றபடி.இத்தால்-ஸம்பந்தம் காதாசித்கமன்றென்கிறது.

பி.—ரு. (அப்ரதிம வைபவம்) - ஒப்பின்றியிருக்கிற வைபவம்.

(அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே) என்றது - சேதநனுக்கு அசித்ஸம்பந்தம் நித்யமென்னும்போது மோக்ஷதசையிலே கழியக்காண்கையாலே. அசித்ஸம்பந்தம் நித்யமென்னக்கூடுமோ வென்னில்; அசித்ஸம்பந்தம் வந்த நாளறியாமையாலே "நித்யம்" என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிற தத்தனை போக்கி, ஆத்மாவுக்கு அசித்ஸம்பந்தம்வந்தேறியாகையாலே அநித்யமென்று கொள்ளவேணும்.

வ்யா.—ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஶராய் ஜந்மமரணாதி க்லேஶபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்தசேதநர்.

(தங்களையுமீஶ்வரனையும்மறந்து) என்றது - “దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ” “தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாநः பரமாத்மநः - நாந்யதாலக்ஷணம்தேஷாம் பந்தே மோக்ஷேததைவச” (கஉ) என்கிறபடியே - ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பகவச்

எ.—(திரிகிற) என்றது - “పునశ్చగర్భే భవతి జాయమానో స్తమేతి చ” “புநஶ்சகர்ப்பேபவதிஜாயமாநோஸ்தமேதிச” (உசுக) என்கிறபடியே-பிறபது சாவதாய்த்திரிகிறவென்றபடி.

பகவச்சாஸ்த்ரே, “దాసభూతా” “தாஸபூதா” இதி. எல்லா ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வதஃ தாஸபூதராயிருப்பர்கள்; பத்தாவஸ்த்தையிலும் முக்தாவஸ்த்தையிலும் அவர்களுக்கு இதொழிய வேறடையாளமில்லை.

தொ.—(ப்ரவாஹரூபேணவருகிற) என்றது - வ்யக்திபேதமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், பூர்வமுள்ள நாமரூபங்களையாய் வருகிறவென்றபடி. (அவித்யா) என்றது - தேஹாத்மாபிமாநமும், தன்னிடத்தில் “ஸ்வதந்த்ரன்” என்கிற அபிமாநமுமென்றபடி. (கர்மம்) என்றது - அந்த அபிமாநங்களிரண்டுமடியாக இச்சேதநர்பண்ணும் புண்யமும் பாபமுமென்றபடி. (வாஸநை) என்றது - விஷஶஸ்த்ராதிகளைக்காட்டும்போது, பயாபஸர்ப்பணாதிகளுக்கு ஹேதுவான அவித்யாவாஸநையும், புத்திபூர்வகமாக த்ருணச்சேதநாதிகளிலே ப்ரவர்த்திக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மவாஸநையுமென்றபடி. (ருசி) என்றது - புத்திபூர்வகமாக புண்யபாபங்களிலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்கு ஹேதுவான ருசியென்றபடி. (மரணாதி) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே-பால்ய யௌவந கௌமார வார்த்தகங்களைச் சொல்லுகிறது. (க்லேஶபாகிகளாய்) என்றது - அவ்வோதசையிலுண்டான க்லேஶத்தை யடைந்தவர்களாயென்றபடி.

(ஸ்வதஃ) என்றது - ஸ்வரூபேணஎன்றபடி. (ஹி) என்றது -ப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. (அந்யதா) என்றது, அந்யத் என்றால் - ஸ்வாதந்த்ர்யமென்றபடி. (லக்ஷணம்) என்றது-அஸாதாரணதர்மமென்றபடி.

பி.—ஆனால், “வந்தேறி” என்று அறியும்படி யென்னென்னில்; மோக்ஷதசையிலே கழிக்கக்காண்கையாலே, “வந்தேறி” என்னுமிடம் ஸித்தம். அவற்றையெல்லாம் ஆதிமத்தாகக்காணாநின்றோமேயிறே (ப்ரவாஹரூபேண)என்று. அசித்ஸம்பந்தமடியாக அவித்யையுண்டு, அதடியாகபுண்புமுண்டு, அன்றதடியாக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுண்டு, வாஸநாருசிகள் கர்மஹேதுக்கள்; இப்படிமாறிவருகை யென்றபடி. “ஸர்வே-ஆத்மநஃ-ஸ்வதஃ, தாஸபூதாஃ - ஸ்வதஃ” என்கிறது - ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. அதாவது-ஒரு உபாதியடியாகவன்றென்றபடி.

மூ.—தங்களையும் ஈஸ்வரனையும் மறந்து,

வ்யா.—சேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற தங்களையும், "பதிம்விஶ்வஸ்ய" "பதிம்விஸ்வஸ்ய" (௧௩) "ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்தி²தம்" "ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்த்திதம்" (௧௪) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தங்களுக்கு நிருபாதிகஶேஷியாயிருக்கிற ஈஸ்வரனையும் அறியாதேயென்கை. ஆனால், அறியாமல்என்னாதே, (மறந்து)என்பானென்? முன்பொருக்கால் நினைத்து, பின்பு அந்நினைவுக்கு ப்ரச்யுதிவந்தவிடத்திலிறே (மறந்து) என்னலாவதென்னில்; "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" (௧௫) என்கிறபடியே-ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸம்பந்தத்தையுணர்ந்தால், முன்பு நினைத்திருந்தவர்த்தத்தை மறந்தாப்போலேயிருக்கும்

எ.—(லக்ஷணமாக உடையராயிருக்கிற) என்றது-ஸ்வரூபமாகவுடையராயிருக்கிற வென்றபடி.

"பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" "பதிம்விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம்"-விஸ்வத்துக்கு பதி என்றும், தனக்குத்தானே ஈஸ்வரனென்றும், "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம்ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்தி²தம் | உப⁴யோரேஷஸம்ப³ந்தோ⁴நபரோபி⁴மதோமம" "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரம்ஹணிஸ்த்திதம் - உபயோரேஷஸம்பந்தோ நபரோபிமதோமம" என்று—ஸ்வத்வமாவது - ஆத்மாவின் பக்கலிலே உண்டாவது; ஸ்வாமித்வமாவது - ப்ரம்ஹத்தின்பக்கலிலே நிற்குமது; † இருவர்க்கும் இந்தஶேஷஶேஷிபாவமே ஸம்பந்தம், வேறொன்றுமில்லை என்று எனக்கு அபிமதம். (நிருபாதிகஶேஷியாயிருக்கிற) என்றது - கர்மோபாதிகமான ஶேஷிகளைப்போலன்றிக்கே, ஸ்வதஶ் ஶேஷியாயிருக்கிற வென்றபடி.

("மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிறபடியே) என்றது - "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிற திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே என்றபடி.

தொ.—ஶேஷத்வம் சேதநாசேதநஸாதாரணமா யிருந்ததேயாகிலும் ஶேஷத்வவஸ்துக்களுக்கு அஸாதாரணமாகையாலே,(ஶேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற)என்றருளிச்செய்கிறார்.இத்தால்-"இவ்வாத்மாவுக்கு ஶேஷத்வமே ஸ்வரூபநிரூபகம்,ஜ்ஞாத்ருத்வம் நிரூபிதஸ்வரூபதர்மம்" என்னுமிடமும், "ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாவிடிலும் ஸ்வரூபஹாநியில்லை" என்னுமிடமும் தோற்றுகிறது. (உடையராயிருக்கிற தங்களையும்) என்றது-ஶேஷமாகத்தங்களையுமென்றபடி. (ஶேஷியாயிருக்கிற ஈஸ்வரனையும்) என்றது-ஶேஷியான ஈஸ்வரனையு மென்றபடி.

[மறந்து] என்கிற பதத்தாலே - அறியாமையைச்சொல்லுவானேன்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால்) இத்யாதியால்.

---

† "இருவர்க்குமுண்டான இந்த ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமே எனக்கு அபிமதம் வேறு அபிமதமன்று." என்றுமாம் ஸ்வரஸம்; கோஶாந்தரங்களிற் கண்டுகொள்வது.

எ-அ.—திருமொழி கூ - பத்து, உ - திருமொழி, பாட்டு - உ.

மறந்தேனுன்னைமுன்னம் மறந்தமதியின்மனத்தால்
இறந்தேனெத்தனையு மதனாலிடும்பைக்குழியில்
பிறந்தேயெய்த்தொழிந்தேன் பெருமான்திருமார்வா
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே.

இரண்டாம்பாட்டு.—இத்தனையோ செய்த குற்றமென்ன (மறந்தேனுன்னை முன்னம்) அந்தப் பொருளின்பங்களோபாதி உன்னையும் ஒருமூலையிலே ஆதரித்துக்கொடுபோரப் பெற்றிலேன். அது செய்துபோந்தாராகில் அப்போதைக்கிப்போது அவற்றுக்குப் பரிஹாரம் பண்ணினாராவரோ (மறந்தேன்) யாதொரு விஷயம் விடாதே நினைக்கவடுக்கும், அதொன்றையும் மறந்துபோந்தேன். மதுரையிலே நிர்வஹியாநிற்கச்செய்தே, ஒப்பிலாதபெருமாள் "[illegible]'த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா' (உ௭௦) என்கிற விஷயத்தையாகாதே மறந்துபோந்தது" என்றார். அல்லாதவை செய்தபடிசெய்ய, உன்னை முந்துறமுன்னம் மறந்துகொடுநின்றேனென்னுதல்; அன்றிக்கே, அநாதிகாலம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல். அம்மறப்புப் போருகிறது நெடுநாளுண்டாகில், உன்னை முன்னம் மறந்திலேன் என்றன்றோ சொல்லவடுப்பது என்னில்; அது வேண்டாவாய்த்து. "உன்னை" என்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தத்தை ஸ்மரித்தவராகையாலே; ஸம்பந்தம் ஸ்வாபாவிகமே யாகையாலே, முன்பு நெடுநாள்மறந்து போரச்செய்தேயும் சிலநாள் ஸ்மரித்து மறந்தாப்போலே யிருக்கத் தோற்றிற்று.

(உ௭௧) *கலங்காப்பெருநகரந்தன்னிலே யிருந்து மறக்கிறதன்றிறே. ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்துமறக்கை குற்றமோவென்ன; அவ்வளவேயன்று, நான் சேதநனைப் பெற்றிலேனென்கிறார். சேதநனாகில் "மறந்தோம்" என்னும் அநுதாபம் பிறக்கவேணுமிறே மறந்தால்; "மறந்தோம்" என்கைக்கு யோக்யதையில்லையிறே அசித்துக்கு; சித்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமாகிறது - ஜ்ஞாநகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாகையிறே; அக்குணங்கள் தன்பக்கல்காணாமையாலே அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமுண்டாகப்பெற்றதில்லை. மறந்தோமென்கிற மதியில்லாத நெஞ்சையுடையே னென்கையாலே – அநுதாபரூபஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்கு த்வாரம் மாஸ்ஸிறே; அதில்லாமையாலே (இறந்தேனெத்தனையும்) அசித்துக்கும் அவ்வருகேயானேன். முதலிலே நினைக்கைக்கும் யோக்யதை யில்லையிறே அசித்துக்கு; சித்துக்கு யோக்யதை யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், நினையாமையாலே அசித்துக்கும் அவ்வருகே கைகழியப்போனேன். "[illegible]" "அஸந்நேவ" (உ௭உ) என்று ப்ரமாணங்களும் சொல்லலாம்படியானேன். உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், "இல்லை" என்று வ்யவஹரிக்கலாம்படி நசித்தேன்.

(அதனால்) "[illegible]" "அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்த்திதம்" (உ௭௩) என்கிறபடியே–அநாத்மந்யாத்ம

வ்யா.—ஸம்பந்தத்திலுறைப்பை நினைத்தருளிச் செய்தாராமித்தனை.

எ.—புத்தியும் அஸ்வேஸ்வபுத்தியும் ஸம்ஸாரத்துக்கு பீஜமென்றி ருப்பார்கள்; இவர், அநுதாபமில்லாமை ஸம்ஸாரபீஜமென்றிருக்கிறார்.

(இடும்பை) - துக்கம். துக்கத்தை விளைக்கக்கடவதான கர்ப்பத்திலே போய்ப்புக்கு, சாவது பிறப்பதாய்க்கொண்டு க்லேஶப்பட்டேபோந்தேன். (பிறந்தே) இப்படி சாவது பிறப்பதாய்ப் போராநின்றால், நடுவிலே கா தாசித்கமாக பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணிலிறே அதொரு ஜந்மத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகவற்றுவது; அப்படி புருஷகாரங்காட்டி மீண்டதில்லை. (எய்த்தொழிந்தேன்) இன்னம் பிறக்கைக்கடியான கர்மவாஸனை யுண்டேயா கிலும் பிறக்கைக்கு த்ரவ்யமில்லாதபடியானேன். கர்மவாஸனை கிடந்து பிறக்கவேண்டிலும், பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லேன். (ஒழிந்தேன்) நானே யெய்த்தேன். இனி, உடையவர்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள நல்லகால மென்கிறார்.

உடையவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்கிறது நீர்தாம் எது நினைத்தென்ன (பெருமான்) உம்மைநினைத்து. கைகழிந்தீராகில் செய்ய லாவதுண்டோவென்ன (பெருமான்) எனக்குநானேயோ உளேன்? நீயில் லையோ? ஶேஷித்வ ப்ராப்தியைப்பற்றச் சொல்லுகிறீராகில், ஶேஷிக ளாவார்க்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய முண்டாயிருக்குமே; ஸ்வதந்த்ரரான நம்மைச் சொல்லுகிற தென்நீர்? என்ன (திருமார்வா) உன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர் யத்தை யழித்து ஸ்வீகரிப்பிக்கும் பிராட்டியன்றோ அருகேயிருக்கிறாள். "ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி" "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி"(உ௯௪) என்பாரன்றோ அருகே?

(சிறந்தேன்) அவள் ஏதேனும் தப்புச்சொல்லிலும் விடேனென்னும் நீயும், உன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யழித்து உன்னையிட்டு ஸ்வீகரிப்பிக்குமவ ளும், இருவரும் இங்கே ஸந்நிதிபண்ணுகையாலே, தேவர்திருவடிகளுக்குத் தகுதியானேன்.

(திருவிண்ணகர்) (உ௯௧) * கலங்காப்பெருநகரம் இருப்பாயிருக்க, அவ் விடத்தைவிட்டு, பிராட்டியோடேகூட, எய்த்தாரை யெடுக்கைக்காகத் தி ருவிண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதனாய். நான் எய்த்துக்கொடுநின்றேன்; எய்த் தார்க்கும், எய்த்தாரை யெடுக்கவந்து நிற்கிறவர்களுக்கும் ஒருசேர்த்தி யில்லையோ...*

(ஸம்பந்தத்திலுறைப்பைநினைத்து) என்றது - ஔபாதிகமான ஸம்பந் தமாகில் உபாதிநசித்தவாறே நசித்துப்போம்; அங்ஙனன்றிக்கே, நிருபாதி க ஸம்பந்தமாகையாலே யாவதாத்மபாவி த்ருடமாயிருக்கையை நினைத் தென்றபடி.

தொ.—(உறைப்பை) என்றது - தார்ட்யத்தையென்றபடி.

பி.—(உறைப்பை)-மிடுக்கை.

மூ.—ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும் இழந்து,

வ்யா.—(ஈஶ்வர கைங்கர்யத்தையும் இழந்து) என்றது-கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே வகுத்த ஶேஷியான ஈஶ்வரவிஷயத்தில் கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் ப்ராபிக்கப்பெறுதே யென்கை. புருஷார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும், அதுக்கிட்டுப்பிறந்துவைத்துக் கிட்டப்பெறுமல் † கிடந்தபடியையும் நினைத்து, (இழந்து) என்கிருர்.

எ.—(கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே) என்றது - [மறந்து] என்கிற பதத்தாலே சொல்லப்பட்ட அஜ்ஞாநத்தாலே யென்றபடி. (பரமபுருஷார்த்தத்தையும்) "பரோமாயஸ்மாத்ஸஃ - பரமஃ, புருஷைஃ அர்த்யத இதி - புருஷார்த்தஃ, பரமஶ்சாஸௌ - புருஷார்த்தஶ்ச" இதி கர்மதாரயமாய், இதுக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்த மில்லாமையாலே (பரமபுருஷார்த்தம்) என்றபடி.

(அதுக்கு இட்டுப்பிறந்துவைத்து) என்றது - "వైచిత్రాదేహసమ్పత్తిరీశ్వ రాయనివేదితుమ్" "விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" (உஎரு) என்கிறபடியே - அந்த கைங்கர்யரூப பரமபுருஷார்த்தத்துக்காகவே பிறந்தென்றபடி. (வைத்து) என்றது -சாரியைச்சொல். (கிட்டப்பெறுமல் கிடந்தபடியையும்) என்றது - அது செய்யப்பெறுமல் விஷயாந்தரப்ரவணராயிருக்கும் ப்ரகாரத்தையுமென்றபடி.

தொ.—(கீழ்ச்சொன்ன) என்றது- [தங்களையு மீஶ்வரனையும் மறந்து] என்கிறவிடத்திற் சொன்னவென்றபடி. (வகுத்த ஶேஷியான) என்றது - ப்ராப்த ஶேஷியான என்றபடி. (ப்ராபிக்கப்பெறுதே) என்றது - அடையப் பெறுதேயென்றபடி.

(இழந்து) என்கிற ஶப்தப்ரயோகத்தின் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிருர் (புருஷார்த்தத்தினுடைய) இத்யாதியால். (புருஷார்த்தத்துக்கு கௌரவ) மாவது - தனக்குமேற்பட்ட புருஷார்த்தமாதல் தன்னேடொத்த புருஷார்த்தமாத லில்லாதொழிகையும், யத்நஸாத்யமன்றிக்கே யிருக்கையும், சேதநனுடையபோக்த்ருத்வகந்தம் பொறுதொழிகையும்.(அதுக்கிட்டுப்பிறந்துவைத்து)என்றது-புருஷார்த்தத்தைச்செய்கையின்பொருட்டு,"వైచిత్రా" "விசித்ரா" என்கிறபடியே தேஹத்தை உபகரணமாக வைத்துக்கொண்டு பிறந்துவைத்தென்றபடி. (வைத்து) என்கிறது - சாரியைச்சொல்; - அர்த்தமில்லை. (அதுகிட்டப்பெறுமையால்) என்றது - அத்தைச்செய்து போருகையன்றிக்கே கைங்கர்யம் செய்யுமவர்கள் ஸந்நிதியும் லபிக்கப்பெறுமையாலென்றபடி. (கிடந்தபடியையும்) என்றது - விஷயாந்தரப்ரவணராய்க்கிடந்த படியையுமென்றபடி. "கரணங்கள் நிர்விஷயங்களாயிராமையாலே விஷயாந்தரப்ரவணராய்" என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும். இத்தால் - "ஸ்வரூபப்ராப்தமான புருஷார்த்தத்தோடே அந்வயிக்கப்பெறுமையன்றிக்கே,ஸ்வரூபவிருத்தமான விஷயாந்தரப்ராவண்யமும் மேலிடுவதே!" என்று இழவு இரட்டித்திருந்தமை தோற்றுகிறது.

பி.—(கீழ்ச்சொன்னஅஜ்ஞாநம்) - சேதநஸம்பந்த ஜ்ஞாநாபாவஃ.

---

† அது கிட்டப்பெறுமையால்" என்று தொட்டாசார்யரும்பதத்தில் பாடம்.

மூ.—இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங் கடலிலே விழுந்து நோவுபட;

வ்யா.—(இழந்தோமென்கிறவிழவுமின்றிக்கே) என்றது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமையாலே ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷய கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தை யிழந்தோமென்கிற அலாபக்லேஶந்தானுமின்றிக்கே யென்கை.

(ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து நோவுபட)என்றது - "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్" "ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம்"(கசு) என்கிறபடியே அநந்தக்லேஶபாஜநமாய், ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் கரைகாணவரிதாம்படி யிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேஶப்படவென்கை.

எ.—(ஸ்வஸ்வரூபேத்யாதி) ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபவிஷயகஜ்ஞாந முண்டாகில், "ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷய கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தை யிழந்தோமே!" என்று அலாபத்தில் க்லேஶமுண்டாம்; ஸ்வஸ்வரூபாதிஜ்ஞாந மில்லாமையாலே "இழந்தோம்" என்கிற அலாபக்லேஶந்தானு மில்லாமலென்கை.

"సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్। త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తరన్తిమనీషిణః" "ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம்-த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்திமநீஷிண:." [ஸம்ஸாரமிதி] [ஸம்ஸார] மாகிறது - அவித்யாகர்மவாஸநா ருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களும், ஷட்பாவவிகாரங்களும், புத்ரமித்ர களத்ராதிகளும், தத்கார்யமாகையாலே - ஸம்ஸாரஶப்தவாச்யங்களாகிறன. பரிச்சேதிக்க வொண்ணாமையாலும், தன்பக்கலிழிந்தார்க்கு அக்கரையேற வொண்ணாமையாலும், இத்தை[ஸாகர] மாக நிரூபிக்கிறது. [கோரம்] - கொடிதாயிருக்கை. [அநந்தக்லேஶபாஜநம்] - தாபத்ரயாதி துக்கத்தாலே தொகையற்ற க்லேஶத்துக்கெல்லாம் உத்பத்திஸ்த்தாநமாயிருக்கை. [த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்ய] - உபாயபாவத்தில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷனல்லனென்கிறது. [நிஸ்தரந்தி] - உன்னாலேயித்தைக் கடக்கப்பார்க்கிறார்கள். மநீஷிண:] "மநோஜேதார:- மநீஷிண:" - விஷயாந்தரப்ரவணமான மநஸ்ஸையும் ஸாதநாந்தரப்ரணவமான மநஸ்ஸையும் ஜயித்திருக்குமவர்கள்.

(ஒருவராலுமித்யாதி) "జమ్బూద్వీపం సమావృత్యలక్షయోజనవిస్తరః। మైత్రేయవలయాకారస్థితఃక్షారోదధిర్బహిః॥ స్వాదూదకేనోదధినాపుష్కరఃపరివేష్టితః। సమేనపుష్కరస్యైవవిస్తారాన్మణ్డలాత్తథా" "ஜம்பூத்வீபம் ஸமாவ்ருத்யலக்ஷயோஜநவிஸ்தர: -

---

தொ.—(கோரம்) என்றது-ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கவரிதாயிருக்கிற வென்றபடி. (அநந்தக்லேஶபாஜநமாய்) என்றது - அநந்தங்களான க்லேஶங்களை யிச்சேதநர் அநுபவிக்கைக்கு இருப்பிடமாயென்றபடி. (மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே) என்றது-கரையில்லாத ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே யென்றபடி.

வ்யா.—இத்தால்-தங்களையும் ஈஸ்வரனையும் அறியாமையாலும், புருஷார்த்தத்தை யறியாமையாலும், ஸம்ஸாரஸாகரத்துக்குள்ளே கிடந்து நோவுபடாநிற்க,விரோதியான ஸம்ஸாரந்தன்னையும், தந்நிஸ்தரணோபாயத்தையு மறியாமையாலும், ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற்கிடந்தார்களென்கை. "ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపమ్" "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரம்ஹணோரூபம்" (கள) இத்யாதிப்படியே

எ.—மைத்ரேயவலயாகாரஸ்த்திதஃக்ஷாரோததிர்பஹிஃ - ஸ்வாதூதகேநோததிநாபுஷ்கரஃபரிவேஷ்டிதஃ-ஸமேநபுஷ்கரஸ்யைவவிஸ்தாராந்மண்டலாத்ததா"(உளகூ)என்று சதுஷ்ஷஷ்ட்டி லக்ஷயோஜந பரிமித ஸங்க்யையாலே கரைகண்டாப்போலே,ஜ்ஞாநாதிகன்என்னும் பெருமையுடைய வொருவராலும் ஸ்வப்ரயத்நத்தால் கரைகாண துர்லபமாம்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே அதஃபதிதராய், "ఆధ్యాత్మికాదిమైత్రేయజ్ఞాత్వాతాపత్రయంబుధః" "ஆத்யாத்மிகாதிமைத்ரேயஜ்ஞாத்வா தாபத்ரயம்புதஃ" (உளள) என்கிறபடியே - ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகஸம்ஜ்ஞித தாபத்ரயத்தாலே வ்யாப்தராய்க்கொண்டு வ்யஸநப்படவென்கை.

(இத்தால்) என்றது - [ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும்] என்கிற இச்சூர்ணையாலென்றபடி.

(ப்ராப்யஸ்யேதி) పరమపురుషార్థతయా-ప్రాప్యస్య, బ్రహ్మణః-స్వరూపతోగుణైశ్చ నిరతిశయబృహత్త్వయుక్తస్య భగవతః, రూపమ్, ప్రాప్తుః-ప్రాప్తికర్తుః, ప్రత్యగాత్మవర్గస్యచ, రూపమ్, ప్రాప్తేః-భగవత్ప్రాప్తేః, ఉపాయమ్-కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్త్యాదిరూపసాధనమ్, ప్రాప్తేఃఫలమ్-నిత్యకైఙ్కర్యరూపప్రయోజనఫలమ్, ప్రాప్తివిరోధిచ - అహఙ్కారమమకారాదికమ్. అత్ర, ప్రాప్తిర్నామ-నివృత్తసకలావిద్యస్య దివ్యదేశే ఆవిర్భూతస్వరూపగుణస్య దివ్యదేహవిశిష్టస్య భగవతో దివ్యగుణవిగ్రహ సన్నికర్ష విశేషపూర్వకానుభవవిశేషః. పునరావృత్తిరహితః. "ప్రాప్త్యుపయోగితయైవ సర్వమప్యర్థజాతమ్ ఉపాదేయమ్" ఇతిప్రాప్తేఃప్రాధాన్యంసూచయితుమ్ సర్వత్ర "ప్రాప్తి" శబ్దప్రయోగః. ప్రాప్యత్వం ప్రాపకత్వంచాస్తిబ్రహ్మణ ఇతి ప్రథమంతదుద్దిష్టమ్; "కస్యప్రాప్యమ్?" ఇత్యపేక్షాయామ్ (ప్రాప్తురితి) తదుపాయోద్దేశః. "ప్రాప్తిప్రయోజనమ్కిమ్?" ఇత్యపేక్షాయామ్, ఫలముద్దిష్టమ్. అనన్తరమ్, విరోధినిర్దేశ ఇత్యుద్దేశక్రమః. సేతిహాసపురాణకాః సకలావేదాః, వేదవేదాన్తపారగాః మహాత్మానో మునయశ్చ, వదన్తీత్యర్థః. பரமபுருஷார்த்ததயா - ப்ராப்யஸ்ய, ப்ரம்ஹணஃ - ஸ்வரூபதோகுணைஸ்சநிரதிஸயப்ருஹத்வயுக்தஸ்ய பகவதஃ, ரூபம், ப்ராப்துஃ-ப்ராப்திகர்த்துஃ,ப்ரத்யகாத்மவர்க்கஸ்யச, ரூபம், ப்ராப்தேஃ - பகவத்ப்ராப்

தொ.—இவ்வளவான இச்சூர்ணையாலே - அவஸ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தில் இவர்களொன்றையுமறியாமையாலே நோவுபடுகிறார்களென்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது - இவ்வளவும்வர இச்சூர்ணையாலேயென்றபடி. [நோவுபட]என்கிற வர்த்தமாநநிர்த்தேஸத்தாலே - (நிஸ்தரணோபாயத்தையும் அறியாமையாலும்)என்றருளிச்செய்கிறார்.

உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ப்ராப்யஸ்ய)இத்யாதியால்.

வ்யா.—ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்தபஞ்சகத்தையு மிறே.

† அவ்வர்த்தங்களை

எ.—தே:, உபாயம் - கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்த்யாதி ரூபஸாதநம், ப்ராப்தே:பலம்-நித்யகைங்கர்யரூபப்ரயோஜநபலம், ப்ராப்திவிரோதிச-அஹங்கார மமகாராதிகம். அத்ர, ப்ராப்திர்நாம-நிவ்ருத்தஸகலாவித்யஸ்ய திவ்யதேஶே ஆவிர்பூதஸ்வரூபகுணஸ்ய திவ்யதேஹவிஶிஷ்டஸ்ய பகவதோ திவ்யகுணவிக்ரஹ ஸந்நிகர்ஷவிஶேஷபூர்வகாநுபவவிஶேஷ:.புநராவ்ருத்திரஹித:. "ப்ராப்த்யுபயோகிதயைவ ஸர்வமப்யர்த்தஜாதம் உபாதேயம்" இதி ப்ராப்தே:ப்ராதாந்யம் ஸூசயிதும் ஸர்வத்ர "ப்ராப்தி" ஶப்தப்ரயோக:.ப்ராப்யத்வம் ப்ராபகத்வஞ்சாஸ்மிந் ப்ரம்ஹணி இதி ப்ரதமம் ததுத்திஷ்டம்; "கஸ்யப்ராப்யம்?" இத்யபேக்ஷாயாம் (ப்ராப்துரிதி) ததுபாயோத்தேஶ:. "ப்ராப்திப்ரயோஜநம்கிம்?" இத்யபேக்ஷாயாம், பலமுத்திஷ்டம். அநந்தரம், விரோதிகீர்த்தநமித்யுத்தேஶக்ரம:. ஸேதிஹாஸபுராணகா:ஸகலாவேதா:, வேதவேதாந்தபாரகா: மஹாத்மாநோமுநயஶ்ச, வதந்தித்யர்த்த:.

ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ, (ప్రాప్యస్యేత్యాది, ప్రాప్తివిరోధిచేత్యన్తమ్) పూర్వశ్లోకః. "జ్ఞాతవ్యమేతదర్థస్య పఞ్చకం మన్త్రవిత్తమైః । జగత్కారణత్వఞ్చ తథా స్వామిత్వమేవ చ॥ శ్రీశత్వం సగుణత్వంచ బ్రహ్మణో రూపముచ్యతే । దేహేన్ద్రియాదిభేదత్వం శీలత్వాదిగుణౌఘతా॥ శ్రీపతేర్దాస్యధర్మత్వం స్వరూపం ప్రత్యగాత్మనః । ఉపాయాధ్యవసాయేన త్యక్త్వా కర్మాద్యమాత్మనః॥ హరేః కృపావలమ్బత్వం ప్రాప్త్యుపాయమిహోచ్యతే । సర్వైశ్వర్యఫలం త్యక్త్వా శబ్దాదీన్ విషయానపి॥ దాస్యైకసుఖసఙ్గిత్వం విష్ణోః ఫలమిహోచ్యతే । దేవతాన్తరశేషత్వం శబ్దాదిష్వనురాగతా॥ ద్వాదశీవిముఖత్వంచ విరోధిత్విహ గద్యతే । అర్థపఞ్చకమేతద్ధి జ్ఞాతవ్యం స్యాన్ముముక్షుభిః" (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி, ப்ராப்திவிரோதிச இத்யந்தம்) பூர்வவத்ஶ்லோக:. "ஜ்ஞாதவ்யமேததர்த்தஸ்யபஞ்சகம்மந்த்ரவித்தமை:-ஜகத:காரணத்வஞ்ச ததாஸ்வாமித்வமேவச - ஶ்ரீஶத்வம்ஸகுணத்வஞ்ச ப்ராம்ஹணோரூபமுச்யதே - தேஹேந்த்ரியாதிபேதத்வம் ஶீலத்வாதிகுணௌகதா - ஶ்ரீபதேர்த்தாஸ்யதர்மத்வம் ஸ்வரூபம்ப்ரத்யகாத்மந: - உபாயாத்யவஸாயேநத்யக்த்வாகர்மாத்யமாத்மந: - ஹரே:க்ருபாவலம்பத்வம் ப்ராப்த்யுபாயமிஹோச்யதே - ஸர்வைஶ்வர்யபலம்த்யக்த்வா ஶப்தாதிந்விஷயாநபி - தாஸ்யைகஸுகஸங்கித்வம் விஷ்ணோ:பலமிஹோச்யதே - தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ஶப்தாதிஷ்வநுராகதா - த்வாதஶீவிமுகத்வஞ்ச விரோதித்விஹகத்யதே - அர்த்தபஞ்சகமேதத்தி ஜ்ஞாதவ்யம்ஸ்யாந்முமுக்ஷுபி:" (உஎஅ) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - அர்த்தபஞ்சகத்தையுமிறே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பதென்று அந்வயம்.

(அவ்வர்த்தங்களை) என்றது - ஸகலஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தபஞ்சகங்களை யென்றபடி.

தொ.—மேலுங்கவதாரிகை (இவ்வர்த்தங்களை) இத்யாதி. (இவ்வர்த்தங்களை) என்றது - இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையுமென்றபடி.

---

† "இவ்வர்த்தங்களை" என்று தொட்டாசார்யரும்பதம்.

மூ.—ஸர்வேஶ்வரன் தன் க்ருபையாலே,

வ்யா.—இவர்களுக்கு ஸுக்ரஹமாக வறிவிக்கைக்காக, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது மேல்.

(ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே) என்றது-"ఈశితవ్యసంబన్ధాదనిదంప్రథమాదపి" "ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி" (கஅ) என்கிறபடியே அநாதியாக ஸர்வரோடு முண்டான ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தத்தை யுடையனான எம்பெருமான், "ఏవంసంసృతిచక్రస్థేభ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః । జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోఃకృపా కాప్యుపజాయతే" "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்த்தேப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபிஃ - ஜீவேதுஃகாகுலேவிஷ்ணோஃ க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (கக) என்கிறபடியே இவர்கள்படுகிற துஃகதர்ஶநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே யென்கை.

எ.—(இவர்களுக்கு) என்றது-அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநஶூந்யராய், ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கென்றபடி.

[ஸர்வேஶ்வரன்] என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் ("ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தாத்") என்று துடங்கி, (எம்பெருமான்) என்னுமளவாக. லக்ஷ்மீதந்த்ரே, "శక్తేస్సూపపదత్వాచ్చకృపాయోగాచ్చశాశ్వతాత్ । ఈశేశితవ్యసమ్బన్ధాదనిదంప్రథమాదపి॥ రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతియాసుదృఢామతిః। సవిశ్వాసోభవేచ్ఛక్రసర్వదుష్కృతనాశనః" "ஶக்தேஸ்ஸூபஸதத்வாச்சக்ருபாயோகாச்சஶாஶ்வதாத் - ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி-ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதியாஸுத்ருடாமதிஃ- ஸவிஶ்வாஸோபவேச்சக்ரஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶநஃ" (உஎக) என்று - ஶக்தியால் கிட்டவெளியனுகையாலும், நிலைநின்ற க்ருபாயோகத்தாலும், அநாதிஸித்தநியந்த்ருநியாம்யபாவஸம்பந்தத்தாலும், அநுகூலரான நம்மை ரக்ஷிக்கிறுன் என்று த்ருடமானபுத்தி யாதொன்று, அது ஸர்வதுஷ்க்ருதத்தையும் நசிப்பிக்கும் விஶ்வாஸம் என்கிறது.

அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் நாரதம்ப்ரதி ருத்ரஃ, "ఏవంసంసృతిచక్రస్థేభ్రామ్యమాణేస్వకర్మభిః । జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోఃకృపాకాప్యుపజాయతే" "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்த்தேப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபிஃ-ஜீவேதுஃகாகுலேவிஷ்ணோஃக்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (உஅ0)-இப்படி ஸம்ஸாரசக்ரஸ்த்தனுய் ஸ்வகர்மங்களாலே

தொ.—(இவர்கள்) என்றது-ஸம்ஸாரிகளென்றபடி. (ஸுக்ரஹமாக) என்றது - ஸுலபமாகவென்றபடி.

[தன்க்ருபையாலே] என்றது - தனக்காகவுண்டான க்ருபையாலே யென்றபடி.

பி.—(அநிதம்ப்ரதம) மாவது - "இதுமுதல்" என்றுதெரியாதது. அநாதியென்றபடி.

மூ.—இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி, தானே ஶிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று,

---

வ்யா.—(இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி) என்றது-இப்படிஸம்ஸாரஸாகரத்திலேகிடந்துநோவுபடுகிறவிவர்கள்"త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తరన్తిమనీషిణః" "த்வாமேவஶரணம் ப்ராப்யநிஸ்தரந்திமநீஷிண:" (உ0)என்றும், "సంసారార్ణవమగ్నానాంవిషయాక్రాన్తచేతసామ్। విష్ణుపోతంవినానాన్యత్కిఞ్చిదస్తి పరాయణమ్" "ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" (உக) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்படும்படியென்கை.

(தானே ஶிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று) என்றது - "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே, நரநாராயண

எ.—ப்ராம்யமாணனாய் து:காகுலனான சேதநனைக்குறித்து, ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஒரு க்ருபைபிறக்கும்.

(இப்படி) - இந்தப்ரகாரம். (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே ஶதாநீகம்ப்ரதி ஶௌநக:—ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே முழுகி, ஶப்தாதிவிஷயங்களாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு, ஸர்வவ்யாபகனாய் தந்நிஸ்தரணோபாயபூதனான ஸர்வேஶ்வரனைவிட்டு மற்றொரு ஸாதநமானது கொஞ்சமுமில்லையென்றபடி.

[தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி] என்கிறவிடத்தில், நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னை என்றருளிச்செய்கையாலே, [மரம்] - நிஸ்தரணோபாயபூத போதமாயிருக்கிற தன்னையறிந்து என்றர்த்தமாகக்கடவது; ஆகையாலே யிறே (விஷ்ணுபோதம்) என்று ப்ரமாணங்காட்டினது. (விஷ்ணுபோதம்) - இக்கரையோடு அக்கரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி.

(அக்கரைப்படும்படி) என்றது - பரமபதத்தேறும்படி யென்றபடி.

திருமொழி-க0-பத்து, ரு - திருமொழி, க-பாட்டு.

எங்கானுமீதொப்பதோர்மாயமுண்டேநரநாரணனாயுலகத்தறநூல்
சிங்காமைவிரித்தவனெம்பெருமானதுவன்றியும்செஞ்சுடருநிலனும்
பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும்நெருக்கிப்புகப்பொன்மிடறத்தனைபோ
தங்காந்தவன்காண்மினின்றுஆய்ச்சியரால்அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

தொ.—(விஷ்ணுபோதம்) என்றது - அக்கரையோடு இக்கரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி. [கரைமரம்] என்றது - கரையான மரமென்றபடி. * வாஸுதேவதருவிறே.

பி.—"நரநாரணனாயுலகத்தறநூல்" என்கிற விடத்தில், "அறநூல்" என்கிறது - ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸங்க்ரஹமாகையாலே திருமந்த்ரத்தை தர்மஶாஸ்த்ரமென்கிற தென்றபடி.

வ்யா.—ரூபேணவவதரித்து, நரனை தான் ஶிஷ்யனுமாய், நாராயணனை தான் ஆசார்யனுமாய் நின்றென்கை.

எ.—முதற்பாட்டு.—கீழ்-ஸர்வப்ரகாரத்தாலுண்டான வுத்கர்ஷத்தையுடையவனை அநுபவித்து, "அப்படிப்பட்ட மேன்மையுடையவன் இன்று இங்ஙனே ஒரபலை கையாலே கட்டுண்டு அடியுண்டு நோவுபடுவதே!" என்று அவன் ஸௌலப்யத்துக்கு இனியராகிறார்.

(எங்கானும்) எங்கேனுமோரிடத்திலேதான் இத்தோடொத்திருப்பதோராஶ்சர்யமுண்டே. இப்படிப்பட்ட ஆஶ்சர்யந்தானேதென்னில் (நரனித்யாதி) நரநாராயணரூபியாய்க்கொண்டு, லோகத்திலே, அறநூலுண்டு - ஹிதாநுஶாஸநம்பண்ணப்போந்த வேதம்; அது, சிங்காதபடியாக - அது ஸங்குசிதமாகாமே - விஸ்த்ருதமாம்படி, பண்ணினவனே!. உபதேஶத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலுமாக விஸ்த்ருதமாம்படி பண்ணினான். (எம்பெருமான்) தான் ஹிதகாமனாயிருக்கு மிருப்பைக்காட்டி யென்னை யெழுதிக்கொண்டவனே!.

(அதுவன்றியும்) அத்தை யொழியவேயும். (செஞ்சுடரித்யாதி) சந்த்ரஸூர்யர்களும், பூமியும், திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான பெரியகடலும், மலைகளும், அக்நியும், இவையடைய நெருக்கிக்கொடுபுகும்படியாக ஶ்லாக்யமான மிடற்றை யிவை புகுமளவும் விரித்துக்கொண்டிருந்தவன்கிடீர்! இன்று தயிரையும் வெண்ணெயையும் களவுகண்டமுதுசெய்து, ஒரிடைச்சி கையாலே கட்டுண்டு அடியுண்டு ஒரு ப்ரதிக்ரியையற்று, போகமாட்டாதேயிருக்கிறான். "காரேழ்" (உஅக) என்கிற பாட்டின்படியே..............*

ஶ்ரீபாகவதே, "ధర్మస్యదక్షదుహితర్యజనిస్వమూర్త్యానారాయణోనరఇతిస్వతపఃప్రభావాత్ । దృష్ట్వాత్మనోభగవతోనియమావలోపందేవ్యస్త్వనఙ్గపృతనాఘటితుంనశేకుః" "தர்மஸ்யதக்ஷதுஹிதர்யஜநிஸ்வமூர்த்யா நாராயணோநரஇதிஸ்வதபஃப்ரபாவாத் - த்ருஷ்ட்வாத்மநோபகவதோநியமாவலோபம் தேவ்யஸ்த்வநங்க ப்ருதநாகடிதும்நஶேகுஃ." (உஅஉ)

[ஆசார்யனுமாய் நின்று] என்கிறவிடத்தில், "கீழ் - ஸம்ஸாரத்தை மஹாஸமுத்ரமாகவும், எம்பெருமானை ஒடமாகவும் அருளிச்செய்தாராகையால், அவ்வோடம் நடத்தும் கர்ணதாரனைச் சொல்லுகிறது" என்று மருளிச்செய்வர்கள். "నావంనృతసుమాత్మానమనుకూలానిలంగురుమ్।కర్ణధారమతోదేహీగురుణాసంసృతింతరేత్" "நாவம்க்ருதநுமாத்மாநமநுகூலாநிலம்குரும்-கர்ணதாரமதோதேஹீ குருணாஸம்ஸ்ருதிம்தரேத்" (உஅங). "ஆத்மாநம்-ஆத்மஶப்தவாச்யனான எம்பெருமானை, நாவம் - ஓடமாகவும், க்ருதநும் - மர்த்யஶரீரத்தை, அநுகூலாநிலமாகவும், குரும் - ஆசார்யனை, கர்ணதாரம்-ஓடம் நடத்துமவனாகவும், ஜ்ஞாத்வா, தேஹீ - ஸம்ஸாரியானவன், குருணா - ஆசார்யனாலே, ஸம்ஸ்ருதிம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தை, தரேத் - அதிக்ரமிக்கக்கடவன்" என்னக்கடவதிறே.

மூ.—திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினன்.

வ்யா.—(திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினன்) என்றது - ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய், அந்த ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினனென்கை.

அருளிச்செய்தானென்னதே (வெளியிட்டருளினன்) என்றது, "இப்போது, தானென்றை நிர்மித்துச்சொன்னனல்லன், அநாதியானத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தா னித்தனை" என்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை யிவர்கள் தூர்க்கதிகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக.

எ.—(ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய்) என்றது-"𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿" "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி" (உஅச) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாயென்றபடி.

(அந்த ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும்) என்றது - "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍" "ப்ராப்யஸ்யப்ரம்ஹணோரூபம்" (உஅரு)என்று தொடங்கி "𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃" 'வதந்திஸகலாவேதாः" (உஅசா)என்கிறபடியே-ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யார்த்தமான அர்த்தபஞ்சகத்தையுமென்றபடி.

(ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற) என்றது—ப்ரணவத்தாலே - ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே - விரோத்யுபாயஸ்வரூபங்களையும், நாராயணபதத்தாலே - பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே-பலஸ்வரூபத்தையும், ஶப்ததஃப்ரதிபாதியாநிற்கிற வென்றபடி.

[வெளியிட்டருளினன்] என்கிற ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அருளிச்செய்தானென்னதே) என்று தொடங்கி.

"[ஸம்ஸாரிகள்]-அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஶராய்த்திரிகிற பத்தசேதநர், [தங்களையும்] - ஶேஷபூதரொன்று தங்களையும், [ஈஶ்வரனையும்] - ஶேஷியென்று ஈஶ்வரனையும், [மறந்து] - அறியாதே, [ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும்] - ப்ராப்தஶேஷிவிஷயத்தில் கைங்கர்யத்தையும், [இழந்து] - லபிக்கமாட்டாதே, [இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே] - இழந்துபோனோமென்கிற க்லேஶமுமில்லாதே, [ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே] - ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே, [விழுந்து நோவுபட] - அதஃபதிதராய் தாபத்ரயாபிபூதராய் க்லேஶப்படாநிற்க; [ஸர்வேஶ்வரன்] - ஸர்வரோடும் தனக்கு உண்டான ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தத்தை யுடைய வெம்பெருமான்,

---

தொ.—[வெளியிட்டருளினன்] என்கிற ஶப்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (அருளிச்செய்தான்) இத்யாதியால். (நிர்மித்து) என்றது - நூதநமாக நிர்மித்தென்றபடி.

மூ.—௬௬. ஶிஷ்யனாய் நின்றது,

வ்யா.—௬௬. ஆனால், ஆசார்யனாய்நின்று வெளியிட்டவிடமமையாதோ, ஶிஷ்யனாய் நின்றதேதுக்காக வென்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(ஶிஷ்யனாய்) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளினவளவன்றிக்கே, தானேஶிஷ்யனுமாய்க்கொண்டு நின்றது, "ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః । గమ్భీరశ్చతురో ధీరః శిష్య ఇత్యభిధీయతే" "ஆஸ்திகோ

எ.—[தன்க்ருபையாலே] - தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, [இவர்கள்] - ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்திலே யிருந்து நோவுபடுகிற விவர்கள், [மரம்-தன்னையறிந்து] - நிஸ்தாரோபாயபூதனான தன்னையறிந்து, [கரைசேரும்படி] - அக்கரைப்படும்படி, [தானே] - ஸர்வேஶ்வரனான தானே, நரரூபியான [ஶிஷ்யனுமாய்,] நாராயணரூபியான [ஆசார்யனுமாய்,] [நின்று] - இருந்து, [திருமந்த்ரத்தை] - ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய் அர்த்தபஞ்சகத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற திருவஷ்டாக்ஷரியை, [வெளியிட்டருளினான்] - ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்" என்று மூலார்த்தம்.

௬௬.—மேல்வாக்யத்துக்கு மிதுக்கும் ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால்) என்று தொடங்கி. பகவச்சாஸ்த்ரே "ఆచినోతి హి శాస్త్రార్థాన్ ఆచారే స్థాపయత్యపి। స్వయమాచరతే యస్తు ఆచార్యస్స ఉదాహృతః" "ஆசிநோதிஹிஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரேஸ்த்தாபயத்யபி - ஸ்வயமாசரதேயஸ்து ஆசார்யஸ்ஸ உதாஹ்ருதః" (உஅஎ) என்றும், "యస్తు మన్త్రద్వయం సమ్యగధ్యాపయతి వైష్ణవః। ఆచార్యస్స చ విజ్ఞేయో భవబన్ధవిమోచకః" "யஸ்துமந்த்ரத்வயம்ஸம்யக்அத்யாபயதிவைஷ்ணவః-ஆசார்யஸ்ஸசவிஜ்ஞேயோபவபந்தவிமோசகః" (உஅ௯) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஆசார்யனாய் நின்று திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்த அம்ஶம் போராதோ? ஶிஷ்யனாய் நின்றதேதுக்காக? என்றுகேட்க; [ஶிஷ்யனாய்நின்றது] என்று தொடங்கி, [அத்தை அறிவிக்கைக்காக] என்று உத்தரமருளிச்செய்கிறார் என்றந்வயம்.

பகவச்சாஸ்த்ரே (ஆஸ்திகஇதி) - ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுடையனாய்,

தொ - ௬௬.—மேலுக்கவதாரிகை (ஆனால்) இத்யாதி. (அமையாதோ) என்றது - போராதோவென்றபடி. (ஏதுக்காக) என்றது - எந்தப்ரயோஜநத்துக்காக? என்றபடி.

(அளவன்றிக்கே) என்றது - ப்ரகாரமன்றிக்கேயென்றபடி.

(ஆஸ்திகః) - ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுடையவன்.

பி-அ.—"ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః। గమ్భీరశ్చతురో ధీరశ్శిష్య ఇత్యభిధీయతే" "ஆஸ்திகோதர்மஶீலஶ்சஶீலவாந்வைஷ்ணவஶ்ஶுசிः - கம்பீரஶ்சதுரோதீரஶ்ஶிஷ்யஇத்யபிதீயதே." (ஆஸ்திகः) - அஸ்திபரலோகः என்றிருக்குமவர்கள்.

வ்யா.—தர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி: - கம்பீரஶ்சதுரோ தீரஶ்ஶிஷ்யஇத்யபிதீயதே" (உஉ) "శరీరంవసువిజ్ఞానంవాసఃకర్మగుణానసూన్ । గుర్వర్థంధారయేద్యస్తుసశిష్యోనేతరస్స్మృతః" "ஶரீரம்வஸு விஜ்ஞாநம்வாஸ:கர்மகுணாநஸூந்-குர்வர்த்தம்தாரயேத்யஸ்துஸஶிஷ்யோநேதரஸ்ஸ்ம்ருத:" (உங) "సద్బుద్ధిస్సాధుసేవీసముచితచరితస్తత్త్వబోధాభిలాషీశుశ్రూషుస్త్యక్తమానః ప్రణిపతనపరః ప్రశ్నకాలప్రతీక్షః । శాన్తోదాన్తోనసూయుశ్శరణముపగతశ్శాస్త్రవిశ్వాసశాలీ శిష్యః ప్రాప్తః పరీక్షాంకృతవిదభిమతంతత్త్వతశ్శిక్షణీయః"

எ.—"ஶாஸ்த்ரோக்ததர்மங்களை அநுஷ்டிக்கவேணும்" என்கிற மனமுடையனாய், தத்நுரூபமான ஆசாரமுடையனாய், ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியையுடையனாய், பூர்வோக்தகுணங்களால்வந்த உத்கர்ஷரூபாஹங்காரம் நெஞ்சில் தட்டாதவனாய், ஆசார்யவிஷயத்தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம் பிறராலறியவொண்ணாத ஸ்வபாவனாய், ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் அவன்முகமலர்த்திக் குறுப்பாம்படி சாதுர்யமுடையனாய், கஷ்டஸாத்யமான ஆசார்யகைங்கர்யத்தில் தைர்யமுடையனா யிருக்குமவன் - 'ஶிஷ்யன்' என்று சொல்லப்படுவானென்றபடி.

(ஶரீரமிதி) ஶரீர அர்த்த ப்ராண க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர தாராதிகளொன்றும் தனக்கு ஶேஷமென்று நினையாதே அங்குத்தைக்கே ஶேஷமாக்கி, ப்ருதக்ப்ரயத்ந மொன்றுமின்றிக்கே, அவன் நினைவிலே யொதுங்கி, க்ரயவிக்ரயார்ஹனாயிருக்குமவன் - 'ஶிஷ்யன்' என்று சொல்லப்படுவானென்றும் சொல்லிற்றிறே.

தொ.—(தர்மஶீலஶ்ச) - தர்மங்களை யநுஷ்டிக்கவேணும் என்கிற மனமுடையவன். (ஶீலவாந்) - தத்நுரூபமான ஆசாரமுடையவன். (வைஷ்ணவ:) - ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியுடையவன். (ஶுசி:)- இவ்வளவால்வந்த ஸோத்கர்ஷம் நெஞ்சில்தட்டாதவன். (கம்பீர:)- ஆசார்யவிஷயத்தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம் பிறராலறியவொண்ணாதவனாயிருக்குமவன். (சதுர:) - ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் அவன் முகமலர்த்திக்கே யுறுப்பாம்படியான சாதுர்யமுடையவன். (தீர:) - கஷ்டஸாத்யமான ஆசார்யகைங்கர்யத்தில் தைர்யமுடையவன்.

(வஸு) என்று - அர்த்தமென்றபடி. (குர்வர்த்தம்) என்றது-குருவையென்றபடி.

பி.—(தர்மஶீல:) - கர்மாத்யநுஷ்டாநரத: (ஶீலவாந்) - ஆசார்யோக்தார்த்தநிஷ்ட: (ஶுசி:) - ஆந்தரஶுத்தி:. (கம்பீர:) - ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த வர்த்தத்தை மறைத்துப்போருகிறவன். "இதுக்கு உதாஹரணம்-திருக்கோட்டியூர்நம்பி" என்றருளிச்செய்வர். (சதுர:) - ஆசார்யஶுஶ்ருஷையிலே சதுரன். (தீர:)-ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தாலே எத்தனை துக்கம் வந்தாலும் சலியாதிருக்கை. "இதுக்கு உதாஹரணம் - கூரத்தாழ்வான்" என்று.

(வஸு) என்று-தநம். (அஸூ) என்று - ப்ராணன்கள்.

வ்யா.—"ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்வபோதாபிலாஷீஶுஶ்ருஷுஸ்த்யக்தமாநঃ ப்ரணிபதநபரঃ ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷঃ - ஶாந்தோதாந்தோநஸூயுஶ்ஶரணமுபகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீஶிஷ்யঃ ப்ராப்தঃ பரீக்ஷாம்க்ருதவிதபிமதம் தத்வதஶ்ஶிக்ஷணீயঃ" (உச) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படிகளும்,

---

எ.—ந்யாஸவிம்ஶத்யாம் வேதாந்தாசார்யাঃ (ஸத்புத்திரிதி) - ஸத்விஷயங்களிலே ப்ரவணமான புத்தியையுடையனாய், ஸாதுஸேவாரதனாய், ஸதநுஷ்டாநஸம்பந்நனாய், தத்த்வஜ்ஞாநாபேக்ஷையுடையனாய், ஶுஶ்ருஷாநிரதனாய், நிரபிமாநியாய், ப்ரணிபாத நமஸ்க்ரியாபரனாய், ப்ரஶ்நகாலநிரீக்ஷகனாய், பாஹ்யாப்யந்தரேந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையனாய், பிறருயர்த்திஸஹிக்கமாட்டாத அஸூயையில்லாதவனாய், ஶரணாகதனாய், ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுடையனாய், உபகாரத்தை அறியுமவனாய், அபிமதனான ஶிஷ்யன் ப்ராப்தனானால், உள்ளபடி ஶிக்ஷிக்கத்தக்கவனென்றபடி. (படிகளும்)-க்ரமங்களும்.

ஸ்ரீவசநபூஷணே, "(ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தியுமித்யாதி) ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தியாவது - ஸ்வரூபவிரோதிகளான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற ப்ராப்யாந்தரத்தில் மறந்தும் அந்வயமற்றிருக்கை. அன்றிக்கே, இவ்வாசார்யன்றன்னையொழிய வேறொரு ப்ராப்யவஸ்து வறியேன் என்றிருக்கையாகவுமாம்."

தா.—(ஸத்புத்திঃ) - த்யாஜ்யோபாதேயஜ்ஞாநமுடையவன். (ஸாதுஸேவீ) - அதுக்கடியாக பெரியோர்களை அநுவர்த்திக்குமவன். (ஸமுசிதசரிதঃ) - ஜ்ஞாநாநுரூபமான அநுஷ்டாநத்தையுடையவன். (தத்த்வபோதாபிலாஷீ) - தத்த்வத்ரயத்தினுடைய உண்மையறிகையிலே இச்சையுடையவன். (ஶுஶ்ருஷுঃ) - அது கேட்கைக்காக; ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் இச்சையுடையவன். (த்யக்தமாநঃ) - அதுக்கிடைச்சுவரான அஹங்காரத்தை விட்டவன். (ப்ரணிபதநபரঃ) - அதுக்கு த்யோதகமான அநுஷ்டாநத்தையுடையவன். (ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷঃ)-கேட்கும்ஸமயமறியுமவன். (ஶாந்தோதாந்தঃ) - அந்தரிந்த்ரிய பஹிரிந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையவன். (அநஸூயுঃ)-ஆசார்யவிஷயத்தில் அஸூயையில்லாதவன். (ஶரணமுபகதঃ) - குருகுலவாஸம்பண்ணுமவன். (ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீ ஶிஷ்யঃ)-ஏவம் பூதனாய்த்து ஶிஷ்யனாவான். (பரீக்ஷாம்-ப்ராப்தঃ)-ஆஸ்திக்யாதரவிஷயமாக பரீக்ஷிக்கப்பட்டவனாய்; (க்ருதவிதபிமதம்) - ஆசார்யன்பண்ணினவுபகாரம் அறியும்பெரியோர்களாலே "இவனுபதேஶபாத்ரம்" என்று அபிமாநிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு; (தத்த்வதঃ)-உண்மையாலே; (ஶிக்ஷணீயঃ)-ஶிக்ஷிக்கைக்கு யோக்யன். (படிகளும்) என்றது-ஶிஷ்யலக்ஷணங்களென்றபடி.

பி-அ.—(தத்த்வபோதாபிலாஷீ) என்று - அர்த்ததத்த்வத்தினுடைய போதத்திலே அபிலாஷையுடையவனென்றபடி.

வ்யா.—ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும், பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையும்

ஏ.—(பலஸாதநஶுஶ்ரூஷை) யாவது-"ஶுஶ்ரூஷயா விதியா" "குருஶுஶ்ரூஷயாவித்யா" (உ௮௯) என்கிறபடியே, ஆசார்யனைத் தான் பண்ணுகிற ஶுஶ்ரூஷையாலே ஸந்தோஷிப்பித்து, ஜ்ஞாநோபஜீவநம் ப்ராப்தமாகை யாலே ஆசார்யன் தனக்குபகரிக்கிற தத்த்வஜ்ஞாநமாகிற பலத்தினுடைய ஸித்திக்கு ஸாதநமாயிருந்துள்ள ஆசார்யபரிசர்யை. அன்றிக்கே, ஸ்வரூபா நுரூபமான பலத்திலும் ஸாதநத்திலுமுண்டான ஶ்ரோதுமிச்சையாகவு மாம். அதவா, ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான தத் பரிசர்யையென்னவுமாம். (ஆர்த்தி)யாவது - "இருள்தருமாஞாலம்" (உ௯௦) என்கிறபடியே - பிறந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதியான இவ்விபூதியில் நின் றும் கடுகப்போகப் பெறுமையாலுள்ள க்லேஶமாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஆசார்யவிக்ரஹாநுபவாலாபத்தில் க்லேஶமாகவுமாம். (ஆதர)மாவது-உத் தரோத்தரம் அநுபுபூஷை விளையும்படி ஆசார்யனருளிச்செய்கிற பகவத் குணாநுபவத்தில் மேன்மேலுமுண்டாகாநிற்கிற விருப்பம். அன்றிக்கே, ஆசார்யனைக்கண்டால் பசியன் சோற்றைக் கண்டாப்போலே தததநுபவ கைங்கர்யங்களிலே மண்டி விழும்படியான விருப்பமாகவுமாம். (அநஸூயை) யாவது - ஆசார்யன் பகவத்பாகவத கைங்கர்யங்களைப் பரக்க உபபாதியா நின்றால் "ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே" "ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே" (உ௯௧) என் னும்படி - அதில் அஸூயை அற்றிருக்கை. அன்றிக்கே, ஆசார்யனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் ஸப்ரம்ஹசாரிகளுடைய உத்கர்ஷத்தையுங் கண்டால் அதில் அஸூயையற்றிருக்கையாகவுமாம்.

தொ.—(த்யக்தமாநः) என்கையாலே - (ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும்,) (தத்த்வபோதாபிலாஷீ) என்கையாலே-ஆசார்யன்பக்கல் ஶிஷ்யனபேக்ஷித்துப் போருகிற ஜ்ஞாநரூபபலமும், (ஶுஶ்ரூஷுः) என்கையாலே-(பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும்,) (ப்ரஸ்நகாலப்ரதீக்ஷः) என்கையாலே-(ஆர்த்தியும்,) (ப்ரணிபதநபரः) என்கையாலே - (ஆதரமும்,) (அநஸூயுः) என்கையாலே - (அநஸூயையும்,) என்றுகண்டுகொள்வது.—

பி.—(பலஸாதநஶுஶ்ரூஷை) யாவது – ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத் துக்கு ஸாதநமான ஆசார்யபரிசர்யை என்னுதல்; தத்த்வஜ்ஞாநமாகிற பல த்துக்கு ஸாதநமான குருஶுஶ்ரூஷை என்னுதல்; சரமபுருஷார்த்தரூபமா ன பலத்தினுடையவும் தத்ஸாதநமான ப்ரபத்த்யுபாயத்தினுடையவும் ஶ்ரோதுமிச்சையைச் சொல்லுதல். (ஆர்த்தி) யாவது - ஸம்ஸாரத்தி லடிக் கொதிப்பு. (ஆதர) மாவது - ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த பகவத்குணங்களில் விருப்பம். (அநஸூயை) யாவது - அவன் ப்ரஸாதித்த பகவத்குணங்களி லே அஸூயையற்றிருக்கை; அன்றிக்கே, ஆசார்யவிஷயத்திலும் ஸப்ரம்ஹ சாரிவிஷயத்திலும் அஸூயையற்றிருக்கை.

மூ.—ஶிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தையறி விக்கைக்காக.

வ்யா.—உடையனுமிருக்கையுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம் லோகத்திலுள்ளா ரறியாண்மயாலே, அத்தை ஸ்வாநுஷ்ட்டாநத்தாலே யறிவிக்கைக்காக வென்கை. உபதேஶத்தாலே யறிவிக்குமளவில், "ஸ்வோத்கர்ஷந்தேடிக்கொள்ள வந்தானித்தனை" என்று நினைக்கவுங்கூடும். அநுஷ்ட்டாநத்தாலே யறிவிக்குமளவில், நமக்கும் "இதுவேணும்" என்று விஶ்வஸித்து பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே.

எ.—ஆக, இப்படியிருந்துள்ள ஸத்குணஸம்பந்நனையாய்த்து ஶிஷ்யனென்பது என்கிற, (ஶிஷ்யலக்ஷணம்) - ஶிஷ்யஸ்வரூபம், (லோகத்திலுள்ளார்)- லோகத்தில் ஜநங்கள், (அறியாமையாலே,) (அத்தை) - அந்த ஶிஷ்யலக்ஷணத்தை, (ஸ்வாநுஷ்ட்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காக) என்றபடி.

"ஸ்வாநுஷ்ட்டாநமன்றியிலே ஆசார்யனாய் நின்று ஶிஷ்யலக்ஷணத்தை உபதேஶித்தாலாகாதோ?" என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶத்தாலே) என்று துடங்கி. "గతానుగతికో లోకః న లోకః పారమార్థికః। నద్యాం సైకతలిఙ్గేన నష్టం మే తామ్రభాజనమ్" "கதாநுகதிகோலோகோநலோகஃபாரமார்த்திகஃ - நத்யாம்ஸைகதலிங்கேநநஷ்டம்மேதாம்ரபாஜநம்" (உகூஉ) என்கிறபடியே - லோகத்தார் பாரமார்த்திகரல்லாமையாலே, (உபதேஶத்தாலே அறிவிக்குமளவில்,) (ஸ்வோத்கர்ஷம்) - தனக்கதிஶயத்தை, (தேடிக்கொள்ளவந்தான்) என்று நினைக்கவுங் கூடுமிறே. (உடலாயிருக்குமிறே) என்கிறவிடத்தில், (இறே) என்றது - இவ்வர்த்தம் கீதாஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி. "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరో జనః। స యత్ప్రమాణం కురుతే లోకస్తదనువర్తతే." అస్యార్థః:—శ్రేష్ఠః-కృత్స్నశాస్త్రజ్ఞాతతయా అనుష్ఠాతృతయా ప్రథితపురుషః, యద్యత్కర్మ ఆచరతి; ఇతరః-అకృత్స్నవిజ్జనః, తత్తదేవ ఆచరతి; సః-శ్రేష్ఠః; యత్ప్రమాణమ్-యావదఙ్గయుక్తమ్, కురుతే, లోకః, తదేవ-తావదఙ్గయుక్తమేవ, అనువర్తతే-అనుతిష్ఠతి" "யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட்டஃதத்ததேவேதரோஜநஃ - ஸயத்ப்ரமாணம்குருதே லோகஸ்ததநுவர்த்ததே." அஸ்யார்த்தஃ:—ஶ்ரேஷ்ட்டஃ-க்ருத்ஸ்நஶாஸ்த்ர

தொ.—(ஆஸ்திகஃ) என்கிற ஶ்லோகத்தாலும்-(ஸத்புத்ரிஃ) என்கிற ஶ்லோகத்தாலும் ஶிஷ்யலக்ஷணம் சொல்லிற்று. (லோகத்திலுள்ளார்) என்றது - ஸம்ஸாரிகளென்றபடி. (அத்தை) என்றது-ஶிஷ்யலக்ஷணத்தையென்றபடி. ஸ்வாநுஷ்ட்டாநத்தாலே அறிவிப்பானென்? உபதேஶத்தாலே அறிவித்தாலாகாதோ? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶத்தாலே) இத்யாதியால்.

பி.—அநுஷ்ட்டித்துக் காட்டுகிறதென்? உபதேஶத்தாலே அறிவிக்கவொண்ணாதோ? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶத்தாலே அறிவிக்குமளவில்) என்று துடங்கி.

வ்யா.—எ. இப்படி ஶிஷ்யனுய் நின்று இம்மந்த்ரஶிக்ஷைபண்ணி அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணுமோ? "ஞானக்கலைகள்" என்கிறபடியே

எ.—ஜ்ஞாதயாநுஷ்டடாத்ருதயாப்ரதிதபுருஷஃ, யத்யத்கர்மாசரதி; இதரஃ-அக்ருத்ஸ்நவிஜ்ஜநஃ, தத்ததேவ ஆசரதி; ஸஃ-ஶ்ரேஷ்டடஃ; யத்ப்ரமாணம்-யாவதங்கயுக்தம், குருதே,லோகஃ, ததேவ-தாவதங்கயுக்தமேவ, அநுவர்த்ததே - அநுதிஷ்டடதி.

[ஶிஷ்யனுய்நின்றது] - தானேஶிஷ்யனுய்க்கொண்டு நின்றது, [ஶிஷ்யனிருக்குமிருப்பு]– ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும் பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும் ஆர்த்தியும் ஆதரமும் அநஸூயையுமுடையனு யிருக்கையாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம், [நாட்டாரறியாமையாலே] - லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, [அத்தை] - அந்த ஶிஷ்யலக்ஷணத்தை, [அறிவிக்கைக்காக] என்று மூலார்த்தம்.

எ.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இப்படி) என்றுதுடங்கி, (ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன) என்னுமளவும் ஶங்காவாக்யம்; (ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும்) என்றுதுடங்கி, (அருளிச்செய்கிருர்) என்னுமளவும் ஸமாதாநவாக்யம்.

திருவாய்மொழி - க - பத்து, கூ - திருவாய்மொழி, அ - பாட்டு.

நாவினுள்நின்றுமலரும்ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்
ஆவியுமாக்கையுந்தானேயழிப்போடளிப்பவன்தானே
பூவியல்நாற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்தும்
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே.

எட்டாம்பாட்டு.—ஸகலவித்யாவேத்யனை ஸர்வேஶ்வரன், ப்ரமாணங்களாலே காணக்கடவவடிவை யென்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினுனென்கிருர்.

(நாவினுளித்யாதி) ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான வித்யாவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம். (ஆவியுமாக்கையுந்தானே) ஆவி என்கிறது - அர்த்தத்தை; ஆக்கை என்கிறது - ஶப்தத்தை. "இவ்வர்த்தத்தை இஶ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது" என்று நியமித்துவிட்டானவனுய்த்து. ஆக, ஶப்தார்த்தஸம்பந்தம் அவனிட்ட வழக்காய்த்து. (அழிப்போடளிப்பவன்தானே) மந்தமதிகளான சேதநருடைய ப்ரதிபத்திதோஷங்களாலும் லேககதோஷங்களாலும் பாடபேதங்களாலும் இவை உருமாயுமளவிலே ஸம்ஹரித்தும், அபேக்ஷிதஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும்போருகிருன்தானே.

தொ.—எ. மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி.) (மந்த்ரஶிக்ஷைபண்ணி) என்றது-மந்த்ரோபதேஶம் பெற்றென்றபடி. (அவ்வழியாலே) என்றது-மந்த்ரத்வாரா என்றபடி. (ஞானக்கலைகள்) என்றது-ஜ்ஞாநப்ரதங்களான கலைகளென்றபடி.

மூ.—௭. ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜிதம் போலே; திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் பைத்ருகதநம்போலே.

வ்யா.—ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது, அவற்றை யப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன; ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் இம்மந்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் உண்டான விஶேஷத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்,

ஏ.—(ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும்) என்றுதுடங்கி. அதாவது - தத்த்வ ஜ்ஞாநஜநகங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும் சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிததநம்போலே அத்யாயாஸலப்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேஶமடியாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ருகதநம்போலே அநாயாஸ லப்யமா யிருக்கு மென்கை. "శాస్త్రజ్ఞానంబహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకారణమ్ । ఉపదేశాద్ధరింబుద్ధ్వా విరమేత్సర్వకర్మసు" "ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம்

ஏ.—"அல்லாத ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு. (பூவியலித்யாதி) பூவாலல்லது செல்லாதபடி ஸுகுமாரமாய், கல்பகதருபணைத்தாப்போலே நாலாய்,சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற திருத்தோள்களையுடையவன். பூவியல்-பூவாலே அலங்க்ருதமான தோளென்னுதல்; பூவையொழியச்செல்லாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவ னென்னுதல். (பொருபடை)பணைத்துப்பூத்த கல்பகதருபோலேயாய்த்து யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான திவ்யாயுதங்களை தரித்தாவிருக்கும்படி. (பொருபடை) யுத்தஸாதநங்களானவை. (காவிநன்மேனி) அவ்வாயுதங்களாலே விரோதியைப்போக்கி அநுபவிக்கும் வடிவழகு. (நன்மேனி)காவி, வடிவழகுக்கு உபமாநமாக நேர்நில்லாமையாலே (நன்மேனி) என்கிறார். (கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே) இவர் கண்வட்டமொழியப் புறம்பேபோனால் § கண்வட்டக் கள்ளனுமே.பெருவெள்ளத்திலே ஒரு சுழிபோலே திருக்கண்கள். (என் கண்ணினுளானே) ப்ராக்ருதவிஷயங்களை அநுபவித்துப்போந்த என் கண்ணுக்குத் தன்னை விஷயமாக்கினான். ... ... ✲

(ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமிதி) (ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநம்,)

தொ.—(அவற்றை) என்றது-ஶாஸ்த்ரங்களையென்றபடி. (அவ்வழியாலே) என்றது-ஶாஸ்த்ரத்வாரா என்றபடி.

உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ஶாஸ்த்ர) இத்யாதியால்.

---

§ கண்வட்டக்கள்ளன்=கண்வட்டம்-சக்ஷுர்விஷயப்ரதேஶம். கண்வட்டக்கள்ளனாவது - ஸ்நேஹித்தவனுக்கு ஒன்றுவேண்டியிருக்க, செய்யாவிட்டால் அவன்கண்முன்னேவர பயப்படுமாப்போலே, த்ருஷ்டிவிஷயமாக பயப்படுகைஎன்று ஸ்வபாவார்த்தம். சாடுவுக்கு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டங்கஶாலையிலே க்ருத்ரிமப்பணமடிக்கிறவன். கண்வட்டம் - டங்கசாலை.

வ்யா.—பஹுக்லேஶம்புத்தேஶ்சலநகாரணம் - உபதேஶாத்தரிம்புத்வாவிரமேத்ஸர்வகர்மஸு" (உரு) என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் தத்ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ்சொல்லிற்றாயிற்று.

எ.—(பஹுக்லேஶம்)-அத்யாயாஸஸாத்யமித்யர்த்தः. அபிச, (புத்தேஶ்சலநகாரணஞ்ச) - "నానార్థవాదాః శ్రుతయోऽపి భిన్నాః" ఇతి భిన్నార్థకత్వాత్, తస్మాత్; (ఉపదేశాత్) - "ఉపదిశ్యత ఇతి-ఉపదేశః." మన్త్ర ఇత్యర్థః. తస్మాత్, ఆచార్యోపదేశపూర్వక మన్త్రజన్యజ్ఞానాదిత్యర్థః. (హరిమ్)-ఆశ్రితపాపనివర్తకం సర్వస్వామినమ్. (బుద్ధ్వా)-జ్ఞాత్వా. సర్వకర్మసు - క్లేశసాధ్యసర్వసాధనేషు. (సరమేత్) - "ఏకంయదిభవేచ్ఛాస్త్రం జ్ఞానంనిస్సంశయంభవేత్।బహుత్వాదిహశాస్త్రాణాంతత్త్వజ్ఞానంసుదుర్లభమ్" "நாநார்த்தவாதாஶ்ருதயோபிபிந்நாः" (உகூகூ) இதிபிந்நார்த்தகத்வாத், தஸ்மாத்; (உபதேஶாத்) -" உபதிஶ்யத இதி - உபதேஶः." மந்த்ர இத்யர்த்தः. தஸ்மாத், ஆசார்யோபதேஶபூர்வகமந்த்ரஜந்யஜ்ஞாநாதித்யர்த்தः. (ஹரிம்) - ஆஶ்ரிதபாபநிவர்த்தகம் ஸர்வஸ்வாமிநம். (புத்வா) - ஜ்ஞாத்வா. (ஸர்வகர்மஸு) - க்லேஶஸாத்யஸர்வஸாதநேஷு. (விரமேத்) - "ஏகம்யதிபவேச்சாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநம்நிஸ்ஸம்ஶயம்பவேத் - பஹுத்வாதிஹஶாஸ்த்ராணாம் தத்த்வஜ்ஞாநம்ஸுதுர்லபம்" (உகூச) என்று, இதரஶாஸ்த்ரங்கள் அநேகங்களாகையாலே, தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறக்கை மிகவும் துர்லபமாயிருக்கும்; திருமந்த்ரம் ஒரோ ஶாஸ்த்ரமாகையாலே, தத்த்வஜ்ஞாநம் நிஸ்ஸம்ஶயமாய் ஸுலபமாகவுண்டாகுமென்றபடி.

(இத்தால்) என்றது - [ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும்] என்கிற இவ்வாக்யத்தாலென்றபடி.

[ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும்] - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும், சேதநருக்குப் பிறக்கும்ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிததநம்போலே அத்யாயாஸலப்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேஶ பூர்வகமாக திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ருகதநம்போலே அநாயாஸலப்யமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

தொ.—(பஹுக்லேஶம்)என்றது-பஹுக்லேஶஸாத்யமென்றபடி. (உபதேஶாத்) என்றது-"உபதிஶ்யதஇதி-உபதேஶः"என்று கர்மணிவ்யுத்பத்தியாய், திருமந்த்ரத்தாலென்றபடி. (ஹரிம்புத்வா) என்றது-ஈஶ்வரனை உபாயமாகவறிந்தென்றபடி. (விரமேத் ஸர்வகர்மஸு) என்றது - ஶாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸிக்கக்கடவையல்லே; உபாயாந்தரங்களிலே அந்வயிக்கக்கடவனல்லனென்றபடி.

அவதாரிகைக்குச்சேர இவ்வாக்யதாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (வைபவம்) என்றது - ஸுலபமாக யதாஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகையாகிற வைபவமென்றபடி.

பி.—எ.(பஹுக்லேஶம்) என்றது-பஹுக்லேஶஸாத்யமாயிருக்குமென்றபடி.

மூ.—அ. பகவந்மந்த்ரங்கள்தா னநேகங்கள்.

வ்யா.—அ. ஆனால்; ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகிறது, பகவந்மந்த்ராந்தானிதொன்றுமன்றே, பின்னையும் பலவில்லையோவென்கிற ஶங்கையிலே; மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பகவந்மந்த்ரங்கள்தானநேகங்கள்) என்கிறார். அதாவது - "ఆస్తాన్తేగుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాం సఙ్ఖ్యా" "ஆஸ்தாந்தேகுணராஶிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம்ஜந்மநாம்ஸங்க்யா" (உசா)

எ.—அ. மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால்) என்றுதுடங்கி. (ஆனால்) என்றது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் அத்யாயாஸலப்யமானு லென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது) என்றது - ஆயாஸப்ரதமான ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகட்டுமென்றபடி. "ஆஸ்தாம்" (உகூ) இதிவத். ஶாஸ்த்ரங்களிந்தோடு ஸமாநமாகாமையாலே ஒழிந்ததாகிறதென்னவுமாம். கீழ்-ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டிலிதுக்குண்டான வைபவமருளிச்செய்தாராய், மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டிலிதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பகவந்மந்த்ராந்தானிதொன்றுமன்றே) என்று துடங்கி.

ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யக்ருத ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே உத்தரஶதகே, "ఆస్తాన్తే గుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాంజన్మనాం సంఖ్యాభౌమనికేతనేష్వపికుటీకుఞ్జేషురఙ్గేశ్వర । అర్చ్యస్సర్వసహిష్ణురర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః ప్రీణీషే హృదయాలుభిస్తవతత శ్శీలాజ్జడీభూయతే." అస్యార్థః—గుణపరీవాహాత్మనామ్ - గుణప్రవాహరూపాణామ్, జన్మనామ్-అవతారాణామ్, సంఖ్యా - ఇయత్తయాపరిగణనమ్, గుణరాశివత్ ఆస్తామ్. (పరీవాహాత్మనామితి)

தொ.—அ. மேலுக்கவதாரிகை (ஆனால்) இத்யாதி. (ஆனால்) என்றது-ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் மந்த்ரஸுலபமாக ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குமதானுலென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகிறது) என்றது-ஶாஸ்த்ரங்கள் ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கும்போது பஹுக்லேஶ ஜநகங்களாகையாலே, விடப்பட்டதுகளாகிறனவென்றபடி. (இதொன்றுமன்றே) என்றது-திருமந்த்ரமொன்றுமன்றேயென்றபடி. (பின்னையும்) என்றது - இதுக்குப் புறம்பானதுகளுமென்றபடி. (மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில்) என்றது - ராமக்ருஷ்ண மந்த்ராந்தரங்களிற் காட்டிலென்றபடி. (இதுக்கு) என்றது-திருமந்த்ரத்துக்கென்றபடி.

பகவந்மந்த்ரத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அதாவது) இத்யாதியால். (குணராஶிவத்) என்றது - குணராஶிபோலவென்றபடி. (குணபரீவாஹாத்மநாம்) என்றது - குணப்ரகாஶகங்களானவென்றபடி. * ஜந்மஶப்தம் - லக்ஷணையாய், அவதாரவாசகங்களான மாத்ரங்களைச்சொல்லுகிறது.

௭. — సౌశీల్య వాత్సల్య కారుణ్యాదయోగుణాః కల్యాణామృతోదధౌ పరేబ్రహ్మణిపరిపూర్ణాః, అవతారజన్మనాం ప్రవహన్తీతిభావః. గుణప్రయుక్తా అవతారా ఇతిహృదయమ్. భౌమనికేతనేషు-శ్రీవైఖానస పాఞ్చరాత్రోక్తప్రకారేణనిర్మితేషు భౌమేషు దేవతాయతనేషు, తథా దరిద్రాణాం శ్రీవైష్ణవానామ్, కుటీషు-గృహేషు, తథారణ్యవాసినామ్, కుఞ్జేషు-లతాగృహవృక్షమూలాదిషు. హృదయాలుభిః-మనస్విభిః శ్రీవైష్ణవైః, అర్చ్యస్సర్వాపరాధసహిష్ణుః, అర్చకపరతన్త్రాఖిలాత్మవృత్తిః, ప్రీణీషే - అర్చకాపరాధమపి ఉపకారతయా తదుపనీతంపత్రపుష్పమప్యనల్పతయామన్యమానః ప్రీణీషే. సాప్రీతిస్త్వదేకవేద్యా ఇతిభావః నిరఙ్కుశస్వతన్త్రస్య సర్వజ్ఞస్య సర్వశక్తేః కథమేతాదృశార్చావతార సన్నిధిరిత్యాశఙ్క్యాహ (భవతఇతి) తతః-తస్మాత్ ప్రసిద్ధాచ్ఛీలగుణాత్సర్వజ్ఞేనభవతా, జడీభూయతే - అచేతనవత్ భూయతే. దయాదిగుణోపబృంహితశీలపరతన్త్రస్త్వం జడోభవసీత్యర్థః. జడీభూతయతఇతి భావేలట్.

"ஆஸ்தாந்தேகுணராஶிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம்ஜந்மநாம் ஸங்க்யாபௌமநிகேதநேஷ்வபிகுடீகுஞ்ஜேஷுரங்கேஶ்வர - அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:ப்ரீணீஷேஹ்ருதயாலுபிஸ்தவததஶ்ஶீலாஜ்ஜடீபூயதே." அஸ்யார்த்த:—குணபரீவாஹாத்மநாம் - குணப்ரவாஹரூபாணாம், ஜந்மநாம் - அவதாராணாம், ஸங்க்யா - இயத்தயாபரிகணநம், குணராஶிவத் ஆஸ்தாம். (பரீவாஹாத்மநாமிதி) ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்ய காருண்யாதயோகுணா: கல்யாணாம்ருதோததௌ பரேப்ரஹ்மணிபரிபூர்ணா:, அவதாரஜந்மநாப்ரவஹந்திதிபாவ:. குணப்ரயுக்தா அவதாரா இதிஹ்ருதயம். பௌமநிகேதநேஷு-ஸ்ரீவைகாநஸ பாஞ்சராத்ரோக்தப்ரகாரேண நிர்மிதேஷு பௌமேஷு தேவதாயதநேஷு, ததா தரித்ராணாம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம், குடீஷு - க்ருஹேஷு, ததாரண்யவாஸிநாம்; குஞ்ஜேஷு - லதாக்ருஹ வ்ருக்ஷமூலாதிஷு. ஹ்ருதயாலுபி: - மநஸ்விபி: ஸ்ரீவைஷ்ணவை:, அர்ச்ய: ஸர்வாபராதஸஹிஷ்ணு:, அர்ச்சகபரதந்த்ராகிலாத்மவ்ருத்தி:, ப்ரீணீஷே - அர்ச்சகாபராதமபி உபகாரதயா ததுபநீதம் பத்ரபுஷ்பமபி அநல்பதயாமந்யமாந: ப்ரீணீஷே. ஸாப்ரீதி: த்வதேகவேத்யாஇதிபாவ:. நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஶக்தே: கதமேதாத்ருஶார்ச்சாவதார ஸந்நிதிரித்யாஶங்க்யாஹ (தவததஇதி) தத: - தஸ்மாத்ப்ரஸித்தாத்ஶீலகுணாத்ஸர்வஜ்ஞேநபவதா, ஜடீபூயதே - அசேதநவத்பூயதே. தயாதிகுணோபப்ரும்ஹிதஶீலபரதந்த்ரஸ்த்வம் ஜடோபவஸீத்யர்த்த:. ஜடீபூயதஇதி பாவேலட்.

శ్రీరామాయణే అయోధ్యాకాణ్డే రామాభిషేకంప్రతిరాజ్ఞాదశరథేన పృష్టారాజానస్తథైవేత్యుక్తవన్తస్తాన్ ప్రతిదశరథః పునఃపృచ్ఛతి, "కథన్నుమయిధర్మేణ పృథివీమనుశాసతి భవన్తోద్రష్టుమిచ్ఛన్తియువరాజంమమాత్మజమ్" ஸ்ரீராமாயணே அயோத்யாகாண்டே ராமாபிஷேகம்ப்ரதி ராஜ்ஞா தஶரதேந ப்ருஷ்டாராஜாந:ததைவேத்யுக்தவந்தஸ்தாந்ப்ரதிதஶரத: புந:ப்ருச்சதி, "கதந்நுமயிதர்மேணப்ருதிவீமநுஶாஸதி-பவந்தோத்ரஷ்டுமிச்சந்தி யுவராஜம்மமாத்மஜம்" என்றுகேட்க;

வ்யா.—"బహవోఽనృపకల్యాణగుణాః పుత్రస్యసన్తితే" "பஹவோந்ருபகல்யாணகுணா:புத்ரஸ்யஸந்திதே" (உஎ) "తవానన్తగుణస్యాపిషడేవప్రథమేగుణాః" "தவாநந்தகுணஸ்யாபிஷடேவப்ரதமேகுணா:" (உஅ) "బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మానితవచార్జున" "பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந" (உகூ) என்றும், "எண்ணில்தொல்புகழ்" என்றும்,

---

எ.—"తేతమూచుర్మహాత్మానం పౌరజానపదాజనాః । బహవోఽనృపకల్యాణ గుణాఃపుత్రస్యసన్తితే" "தேதமூசுர்மஹாத்மாநம் பௌராஜாநபதாஜநா: - பஹுவோந்ருபகல்யாணகுணா: புத்ரஸ்யஸந்திதே" என்று, பெருமாளிடத்திலுண்டான கல்யாணகுணங்கள் சொல்லிவைக்கச் சொன்னோமித்தனை என்றார்களிறே.

புராணாந்தரே, "తవానన్తగుణస్యాపిషడేవప్రథమేగుణాః । యైస్త్వయైవజగత్కుక్షావన్యేప్యన్తర్నివేశితాః." "தவாநந்தகுணஸ்யாபிஷடேவப்ரதமேகுணா:-யேத்வயைவஜகத்குக்ஷாவந்யேப்யந்தர்நிவேசிதா:."

கீதாயாம், "బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మానితవచార్జున । తాన్యహంవేదసర్వాణినత్వంవేత్థపరంతప." అస్యార్థః—హేఅర్జున! తవచ-తవైవ, మే-మమ, బహూని-అసఙ్ఖ్యేయాని, జన్మాని, వ్యతీతాని-అతిక్రాన్తాని. హేపరంతప! తానిసర్వాణి, అహమ్-సర్వజ్ఞః, వేద-జానామి, త్వంతు, కర్మవశేనసఙ్కుచితజ్ఞానోభవాన్, నవేత్థ-నజానాసి. "பஹூநிமேவ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந - தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்தபரந்தப." அஸ்யார்த்த:—ஹே அர்ஜுந! தவச-தவைவ, மே-மம, பஹூநி-அஸங்க்யேயாநி, ஜந்மாநி, வ்யதீதாநி - அதிக்ராந்தாநி. ஹே பரந்தப! தாநிஸர்வாணி, அஹம்-ஸர்வஜ்ஞ:, வேத-ஜாநாமி; த்வந்து, கர்மவசேந ஸங்குசிதஜ்ஞாந: பவாந், நவேத்த - நஜாநாஸி.

திருவாய்மொழி - ங-பத்து, ங - திருவாய்மொழி - ங-பாட்டு.

அண்ணல்மாயனணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன் செங்கனிவாய்க்கருமாணிக்கம்
தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த்திருவேங்கடத்
தெண்ணில்தொல்புகழ்வானவரீசனே.

முன்னும்பாட்டு.—நாமிங்ஙனே "அடிமைசெய்யவேணும்" என்று மநோரதிக்கு மிதுவேயோ வேண்டுவது, அவன்றான் நமக்கநுபவஸம்ருத்தியைத் தருமோவென்ன; நிரபேக்ஷரானவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவன், ஸாபேக்ஷரான நமக்குத்தரச் சொல்லவேணுமோ வென்கிறார்.

தொ.—(குணா:) என்கிற பதமும், லக்ஷிதலக்ஷணையாலே திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறது.

பி.—(அநந்தகுணஸ்யாபி) - அநந்தகுணங்களை யுடையராயிருக்கவும். ஆறுகுணங்களே ப்ரதாநகுணங்கள்.

கடு

வ்யா.—“ எங்ஙின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய் ” என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்குணங்களும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதாரங்களும் அஸங்க்யாதமாயிருக்குமாப்போலே,

---

எ.—(அண்ணல்) † குறிஞ்சிநிலத்தில் தலைமகனென்னுதல், ஸர்வஸ்வாமியென்னுதல். (மாயன்) ஸௌந்தர்யசீலாதிகளால் ஆஸ்சர்யபூதன். அவற்றிலொரு § அம்மான்பொடி சொல்லிக்காணுமென்ன (அணிகொள் செந்தாமரைக்கண்ணன்) “ இக்கண்ணழகுடையவனுக்கு வேறொரு ஒப்பனைவேண்டா” என்னும்படி யிருப்பதாய், தனக்குத்தானே ஆபரணமாய், விகாஸம் செவ்வி குளிர்த்தி நாற்றங்களினாலே தாமரையை ஒருவகைக்கோப்பாம்படி சொல்லலாயிருக்கிற கண்ணழகையுடையவன். முதலுறவுபண்ணும் கண்ணைச்சொல்லுகிறது. (செங்கனிவாய்) அங்நோக்குக்குத் தப்பினார்க்கும் தப்பவொண்ணாதபடியாய்த்து ஸ்மிதமிருப்பது. முறுவலாலேயாய்த்து இவளை யெழுதிக்கொண்டது. (கருமாணிக்கம்) அந்த ஸ்மிதத்திலே யகப்பட்டாரை மீளாதபடி ஆழங்காற்படுத்தும் வடிவழகைச்சொல்லுகிறது. (தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த்திருவேங்கடத்து) தெளிந்து நிறைந்திருந்துள்ள நீரையுடைய சுனையையுடைய திருமலையிலே. வடிவேயன்றிக்கே திருமலையும் ஸ்ரமஹரமாயிருக்கிறபடி. “அணிகொள்செந்தாமரைக்கண்” என்றத்தோடு, “செங்கனிவாய்” என்றத்தோடு, “கருமாணிக்கம்” என்றத்தோடு, “தெண்ணிறைச்சுனைநீர்” என்றத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த்திவர்க்கு; அதுவும் அந்நிலத்திலேயுள்ளதொன்றாகையாலே. (எண்ணில் தொல்புகழ்) “ యథారత్నానిజలధేరసఙ్ఖ్యేయానిపుత్రక। తథాగుణాహ్యనన్తస్య ” “யதாரத்நாநிஜலதேரஸங்க்யேயாநிபுத்ரக - ததாகுணாஹ்யநந்தஸ்ய” (உககூ) என்கிறபடியே, அஸங்க்யேயமாய் ஸ்வாபாவிகமான குணங்களையுடைய. (வானவரீசனே) குணங்களை யநுபவிப்பித்து நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தையை நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருகிறவன். கண்ணழிவற்ற ருசியுடையாரைத் தன்னை யநுபவிப்பிக்குமென்கை...*

திருவிருத்தம் - முதற்பாட்டு.

பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்
இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமைஉயிரளிப்பான்
எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயிமையோர்தலைவா
மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாயடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே.

(பொய்ந்நின்றஞானம்) என்கிறது - அநாத்மந்யாத்மபுத்தியை. அந்யதாஜ்ஞாநம்ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களைப் பற்றிநிற்கும்ஜ்ஞாநங்கள், பொய்யான

---

† குறிஞ்சிநிலம்-மலைச்சார்வு.

§ அம்மான்பொடி-வஸீகரணஸாதநமான மூலிகாசூர்ணம். அதாவது-கள்ளர் பாலர்களை வஸீகரிக்கைக்காக அவர்கள்மேலே “அம்மான்” என்றுசொல்லி ஒருபடி விசேஷத்தைத்தூவினால், அந்தபாலர்கள், கள்ளர்பின்னே “அம்மான், அம்மான்” என்று சொல்லிக்கொண்டுபோவர்கள்; அந்தப்பொடியென்றபடி. அப்படியே, ஆஸ்சர்யமாக வஸீகரிக்கும் ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யொன்றைச்சொல்லுமென்றபடி.

எ —விஷயங்களைப்பற்றி நிற்கையாலே. யதார்த்தஜ்ஞாநமொழிய அயதார்த்த மானவற்றை - பொய்யென்னக்கடவது. [తజ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్ - தத்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்] (உகூஎ) - உத்தேஶ்யத்தையொழிந்த அர்த்த ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநமாகையாலே. காண்கிற ப்ரக்ருதி பொய்யென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; ஸாங்க்யவாதியைப்போலே "பொய்" என்கிறதன்று, மாயாவாதியைப்போலே துச்சமென்கிறதன்று. என்னென்னில்; ஆத்மாவைப்போலே ஒருபடிப்பட்டிராமையாலே. ஆவதென்னென்னில்; [యత్తు కాలాన్తరేణాపి నాన్యసంజ్ఞాముపైతి వై | పరిణామాదిసంభూతాం తద్వస్తు నృప తచ్చ కిమ్-யத்துகாலாந்தரேணபிநாந்யஸம்ஜ்ஞாமுபைதிவை - பரிணாமாதிஸம்பூதாந்தத்வஸ்து ந்ருபதச்சகிம்](உகூஅ)-பரிணாமாதிஸம்பூதையாய்க்கொண்டு காலாந்தரத்திலே அந்யஸம்ஜ்ஞையை யடையாதொழிகிறது யாதொன்று - அதுகாண் வஸ்துவாகிறது என்று சொல்லுகிறபடியே, ஏகரூபமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபம், அங்ஙனன்றிக்கே க்ஷயவ்ருத்தி பரிணாமாதிபாக்காய்க்கொண்டிருக்கையாலே ப்ரக்ருதியைப் பொய்யென்கிறது. இதிலே யமுந்தினபடியைச்சொல்லுகிறது (நின்ற) என்கையாலே. (ஞானமும்) ஜடமாயிருக்கிற தனக்கொரு ஜ்ஞாநமும் பாரீர். (பொல்லாவொழுக்கும்) ஜ்ஞாநகார்யமான வ்ருத்தமுண்டாகில், ஜ்ஞாநமில்லையாகில் என்செய்யவேணுமென்னில்; வ்ருத்தமுமில்லை, "అహం సర్వం కరిష్యామి" "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (உகூக) "కురుష్వ మామనుచరమ్" "குருஷ்வமாமநுசரம்" (௩00) என்றிருக்கும் ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தமின்றியிலே, கண்டதடைய "அஹமஹம்" என்றிருக்கை. (அழுக்குடம்பும்) இவை யிரண்டுக்குமுடலான அஸத்ப்ரக்ருதி. மஹாபாரதமெல்லாம் கூளமும் பலாப்பிசினும்போலே ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் பண்ணமாட்டிற்றில்லை, இவர் * மயர்வறமதிநலம்பெற்றவராகையாலே மூன்றுபதத்தாலே ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம் பண்ணியருளினார். (இந்நின்ற நீர்மை) இப்படிப்பட்டுள்ள ஸ்வபாவம். "உதிரக்கூறைகாட்டுகிறார்" என்று அம்மாள். "'ఏహి పశ్య శరీరాణి' 'ஏஹிபஶ்யஶரீராணி' (௩0க) என்று ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தில் ரிஷிகள், பெருமாளுக்கு, ராக்ஷஸர் தின்ற வுடம்பைக் காட்டினாப்போலே, ப்ரக்ருதி தின்ற ஆத்மாவைக்காட்டுகிறார்" என்று ஆளவந்தார்.

(பொய்ந்நின்ற ஞானமித்யாதி) "இதொருவெட்டு, இதொருகுத்து" என்னுமாப்போலே. (இந்நின்ற நீர்மை) ஆசார்யனுபதேஶத்துக்குங்கேளாதே, ப்ரமாணங்களாலும் பேதிக்கவொண்ணாதே, இதுவே ஸ்வரூபமென்னலாம்படியிருக்கை. (இனி) "ஈஶ்வரனும் ஒருமுழங்கைத்தண்ணீரும்" என்றிருந்தகாலமன்றியே, உன்னாலல்லது செல்லாதென்றிருந்த பின்பு. (யாம்) பிறரனர்த்தம் நெஞ்சிலே படுகையாலே, நாட்டுக்காகத் தாம் மன்றாடுகிறார். (உறாமை) ஸ்பர்ஶியாமல். "'శాస్త్రఫలం ప్రయోక్తరి' 'ஶாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி' (௩0உ) என்கிறபடியே - பலம்பெறுவாரன்றோ அதுக்கு க்ருஷிபண்ணுவார், நம்மைக் கிட்டுகைக்கு வழிகள் கண்டுவைத்தோமாகில்

வ்யா.—அவற்றை யநுபந்தித்திருக்கும் மந்த்ரவிஶேஷங்களும் "அநந்தாவை பகவந்மந்த்ராः" "அநந்தாவை பகவந்மந்த்ராः" (௬0) என்கிறபடியே அநேகங்களாயிருக்குமென்கை.

எ.—அவற்றின்படியேவந்து கிட்டுகிறீர்" என்ன, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாயிருக்கிற நானிவற்றைச் செய்துவருகிறேன், உன்னுடைய அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் சொல்லென்கிறார். * ஒருவாறொருவன் புகாவாறுருமாறு மாயவரிறே, ஆனபின்பு நீயோ நானோ உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணுவார்? சொல்லு. (உயிர்) பிராட்டிமார், திருவடி, திருவநந்தாழ்வான் என்று வ்யாவர்த்திக்கதோ. (அளிப்பான்) சிலரபேக்ஷித்தாருண்டோ, உன் க்ருபையேயிறே. தான் சொல்லும்போதும் "ஶரணம்" "ஶரணம்" (௬0௬) என்றிறே சொல்லுவது. (எங்கின்ற யோனியுமாய்) "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" (௬0௪). (பிறந்தாய்) தூணிலே தோற்றினப்போலேயாதல், ஆனைக்குதவினப்போலே யாதலன்றிக்கே, "ததஶ்ச த்வாதஶே மாஸே" "ததஶ்சத்வாதஶேமாஸே" (௬0௫) என்று-பத்துமாஸத்துக்குப்பன்னிரண்டுமாஸமன்றோ கர்ப்பவாஸம்பண்ணிற்று. "பன்னிருதிங்கள்" (௬0௬) இத்யாதி. "ஸஹீதேவைருதீர்ணஸ்ய" "ஸஹீதேவைருதீர்ணஸ்ய" (௬0௭) இத்யாதி. (இமையோர்தலைவா) குறைவாளனாய்ச் செய்தானல்லன்கிடீர். (௬0௮) * சூட்டுநன்மாலைப்படியே ஒருநாடாகத் தனக்கென்றிருப்பாரை யுடையவன்கிடீர். அஸங்குசிதஜ்ஞாநரையும் துடிப்பித்துக்கொண்டு நிர்வாஹகனாயிருக்கிறபடி, இது எத்தனை குளிக்குநிற்கும், பலருமிப்படி சொல்லி கிட்டினவாறே மடியேற்பர்களென்ன (மெய்) என்கிறார். "விஜ்ஞாபநமிதம் ஸத்யம்" "விஜ்ஞாபநமிதம்ஸத்யம்" (௬0௯). (நின்று) பொய்ந்நின்ற ஞானந்தொடங்கி, "மங்கவொட்டுன்மாமாயை" (௬௧0) என்னுமளவுஞ்செல்ல. (கேட்டருளாய்) கேட்கைதானே உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறது, அறிவித்தால் இத்தலைக்குச் செய்யவேண்டுவதில்லாமை. "வாக்யபேதம் பிறக்கிறதோ" என்று "நீரார்?" என்ன (அடியேன்) என்கிறார். இவருடைய நானிருக்கிறபடி. (செய்யும் விண்ணப்பமே) "நான்" என்றாரகிலிறே "சொன்னவார்த்தை" என்பது, (அடியேன்) என்கையாலே (விண்ணப்பம்) என்கிறார்.

"பொய்ந்நின்ற ஞானம் - இந்நின்ற நீர்மை" என்கையாலே - விரோதி சொல்லிற்று; "எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" என்கையாலே - உபாயம்சொல்லிற்று; "இமையோர்தலைவா" என்கையாலே - ப்ராப்யம் சொல்லிற்று; "அடியேன்" என்கையாலே - ப்ராப்தாவைச்சொல்லிற்று; "செய்யும் விண்ணப்பமே" என்கையாலே-ப்ராப்திபலம் கைங்கர்யமென்று சொல்லிற்று...*

(அவற்றை அநுபந்தித்திருக்கும்) என்றது - குணங்களையும் அவதாரங்களையும் அநுஸரித்திருக்குமென்றபடி.

தொ.— (அவற்றை) என்றது - அவதாரங்களையும் குணங்களையுமென்றபடி.

மூ.—௬. அவைதான், வ்யாபகங்களென்றும், அவ்யாபகங்களென்றும் இரண்டுவர்க்கம்.

வ்யா.—௬. அவையெல்லாந்தான் ஏகவர்க்கமோவென்ன,

(அவைதான் வ்யாபகங்களென்றும் அவ்யாபகங்களென்று மிரண்டு வர்க்கம்) என்கிறார். அதாவது - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்றும், பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங்களிலோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்றும் உபயவர்க்கமாயிருக்கு மென்கை.

௰.—வர்க்கத்வயமும் தன்னிலொக்குமோவென்ன,

ஏ.—[பகவந்மந்த்ரங்கள்தான்]-பகவானுடைய குணங்களையும் குணப்ரவாஹரூபமான வவதாரங்களையும் அநுஸரித்திருக்கும் மந்த்ரங்கள்தான், [அநேகங்கள்] - அஸங்க்யாதங்கள் என்று மூலார்த்தம்.

௬.—மேல்வாக்யத்துக்கு மிதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாந்தான்) என்றுதுடங்கி. (அவையெல்லாந்தான்) என்றது - அஸங்க்யாதங்களான பகவந்மந்த்ரங்கள்தா னென்றபடி. (ஏகவர்க்கமோ) என்றது - ஏகாகாரமோவென்றபடி.

(ஸர்வவ்யாபகமான) என்றது-ஸர்வவஸ்து வ்யாபகமானவென்றபடி. (அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களில் ஓரொன்றை) என்றது-அவதாரங்களையாவது குணங்களையாவது சேஷ்டிதங்களையாவது ஒன்றையே ப்ரதிபாதிக்கையாலு மென்றபடி.

க்ருஷ்ணஷ்டோத்தரே, "ஸ்ரீக்ருஷ்ண: என்னுமது - அவதாரப்ரயுக்தமான மந்த்ரம், யஶோதாவத்ஸல:-குணப்ரயுக்தமந்த்ரம், ஶகடாஸுரபஞ்ஜந: - சேஷ்டாப்ரயுக்தமந்த்ரம்."

"స్వప్రకాశాని మన్త్రాణి వ్యాప్యాన్యవ్యాపకాని చ" "ஸ்வப்ரகாஶாநிமந்த்ராணி வ்யாப்யாந்யவ்யாபகாநிச" (௬௧௧) இதி பாத்மே.

[அவைதான்] - அஸங்க்யாதங்களான அந்த பகவந்மந்த்ரங்கள் தான், [வ்யாபகங்களென்றும்] - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், [அவ்யாபகங்களென்றும்] - பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதங்களிலோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், [இரண்டுவர்க்கம்] - உபயவர்க்கமாயிருக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

௰.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (வர்க்கத்வயம்) என்று துடங்கி. (தன்னிலொக்குமோ) என்றது - தனக்குள்ளே ஸமாநமாயிருக்குமோவென்றபடி.

தொ.—௬. மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (அவையெல்லாம்) இத்யாதி. (ஸர்வவ்யாபகமான) என்றது-ஸர்வவஸ்து வ்யாபகத்வேநவென்றபடி.
௰.—மேலுக்கவதாரிகை (வர்க்கத்வயமித்யாதி.)

மூ.—க0. அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்ட்டங்கள்.

வ்யா.—(அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்ட்டங்கள்) என்கிறார். அதாவது - அவ்யாபகங்களாயிருந்துள்ள ஸகலமந்த்ரங்களிலும் "నారాయణాయవిద్మహే వాసుదేవాయధీమహి । తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్" "நாராயணாயவித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி - தந்நோவிஷ்ணுঃப்ரசோதயாத்" (௩க) என்று விஷ்ணுகாயத்ரியில் ஓதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்ட்டங்களாயிருக்குமென்கை. இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே

எ.—(அவ்யாபகங்களித்யாதி) பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங்களிலோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஸகலமந்த்ரங்களில் ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுமதாய், "నారాయణాయవిద్మహే" "நாராயணாயவித்மஹே" "నారాయణముపాస్మహే" "நாராயணமுபாஸ்மஹே" (௩கஉ) "వాసుదేవాయధీమహి" "வாஸுதேவாய தீமஹி" "వాసుదేవం ధ్యాయామి" "வாஸுதேவம்த்யாயாமி" (௩க௩) "తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్" "தந்நோவிஷ்ணுঃப்ரசோதயாத்" தத் - த்யாநம், நঃ - அஸ்மாகம், விஷ்ணுঃப்ரசோதயாத் - நிர்வர்த்தயத்வித்யர்த்தঃ. ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணு ஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ப்ரதாநங்களென்றபடி.

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரே, "అష్టాక్షరశ్చ యో మన్త్రో ద్వాదశాక్షర ఏవ చ । షడక్షరశ్చ యో మన్త్రో విష్ణోరమిత తేజసః ॥ ఏతే మన్త్రాః ప్రధానాస్స్యుర్వైదికాః ప్రణవైర్యుతాః." ప్రధానాస్స్యుః-శ్రేష్ఠా భవన్తీత్యర్థః. "அஷ்டாக்ஷரஶ்சயோமந்த்ரோ த்வாதஶாக்ஷரஏவச-ஷடக்ஷரஶ்சயோமந்த்ரோவிஷ்ணோரமிததேஜஸঃ - ஏதேமந்த்ராঃப்ரதாநாஸ்யுঃவைதிகாঃப்ரணவைர்யுதாঃ." (௩கச) ப்ரதாநாஸ்யுঃ - ஶ்ரேஷ்ட்டாபவந்தித்யர்த்தঃ.

"விஷ்ணுகாயத்ரியிலோதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்ட்டங்கள்" என்றருளிச்செய்கையாலே, ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்கள்தவிர நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிகநாமத்ரயமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, இவை மந்த்ரங்களாமோ? என்னும் ஶங்கையிலே விவரித்தருளிச்செய்கிறார் (இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே) என்று துடங்கி.

தொ.—(அவ்யாபகங்களாயிருந்துள்ள) என்றது - ‡ வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூபப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ளவென்றபடி. (வ்யாபக மந்த்ரங்கள் மூன்றும்) என்றது - வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ளவென்றபடி.

நாராயண வாஸுதேவ ஶப்தங்கள் மந்த்ரத்ரயத்துக்கும் வாசகங்களாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்த) என்று துடங்கி.

பி.—க0. "விஷ்ணுகாயத்ரி" என்று சொல்லுவானேனென்னென்ன; "விஷ்ணுঃப்ரசோதயாத்" என்றிருக்கையாலே (விஷ்ணுகாயத்ரி) என்றது. ஆனால், காயத்ரீஸமாதியும் உண்டாகவேண்டாவோவென்ன; "த்ரிபதாகாயத்ரீ" என்றும், "சதுர்விம்ஶத்யக்ஷராகாயத்ரீ" என்றும் சொல்லுகையாலே, காயத்ரீஸமாதியுண்டென்று.

---

‡ இந்த வாக்யம் யோஜநீயம்: கோஶாந்தரங்களிற்காண்க.

மூ.—கக. இவைமூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு

வ்யா.—நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்கள் அந்த மந்த்ரத்ரயத்து க்கும் ப்ரதாநபூதநாமங்கள்; ஆகையாலே, ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக் களோடேகூடின மந்த்ரத்ரயத்துக்கு முபலக்ஷணமாகக்கடவது.

கக.—இந்தவ்யாபகமந்த்ரத்ரயமும் தன்னிலொக்குமோவென்ன,

(இவை மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்) என்கிறார். அதாவது - அவ்யாபகங்களிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள் ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, "நாராயணாய வித்மஹே" "நாராயணாயவித்மஹே" (ருக) என்று ப்ரதமோபாத்த

எ.—(ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடேகூடின) என்றது - ஸர்வமந் த்ரஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடேகூடின வென்றபடி. (உபலக்ஷ ணம்) என்றது-ஸூசகமென்றபடி.

[அவ்யாபகங்களில்] - பகவதவதார குணசேஷ்டிதங்களில் ஓரொன் றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வ மந்த்ரங்களிலும்; [வ்யாபகங்கள் மூன்றும்] - ஸர்வ வ்யாபகமான பகவத் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிற தாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலோதப்படுகிற மந்த்ரங்கள் மூன்றும்; [ஶ்ரேஷ்ட ங்கள்] என்று மூலார்த்தம்.

கக.—மேல்வாக்யத்துக்கு ஸங்கதி (இந்த) என்று தொடங்கி.

(ஶ்ரேஷ்டமாயித்யாதி) ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ர திபாதிக்கையாலும், விஷ்ணுகாயத்ரியி லோதப்படுகையாலும் ஶ்ரேஷ்ட் டங்களாயிருந்துள்ள நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபகமந் த்ரங்களில். (வைத்துக்கொண்டு) என்றது-சாரியைச்சொல். (ப்ரதமோ பாத்த மாகையாலும்) என்றது - ப்ரதமத்திலே சொல்லப்படுகையாலு

தொ.—(ப்ரதாநபூத) என்றது-ப்ரதாநமானவென்றபடி. (ஸாதாரண) என் றது - மந்த்ரங்களுக்கெல்லாம் பொதுவானவென்றபடி.

கக.—அவதாரிகாபூர்வகமாக மேல்வாக்ய க்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (இந்த) இத்யாதியால்.

(அவ்யாபகங்களிற்காட்டில்) என்றது - வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதியாதே பகவத்குணசேஷ்டிதங்களிலேஓரொ ன்றுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள பகவந்மந்த்ரங்களிற் காட்டிலென்ற படி. (இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும்) என்கையாலே - இவற்றிற் காட்டில் வேறுபட்டதுகளாய், வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூ ப ப்ரதிபாதகங்களான மந்த்ரங்களுண்டாகிலும் அவற்றுக்கு விஷ்ணுகாய த்ரியில் பரிக்ரஹமில்லாமையால், இம்மந்த்ரத்ரயத்துக்கு துல்யங்களன்றெ ன்னுமிடம் ஸித்தம்.

மூ.—பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்; மற்றையவை யிரண்டுக்கும் அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியுமுண்டு.

வ்யா.—மாகையாலும், அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும் "నాస్తిచాష్టాక్షరాత్పరః" "நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:" (கஉ) "నమన్త్రోష్టాక్షరాత్పరః" "நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:" (கங) என்னும்படியான பெருமையை யுடைய திருமந்த்ரம் ப்ரதாநமாயிருக்குமென்கை.

மற்ற வ்யாபகத்வயத்துக்கும் தாழ்வேதென்ன (மற்றையவையிரண்டுக்கும் அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியுமுண்டு) என்கிருர்.

எ.—மென்றபடி. (அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும்) என்றது- அத்யாஹாரஸாபேக்ஷிதங்களன்றிக்கே, ஶப்தத:ப்ரதிபாதகமாகிற அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலுமென்றபடி. இவ்விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே -ஶிஷ்டபரிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

"యథా సర్వేషు దేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః। తథా సర్వేషు మన్త్రేషు నాస్తి చాష్టాక్షరాత్పరః" "யதாஸர்வேஷு-தேவேஷு-நாஸ்திநாராயணாத்பர: - ததாஸர்வேஷு-மந்த்ரேஷு-நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:" (கசு) - யாதொருபடி ஸர்வ தேவதைகளிலும் வைத்துக்கொண்டு நாராயணனைக்காட்டில் பரனில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரியைக்காட்டில் பரமில்லை இதி.

ப்ருஹதாரீதே, ["భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వం బ్రవీమివః। హేపుత్ర శిష్యాశ్శృణుత నమన్త్రోష్టాక్షరాత్పరః" "பூத்வோர்த்வபாஹு-ரத்யாத்ரஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமிவ: - ஹேபுத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுதநமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:"] (கசா)-புத்ரஶிஷ்யர்களைக்குறித்துக்கையெடுத்து ஶபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன், - திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டில் பரமாயிருப்பதொரு மந்த்ரமில்லை.

(பெருமையையுடைய) என்றது - அதிஶயத்தையுடைய வென்றபடி.

ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ, "వ్యాపకానాంచ సర్వేషాం జ్యాయానష్టాక్షరో మనుః। అష్టాక్షరస్య జప్తాతు సాక్షాన్నారాయణస్స్వయమ్" "வ்யாபகாநாஞ்சஸர்வேஷாம்ஜ்யாயாநஷ்டாக்ஷரோமநு: - அஷ்டாக்ஷரஸ்யஜப்தாது ஸாக்ஷாந்நாராயணஸ்ஸ்வயம்" (கஎ).

"[இவை மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு]-அவ்யாபகங்களிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, [பெரிய திருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்] - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளால் ஶ்ரேஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பெருமையுடைய திருமந்த்ரம் ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கும்" என்று மூலார்த்தம்.

உத்தரவாக்யஸ்ய ஸங்கதி: (மற்ற) இத்யாதி.

தொ.—(அர்த்தபூர்த்யாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி)ஶப்தத்தாலே-ஶிஷ்டபரிக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறது. (நாஸ்திச) என்றது - நாஸ்தி ஏவ என்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை முன்னாக வாக்யக்ரஹணம் பண்ணுகிருர் (மற்ற) இத்யாதியால்.

வ்யா.—அதாவது-வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்களான மற்ற வ்யாபக மந்த்ரங்களிரண்டுக்கும் நாராயணஶப்தம்போலே ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் ப்ரதிபாதியாதே, ஸ்வரூபமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, நிர்விஶேஷ சின்மாத்ரவஸ்த்வாதிகளான

எ.—(ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை) என்றது - பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையெல்லாமென்றபடி. (ஸ்வரூப) பதம் - திவ்யாத்மஸ்வரூபபரம்; (ரூப) பதம் - திவ்யமங்களவிக்ரஹபரம்; (ஆதி) ஶப்தத்தாலே-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது.

(ஸ்வரூபமாத்ரத்தை) என்றது-பகவத்ஸ்வரூபமாத்ரத்தை என்றபடி. (நிர்விஶேஷத்யாதி) நிர்விஶேஷத்வம் - ஸகல விஶேஷரஹிதத்வம். విశేషో భేదః - సోపి సజాతీయ విజాతీయ స్వగత రూపేణ త్రివిధః. అచిద్బ్రహ్మణో భేదః - విజాతీయః, చిద్బ్రహ్మణో భేదః-సజాతీయః, వ్యావృత్త్యనువృత్తి భేదః - స్వగత భేదః. అనృతవ్యావృత్త్యాదయో వ్యావృత్తిధర్మాః, నిత్యత్వాదయో అనువృత్తిధర్మాః; సత్యపదాత్-అనృతవ్యావృత్తిః, జ్ఞానపదాత్-జడవ్యావృత్తిః, అనన్తపదాత్ - పరిచ్ఛిన్నవ్యావృత్తిః, అనువృత్తిః - ఇదమంశానువృత్తిః; ధర్మపదస్య వ్యావృత్త్యనువృత్తిశబ్దాభ్యాం యోజనీయమ్. ఏవంరూపైర్విరహితత్వమ్ - నిర్విశేషత్వమ్. స్వయంప్రకాశత్వమ్-చిత్వమ్. మాత్రశబ్దేన-జడత్వవ్యావృత్తిః. ''యథా సైన్ధవఘనః'' ఇతివత్ కృత్స్నో ఽరసఘన ఏవ ఇతి వాక్యశేషః. ''వృక్షస్య స్వగతో భేదః పత్రపుష్పఫలాదిభిః । వృక్షాన్తరాత్సజాతీయో విజాతీయశ్శిలాదిభిః ॥ ఏవం చిద్వస్తునో భేదత్రయం ప్రాప్తం వ్యుదస్యతే । ఐక్యావధారణం ద్వైతప్రతిషేధైస్త్రిభిః క్రమాత్'' விஶேஷோபேதः-ஸோபி ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதரூபேண த்ரிவிதः. அசித்ப்ரம்ஹணோபேதः - விஜாதீயः, சித்ப்ரம்ஹணோபேதः - ஸஜாதீயः, வ்யாவ்ருத்த்யநுவ்ருத்திபேதः - ஸ்வகதபேதः. அந்ருதவ்யாவ்ருத்த்யாதயோவ்யாவ்ருத்திதர்மாः, நித்யத்வாதயோ அநுவ்ருத்திதர்மாः; ஸத்யபதாத்-அந்ருதவ்யாவ்ருத்திः, ஜ்ஞாநபதாத்-ஜடவ்யாவ்ருத்திः, அநந்தபதாத் - பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்திः, அநுவ்ருத்திः - இதமம்ஶாநுவ்ருத்திः; தர்மபதஸ்யவ்யாவ்ருத்த்யநுவ்ருத்திஶப்தாப்யாம் யோஜநீயம். ஏவம்ரூபைர்விரஹிதத்வம்-நிர்விஶேஷத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்-சித்வம். மாத்ரஶப்தேந-ஜடத்வவ்யாவ்ருத்திः. ''யதாஸைந்தவகநः'' (ருகஅ) இதிவத் க்ருத்ஸ்நோரஸகந ஏவேதி வாக்யஶேஷः. ''வ்ருக்ஷஸ்யஸ்வகதோபேதःபத்ரபுஷ்பபலாதிபிः - வ்ருக்ஷாந்தராத்ஸஜாதீயோ விஜாதீயஶ்ஶிலாதிபிः - ஏவம்சித்வஸ்துநோபேத த்ரயம்ப்ராப்தம்வ்யுதஸ்யதே - ஐக்யாவதாரணம்த்வைதப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபிःக்ரமாத்'' (ருகக) என்று சொல்லுகிறபடியே - (நிர்விஶேஷசின்மாத்ரவஸ்த்வாதிகளான.)

தொ.—(ஸ்வரூபரூபகுணாதிகள்) என்கிற (ஆதி)ஶப்தத்தாலே-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. (ஸ்வரூபமாத்ரத்தை) என்றது-வ்யாபகமான ஸ்வரூபமாத்ரத்தையென்றபடி. (நிர்விஶேஷ) என்றது - விஶேஷேண ஶூந்யமானவென்றபடி.

வ்யா.—குத்ருஷ்டிகள் மிகவுமாதரித்துப்போருகையாகிற அஸிஷ்டபரிக்ரஹமும், வ்யாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியுமுண்டென்கை. "ஷடக்ஷரி,

---

ஏ.—பாரத்வாஜஸம்ஹிதாயாம், "కుదృష్టయోబహువిధావృధాన్తైదికమానినః । తథామిత్థ్యాదృశోబాహ్యస్స్వైరేణావృతంజగత్" "குத்ருஷ்டயோபஹுவிதாவ்ருதாவைதிகமாநிந꞉ - ததாமித்த்யாத்ருஸோபாஹ்யா꞉ ஸர்வைரேவாவ்ருதம்ஜகத்" (ந௨௦) என்கிறபடியே - குத்ருஷ்டிகளென்றபடி. இவ்விடத்தில், (குத்ருஷ்டிகள்) என்கிறது - ஶங்கராதிகளை.

"'సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ' ఇత్యత్ర, సత్యపదమ్-నిరుపాధికసత్తాయోగిబ్రహ్మాహ. తేన వికారాస్పదమ్-అచేతనమ్. తత్సంసృష్టచేతనశ్చవ్యావృత్తః, నామాన్తరభజనార్హావస్థాన్తరయోగేన తయోర్నిరుపాధికసత్తాయోగరహితత్వాత్. జ్ఞానపదమ్-నిత్యాసఙ్కుచితజ్ఞానైకాకారమాహ. తేన కదాచిత్సఙ్కుచితజ్ఞానత్వేన ముక్తావ్యావృత్తాః. అనన్తపదమ్, దేశకాలవస్తుపరిచ్ఛేదస్వరూపమాహ. గుణత్వాత్స్వరూపస్య స్వరూపేణగుణైశ్చానన్త్యమ్. తేనపదద్వయవ్యావృత్తకోటిద్వయ విలక్షణాస్సాతిశయస్వరూపస్వగుణానిత్యావ్యావృత్తాః. విశేషణానాంవ్యావర్తకత్వాత్" ఇతి విశిష్టాద్వైతసిద్ధాన్తః. "'ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ஹ' இத்யத்ர, ஸத்யபதம்-நிருபாதிகஸத்தாயோகிப்ரம்ஹாஹ. தேநவிகாராஸ்பதம் அசேதநம். தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டசேதநஶ்சவ்யாவ்ருத்த꞉, நாமாந்தரபஜநார்ஹாவஸ்த்தாந்தரயோகேந தயோர்நிருபாதிகஸத்தாயோகரஹிதத்வாத். ஜ்ஞாநபதம்-நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநைகாகாரமாஹ. தேந கதாசித்ஸங்குசிதஜ்ஞாநத்வேந முக்தாவ்யாவ்ருத்தா꞉. அநந்தபதம், தேஶகாலவஸ்த்வபரிச்சேதஸ்வரூபமாஹ. குணத்வாத்ஸ்வரூபஸ்யஸ்வரூபேணகுணைஶ்சாநந்த்யம். தேநபதத்வயவ்யாவ்ருத்தகோடித்வயவிலக்ஷணாஸ்ஸாதிஶயஸ்வரூபஸ்வகுணாநித்யாவ்யாவ்ருத்தா꞉. விஶேஷணாநாம் வ்யாவர்த்தகத்வாத்" இதி விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்த꞉.

(வ்யாப்யாத்யாஹாராதி) என்றது - வ்யாப்யபதார்த்தவாசகபதாத்யாஹாரமென்றபடி. (ஆதி)ஶப்தத்தாலே - குணவாசகபதாத்யாஹாரத்தை நினைக்கிறது.

ஸம்வாதப்ரமாணோதாஹரண மருக்ருண்ஹாதி (ஷடக்ஷரி) இத்யாதிநா. (ஷடக்ஷரி) யாவது - "ఓంనమోవిష్ణవే" "ஓம்நமோவிஷ்ணவே" (ந௨க) என்னுமது. ப்ரணவநமஸ்ஸுக்கள் ஸர்வமந்த்ர ஸாதாரண மாகையாலே,

---

தொ.—(குத்ருஷ்டிகள்) என்றது - சங்கராதிகளென்றபடி.

வாஸுதேவ விஷ்ணுமந்த்ரங்களுடைய பூர்த்தியை ஸம்வாதத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (ஷடக்ஷரி) இத்யாதியால்.

பி.—கக. (வ்யாப்யாத்யாஹாரம்) என்றது - வ்யாப்யமான நாரஶப்தம் அங்குண்டானுப்போலே, இங்கில்லாமையாலே, "ஸர்வத்ரவஸதி" என்று ஸர்வஶப்தத்தாலே வ்யாப்யத்தை அத்யாஹரித்துக்கொள்ள வேணுமென்றபடி.

வ்யா.—வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும், வ்யாபகப்ரகாரத்தையும், வ்யாப்திபலத்தையும், வ்யாபகனுடைய குணங்களையும் சொல்லாதே, வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாஶகமாகையாலே அபூர்ணம்.

ஏ.—அவற்றுக்கர்த்தம் விவக்ஷியாதே, ப்ரதாநபூத நாமத்ரயத்தினுடைய அர்த்தங்களை விவக்ஷித்து, அபூர்த்தியையும் பூர்த்தியையும் உபபாதித்தருளுகிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

(வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாஶகமாகையாலே) என்றது-"విష్లృ-వ్యాప్తౌ" "விஷ்ல் - வ்யாப்தௌ" (௧௨௨) என்கிற விடத்தில் வ்யாப்திவாசகமான "விஷ்ல்" என்கிற தாதுவில் "ఇతో లోపస్స్యాత్" "இதோலோபஸ்யாத்" (௧௨௩) என்று இத்ஸம்ஜ்ஞிகமான ல்காரம் லோபமாய், அநந்தரம் "விஷ்ல்" என்றிருந்ததாய், "ఔణాదికేతాచ్ఛీల్యే" "ஔணாதிகேதாச்சீல்யே" ணுப்ரத்யம் ப்ராப்தமாய், "விஷ்ணு:" என்று ஶப்தமாய், "வ்யாப்நோதீதி - விஷ்ணு:" என்ற வ்யுத்பத்தியாலே, பகவத்ஸ்வரூபவ்யாப்திமாத்ரப்ரதிபாதகமாகையாலே யென்றபடி. இவ்விடத்தில், மாத்ரஶப்தம் "మాత్రం కార్త్స్న్యేవధారణే" " மாத்ரம்கார்த்ஸ்ந்யேவதாரணே " என்று அவதாரணார்த்தகமாய், அந்யயோக வ்யவச்சேதகமாயிருக்கும். "விஶதீதி-விஷ்ணு:" என்று மருளிச்செய்வார்கள். "యస్మాద్వ్యాప్తమిదం విశ్వం యస్య శక్త్యా మహాత్మనః। తస్మాద్విష్ణురితి ప్రోక్తో విశధాతోః ప్రవేశనాత్." వ్యష్టమ్-వ్యాప్తమిత్యర్థః. "'யஸ்மாத்வ்யஷ்டமிதம்விஶ்வம் யஸ்யஶக்த்யாமஹாத்மந: - தஸ்மாத்விஷ்ணுரிதிப்ரோக்தோ விஶதாதோ: ப்ரவேஶநாத்.' வ்யஷ்டம்-வ்யாப்தமித்யர்த்த:." (௧௨௪) இதி விஷ்ணுபுராணே. வ்யாப்திஶ்ச த்ரேதா-ஸ்வரூபத:, தர்மபூதஜ்ஞாநத:, விக்ரஹதஶ்ச.

தொ.—(வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும்) என்றது-நாரஶப்தார்த்தங்களையுமென்றபடி. (வ்யாபகப்ரகாரத்தையும்) என்றது - நாராயணபதத்திலே பஹுவ்ரீஹிஸமாஸஸித்தமான அந்தர்யாமித்வத்தையுமென்றபடி. (வ்யாப்திபலத்தையும்) என்றது - அதில் தத்புருஷ ஸமாஸஸித்தமான ஸர்வாபாஶ்ரயத்வத்தையுமென்றபடி. அதாவது - தத்தத்வஸ்துஸ்வரூபநிர்வாஹகனாகை. (வ்யாபகனுடைய குணங்களையும்) என்றது-நாரஶப்தார்த்தங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதி குணங்களையுமென்றபடி. (வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாஶகமாகையாலே) என்றது-விஷ்ணுஶப்தத்தாலே வ்யாப்திமாத்ரப்ரதிபாதகமாகையாலே யென்றபடி.

பி.—(வ்யாபகப்ரகாரம்)-தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிகளாலே, உள்ளோடு புறம்போடுவாசியற வ்யாபிக்கைக்கு, ஷடக்ஷரிக்கு "விஷ்ல்வ்யாப்தௌ" என்று வ்யாப்திஸூசக முண்டானாலும், த்வாதஶாக்ஷரிக்குப்போலே " ஸர்வத்ராஸௌ"என்று நிருக்தியில்லாமையாலே, வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லவில்லையிறே. வ்யாப்திபலந்தானே உபாயோபேயமாகை. இதுக்கு ஶப்தம் அயநபதத்தில்,"அநேநாயத இத்யயநம்""இயத இத்யயநம்"என்கிற வ்யுத்பத்தித்வயம்

வ்யா.—வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும், வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு வாசகஶப்தம் இல்லாமையாலும், 'సర్వంవసతి' 'ஸர்வம் வஸதி' (௩ச) என்று அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலும்,

---

ஏ.—(வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும்) என்றது- "வஸ நிவாஸே" என்கிறவிடத்தில் நிவாஸார்த்தகமான வஸ தாதுவின்மேலே கர்த்ரர்த்தகே ஔணாதிகே உதேவப்ரத்யயமாய், ப்ரத்யயம்-நித்தாகையாலே உபதாவ்ருத்த்யா, "வஸதீதி - வாஸுதேவ:" என்ற வ்யுத்பத்தியாலே நிஷ்பந்நமான வாஸுதேவஶப்தமானது, "ஸர்வத்ரவஸதீதி - வாஸுதேவ:" என்று அதிகரணவ்யுத்பத்யா ஆதாரகத்வலாபேந வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயு மென்றபடி. அதிகரணவ்யுத்பத்தி லப்தமான ஸர்வஶப்தம் ஸாகல்யவாசியாகையாலே குணங்களையுஞ்சொல்லில் ஆத்மாஶ்ரயாநவஸ்த்தாரூப தோஷத்வயம் வருகையாலே குணவ்யதிரிக்த சேதநாசேதநவாசியாகக்கடவது.

(வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையாலும்) என்றது - "ఆక్షేపతః ప్రాప్తాదభిధానికస్యైవ గ్రాహ్యత్వాత్" "ஆக்ஷேபத:ப்ராப்தாதாபிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத்" (௩உ௫) என்கிறபடியே - ஆக்ஷேபத: ப்ராப்தமானதன்றிக்கே, ஸ்வத: வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையாலுமென்றபடி.

(அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம்புகுந்தாலும்) என்றது - "సర్వత్రాసౌ సమస్తం చ వసత్యత్రేతి వై యతః। అతస్స వాసుదేవేతి విద్వద్భిః పరిపఠ్యతే" "ஸர்வத்ராஸௌ

தொ.—இனி, திருத்வாதஶாக்ஷரியினுடைய அபூர்த்தியை யருளிச்செய்கிறார் (வ்யாபகப்ரகாரத்தை) இத்யாதியால். (வ்யாபகப்ரகாரத்தை) என்றது - அந்தர்யாமித்வத்தை யென்றபடி. (சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும்) என்றது - "வஸதீதி-வாஸுதேவ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே சொல்லாநிற்கச்செய்தேயுமென்றபடி. (வாசகஶப்தம்) என்றது - ஸர்வத்ர என்ற ஶப்தமாதல், "ஸர்வம்" என்கிற ஶப்தமாதலென்றபடி. ("ஸர்வம்வஸதி" என்று அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலும்) என்றது - "வஸதீதி வாஸுதேவ:" என்கிற வ்யுத்பத்தியால் வாஸரூபார்த்தபலத்தாலே. ஸர்வத்ர என்றது - அதிகரணவாசியான ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாப்போலே, "ஸர்வம் அஸ்மிந்வஸதீதி வாஸுதேவ:" என்கிற அதிகரணேவ்யுத்பத்தியால், ஸர்வம் என்று - ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலுமென்றபடி.

பி.—"ஸர்வத்ராஸௌ" இத்யாதியாலே- த்வாதஶாக்ஷரிக்கு வ்யாபகப்ரகாரத்தைச்சொல்லாநிற்கச் செய்தேயுமென்றபடி. "ஸர்வத்ராஸௌ" இத்யாதி. "அஸௌ ஸர்வத்ரவஸதீதியதஸ்ஸமஸ்தஞ்ச அத்ராஸ்மிந்வஸதீதி யத:, தத:, ஸவாஸுதேவ:" இதி வித்வத்பி: பரிபட்ட்யதே. வாஸுதேவ

வ்யா.—அதில் குணம் அந்வயியாமையாலும், இனி குணஸித்திக்காக பக வச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலும்,

---

எ.—ஸமஸ்தஞ்சவஸத்யத்ரோதிவையதஃ-அதஸ்ஸவாஸுதேவேதி வித்வத்பிஃ பரிபட்ட்யதே" (கஉகூ) என்று நிருக்த்யர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலுமென்றபடி. (ஸர்வத்ரேதி) ஸர்வத்ர - சேதநாசேதநேஷு, அஸௌ-பரமாத்மா, வஸதி; அத்ர-பரமாத்மநி, ஸமஸ்தம் - ப்ரபஞ்சஜாதம், வஸதி - ஜாதிகுணப்ரபாப்ரபாவாநிதிவத் தததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஃ. யதஃ, வஸதி- "అసశ్చాన్యోన్యవ్యభిచారకశ్చేతి" ఇత్యుక్తరీత్యా తద్గతదోషైరసంస్పృష్టః. వసనాత్-వాసుః, ద్యోతనాత్-దేవః, వాసుశ్చాసౌ దేవ ఇతి-వాసుదేవః, "వాసనాద్ద్యోతనాచ్చైవ వాసుదేవం తతో విదుః" ఇతి. యతస్సర్వత్రవసతి అతః వాసుదేవ ఇతి విద్వద్భిః బ్రహ్మవిద్భిః పరిపఠ్యత ఇత్యర్థః. "அநஶ்நந்நந்யோஅபிசாகஶீதி" (கஉஎ) இத்யுக்தரீத்யா தத்கத தோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஃ. வஸநாத் - வாஸுஃ, த்யோதநாத் - தேவஃ, வா ஸுஶ்சாஸௌதேவ இதி-வாஸுதேவஃ, "வாஸநாத்த்யோதநாச்சைவ வாஸு தேவம்ததோவிதுஃ" (கஉஅ) இதி. யதஸ்ஸர்வத்ரவஸதி அதஃ வாஸுதேவ இதி வித்வத்பிஃ ப்ரம்ஹவித்பிஃ பரிபட்ட்யதஇத்யர்த்தஃ.

(அதில்) என்றது - அந்தப்ரதமாந்தமான ஸர்வஶப்தத்தி லென்றபடி. (குணம் அந்வயியாமையாலும்) என்றது - பூர்வவத் ஆத்மாஶ்ரயாநவஸ்த் தாரூபதோஷங்களுக் கவகாஶமின்றிக்கே ஸர்வஶப்தம்ஸாகல்யவாசியான போதிலும், கீழ் "ஸர்வத்ர" என்கிறவிடத்தில் குணம் அந்வயியாமையா லும். "సర్వనామ్నాం బుద్ధిస్థావ్యవహితపూర్వపరామర్శకత్వాత్" "ஸர்வநாம்நாம்புத்தி ஸ்த்தாவ்யவஹிதபூர்வ பராமர்ஶகத்வாத்" (கஉகூ) என்னும் நியமத்தாலும், குணமந்வயியாமையாலு மென்றபடி.

(குணஸித்திக்காக) என்றது - குணஸித்த்யர்த்தமாகவென்றபடி. (பக வச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலும்) என்றது-"జ్ఞానశక్తిబలై శ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః।భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని" "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதே ஜாம்ஸ்யஶேஷதஃ - பகவச்சப்தவாச்யாநி" (கநo) என்கிறபடியே-குணவா சக பகவச்சப்தம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலு மென்றபடி.

தொ.—அதில் குணமந்வயியாதாப்போலே, அந்த அதிகரணவாசியான ஸர் வ ஶப்தத்தினுடைய விபக்திபரிணாமமுடைய ப்ரதமாந்தமான ஸர்வஶப்த த்திலும் குணமந்வயியாமையால் உண்டான துக்கத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஐஶ்வர்ய லாபாதிகளா லுண்டான ஸுகவிஶிஷ்டராவர்களெ ன்றபடி.

பி.—ஶப்தத்துக்கு - வ்யாப்திவாசகத்வம் நிருக்திபலத்தாலேயொழிய அவ யவஶக்த்யா அன்றென்ன வருளிச்செய்கிறார். நாராயணபதத்தில் - வ்யா ப்தி கண்டோக்திப்ரகாரம்; அயநபதத்திலும் கரணேகர்மணி வ்யுத்பத்தி த்வ யத்திலும் வ்யாப்திபலமான உபாயோபேயபலங்களைச் சொல்லுகையாலே.

வ்யா.—வ்யாப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும், திருத்வாதஶாக்ஷரியும் அபூர்ணம். இம்மந்த்ரம், அவைபோலன்றிக்கே, வ்யாப்ய பதார்த்தங்களோடு, வ்யாபகப்ரகாரத்தோடு, வ்யாப்திபலத்தோடு, வ்யாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற ஶாப்தமாகக் காட்டுகையாலே, அவற்றிற்காட்டில்

ஏ.—(வ்யாப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும்) என்றது-அந்தர்ப்பஹிர் வ்யாப்திக்கு வ்யாப்யபதார்த்தம் ஆர்த்திகமாகையாலே தத்பலமான பரத்வ ஸௌலப்யங்களைச் சொல்லாமையாலு மென்றபடி. அன்றிக்கே, உபாயோபேயங்களைச் சொல்லாமையாலும் என்னவுமாம். (அபூர்ணம்) என்றது - அர்த்தபூர்த்தியில்லை யென்றபடி.

"த்வாதஶாக்ஷரி" என்னாதே, (திருத்வாதஶாக்ஷரி) என்று கௌரவித்தது, ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கு ஆராதநமந்த்ரமாகையாலே. ப்ரம்ஹாண்டபுராணே ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யே, "సాత్వతంపౌష్కరంచేతిసంహితేపాఞ్చరాత్రకే। తదుక్త నక్రమేణైవద్వాదశాక్షరవిద్యయా॥ దీక్షితోదీక్షితైస్సార్థంసాత్వతైఃపఞ్చభిఃపరైః। అష్టాఙ్గేన విధానేననిత్యమర్చయపద్మజ" "ஸாத்வதம்பௌஷ்கரஞ்சேதிஸம்ஹிதேபாஞ்சராத்ரகே - ததுக்தேநக்ரமேணைவத்வாதஶாக்ஷரவித்யயா - தீக்ஷிதோதீக்ஷிதைஸ்ஸார்த்தம்ஸாத்வதைஃபஞ்சபிஃபரைஃ - அஷ்டாங்கேநவிதாநேநநித்யமர்ச்சய பத்மஜ" (௩௩௧).

திருவஷ்டாக்ஷரியினுடைய பூர்த்தியை யருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரம்) என்றுதுடங்கி. (இம்மந்த்ரம் அவைபோலன்றிக்கே) என்றது - இந்த திருவஷ்டாக்ஷரிமந்த்ரம், ஷடக்ஷரி த்வாதஶாக்ஷரி மந்த்ரங்கள்போலன்றிக்கேயென்றபடி. (வாசியற) என்றது - தரதமமன்றிக்கேயென்றபடி. (ஶாப்தமாகக்காட்டுகையாலே) என்றது-அத்யாஹாரமாகவும் ஆர்த்தமாகவுமன்றிக்கே, ஶப்ததஃ ப்ரதிபாதிக்கையாலு மென்றபடி. எங்ஙனேயென்னில்; "చేతనాచేతనంసర్వంనారమిత్యభిధీయతే" "சேதநாசேதநம்ஸர்வம்நாரமித்யபிதீயதே" (௩௩௨) என்கிறபடியே - சேதநாசேதநரூப வ்யாப்யபதார்த்தங்களை நாரஶப்தத்தாலும், "అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్థితః" "அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்த்திதஃ" (௩௩௩) என்கிறபடியே- அந்தர்பஹிர்வ்யாபகப்ரகாரத்தை நாராயணபதத்தில் தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிஸமாஸங்களாலும் வ்யாப்திபலமான பரத்வஸௌலப்யங்களையும், அந்தர்யாமித்வோபாயத்வோபேயத்வங்களையும், நாராயணபதத்தில் "நாராணும் அயநம்" என்று தத்புருஷனாலே ஸமஸ்தவஸ்துஸத்தாநிர்வஹணார்த்தம் தானாதாரமாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், "நாராஃ அயநம் யஸ்ய" என்று பஹுவ்ரீஹியாலே பெரியவனானதான் ஸத்தாநிர்வஹணார்த்தம் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களிலும் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு புகுந்திருக்கையாகிற ஸௌலப்யமும், ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் ஸத்தாநிர்வஹணார்த்தம் அந்தராத்மதயாவஸ்த்திதனாய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், அயந

மூ.—கஉ. இத்தை வேதங்களும்,

வ்யா.—இதுக்கு அர்த்தபௌஷ்கல்ய நிபந்தநமான ஆதிக்யமுண்டு" என்று, மற்ற வ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டினுடைய அபூர்த்தியையும், திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும், ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்தாரிறே.

கஉ.—இதுதனக்கு ஶிஷ்டபரிக்ரஹமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(இத்தை) என்றுதுடங்கி. அதாவது - விஷ்ணுகாயத்ரியிலே வ்யாபக மந்த்ரத்ரயத்தைச் சொல்லுகிறவளவில் ப்ரதமத்திலே நாராயணஶப்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும், "విశ్వంనారాయణమ్" "விஶ்வம் நாராயணம்" (௯௫) என்றுதுடங்கி "నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వంనారాయణఃపరః, నారాయణపరోజ్యోతిరాత్మానారాయణఃపరః,యచ్చకిఞ్చిజ్జగత్యస్మిన్దృశ్యతేశ్రూయతేఽపివా,

---

எ.—பதத்தில்-"ஈயதே அநேநேதி - அயநம்" என்று கரணேவ்யுத்பத்தியால் உபாயத்வத்தையும், "ஈயதேஅஸாவித்யயநம்" என்று கர்மணிவ்யுத்பத்தியால் உபேயத்வத்தையும், "జ్ఞానాదయోగుణారూపమ్" "ஜ்ஞாநாதயோகுணாரூபம்" (௯௯௪) என்று துடங்கி, "తత్సర్వంనారముచ్యతే" "தத்ஸர்வம்நாரமுச்யதே" (௯௯௫) என்கிறபடியே - நாரஶப்தத்தாலே வ்யாபகனுடைய ஸ்வரூபநிரூபகங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளையும், நிரூபிதஸ்வரூபதர்மங்களான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும், வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களையும் ப்ரதிபாதியாநின்றதிறே.

"[மற்றை இரண்டுக்கும்]-வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபக மந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், [அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியுமுண்டு]-நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரவஸ்த்வாதிகளான குத்ருஷ்டிகள் மிகவுமாதரித்துப் போருகையாகிற அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும், வ்யாப்யாத்யாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாலே அர்த்தாபூர்த்தியுமுண்டு" என்று மூலார்த்தம்.

கஉ.—உத்தரவாக்யஸ்ய ஸங்கதிః (இதுதனக்கு) இத்யாதி.

வேதங்கள் விரும்பின ப்ரகாரத்தை ப்ரமாணோபந்யாஸபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (அதாவது) என்று துடங்கி. (விஶ்வம்நாராயணம்) விஶ்வம் - ஸ்வாதீநஸர்வதத்த்வனாய், நாராயணம் - பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்றுவகையாயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கும், போக்யபோகோபகரண போகஸ்த்தாநரூபேண மூன்றுவகையான அசேதநங்களுக்கும், அந்தர்யாமியாயிருந்து தாரண நியமந ரக்ஷணங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவனாய்; நாராயணபரம்ப்ரம்ஹ - பரப்ரம்ஹவாச்யனும் நாராயணனே! பரதத்த்வமும் நாராயணனே! பரம்ஜ்யோதியும் நாராயணனே! பரமாத்மாவும் நாராயணனே! இந்த ஜகத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலே காணப்பட்டும் ஶ்ருதியாலே கேட்கப்பட்டுமிருக்கிறது யாதொருவஸ்து

வ்யா.—“అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః” “நாராயணபரம்ப்ரம்ஹ, தத்த்வம்நாராயணஃபரஃ, நாராயணபரோஜ்யோதிராத்மாநாராயணஃபரஃ, யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந்த்ருஶ்யதேஶ்ருயதேபிவா, அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்த்திதஃ” (௬௫) என்று ஸகலவேதாந்த ஸாரபூதமான நாராயணாநுவாகத்திலும், “ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్, న బ్రహ్మా నేశానో నేమే ద్యావా పృథివీ” “ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத், நப்ரம்ஹாநேஶாநோநேமேத்யாவாப்ருதிவீ” (௬௬) என்று மஹோபநிஷத்திலும், “చక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యఞ్చ నారాయణః, శ్రోత్రఞ్చ శ్రోతవ్యఞ్చ నారాయణః” “சக்ஷுஶ்சத்ரஷ்டவ்யஞ்சநாராயணஃ, ஶ்ரோத்ரஞ்சஶ்ரோதவ்யஞ்சநாராயணஃ” (௬௭) என்றுதுடங்கி “దిశశ్చ ప్రదిశశ్చ నారాయణః” “திஶஶ்சப்ரதிஶஶ்சநாராயணஃ” (௬௭) என்று முடிவாக நடுவடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும், “యస్యాత్మా శరీరమ్ యస్య పృథివీ శరీరమ్” “யஸ்யாத்மாஶரீரம்யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்” (௬௮) என்றுதுடங்கி “యస్య మృత్యుశ్శరీరమ్” “யஸ்யம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்” (௬௮) என்கிற திருக நடுவுள்ள பர்யாயங்கள்தோறும் “ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మాऽపహతపాప్మా దివ్యో దేవ ఏకో నారాయణః” “ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயணஃ” (௬௯)

எ.—அந்த ஸகலப்ரமாண ப்ரதிபந்நமான வஸ்துவை யெல்லாவற்றையும் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற வ்யாபரித்து அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நிற்கிறவன் நாராயணன்; நாராயணனொருவனுமே உளனானன்; ப்ரம்ஹாவுமில்லை, ருத்ரனுமில்லை; இந்த த்யாவாப்ருதிவிகளுமில்லை; நக்ஷத்ரங்களுமில்லை; காண்கிற கண்ணும் காணப்படுகிறதும் நாராயணன்; கேட்கிற செவியும் கேட்கப்படுகிறதும் நாராயணன்; திக்குக்களும் விதிக்குக்களுமெல்லாம் நாராயணனே; யாவனொருவனுக்கு ஜீவாத்மா ஶரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ப்ருதிவி ஶரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு ஶரீரமாயிருக்கிறது; இவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாய், தத்கததோஷம் தட்டாதபடி அபஹதபாப்மாவாய், பரமபதநிலயனாகையாலே திவ்யனாய், லீலாவிபூதியோகத்தாலே தேவனாய், இப்படி ஸர்வாதிகனாகையாலே அத்விதீயனான நாராயணன்.

பி.—௧௨. (நடுவுள்ள பர்யாயங்கள்தோறும்) என்றது - “யஸ்யாத்மாஶரீரம்” என்று துடங்கி, “யஸ்யம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்” என்கிற ஶ்ருதிமுடிவாக நடுவுள்ளபர்யாயஶ்ருதிகளான ஆரணங்கள்தோறும். முடிவிலே - “ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயணஃ” என்று சொல்லுகையாலுமென்றபடி. அதாவது-“யஆத்மநிதிஷ்டந், ஆத்மநோந்தரோய ஆத்மாநவேத, யஸ்யாத்மாஶரீரம், யஆத்மாநமந்தரோயமயதி, ஸதஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ, யஃப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந், ப்ருதிவ்யாமந்தரஃயம் ப்ருதிவீநவேத, யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம், யஃப்ருதிவீமந்தரோயமயதி, ஸஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ, ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயணஃ” என்கிறபடியே - உபநிஷத்கோஶங்களிலே நடுவுள்ளபர்யாயஶ்ருதிகளைக் கண்டுகொள்வது. ஏகார்த்தத்தை அநேக ஆரணங்களிலே சொல்லுகையாலே, பர்யாயஶ்ருதிகளென்கிறது.

வ்யா.—என்று அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவவிஷ்ணுஶப்தங்களை யநாதரித்துநாராயணஶப்தத்தைவிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்த்தேஶிக்கையாலும், அபௌருஷேயமாய், நித்யநிர்த்தோஷமாய், ஸ்வதஃப்ரமாணங்களான வேதங்களும் விரும்பிற்றின. "యథా సర్వేషు దేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః । తథా సర్వేషు మన్త్రేషు నాస్తి చాష్టాక్షరాత్పరః" "భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వం బ్రవీమివః। హే పుత్రశిష్యాః శృణుత న మన్త్రోఽష్టాక్షరాత్పరః" "யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்திநாராயணாத்பரஃ - ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பரஃ" "பூத்வோர்த்வபாஹுரத்யாத்ரஸத்யபூர்வம்ப்ரவீமிவஃ-ஹேபுத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுதநமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பரஃ" (௪௦) "సర్వవేదాన్తసారార్థస్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్" "ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸ்ஸம்ஸாரார்ணவதாரகஃ - கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணாமபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்" (௪௧) "ఆర్తావిషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చ భీతా ఘోరేషు చ వ్యాధిషు వర్తమానాః । సంకీర్త్య నారాయణశబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాస్సుఖినో భవన్తి" "ஆர்த்தாவிஷண்ணாஶ்ஶிதிலாஶ்சபீதாகோரேஷுசவ்யாதிஷுவர்த்தமாநாஃ- ஸங்கீர்த்யநாராயணஶப்தமாத்ரம்விமுக்ததுஃகாஸ்ஸுகிநோபவந்தி" (௪௨)

ஏ.—(பகவத்ஸ்வரூபாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி)ஶப்தத்தாலே குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது. (நிர்த்தேசிக்கையாலும்) என்றது-ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றபடி. (விரும்பிற்றின) - ஆதரித்தன, பரிக்ரஹித்தனவென்று கருத்து.

ப்ருஹுதாரீதே - யாதொருபடி ஸர்வதேவர்களிலும் வைத்துக்கொண்டு நாராயணனிற்காட்டில் பரமாயிருப்ப தொன்றில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டில் பரமில்லை. புத்ரஶிஷ்யர்களைக்குறித்துக் கையெடுத்து ஶபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோள், திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டிற் பரமாயிருப்பதொருமந்த்ரமில்லை; ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் பரமான அர்த்தமாய், ஸம்ஸாரமாகிறகடலைக் கடத்துவதான திருவஷ்டாக்ஷரம், மோக்ஷகாங்க்ஷிகளான புருஷர்களுக்குப் புகலிடம்.

(ஆர்த்தா) இதி-(ஆர்த்தாஃ)-நஷ்டைஶ்வர்யகாமாஃ. (விஷண்ணாஃ)-அபூர்வைஶ்வர்யகாமாஃ. ஶிதிலாஃ-பகவத்ப்ராப்திரஹிதாஃ, ஆத்மப்ராப்திகாமாஃ. பீதாஃ - பகவத்ப்ராப்திவ்யதிரேகேண ஸம்ஸாரஞாத் பீதாஃ. "யாவதாத்மபாவி அஶரீரியாய்த் திரிவானொருவன்" இத்யநுக்ருஹீதரீத்யா, கேவலஸ்யாபி ஸம்ஸாரித்வாத். "ఘోరేషు చ వ్యాధిషు వర్తమానాః" "கோரேஷுசவ்யாதிஷுவர்த்தமாநாஃ" "యన్ముహూర్తం క్షణం వాపి" "யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம்வாபி" (௩௩௬) "వరం హుతవహజ్వాలా" "வரம்ஹுதவஹஜ்வாலா" (௩௩௭) "తతః ప్రాప్తి మహాదుఃఖ" "ததப்ராப்திமஹாதுஃக்க" (௩௩௮) இத்யாதிரீத்யா ப்ரஸித்தாஃ பரமார்த்தாஃ. நாராயணஶப்தமாத்ரம் - நாராயணஶப்தோ மூலமந்த்ரோபலக்ஷணம். ஏகதேஶேநதத்ஸமுதாயஸ்யாபிஸ்மரணஸம்பவாத், தச்ஶப்தஶக்த்யாரக்ஷண விஷயேது "సాఙ్కేత్యం పారిహాస్యం చ" "ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யஞ்ச" (௩௩௧) இத்யுக்தரீத்யா அமுத்ரைகதேஶேநாபி கார்யகரத்வாத் மாத்ரஶப்த ப்ரயோகஃ. அர்த்ததபோதநேந ரக்ஷணவிஷயேது நாராயணஶப்தஸ்மாரித மூலமந்த்ரஸ்ய பரிபூர்ணோபதேஶதயா மந்த்ராந்தராணைரபேக்ஷ்யம் - மாத்ரஶதார்த்தஃ, ஶிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம்.

வ்யா.—"నారాయణేతి శబ్దోస్తి వాగస్తి వశవర్తినీ। తథాపి నరకే ఘోరే పతన్తీతి కిమద్భుతమ్" "நாராயணேதிஶப்தோஸ்திவாகஸ்திவஶவர்த்திநீ - ததாபிநரகேகோரேபதந்த்தீதிகிமத்புதம்" (சஙு) "కింతత్ర బహుభిర్మన్త్రైః కింతత్ర బహుభిర్వ్రతైః। నమో నారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః" "கிம்தத்ரபஹுபிர்மந்த்ரை: கிம்தத்ரபஹுபிர்வ்ரதை: - நமோநாராயணாயேதிமந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக:" (சச) இத்யாதிகளாலே, வேதார்த்தோபப்ரும்ஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பலவிடங்களிலு மித்தை ஶ்லாகித்துக்கொண்டு செல்லுகையாலே, வேதார்த்தவிஶதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதிபரமருஷிகளும் விரும்பினார்கள்;

எ.—(நாராயணேதி)-நாராயண என்கிற ஶப்தமுண்டு, அத்தைச் சொல்லுகைக்கு வாகிந்த்ரியமுண்டு, இப்படியிருக்க, கோரமான நரகத்திலே என்னமென்று விழுகிறார்கள்; இதோராஶ்சர்யம்.

(கிம்தத்ர) இதி - திருமந்த்ரமானது, ஸர்வார்த்தத்தையும் ஸாதித்துக்கொடாநிற்குமதுண்டாயிருக்க, அநேக மந்த்ரங்களாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? அநேக கர்மாநுஷ்டாநங்களா லென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு?

(வ்யாஸாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி)ஶப்தத்தாலே-பராஶர வால்மீகி ஶௌநக பௌஷ்கராதிகளைச் சொல்லுகிறது. (விரும்பினார்கள்)-ஆதரித்தார்கள். சகாரம், உக்தஸமுச்சயம்.

தொ.—கஉ. (நாராயணேதிஶப்தோஸ்தி) என்றது "వైకుణ్ఠనామగ్రహణమశేషాఘహరం విదుః" "வைகுண்டநாமக்ரஹணம்-அஶேஷாகஹரம்விது:" என்றபடியே ஸகலபாபநிவர்த்தகமாய் இவர்கள் ஸுலபமாக வுச்சரிக்கும்படியான நாராயணஶப்த முண்டென்றபடி. (வாகஸ்திவஶவர்த்திநீ) என்றது - அந்தநாராயணஶப்தத்தை யுச்சரிக்கைக்கு ஸ்வாதீநையாய், "நாராயணஶப்தத்தைநீ உச்சரி" என்றால், மாட்டேனென்னாதே, தான் நினைத்தபோது சொல்லும்படியான வாக்குண்டென்றபடி. (ததாபி) என்றது - ஶப்தமும் ஸுலபம், உச்சரிக்கைக்கு வாக்கு ஸ்வாதீநையாயிருக்கவென்றபடி. (நரகேகோரேபதந்தீதிகிம்) என்றது-அந்தஸுலபமான ஶப்தத்தை ஸ்வாதீநையானவாக்காலே ஒருகால்சொல்லி ஸம்ஸாரத்தினின்றும் உத்தீர்ணராகாமல், ஜநங்கள் ஸம்ஸாரத்திலேவிழுகிறபடியென்! என்று சித்ரகுப்தன் யமனைக் கேட்க; யமனும், அத்புதம்; இதுவுமோராஶ்சர்யம் என்கிறான். அநேகஜல்பம்பண்ணிப்போருகிற இவர்கள்வாயில் நாராயண ஶப்தம் புகுராமைக்கடியானபாபமேதோ? என்கிறான். அன்றிக்கே, அநேகஶப்தம் பண்ணிப்போருகிறவிவர்கள்வாயில் இஶ்ஶப்தம்புகுராமையுண்டோ? ஆகிலும், இவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலழுந்துகிறது இதிலர்த்தமறியாமையென்றோ, என்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறானாகவுமாம்.

(தத்ர) என்றது - அபிமதலாபத்திலென்றபடி. (ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே) என்றது - ஸ்வபுராணங்களிலே யென்றபடி.

பி.—(பதந்தி)-விழுகிறீர்கள். (இதிகிம்?)-இதுவேது (அத்புதம்)- ஆஶ்சர்யம்.

வ்யா.—"வண்புகழ்நாரணன்"

எ.— முதற்பத்து-இரண்டாந்திருவாய்மொழியில்-பத்தாம்பாட்டு.

எண்பெருக்கந்நலத் - தொண்பொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன் - திண்கழல்சேரே.

அழகிது, அப்படியே யாகிறது; பஜநத்துக்கு அவலம்பநமான மந்த்ரமேதென்ன, அதின்னதென்றும், அதனுடைய அர்த்தம் அநுஸந்தேயமென்றும் சொல்லுகிறார். இது தன்னைப் புறம்புள்ளார் ஜபஹோமாதிகளாலே காரியங்கொள்ளாநிற்பர்கள். நம்மாசார்யர்கள் "ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கிடாயிருக்கிற இதனுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்" என்று தாங்களுமநுஸந்தித்து, தங்களைக் கிட்டினார்க்கு முபதேஶித்துக்கொண்டு போருவர்கள். வேதங்களுக்கும் இவ்வாழ்வார்க்கும் இம்மந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முன்பே ஶப்தத்தைச்சொல்லி அநந்தரம் அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அர்த்தத்தைச்சொல்லிப் பின்பே ஶப்தப்ரயோகம்பண்ணுதல், செய்யக்கடவதொரு நிபந்தனமுண்டாயிருக்கும்; அதுக்கடி, அர்த்தாநுஸந்தாநம் உத்தேஶ்யமாகையாலே; "யாவையும் எவருந் தானுமமைவுடைநாரணன்"(க) என்னுதல், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்"(உ)என்னுதல்,செய்வதொருநிர்ப்பந்தமுண்டு; "అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్స్థితః" "அந்தர்ப்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்த்திதঃ" (ஙசo) என்னுதல், "నారాయణపరో జ్యోతిః" "நாராயணபரோஜ்யோதிঃ" (ஙசக) என்னுதல், செய்யும்வேதம்.

(எண்பெருக்கந்நலம்)இத்யாதி-இப்பாட்டாலே-திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்தமாகவருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வான், இப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே. "இத்தை உந்தம்மாசார்யர்கள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன; பட்டரும் சிராமப்பிள்ளையும் எழுந்திருந்துபோகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, "இன்னபோதின்னாரிருப்பார் இன்னார்போவார் என்று தெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள்" என்று திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, "இப்பாட்டை யிதுக்கர்த்தமாக நினைத்திருங்கோள்" என்று பணித்தான்.

(எண்பெருக்கு)என்கிறவித்தால்-ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (நலத்து)-இவ்வஸ்துக்கள்தான் அஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்கடவதிறே, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே-ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமா யிருக்குமென்று சொல்லிற்றிறே. (ஒண்பொருள்) அசைதந்யம் அசித்துக்கு ஸ்வபாவமாகாநிற்கச்செய்தே வஸ்துதான் ஜடமுமாயிருக்குமிறே - அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்குமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, இவ்வஸ்துதான் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாய், தர்மபூதஜ்ஞாநமானதுவும் விஷயங்களை க்ரஹித்துத் தன்னையு மறிவிக்கக்கடவதாயிருக்கும்; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (ஈறில) என்கிறவிது-கீழும்மேலும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது. ஈறிலவான ஒண்பொருளையும், ஈறிலவான வண்புகழையுமுடையவனாகையாய்த்து - நாராயணனாகையாகிறது; "భావత్క మఙ్గళగుణాహ్వనిగీర్ణ దర్శనః" "பாவத்கமங்களகுணஹ்விகிதர்ஶநঃ" (ஙசஉ) தன்னுடைய

தொ.—இனி, ஆழ்வார்கள் விரும்பினபடியை யருளிச்செய்கிறார். (வண்புகழ்நாரணன்) இத்யாதியால். (வண்புகழ்) என்றது-உதாரங்களான கல்யாணகுணங்களை யுடையவனென்றபடி.

வ்யா.—"செல்வநாரணன்" என்றுதொடங்கி

எ.—கல்யாணகுணங்களோபாதி நித்யமுமாய் ப்ரகாரமுமாயிருக்கு மி வ்வஸ்து என்கைக்காக குணங்களை நிதர்ஶநமாகச் சொல்லுகிறது; நித்ய ரான த்ரிவிதசேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகுணங்களையு முடையனு யிருக்கையாய்த்து - நாராயணனாகையாவது. அவனுடைய (திண்கழல்சே ர) - இப்படி ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து நித்யமானபின்பு, ஸ்வ ரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவன்றானொருநாளும் விடானிறே, ஆஶ்ரிதரை யொருகாலும் விட்டுக்கொடாத திண்மையைப்பற்ற (திண்கழல்) என்கிற து. (சேர்) - ஆஶ்ரயி. உன்னுடையதாய் உனக்கு வகுத்ததாயிருந்தபின்பு நீ கடுகஸ்வீகரி; நம: என்றபடி... ....*

முதற்பத்து-பத்தாந்திருவாய்மொழி-எட்டாம்பாட்டு.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலும்
மல்கும்கண்பனிநாடுவன்மாயமே
அல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடான்நம்பிநம்பியே.

"நாமிதுக்குமுன்பு நினைத்தும் பேசியும் தப்பச்செய்தோம், இனித் தவிருமித்தனை" - என்று "அவன்குணங்கள் நடையாடாததோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்" என்றுபோய், ஒருகுட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொ ண்டு கிடந்தார்; அங்கே, வழிபோகிறானொருவன், சுமைகனத்து, "ஸ்ரீமந் நாராயணா" என்றான்; அச்சொல்லைக்கேட்டுத் தம்முடைய கரணங்கள் அங் கே ப்ரவணமாகிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

(செல்வநாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்) - ஆழ்வார் பரிஸரத்தில், ப்ரம்ஹசாரியெம்பெருமான் பேர்சொல்லுவாரில்லை, அதிலர்த்தாநுஸந்தாந ம்பண்ணவேண்டா வாய்த்து இவர் நோவுபடுகைக்கு. என்போலவென்னி ல், விஷஹரணமந்த்ரம்போலே. அச்சொல்லு செவிப்பட்ட வளவிலே, கண்ணானது என்னை யொழியவே நீர் மல்கப்புக்கது; நெஞ்சும் அவ்வளவி லே, "எங்குற்றாய்?" என்று தேடப்புக்கது. (மாயமே) "அல்லேன்" என்ற கலுகைக்கு நான் வேண்டிற்று, "ஆவேன்" என்று கூடுகைக்கு நான் வே ண்டிற்றில்லையோ! இதோராஶ்சர்யமிருந்தபடியென்! அவன் பின்னைச்செ ய்கிறதென்னென்னில்; (அல்லுமித்யாதி) தம்மபிஸந்தியொழியவே, தம்மு டைய கரணங்களுக்கு பகவதநுபவமே யாத்ரையாம்படி அவன் மேல்விழு கிற காலமாகையாலே "நல்ல அல்லும் நல்ல பகலும்" என்கிறார். திவாராத் ரவிபாகமற எனக்கு ஸ்நேஹித்து பரிபூர்ணனானவன் என்னை ஸ்வீகரித்து என்னைவிட க்ஷமனாகிறிலன்; அவன்பேர்மாத்ரத்தைக் கேட்டவாறே, என் கண்ணானது பனிமல்காநின்றது; நெஞ்சானது தேடாநின்றது; இதோரா ஶ்சர்யமிருந்தபடியென்! என்கிறார். (இடைவீடின்றி) நானொருகால்தேடி விடாநின்றேன், அவன் இடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான். (என்னைவி டான் நம்பிநம்பியே) அபூர்ணனானவென்னை பூர்ணனானதான் நம்பிவிடுகிறி லன். (நம்பி)-என்னையொரு மதிப்பனாக நினைத்து. நம்பி, அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி நல்கிநம்பி என்னைவிடான்; மாயமே. (நம்பியே) இவனையே

தொ.—(செல்வன்) என்றது - ஸ்ரீமானானவனென்றபடி.

வ்யா.—"வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம்மாழ்வாரருளிச்செய்கையாலும்,

எ—பரிபூர்ணனென்கிறது. ஸம்ஸாரி சேதநனைப்பெற்று, பெறும்பேறுபெற்றுனுயிருக்கிற விவனையே, பரிபூர்ணனென்கிறது லோகத்தார்.... ......*

பத்தாம்பத்து-ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி-முதல்பாட்டு.

சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின
ஆழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின
ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்
வாழ்புகழ்நாரணன்தமரைக்கண்டுகந்தே.

பரமபதத்துக்குப்போக உபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக்குண்டான விக்ருதியை யருளிச்செய்கிறூர்.

(சூழ்விசும்பு)-பூமியைச் சூழும்படி யிடமுடைத்தான ஆகாஶத்திலே. (அணிமுகில்) - ஆபரணமான முகிலென்னுதல், ஆகாஶப்பரப்படங்கலும் அணியப்பட்ட முகிலென்னுதல்.

(தூரியமுழக்கின) தூர்யகோஷத்தைப் பண்ணுகின்றன. (சூழ்விசும்பு) இத்யாதி காந்தப்பரோப்பித்து நின்று பெரிய மண்டபங்களிலே நின்று கொட்டுமோப்போலே காணும் இவையிருக்கிறது. "மந்தம்ஜகர்ஜுர்ஜலதா:" "மந்தம்ஜகார்ஜுர்ஜலதா:"(௩சங)இவனைப் பெறுகைக்கடியான அவன் வரவிலேபிறந்த விக்ருதியிறேயிது; இவன்றுன் போகப்புக்கால் சொல்லவேண்டாவிறே. அவற்றுக்கு அபிமாநிகளான இந்த்ரவருணபர்ஜந்யங்களைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (ஆழ்கடல்) எல்லாவற்றையும் தன்னுள்ளே அடக்கவற்றுன அளவுடைய கடல், தைர்யபங்கம் பரந்து அலையாநின்றுள்ள திரையாகிற கையை யெடுத்துக் கூத்தாடிற்றின. (ஏழ்பொழிலும் வளமேந்திய) ஸப்த த்வீபங்களும் புதுக்கணித்தன. உபஹாரங்களைத் தரித்தனவென்னுமாம். இதெல்லா மாரைக்கண்டென்ன, (என்னப்பன்) எனக்கு பரமபந்துவானவன். இவர்களோடு நிருபாதிகஸம்பந்த மவனுக்குண்டானுல், அவனேடு ஸம்பந்தமுள்ளவை யெல்லாவற்றுக்கும் அதிகரிக்கவேண்டி யிருக்குமிறே; ராஜபுத்ரன் போகாநின்றுல் ராஜஸம்பந்தமுடையார்க்கெல்லாம் இஞ்சித்கரிக்கவேண்டுமோப்போலே. (வாழ்புகழ்நாரணன்) ஆஶ்ரிதர் வாழும்படி பண்ணவற்றுன கல்யாணகுணங்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். அவன் றன்னைக் கண்டோவென்னின், (அவன் தமரைக்கண்டு.) அவன் கேட்குமென்னும் பீதியாலேயோவென்னில், (உகந்தே) ப்ரீதிப்போரிதராய். ...*

தொ.—(வாழ்புகழ்) என்றது - நித்யஸித்தங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனென்றபடி. ஸர்வத்ர வ்யாப்தங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனென்றபடியாகவுமாம்.

வ்யா.—"நாடுநகரமுநன்கறிய நமோநாராயணாய" என்று தொடங்கி

திருப்பல்லாண்டு-நாலாம்பாட்டு.

ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்வந்தெங்குழாம்புகுந்து
கூடுமனமுடையீர்கள்வரம்பொழிவந்தொல்லைக்கூடுமினோ
நாடுநகரமும்நன்கறியநமோநாராயணாயவென்று
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே.

எ.—இதில்-அநந்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்; அவர்கள் மங்களாஶாஸநத்துக்கு ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே; நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போலே சேர்ந்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே,"ஈஶ்வரன் கைபார்த்திருக்குமவர்கள்" என்னு மிவ்வளவைக்கொண்டு, ஆத்மப்ராப்திகாமரையும், ஐஶ்வர்யகாமரையும் அழைக்கக்கோலி, முந்துற ஆத்மப்ராப்திகாமரை அழைக்கிறார். ஐஶ்வர்யத்திற்காட்டில் ஆத்மப்ராப்தி உத்க்ருஷ்டமென்னும் நினைவாலே யழைக்கிறாரல்லர், அந்த மோக்ஷத்தை யிவர் அநர்த்தமென்றிருக்கையாலே. இனி யெத்தாலே முற்பட வழைக்கிறதென்னில், பகவத்ஸம்பந்தத்துக் குபகரணமான ஶரீரமோக்ஷம் அணித்தாகையாலும், அம்மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தால் மீளவொண்ணாமையாலும், ஐஶ்வர்யகாமனுக்கு காலாந்தரத்திலேயாகிலும் பகவத்ஸம்பந்தம்பண்ண யோக்யதையுண்டாகையாலும்; இவனுக்கு அந்த யோக்யதையு மழிகையாலே, தூர்க்கதியைக்கண்டு முந்துறவழைக்கிறார். ப்ரயோஜநாந்தரபரரை "மங்களாஶாஸநம் பண்ண வாருங்கோள்" என்ன, வருவர்களோ வென்னில், பகவத்ப்ராப்தியி லுத்கர்ஷத்தையும், அத்தைப்பற்ற கைவல்யத்தினுடைய நிகர்ஷத்தையும் அறிவித்தால், அத்தைவிட்டு இத்தைப்பற்றவேணும் என்னும் ஆத்மகுணோபேதரையிறே யிவரழைக்கிறது.

(ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) (ஏடு) என்பது-பொல்லாங்கு. "உங்களைப் பொல்லாதநிலத்திலே யிடுவதன்முன்னம்" என்று பிள்ளையமுதனார். (ஏடு) என்கிறது - ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை. ஸ்தூலஶரீரத்திற்காட்டில் ப்ரதானமாய், அதினுடைய ப்ரயோஜநரூபமாய் ஆப்ரளய மநுவர்த்திக்கையாலே, "பாலேடு" என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறது. (நிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னே. (ஏடு) என்று - உடம்புக்குப்பேராய், ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான ஶரீரம் ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னேயென்னவுமாம். இவ்வாக்யந்தான் - அவர்களுடைய அநர்த்தத்தைக்கண் டழைக்கிறானென்னு மிடந்தோற்றவிருக்கிறதிறே. (வந்து) ஸ்வதந்த்ரராயிருப்பார்க்குத் தம்மளவில் வருமிடத்திலுண்டான தூரத்தைச்சொல்லுகிறது. (எங்கள் குழாம்புகுந்து) கேவலருமொரு ஸமஷ்டியாயிறேயிருப்பது. அது ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே அந்யோந்யம் சேராச்சேர்த்தியாயிருக்கும். ஒருத்தருடைய ஸம்ருத்தி ஒருத்தரதாயிறே யித்திரளிலே யிருப்பது. "परस्परनीचभावैः" "பரஸ்பரநீசபாவை:"(ஙசச)என்னக்கடவதிறே. இத்திரளில் புகுவார்க்கு எவ்வள வதிகாரம் வேணுமென்னில் ; (கூடுமனமுடையீர்கள்) "புகுருவோம்" என்னும் நினைவேவேண்டுவது. அவிலக்ஷணங்களான புருஷார்த்

தொ.—(நாடுநகரமும் நன்கறிய) என்றது-நாட்டாரும் நகரத்தாரும் நன்றாகவறியும்படியாகவென்றபடி.

ஏ—தங்களுக்கு புரஶ்சரணங்களும் கனக்கவேண்டியிருக்க, அதில் விலக்ஷணமான வித்திரளிலே புகுகைக்கு புரஶ்சரணம் வேண்டாதேயிருப்பானென்னென்னில்; அவை அப்ராப்தங்களாகையாலே புரஶ்சரணாதிகள் அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிறன; இது ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே வேண்டா. மாதாபிதாக்களை யநுவர்த்திக்கைக்கு இச்சையேவேண்டுவது. (உடையீர்கள்) இந்த இச்சையால்வந்த ப்ரயோஜநாதிஶயந்தாலே "வைஶ்ரவணன்" என்னுமாப்போலே அருளிச்செய்கிறார். கூடநினைப்பார்க்குச் செய்யவேண்டுவது, முன்புநின்ற சிறுமையைக் குலைத்துவரவேணும். (வரம்பொழிவந்து) "வரம்பொழிய" என்கிறவிது (வரம்பொழி) என்று கிடக்கிறது. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனாய், அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்தவன், "జరామరణమోక్షాయ" "ஜராமரணமோக்ஷாய" (ஙசரு) என்கிறபடியே - ஸ்வாநுபவத்தளவிலே யொருவரம்பை யிட்டுக்கொண்டானிறே; அத்தையொழிந்து வாருங்கோள் என்கிறார். (ஒல்லைக்கூடுமினோ) பற்றுகிற புருஷார்த்தத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்தால், பதறிக்கொண்டுவந்து விழவேண்டாவோ. (ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) என்ற ஶரீரத்தில் அஸ்த்திரதையைப்பற்ற; இங்கு (ஒல்லை) என்கிறது, பற்றுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற. (கூடுமனமுடையீர்கள்) என்றும் (கூடுமினோ) என்று மருளிச்செய்கிறாரிறே யோக்யதையைப்பற்ற. "இத்திரளில் நின்றும் பிறிகதிர்ப்பட்டார் சிலரிவர்கள்" என்று நோற்றாமிறே ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶித்தால்.

(நாடுநகரமும் நன்கறிய) இத்திரளிலே புகுருகைக்கு வேண்டுவனவருளிச்செய்தார்; இதுக்குமேல் மங்களாஶாஸநத்துக்கு வேண்டுவன வருளிச்செய்கிறார். (நாடு) என்று - அவிஶேஷஜ்ஞரைச் சொல்லுகிறது; (நகரம்) என்று - விஶேஷஜ்ஞரைச் சொல்லுகிறது. ராஜாவுக்கு ப்ரத்யாஸந்நரிறே நகரஸ்தர். நாட்டார் தூரஸ்த்தரிறே; ஆகையாலே யருளிச்செய்கிறார். (நன்கறிய) நன்றாக வறிய. பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே அவிஶேஷஜ்ஞர் விடும்படியாகவும், அதுதானே ஹேதுவாக விஶேஷஜ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும். (நன்கறிய) இந்நன்மை யறியவென்னவுமாம். (நமோநாராயணாயவென்று) "இவ்வளவும் போராது, தன் ஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடியறிந்து ஸ்வரூபாநுகுணமான கைங்கர்யத்தைப்பெறவேணும்" என்று வைஷ்ணவனாய் வரவேணுமென்று. "అహమస్మినమమ, భగవతఏవాహమస్మి" "அஹமபிநமம, பகவதஏவாஹமஸ்மி" (ஙசசு) என்றிறே நமஶ்ஶப்தத்துக்கர்த்தமிருப்பது. ஸ்வாமிபக்கல் அநுகூலவ்ருத்தியிறே புருஷார்த்தமாவது. (பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்) நினைத்திருக்குமளவுபோராது; ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடவேணும் என்னும் நெஞ்சுண்டாம்படியான ப்ரேமத்தை யுடையீராகில். (வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே)வந்து, பல்லாண்டுபாடுங்கோள். இத்திரளிலே புகுரவேணுமென்றிருப்பீர், அத்தைச்செய்யுங்கோள்; அவ்வளவும்போராது, உங்களுடைய வ்ருத்திவிஶேஷமும் பெறவேணுமென்றிருப்பீர், திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோள் என்று க்ரியையை யிரண்டாக்கி நிர்வஹிக்கவுமாம்.

வ்யா.—"ஓவாதேநமோநாரணாவென்பன்" என்று பெரியாழ்வாரும்,

எ.— பெரியாழ்வார்திருமொழி - ரு-பத்து - க-திருமொழி.

நன்மைதீமைகளொன்றுமறியேன்நாரணாவென்னுமித்தனையல்லால்
புன்மையாலுன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப்புகழ்வானன்றுகண்டாய்திருமாலே
உன்னுமாறுன்னையொன்றுமறியேனோவாதேநமோநாரணாவென்பன்
வன்மையாலதுன்கோயிலில்வாழும்வைட்டவனென்னும்வன்மைகண்டாயே.

(நன்மையித்யாதி) நான் திருநாமஞ் சொல்லுகை அத்தலைக்கு நன்மையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ? தீமையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ? அறிகிறிலேன். இவனைப்பார்த்தால் தோஷமாய், அவனைப் பார்த்தால் குணமாயிருக்கும்; இத்தலையைப் பார்த்தால் அபராதமாய், அத்தலையைப் பார்த்தால் அபராதஸஹமாயிருக்கும். (நாரணாவென்னுமித்தனையல்லால்) "நல்கத்தானாகாதோ நாரணனைக் கண்டக்கால்" (ந) என்று அபராத ஸஹத்வத்தைக்காட்டும் திருநாமமிறே. ஸம்ஸாரிகளபராதத்தைப் பொறுத்துவிடமாட்டாதே நிற்கிறவிடமிறே. (புன்மையால்) தண்மையால். (உன்னை) ஸர்வாதிகனான வுன்னை. (புள்ளுவம்பேசி) க்ருத்ரிமம்சொல்லி. (ச) ✻ என்கொள்வனுன்னைவிட் டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லுகிறே னல்லேன் (புன்மை) - ப்ரயோஜநத்தை யாசைப்படுகை; (நன்மை) - மோக்ஷத்தை. யாசைப்படுகை. "பெருமக்கள்" என்று ✻ பேராளன்பேரோதும் பெரியோரிறே. "மாறுணுவான்கோலத்தமரர்கோன்." (ரு) (திருமாலே) "மைதிலியும்துதிசெய்யகின்ற" (சு) என்று - ஸ்தோத்ரத்துக் கதிகாரி பிராட்டியிறே. பிரீதிக்குத்தோற்றுச்சொல்லுமவளிறே. "தன்னாகத்திருமங்கை"(எ)என்று அவளுக்கு அநுபவம் ஸத்தாஸித்தியானாற்போலே, எனக்கும் திருநாமம் சொல்லுகை ஸத்தாஸித்தி அன்றிக்கே, ஸர்வாதிகத்வம்; "வானவர்சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லும் செல்வன்" (அ) ப்ரயோஜநத்தோடு சொல்லில் பகவந்மந்த்ரம் கழியுண்கிறதிறே. இதரபலங்களை விட்டு மோக்ஷத்துக் குறுப்பாகச் சொல்லப்பாரும் என்ன (உன்னுமாறுன்னையொன்றுமறியேன்) ஶாஸ்த்ரோக்தமாக நிரந்தரஸ்ம்ருதிபண்ண வறியேன். (ஓவாதேநமோநாரணாவென்பன்) ப்ரயோஜநம் பெற்றவாறே குலையும் ஐஸ்வர்யகாமர்க்கு, அங்கி கைப்பட்டவாறே குலையும் உபாஸகர்க்கும் இதுதானே ப்ரயோஜநமாகையாலே, ப்ரபந்நர்க்குக் குலையாது. (ஓவாதே) இது மாறினால் எனக்கு ஸத்தை குலையும். சொல்லாதபோது ஸத்தை குலையுமென்பது சொல்லில் உனக்கு அவத்யம் என்பதாகாநின்றீர்; நல்ல வன்மையாயிருந்ததீ! என்ன; அவ்வன்மைக்குக் குறை யென்னென்கிறார் மேல். (உன்கோயிலில்) இத்யாதி.—வன்மை – மிடுக்கு. "கோயிலில்வாழும்" என்று புறம்புள்ள அபிமாநம் குலைகையாலும், தாம் அநந்யப்ரயோஜநராகையாலும் இவருடைய ராஜகுலமிருக்கிறபடி. (கோயிலில்வாழும்) - "ভবদ্বিষয়বাসিনঃ" "பவத்விஷயவாஸிந:," (நசஎ) "இவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணோ" என்று பகவதபிமாநமுள்ள தேசத்தே கிடக்கையிறே தங்களுக்குப் பேறாக நினைத்திருப்பது. உன்னல் - நினைத்தல்.................✻

தொ.—(ஓவாதே) என்றது - விச்சேதியாமே யென்றபடி.

வ்யா.—"நாத்தழும்பெழநாரணா" என்று தொடங்கி "நலந்திகழ்நாரணன்" என்று பெருமாளும்,

எ.— பெருமாள் திருமொழியில் "தேட்டருந்திறல்" [உ] என்கிற திருமொழியில் நாலாம்பாட்டு.—

தோய்த்ததண்டயிர்வெண்ணெய்பாலுடனுண்டலுமுடன்றுய்ச்சிகண்
டார்த்ததோளுடையெம்பிரானென்னரங்கனுக்கடியார்களாய்
நாத்தழும்பெழநாரணாவென்றழைத்துமெய்தழும்பத்தொழு
தேத்தியின்புறுந்தொண்டர்சேவடியேத்திவாழ்த்துமென்னெஞ்சமே.

(தோய்த்த தண் தயிர்வெண்ணெய் பால்) - கடைந்து பிரித்த வெண்ணெய், அதுக்குறுப்பாகத் தோய்த்த தயிர், அதுக்கடியான பால்; (உடனுண்டலும்) - இவையடங்க நிஶ்ஶேஷமாக வொருகாலே அமுதுசெய்தவாறே; உடைக்கொணாவிட்டவாறே கோபித்தாள் தீராவெகுளியளாய். ஸ்நேஹத்துக்கவதியுண்டாகிலிறே கோபத்துக் கவதியுண்டாவது. (ஆய்ச்சிகண்டு) - வாயது கையதுவாகக் கொண்டியோடே கண்டுபிடித்தாளாய்த்து. (ஆர்த்த தோளுடை யெம்பிரான்) - கண்டவாறே பிடித்துக்கொண்டு கட்டினாள். (எம்பிரான்) - ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமைகாட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவன். (என்னரங்கனுக் கடியார்களாய்)-அவதாரகாலத்தில் இழந்தார் இழவுதீர வந்து ஸுலபரான பெரியபெருமாளுடைய செயலாலே எழுதிக்கொடுத்தவர்களாய்த்து. (நாத்தழும்பெழ) - நாவானது தழும்பேறும்படி; (நாரணாவென்றழைத்து)- 'அம்மே!' என்பானைப்போலே திருநாமத்தை யடைவுகெடச் சொல்லி; (மெய்தழும்பத் தொழுது) - ப்ரணாமம் பண்ணினபடி தோற்ற, உடம்பெல்லாம் தழும்பாகச் சிறியாத்தானைப்போலே; (ஏத்தி) - இப்படிப்பட்ட செயல்களைச்சொல்லி யேத்தி; (இன்புறும் தொண்டர்சேவடி) - மநஸ்ஸிலேவைத்து ஏத்துகையாலே விஷயத்தைக் கிட்டினால் பிறக்கும் நிரதிஶயாநந்த யுக்தராயிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாதங்களை; (தொண்டர்சேவடியேத்தி வாழ்த்துமென்னெஞ்சமே) - அவர்கள்தாங்கள் அகப்பட்ட நவநீதசௌர்யத்தில் போகாது என்னெஞ்சு; அதிலே அகப்பட்டவர்கள்தங்களை ஏத்தி வாழ்த்துமித்தனை. ஏத்திவாழ்த்துமிச்செயலுக்கிவர்கள் நிலவராவதே என்று ஸ்தோத்ரத்தைப்பண்ணி, இது நித்யமாகவேணுமென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணும் என்னெஞ்சு.

சாத்துப்பாட்டு.—

தில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள் திறல்விளங்குமாருதியோடமர்ந்தான்றன்னை, எல்லையில்சீர்த்தயரதன்றன்மகனாய்த்தோன்றிற்றதுமுதலாத்தன்னுலகம்புக்கதீறு, கொல்லியலும்படைத்தானைக்கொற்றவொள்வாள் கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த, நல்லியலின்தமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார் நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே.

"ಭಾವೋನಾನ್ಯತ್ರಗಚ್ಛತಿ" "பாவோநாந்யத்ரகச்சதி" (கசஅ) என்று அங்குப்போகேனென்ற திருவடியை விடமாட்டாமே இங்கேவந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை. (எல்லையில்சீர்) இத்யாதி - பஹுகுணனான சக்ரவர்த்திக்கு, "ಪಿತರಂರೋಚಯಾಮಾಸ" "பிதரம்ரோசயாமாஸ" (கசக) என்று பிள்ளையாய்ப் பிறந்ததுதொடக்கமாக, பரமபதம் புக்கதுமுடிவாக உண்டான ஸ்ரீராமாயணகதையை.

தொ.—(நாத்தழும்பெழ) என்றது-நாவானது தழும்பேறும்படியென்றபடி. (நலந்திகழ்) என்றது - குணங்களாலே விளங்குகிறவென்றபடி.

வ்யா.—"நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கி,

எ—(கொல்லியலும் படைத்தானை) - கொலையை முயலாநின்றுள்ள வேலையுடைய படையையுடையராய். (கொற்றவொள்வாள்) - வெற்றியையும் அழகையுமுடைய வாளையுடைய. (கோழியர்கோன்) - கோழியர்க்குக் கோன். (கோழி) - உறையூர்; (கோன்) - சோழராஜன். (குடைக்குலசேகரன் சொல்செய்த) - வெண்கொற்றக் குடையை யுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாளருளிச்செய்த. (நல்லியல் இன்தமிழ்மாலை பத்தும்வல்லார்)- அழகிய இயலை உடைய தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார். (நலந்திகழ்நாரணன் அடிக்கீழ்நண்ணுவார்) - பரமபதத்திலே விளங்காநின்றுள்ள ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப்பெறுவார்கள்.

காலாந்திருவந்தாதி - முதல்பாட்டு.

நான்முகனைநாராயணன்படைத்தான்நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச்சங்கரனைத்தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்
சிந்தாமல்கொண்மினீர்தேர்ந்து.

மஹோபநிஷத்ப்ரஸித்தனான நாராயணனே ப்ரஹ்மருத்ர ப்ரமுகமான ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன், ப்ரஹ்மாதிகளடங்கலும் கார்யகோடி கடிதமென்று அபாதிதமான வேதார்த்தத்தைச் சொன்னேன்; இத்தைத் தப்ப விடாதே கொள்ளுங்கோளென்று பரோபதேஶப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

(நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்) இத்யாதி.— "ఏకోహవై నారాయణఆసీత్" "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" (௧௩௫௦) என்கிறபடியே கார்யரூபமான ஸகலபதார்த்தங்களும் நாமரூபவிபாகானர்ஹமாம்படி தன்பக்கலிலே லயித்து, தானொருவனுமே காரணபூதனாய்க்கொண்டு உளனாய்நின்ற நாராயணன்; "బహుస్యామ్" "பஹுஸ்யாம்" (௧௩௫௧) என்கிறபடியே அவ்யவஹிதமான தன் ஸங்கல்பத்தாலே மஹதாத்யண்டபர்யந்தமான ஸமஷ்டி பதார்த்தங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, இவ்வருகுண்டான வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களை, சதுர்முகமுகேந ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్" "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்" (௧௩௫௨) என்கிறபடியே, (நான்முகனை) - ப்ரதமம் ப்ரஹ்மாவை, (படைத்தான்) - ஸ்ருஷ்டித்தான். (நான்முகனும்) - "వేదశ్శబ్దేభ్య ఏవాదౌ దేవాదీనాం చకార సః" "வேதஶப்தேப்யஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகாரஸ:" (௧௩௫௩) என்கிறபடியே ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களினுடைய நாமரூபக்ருத்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற பழவொழுக்கான நாலுவேதங்களையும் யுகபதேவ உச்சரிக்கைக் குறுப்பான நாலுமுகத்தையுடையனான ப்ரஹ்மாவும். (தான்) - எம்பெருமான்பக்கல் மறித்துக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி தானே. (முகமாய்) - ப்ரதாநனாய்க்கொண்டு. "బ్రహ్మణశ్చాపి సంభూత శ్శివః" "ப்ரஹ்மணஶ்சாபிஸம்பூதஶ்ஶிவ:" (௧௩௫௪) என்கிறபடியே, (சங்கரனை)-ருத்ரனை, (படைத்தான்) - ஸ்ருஷ்டித்தான் என்கிற. (ஆழ்)-ஶ்ருதிஸாகரத்திலே பிறர்க்குத் தெரியாதபடி மறைந்துகிடக்கிற. (பொருளை) - இப்பரமார்த்தத்தை. (யான் -பகவத்ப்ரஸாத விஶேஷத்தாலே தத்த்வஜ்ஞானத்தைக் குறைவற உடைய நான். (முகமாய்) - பரதத்த்வயாதாத்ம்யவேதநத்தில் ப்ரதாநபூதனாய்க்கொண்டு கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டுமாபோலே ஒருவரால் அடைவு குலைக்கவொண்ணாதபடி. (அந்தாதிமேல்) - அந்

தொ.—(படைத்தான்) என்றது - ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி.

வ்யா.—“ எட்டெழுத்துமோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே” என்று திருமழிசைப்பிரானும்,

எ.—தாதிரூபமான ப்ரபந்தத்திலே. (இட்டு)-ஏறிட்டு. உங்கள் அநர்த்தங்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமல், (அறிவித்தேன்) - அர்த்தித்வநிரபேக்ஷமாக அறிவித்தேன். (நீர்) - அறிகைக்கு யோக்யதையுடையநீங்கள். (நேர்ந்து) ஸம்ஸாரத்தின் பொல்லாங்கையும் நாம் சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் அருமை பெருமையையும் யுக்தியுக்தமாக விசாரித்து. (சிந்தாமல்) - அநவதாநாதிகளாலே நெஞ்சில் நின்றும் நழுவி மங்கிப்போகாதபடியாக. (கொண்மின்)-மநஸ்ஸாலே த்ருடகடிதமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கோள். இத்தனையும் செய்யவேணுமென்று தன் செல்லாமையாலே கால்கட்டி இரக்கிறார். (ஆழ்பொருளை) - நசிக்கிறபொருளை என்றுமாம்.

திருச்சந்தவிருத்தம் - எழுபத்தேழாம்பாட்டு.
எட்டுமெட்டுமெட்டுமாயொரேழுமேழுமேழுமாய்
எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகிநின்றவாதிதேவனை
எட்டினாயபேதமோடிறைஞ்சிநின்றவன்பெயர்
எட்டெழுத்துமோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே.

(எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய்)-சதுர்விம்ஶதி தத்வங்களுக்கு மாத்மாவாய்நின்று ஸத்தையை நோக்குமவன்; இந்தஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவத்தாலேசொல்லுகிறது: இத்தால்-அண்டகாரணமான ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. (ஓர் ஏழுமேழுமேழுமாய்)-ஸப்தத்வீபங்களும், அவற்றுக்கு தாரகமான ஸப்தகுலபர்வதங்களும், அந்த த்வீபங்களுக்கவச்சேதகங்களான ஸப்தஸமுத்ரங்களுமாய். அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸர்வலோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். ஸ்தலசரராயும், ஜலசரராயும், பார்வதேயருமான சேதநரை நினைக்கிறது. (எட்டுமூன்றுமொன்று மாகிநின்ற) - த்வாதஶாதித்யர்க்கும் அந்தராத்மாவாய்நின்ற. இது ஆராத்ய தேவதைகளுக்கு முபலக்ஷணம். “[illegible]” “அந்நாவாத்யாஹ-நிஸ்ஸம்யக்” (ருடுரு). (ஆதிதேவனை) ஸூக்ஷ்மசிதசித்வஸ்துஶரீரனையும், ஸ்தூலசிதசித்வஸ்துஶரீரனையும், கார்யகாரணங்களிரண்டுமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனானவனை. (எட்டினாயபேதமோ டிறைஞ்சிநின்று) - அஷ்டாங்க ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, அம்முகத்தாலே யாஶ்ரயித்துநின்று. ப்ரணாமத்துக்கு அஷ்டாங்கதையாவது - பக்நாபிமாநியாய் விழுகையும், மநோபுத்திகளுக்கு ஈஶ்வரனே விஷயமாகையும், பாத கரத்வய ஶிரஸ்ஸுக்களும் பூமியிலே பொருந்துகையும், “[illegible]” “மநோபுத்த்யபிமாநேந ஸஹந்யஸ்யதராதலே-கூர்மவச்சதுர:பாதாந்ஶிரஸ்தத்ராவபஞ்சமம்” (ருடுசு) என்னக்கடவதிறே. (அவன்பெயரெட்டெழுத்துமோதுவார்கள்) - கீழ்ச்சொன்ன ஜகதந்தராத்மபாவத்துக்கு வாசகமான மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை வாயாலே உச்சரியாநிற்குமவர்கள்; (வல்லர்வானமாளவே)-அர்த்தத்தை மநஸ்ஸாலே அநுஸந்தித்தும், வாயாலே ஶப்தத்தை யுச்சரித்தும், ஶாரீரமான ப்ரணாமத்தைப்பண்ணியும் இப்படி மநோவாக்காயங்களாலே பஜிக்குமவர்களிட்ட வழக்கு பரமபதமென்கை. “[illegible]” “ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:”(ருடுஎ)என்றும்,“[illegible]” “நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி”(ருடுஅ)என்றும் ஜகத்காரணவஸ்துவை நாராயணனென்னக்கடவதிறே.

எ.ரா.—(வல்லர்) என்றது - ஸமர்த்தரென்றபடி.

வ்யா.—“ நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னுநாமம்” என்று உபக்ரமதசையிலே ஒருகாற்சொன்னாற்போலே ஒன்பதின்காற்சொல்லி,

எ.— பெரியதிருமொழி-முதல்பாட்டு.

வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தால்பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்து
கூடினேன்கூடியிளையவர்தம்மோடவர்தருங்கலவியேகருதி
ஓடினேனோடியுய்வதோர்பொருளாலுணர்வெனும்பெரும்பதம்தெரிந்து
நாடினேனாடிநான்கண்டுகொண்டேன்நாராயணாவென்னும்நாமம்.

(வாடினேன்)-கொம்பையிழந்த தளிர்போலே. ஆஶ்ரயத்துக் கழிவில்லாமையாலே இன்னும் நோக்குவோமென்னில், நோக்குகைக்கு யோக்யதையுண்டென்கை. “अनन्या राघवेणाहम्” “அநந்யாராகவேணாஹம்” (ஙடுக) என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்குமுண்டானபின்பு இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு ‘வாடினேன்’ என்னத்தட்டில்லையிறே. “यश्च रामं न पश्येत्तु” “யஶ்சராமம்நபஶ்யேத்து” (ஙசூO)—“ராமம்” என்கிறது-கண்ணுக்கு வகுத்த விஷயத்தைக் காணாதிருக்கிறான் யாவனொருவன்; “யஃ”-எத்தனையேனுமுயர்ந்தவனாகவுமாம். “து”-இது தப்பினாலும். தப்பாதது தப்பினால் வருமது இவ்வளவன்று என்கைக்காக விஶேஷிக்கிறது. “यं च रामो न पश्यति” “ யஞ்சராமோ நபஶ்யதி ” (ஙசூO)- எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர் கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. “யம்” – எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இவர் கண்பார்வைக்கு இலக்காவார். “யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரியவெம்பெருமான் - யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளிய வெம்பெருமான்”. (ஙசூக) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும்அவிஷயமாயிருக்கும்; ஓரிடைச்சிக்கும் வேடனுக்கும் கைபுகுந்திருக்கும். எத்தனையேனும் உயர்ந்தவனாகிலும் பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணானாகில் அவன் பெரியனல்லன். எத்தனையேனும் சிறியனானவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடையபார்வை; தப்புகிறான் யாவனொருவன், அவன் அவஸ்துக்களோடு மெண்ணப்படான்; எண்ணப்படாமையிலே எண்ணப்படும். எல்லாரும்நிந்தித்து சீ! சீ!! யென்னப்படும்;இவனை நிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதிகள்தொடக்கமானார். நால்வரிருவரோவென்னில்; “निन्दितस्स वसेल्लोके” “ நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகே” (ஙசூO)—“லோகே நிந்திதஃ”-இவனை நிந்திக்கைக்குரியரல்லாதாரில்லை. விஷயப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமாயிருக்கச்செய்தே தான்“நல்லது செய்கிறோம்”என்றிருக்குமிறே. அப்படி,தான் நல்லது செய்கிறோமென்றிருக்குமோ வென்னில்; “स्वात्माप्येनं विगर्हते” “ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே” (ஙசூO)-தானும் தன்னை நிந்தித்துக்கொள்ளும். திருக்கைத்தலமிழந்தவன் † “இற்றைப்புறப்பாடுகாணப்பெறாத நாம் கற்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில், முடிந்து பிழைக்கலாய்த்து” என்றிருக்குமிறே. ஒருநாளைப் புறப்பாடு இழந்தார் வார்த்தையிது வானால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு ‘வாடினேன்’ என்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே. ‘வாடினேன்’ என்ற இதுதான் எவ்வவஸ்தையைப் பற்றச்சொல்லுகிற வார்த்தை? விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றை அநுபவித்துக் களித்துப்போருகையாலே, வாட்டமில்லை; பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தபின்புதானே வாட்டமில்லை; ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து பூர்வவ்ருத்த

தொ.(கண்டுகொண்டு)என்றது-ஶ்ரவணப்ரத்யக்ஷத்தாலேயறிந்தென்றபடி.

† திருக்கைத்தலம்=நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலஸேவை.

எ.—ந்தை யநுஸந்தித்தபோதை வார்த்தை. ப்ராப்தி ஸமயத்திலிறே பூர்வ வ்ருத்தந்தை ஸ்மரியாதொழிவது. "ஸ்வஜாஸ்ஸ்மேர்" "கோபஜநம்ஸ்மரந்" (நசுஉ) என்னுமளவும் வந்ததில்லையிறே. ஜ்ஞாநலாபவேளை யாகையாலே பூர்வ வ்ருத்தாந்தா விவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம்போலேயிறே தோற்றுகிறது. (வாடி) என்கிற இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் பொருள்பெற்றுக்கிடக்கிறது. அநாதிகாலமிவ்விழவு ப்ரவ்ருத்தமாய்ப்போந்ததென்றும், மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது. விஷயப்ராவண்யம் சுராதாசித்தமாய் அநுதாபம்பிறந்து மீளுகையன்றிக்கே, அநாதிகால மிதுவேயாத்ரையாய்ப்போந்ததென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்ததோரநர்த்தத்தைச்சொல்ல ஒருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானேதென்னில்: (வருந்தினேன் மனத்தால்) - மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்துப்போந்தேன். இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ப்ரவணமாய், அவற்றை அநுபவிக்கக்கோலி, அவற்றை லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றில் அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலும், மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்துப்போந்தேன். ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் கர்த்தமான மநஸ்ஸை ப்ரத்யகர்த்த ப்ரவணமாக்கமாட்டாமையாலே, மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து - ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய், திருவடிகளை ஒருநாளும் நினைக்கப்பெற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து) - விஷயங்களிலே ருசியைப் பிறப்பித்து, வாஸநையை யுண்டாக்கி, ராக த்வேஷங்களை மிகுத்து, இதிலுண்டான அவித்யாகர்மங்களும் ஶரீராரம்ப ஹேதுவாக வந்து பிறந்தேன். (துயர்) என்று - து:கம். (இடும்பை) என்றும் - து:கம். இத்தால் - ஶரீரந்தான் து:காயதநமுமாய், து:கஹேதுவுமாயிருக்குமென்கை. து:காயதநமுமாய் மேலே அநேகது:கங்களை விளைக்கவும்வற்றாயிருக்கை. "பெருந்துயரிடும்பையில்பிறந்து-கூடி-வாடினேன்" என்னாதே, முதலிலே 'வாடினேன்' என்பானென்னென்னில்; கர்மஸம்பந்தமநாதியாய் அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாயிருக்கையாலே நடுவே ஒன்றைப்பிடித்துச் சொல்லுகிறார். (பிறந்து) - ஜநநமரணங்களில்லாதவாத்மா "செத்தான் பிறந்தான்" என்று வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) - நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமானவாத்மாவை, "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" "தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம்" என்னலாம்படியானபடி. (கூடினேன்) — அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தாப்ரயுக்தமென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. 'கூடினேன்' என்கையாலே, இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று, ஔபாதிகம்-வந்தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ராஜபுத்ரன்வழிபோகாநிற்க, வேடர்கையிலே அகப்பட்டாற்போலேயிறே ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்பந்தந்தான் வந்தபடி. அய:பிண்டத்தை அக்நியின்ருகே வைத்தால், அக்நிபரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல், வாஸநையாலேயாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத்தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதானென்னலாமாப்போலே, இவ்வாத்மாவும் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித்கல்பமானபடி. பரமாணுப்பற்று சிவப்புமாறினாலும் வாஸநையாலே சுடும். (கூடி)-ஶரீரவிஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்ினபடி. ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஶரீரவிஶ்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டும்படியானபடி. (கூடி) என்கையாலே, அநாதிகாலமித்தோடே பொருந்திப்

எ.—போந்தமையும், இதுக்குமேலே யோரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்தவநர்த்தந்தானென்னென்னில்: (இளையவர்தம்மோடவர்தரும்கலவியேகருதியோடினேன்)—(இளையவர்)- ஶப்தாதிவிஷயப்ராவண்யம் அநர்த்தமென்று ஆராயவுமொட்டாதே பகவத் விஷயத்தில் நன்மையையறிந்து அதிலே மீளவுமொட்டாதே பருவத்தையிட்டுப் பகட்டித் துவக்குமவர்கள். (தம்மோடு)- "छायावा सत्त्वमनुगच्छेत्" "சாயாவா ஸத்த்வமநுகச்சேத்" (நுசுநு) என்கிறதுவும் எல்லாமிங்கே. நல்லதொருபூமாலை கண்டால், தன்தலையிலேவைத்தல், தன்னை யொருவனுகை நினைத்திருத்தல் செய்யாதே, அவர்கள்போன அடிவழியேபோமித்தனை. "येनयेन धाता गच्छति, तेनतेन सह गच्छति" "யேநயேநதாதாகச்சதி,தேநதேநஸஹகச்சதி"(நுசுச) என்கிறவிதுவுமெல்லாமிங்கே. (அவர்தருங்கலவி)- கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து, இனி யிவன்கைப்பட்டான் என்றறிந்தால், தங்களைக்கொண்டு எழவாங்கியிருப்பர்கள். (கலவியேகருதி) - அநுபவித்து என்பது அநுபாவ்யந்தான் உண்டாகிலிறே; இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. மநோரதந்தான் மாருதிறே, அதுக்கடியான பாபங்கிடக்கையாலே. அநுபவிக்கலாவது ஒன்றில்லாவிட்டால், மீளவிறே அடுப்பது; அவர்களிருய்க்க இருய்க்க நன்மையுண்டென்று மேன்மேலன மநோரதம்செல்லாநிற்குமாய்த்து, அதுக்கடியான பாபங்கிடக்கையாலே. ஒருவிஷயத்தில் அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே; அதைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றுங் காணுவிட்டால், பின்னையும் அவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே. (ஓடினேன்) - விஷயங்கள் தன்னில் அரைக்ஷணம் கால்நாழப் பண்ணவல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே. போகோபகரணங்கொண்டுபுக்கு ஸ்நாநத்துக்கிடாகப் புறப்படும்விஷயமிறே. இவற்றின் தோஷத்தைத் தானுமறிந்து, அத்தைமறைக்கைக்கீடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானு மநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷம் அகிஞ்சித்கரமாகிறவிஷயமிறே. இவற்றினுடைய தோஷந்தான், ஶாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே, கண்ணாலே காணலாம்படி யிருக்கச்செய்தே, கண்டுமீளவொண்ணுதபடி யிருக்கிறதிறே!. விஷயப்ராவண்யமாவது, பாம்பு படத்தைவிரித்துக்கொண்டு நின்றால் அது அள்ளிக்கொள்ளப் புகுகிறதறியாதே, அதின் நிழலிலே ஒதுங்கத்தேடுமாபோலே இருப்பதொன்றிறே!. உயிர்க்கழுவிலே யிருந்தவன், பிபாஸையும் வர்த்தித்து, தண்ணீருங் குடித்துப் பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே, விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது!. து:க்கங்களிலே ஒன்றை ஸுகமென்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிருனித்தனையிறே!; "सुखभावैकलक्षणः" "ஸுகபாவைகலக்ஷணு"(நுசுரு) என்கிற அதுவேயிறேஸுகம்!. (ஓடி)-முன்பெல்லாமிப்படியேயாய்ப் போரச்செய்தே ஒருநன்மையுண்டாய்த்தென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வஶக்தி"ரக்ஷிப்போம்"என்றுகைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும் எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன். (உய்வதோர்பொருளால்) - விஷயங்களிலே கைகழியப்போய் ஓடி இளைத்து விழுந்தவிடத்திலே, இனியிவன்தானுக மீளமாட்டான் என்றதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்கவொருப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே. உஜ்ஜீவநோபாயமாயிருப்பதொரு நல்லவர்த்தத்தாலே. 'நல்லஅர்த்தம்' என்கிறது - பகவத்க்ருபையை. கௌரவத்தாலே "உய்வதோர்பொருள்" என்று மறைத்துச்சொல்லுகிருர். நாலாம்பாட்டிலே, "ஆழியானருளே" என்று அதுதன்னைத் தெரிய வருளிச்செய்வர். நம்மாழ்வார்

எ.—அவ்வளவு போகப்பொருமை நடுவே "மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்றாரிறே!."நானேநாநாவிதநரகம்புகும்பாவம்செய்தேன்"(௩௬௬)என்றும், "பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ"(௩௬௭) என்றும், நானேவிநாசத்துக்கீடான பரிகாரம்தேடிக்கொள்ள எனக்குஜ்ஜீவிக்கலாவதொரு உபாயமுண்டாய்த்து; *அஸந்நேவவான என்னை, "సన్తమేనమ్""ஸந்தமேநம்"(௩௬௮) என்னப் பண்ணிற்றொரு நல்ல வர்த்த முண்டாய்த்து. (உணர்வெனும் பெரும்பதம்) "విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తమ్" "விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம்" (௩௬௧)-கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளக்கோத்தாற்போலே. (பெரும்பதம்) - "அவன்தான் வேண்டா; தத்விஷயஜ்ஞாநமே அமையும்" என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) - விஷயங்கள்தான் ஸாவதியாகையாலே அவற்றிலநுபவிக்கலாவ தொன்றில்லாமை முட்டிமீண்டேன். "தெரிந்து" என்று பாடமாகில், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, எல்லாமிருந்தபடியே தெரிந்தது; ஆகையாலே, முன்பெல்லாம் இருட்சியாய்ப் போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) - ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, " நாம்கீழ்ப்பட்டதென்? மேல்படப் புகுகிறதென்? " என்னும் ஆராய்ச்சிபிறந்தது. (நாடி)-இதரவிஷயங்களைப் பெறவேணுமென்று புத்திபூர்வமே ப்ரவர்த்தித்தாலும், அநர்த்தாவஹமாமத்தனைபோக்கி, பலிப்பதொன்றில்லை. பகவத்விஷயத்தி லாராயவென்றிழிந்தமாத்ரத்திலே பல வ்யாப்தியுண்டு. (நான்) - "ஓடினேன்" என்ற நான். ராவணபவநத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில் தின்று வளர்ந்தவன் ஒருமுழுக்கிடாதே ராமகோஷ்டிக்காளானாற்போலே. வேல்வெட்டிநம்பியார் பிள்ளை கிழக்கே † முக்காதமாற்றிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஒரு ‡ திருக்காத்திகையிலே " புறம்பே சிலரைக்கேட்டால் எளியனென்றிருப்பர்கள், இது பரிஹரிக்கவல்லாருமில்லை, இத்தைச் சொல்லிவரக் காட்டவேணும்" என்று ஓராள் கொடுத்துவரக்காட்டினார்; அதென்னம்புதென்னில்:—"பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதிநியமோபேதராய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார், இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் ஸஹாயாந்தர ஸாபேக்ஷமோ?" என்று வரக்காட்ட, "அந்த உபாயத்துக்குடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று, உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணினவருடைய ஸ்வபாவத்தாலே வந்தது, ராக்ஷஸஜாதியராவார் தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க அவர்களிலே யொருவனான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிறே 'సముద్రంరాఘవోరాజాశరణంగన్తుమర్హతి' 'ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணம்கந்துமர்ஹதி' (௩௭௦) என்று இவர்க்குபதேசித்தான், அவன்பக்கல் நியதி கண்டிலோம், இவர் பக்கலிலே கண்டோம்." இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து என்னென்றால்; அநதிகாரியானவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனுக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, நின்ற நிலையிலே அதிகாரிகளாமித்தனை: ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) - நமிழந்தவனுக்கு நலாபம்போலே யிருக்கையாலும், தாயப்ராப்தமாயிருக்கையாலும். (நான் கண்டுகொண்டேன்)- கெடுத்தவன் தானே கண்டாற்போலேயிருக்கை. (நாராயணா) - ப்ரணவமாதல், நமஸ்ஸாதல், சதுர்த்தியாதல் கூட்டாமையாலே, திருவிடையாட்டத்திலே இழியவமையும்; பலபர்யந்தமாகைக்கு ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும் நாமம்)—(என்னும்) என்கிறது - பலகாலாதரித்துச்சொல்லுகிற அநந்ய பரமான நா

† முக்காதம் ஆற்றிலே—முக்காதவழியிலே. ‡ திருக்காத்திகையிலே—திருக்கார்த்திகையிலே.

வ்யா.—"நாராயணாவோமணிவண்ணாநாகணையாய்வாராய்" என்று திருமங்கையாழ்வாரும், உபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச்செய்கையாலும்,

எ.—நாராயணநவாகப்ரஸித்தி. (நாமம் என்கையாலே-இருந்தபடியே உத்தேஶ்யம், இச்சைபிறந்தபோதே காலம், சொல்லுவோமென்கிறவன் அதிகாரியென்கிறது. "திருமந்த்ரம் சொல்லும்போது, ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ? வேண்டாவோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "வேண்டா" என்றருளிச்செய்தார்; "கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவே யொரு உவர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ? இந்நன்மையெல்லா முண்டாக்கப் போகிறது கீழ் அயோக்யதை யித்தனையும் போக்கமாட்டாதோ?" என்றருளிச்செய்தார்.

சிறியதிருமடல்.

......................................தடமால்வரைபோலும்
போரானைபொய்கைவாய்க்கோட்பட்டுநின்றலறி
நீரார்மலர்க்கமலங்கொண்டோர்நெடுங்கையால்
நாராயணாவோமணிவண்ணாநாகணையாய்
வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்.

(தடமால்வரை) இத்யாதி - பெருமலைபோலேயிருந்துள்ள மத்தகஜமானது. பெருமைபாடாற்றமாட்டாமைக்கு உடல்,பொருகையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாய்என்றும் கரைபொருது முதிர்களோடிப்பொருதுந் திரிகிறது. (பொய்கைவாய்)-தன் நிலமான வெளிநிலத்திலன்றியே, தனக்கு வேற்றுநிலமாய் அதுக்குத் தன்நிலமான பொய்கையிலே; (கோள்பட்டு நின்று)-புலிவாயிலே யகப்பட்டாரைப்போலே அகப்பட்டு நின்று; "[illegible]" "கஜஆகர்ஷதேதீரே க்ராஹஆகர்ஷதேஜலே" (கஎக) என்கிறபடியே, ஆனையும் முதலையும் அநேககாலம் நீர்க்கிழுக்கக்கரைக்கிழுக்கச்சென்று அதின்மிடுக்கேயாய் தன்மிடுக்கற்று நின்றநிலே. (அலறி) - கதறி; பழையவாஸநையாலே 'அலறி' என்கிறது ; ஜந்மாந்தரவாஸநையாலே "அம்மே" என்றார்த்திப்பாரைப்போலே. (நீரார்மலர்க்கமலம்) இத்யாதி-செவ்வி மாறாதே பொய்கைப்பரப்புமாறப் பூத்ததொரு தாமரைப்பூவை நெடியகையிலேகொண்டு, "[illegible]""பரமாபதமாபந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்"(கஎஉ) என்றுநினைத்து; (நாராயணாவோமணிவண்ணாநாகணையாய்) என்று வாய்விட்டுக் கூப்பிட்டு, வந்தென் க்லேஶத்தைத்தீர்க்கவேணுமென்றுசொல்லி. கைநெடுமைக்கு ப்ரயோஜநம், பொய்கைநீரிலே அமிழச் செவ்வி கெடாதொழிகை. (நாராயணாவோ)-"அம்மே" என்னுமாபோலே; சேஷத்வத்தாலும் ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் ததநீமாயிருக்கையாலு முண்டான ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிறது. (மணிவண்ணா)-ஸம்பந்தமில்லையேயாகிலும் விடவொண்ணாதபடி, விடாய்த்தார்க்குத் தண்ணீர்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவழகுமுடையவனே யென்கிறது. (நாகணையாய்)-எம்பெருமானிலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு த்வரை மிஞ்சியிருக்குமென்கை. (நாகணையாய்) - ஆஶ்ரிதரை யென்றும்விடாத ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்கிறது. அவ்வடிவழகி லாசைப்பட்டாரை அணைக்கும்படி † ஈழங்

தொ.(நாகணையாய்)என்றது-நாகத்தைப்படுக்கையாகவுடையவனென்றபடி.

† ஈழங்கணக்காண்பாரில்லை- கண்டதையொழியக் காணாதவற்றை ஸ்வப்நங்காணாதொன்றபடி.

ஸ்யா — "நன்மாலை கொண்டு நமோநாராணவென்னும் சொன்மாலை கற்றேன்" என்றும்,

---

எ. — ரக்ஷகனைகாண்பாரில்லையிறே. இவன் தானேவந்து ரக்ஷிக்கில், ரக்ஷிக்குமத்தனையல்லது, தான் தன் ரக்ஷணம்பண்ணுகை யென்றொன்றில்லையிறே. (என் இடரைநீக்காய்)- "பூவில்செவ்வி அழியாமே சாத்தப்போகிறதில்லை" என்கிற என்னுடைய பெரிய துக்கத்தைப் போக்காய். "జలస్థం ధారయామాస గ్రాహం చక్రేణ మాధవః" "ஜலஸ்த்தம்தாரயாமாஸக்ராஹம்சக்ரேணமாதவ:" (௩௭௩ என்கிறபடியே முதலையையுமானையையும் மெள்ளவெடுத்துக்கொண்டு கரையிலேயேறி, ஆபத்துக்களில் தாய்மார் மடியிலேவைத்து முலைகொடுத்து சிகித்ஸிக்குமாப்போலே, பெரிய பிராட்டியார் மடியிலே ஆழ்வானை வைத்து, முதலையை யிரண்டுகூறாக விழ்த்து, ஆழ்வானுடைய கையில் பூவாடாதபடி தன்திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்கொண்டான். ... ... ❊

முதல்திருவந்தாதி - ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு.

அயனின்றவல்வினையையஞ்சினேனஞ்சி
உயநின்திருவடியேசேர்வான் — நயநின்ற
நன்மாலைகொண்டு நமோநாரணவென்னும்
சொன்மாலைகற்றேன்தொழுது.

(அயல்-நின்ற) இத்யாதி — அருகுவிட்டுப்போகாதே இடைவிடாமல் நலிந்தபடியேநிற்கிற அதிப்ரபலமான பாபத்தைக்குறித்து, "முன்புபோலே இன்னமும்வந்து மேலிடில் செய்வதென்?" என்று பயப்பட்டேன்; இப்படிபயப்பட்டு இந்தபாபஸம்பந்தமற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்கு நிர்ப்பயஸ்த்தாநமான உன் திருவடிகளிலே வந்துகிட்டுகைக்காக, நயப்புடைத்தாய் அதி விலக்ஷணமான பதங்களாலே தொடுக்கப்பட்ட இப்ரபந்தரூபமான மாலையைக்கொண்டு உன்னை யாஶ்ரயித்து, உனக்கு வாசகமாய் திருமந்த்ரமென்று ப்ரஸித்தமான சொல்தொடையை அப்யஸித்தேன்.

அன்றிக்கே, திருமந்த்ரார்த்தத்தை, நயிப்பிக்கையிலே - நிர்வஹிக்கையிலே, தத்பரமாய்க்கொண்டு நின்ற விலக்ஷணஸந்தர்ப்ப ரூபமான இப்ப்ரபந்தத்தைக் கொண்டென்னவுமாம். (அயனின்ற) என்றது-ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பாபங்கள் தம்மை விட்டுக் கடக்கநின்றபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (அயனின்றவல்வினை) என்று-திருநாமம் சொல்லாதபோது தமக்குள்ள வ்யஸநமாகவுமாம். ... ... ❊

வ்யா.—"நாரணனென்றோவாதுரைக்கு முறையுண்டே" என்றும், "ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு"

எ.—

முதல்திருவந்தாதி-தொண்ணூற்றாஞ்சாம்பாட்டு.

நாவாயிலுண்டே நமோநாரணவென்
றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே—மூவாத
மாக்கதிக்கட்செல்லும் வகையுண்டே யென்னொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லுந்திறம்.

(நா) இத்யாதி—ஏத்துகைக்கு உபகரணமான நாவானது, புறம்பே போய்த் தேடவேண்டாதபடி தந்தாம் வாக்கிலே உண்டே; ஸஹஸ்ராக்ஷரி மாலாமந்த்ரம்போலே நெடுகவிருந்து சொல்லிலும் முடிவுகாணவொண்ணாதபடியிருக்கையன்றிக்கே, நமோநாராயணாயவென்று ஒருக்காலேசொல்லி இளைப்பாறலாம்படியான திருமந்த்ரம் உளதாயிராநின்றதே; அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமாய், பரமப்ராப்யமான மோக்ஷத்தில் செல்லுகைக்கீடான உபாயம் உண்டே; இப்படி உஜ்ஜீவநத்துக்குடலான நல்வழிபோகாமல், விநாசத்துக்கீடான துர்மார்க்கங்களிலே சென்று ஒருவர் விழுகிற ப்ரகாரம் என்னாயிருக்கிறதோ! என்று விஸ்மயப்படுகிறார். ... ... *

இரண்டாந்திருவந்தாதி-முதற்பாட்டு.

அன்பேதகளியாவார்வமேநெய்யாக
இன்புருகுசிந்தையிடுதிரியா—நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத்தமிழ்புரிந்தநான்.

(அன்பேதகளியா) இத்யாதி—விஷயவைலக்ஷண்யம் தளமாக மூளாநின்றுகிற பரபக்த்யுபக்ரமரூபமான ஸ்நேஹமானது, மேல் சொல்லுகிற நெய் திரி முதலானவற்றுக்கு ஆதாரமான தகளியாகவும்; அந்தவிஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கு என் புகுருகிறதோ? என்று பரிந்து காப்பிடும்படி பரிபக்வ தசாபந்நமான அபிநிவேசமானது, மேலேற்றத்தேடுகிற விளக்கை வளர்க்கைக்கு குறுப்பான நெய்யாகவும்; விஷயவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாந ஜநிதமான ஆநந்தத்தாலே த்ரவீபூதமாய் அந்த ப்ரேமாவஸ்தைகளுக்கு வாய்த்தலையான ஹ்ருதயமானது, மேற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநமாகிற விளக்கைக்கொளுத்துகைக்கு இடப்படும் திரியாகவும்; (ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவதநந்யார்ஹ சேஷமாகையாலே அத்யந்தவிலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்துவானது, பகவத்குணாஸ்வாதரஸத்தாலே † த்ரவத்ரவ்யமாயுருகி), § பரஜ்ஞாநமாகிற உஜ்ஜ்வலதீபத்தை, பகவத்தத்வ

தொ.—(உரை) என்றது - சப்தமென்றபடி. (ஞானச்சுடர்விளக்கு) என்றது - ஜ்ஞாநமாகிற தேஜிஷ்டமான விளக்கென்றபடி.

---

† "த்ரவீபூதமாய்" என்றும் பாடம். § குண்டலீசக்ராந்தத்தின் ஸ்தாநத்தில், "ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆச்ரயமான ஆத்மாவானது 'அசோஷ்ய' 'அதாஹ்யம்' என்னும் ஆகாரங்கொலைந்து த்ரவத்ரவ்யமாயுருகி" என்ற பாடங்காண்கிறது.

வ்யா.—"நாரணன்றன்நாமங்கள்"
"பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும்,

எ.—யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநஜநகமாய், வேதாதிகள்போலே அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடப்ரபந்தத்தை லோகோபகாரமாகப்பண்ணின நான், ஸர்வஶேஷியான நாராயணனுக்கு ‡ ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபங்களுள்ளபடியே ப்ரகாஶிக்கும்படி யேற்றினேன்.

பேசுவிக்க ஒருப்பட்ட ஈஶ்வரன் ஸத்யஸங்கல்பனுகையாலும், பேசித் தலைக்கட்டியல்லது தரிக்கமாட்டாத தம் ப்ரக்ருதியாலும் ஸித்தவத்கரித்து, (தமிழ்புரிந்த) என்கிறார். ... ... *

இரண்டாந்திருவந்தாதி-இரண்டாம்பாட்டு.

ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து நாரணன்றன் நாமங்கள்
தானத்தால் மற்றவன்பேர் சாற்றினால்—வானத்
தணியமராக்குவிக்கும்...தன்றே நமக்கென்
பணியமரர் கோமான்பரிசு.

(ஞானத்தால்) இத்யாதி—வகுத்த ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, விக்ரஹாதிகளுக்கு வாசகமாய் அஸாதாரணமான திருநாமங்களையும், மற்றும் விபூதியோகத்துக்கு வாசகமான திருநாமங்களையும், ப்ரேமதஶாபந்நமான ஜ்ஞாநத்தாலே, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ஶேஷஶேஷித்வரூபமான உறவளவும்செல்ல உள்ளபடியறிந்து, "பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றி" (௩எச) என்கிறபடியே-சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி தலைமண்டைகொண்டப்ரேமத்தினுடையமுடிந்த ஸ்த்தாநத்திலே நின்று அடைவுகெடக் கூப்பிட்டால்; பரமாகாஶஶப்தவாச்யமான பரமபதத்துக்கு, ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே நிறங்கொடுக்கும்படியான அழகையுடையரான நித்யஸூரிகளோடொத்த பெருமையையுடையராம்படி பண்ணுமன்றோ? நமக்கு நிருபாதிக பந்துக்களாய் "ப்ராஞ்ஜலயஃ" "நித்யாஞ்ஜலிபுடாஃ" (௩எரு) என்கிறபடியே கைபுமஞ்ஜலியுமாய்க்கொண்டு தொழுகையை நித்யயாத்ரையாக உடையராயிருக்கிற அநந்த வைநதேயாதிகளான நித்யஸித்தபுருஷர்களுக்கு நிருபாதிகஶேஷியானவனுடைய ப்ரகாரம்.

இங்கே அடைவுகெடத் திருநாமம் சொன்னவர்களை அடைவுகெட்டுக் கூப்பிடும் கோஷ்டியிலே வைக்குமென்றபடி. ... *

இரண்டாந்திருவந்தாதி - எண்பத்தோராம்பாட்டு.

பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டவனைமெய்யே—மிகக்கண்டேன்
ஊன்திகழும்நேமியொளிதிகழும்சேவடியான்
வான்திகழுஞ்சோதிவடிவு.

(பகற்கண்டேன்) இத்யாதி—இதுநெடுங்காலம் பகல்விரவாதஸம்ஸார காளராத்ரியிலே கண்கெட்டு முன்னடிதோற்றாதே திரிந்தநான்,

‡ "ஸ்வரூபரூபகுணங்களுள்ளபடி" என்றும் "ஸ்வபரஸ்வரூபங்களுள்ளபடியே" என்றும் பாடம்.

வ்யா.—"நாமம்பலசொல்லி நாராயணா" என்றும், முதலாழ்வார்களரு மருளிச்செய்கையாலும்,

---

எ.— இப்போது "ஸுப்ரபாதா ச மே நிஸா" "ஸுப்ரபாதாசமேநிஸா" (௩எ௬)என்னும்படி-இரவுவிரவாத பகலாய்ச் செல்லும்படியானதொரு நல்விடிவைக்கண்டேன்; பகவதாஜ்ஞைக்கு பயப்பட்டு முப்பது வட்டத்திலே போவது வருவதாய்த்திரிகிற ப்ராதேஸிகனான ஆதித்யனன்றிக்கே ஒருகாலத்திலும் போக்குவரத்தின்றிக்கே, "ஸாஸ்தா ஜநாநாம்" "ஸாஸ்தாஜநாநாம்" (௩எஎ) என்னும்படி ஸர்வத்தையும் நியமித்துக்கொண்டு, உபயவிபூதியுக்தனாகையாலே ஸார்வத்ரிகனான நாராயணனாகிற ஆதித்யனைக் கண்டேன்; இந்த்ரியங்கள் துணைசெய்யக்காண்கிறகாட்சியன்றிக்கே, "ஸ்வப்நதீகம்யம்" "ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௩எஅ)என்னும்படி நேர்கொடுநேரே நெஞ்சாலே காணப்படும் ஸ்வப்நாவஸ்த்தையிற்காட்டிலும் விஸததமமாய் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான மாநஸஜ்ஞாநத்தாலே, இந்த்ரியங்களால்கலக்கவொண்ணாதபடி அழகிதாக மீண்டு; அவனைக்கண்டேன்; வடிவழகு விளங்காநின்றுள்ள திருவாழியையும், புகர் விளங்காநின்றுள்ள சிவந்த திருவடிகளையுமுடைய ஸர்வேஸ்வரனுடைய, பரமாகாஸ ஸப்தவாச்யமான பரமபதத்திலே விளங்காநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான வடிவழகை, ப்ரத்யபிஜ்ஞார்ஹமாம்படி அழகிதாகக்கண்டேன்.

(வான்திகழும்) என்றது-மேகத்தோடொக்க விளங்காநின்றுள்ள திருமேனி என்னவுமாம். (ஊன்திகழும்) என்றது - ஸர்வேஸ்வரன் திருமேனியிலே விளங்காநின்றுள்ள திருவாழியென்னவுமாம். ஸத்ருஸரீரத்திலே விளங்குமென்னுதல். ... ... ✻

மூன்றாந்திருவந்தாதி-எட்டாம்பாட்டு.

நாமம்பலசொல்லி நாராயணாவென்று
நாமங்கையாலந்தொழுதமென்னெஞ்சே—வா, மருவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்ந்த வண்டறையுந்தண்டுழாய்க்
கண்ணனையேகாண்கநங்கண்.

(நாமம்) இத்யாதி—என்னிலும் என்விஷயத்தில் முற்கோலிவிழுகிறநல்ல நெஞ்சே! வாகிந்த்ரியத்தின் உருவுதல் தீரும்படி, ஓரோகுணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி, இவற்றுக்கெல்லாம் ப்ரதாநமாய், ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளுக்கெல்லாம் பூர்ணவாசகமாய், அஸாதாரணமான திருநாமத்தையும் சொல்லி, அங்குத்தைக்கு எடுத்துக்கைகட்டக்கண்ட அழகியகையாலே, நாம் அஞ்ஜலிபந்தம்பண்ணுகை முதலான வ்ருத்திவிஸேஷங்களைப்

வ்யா.— "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே,

எ.— பண்ணுவோம், நீ இருயாதே பொருந்திவாராய் ; பூமிமுதலான லோகங்களை, ப்ரளயம்வருவதற்குமுன்னே திருவயிற்றிலேவைத்துநோக்கி, அங்கிருந்து நெருக்குண்ணாதபடி புறப்படவிட்டு ரக்ஷித்தவனாய், ரக்ஷியாவிடிலும் விடவொண்ணாதபடி மதுபாநமத்தமாய்க் கொண்டு வண்டுகள் ஶப்திக்கிற குளிர்ந்த திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனாகையாலே நிரதிஶயபோக்யபூதனான க்ருஷ்ணனையே காணவேணுமென்று மேல்விழுகிற நம்முடைய கண்களானவை கண்டு களித்திடுக. ... *

திருவாய்மொழி — முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன் யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே.

(உயர்வு) இத்யாதி—பகவதாநந்தத்தைப் பேசப்புக்க வேதங்கள், மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி, ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று, பின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டுசென்று, பின்னையும்பரிச்சேதிக்க மாட்டாதே, "यतो वाचो निवर्तन्ते" "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (கஎகூ) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுண மொன்றிலுமிறே ; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே யிருப்பது ; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறே யிவர். (உயர்வு)- வருத்தம். எல்லார்க்கும் உயர்த்தியுண்டாம்போது வருத்தமுண்டு ; அப்படி வருந்த வேணுமோ ! என்றால, உயர்வறஉயராநிற்கும் ; இத்தைப் பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்த சந்தை. பகவத்வ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துகதமான ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுண்டான உச்ச்ராயத்தை (உயர்வு) என்கிறது. (அற)-இன்றியிலேயொழிய. இத்தால்-அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறதன்று ; பின்னையென்சொல்லுகிறதென்னில்; தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையும் இவற்றையும் பார்த்தால ஆதித்யஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப் போலவும், மேருஶிகரத்தில்நின்றவனுக்குக்கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிகள் இருக்குமாப்போலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே இல்லையென்னலாம்படி யிருக்கை. இப்படி அல்லாதவற்றை இல்லை யென்னலாம்படி பண்ணினால் தனக்கோரெல்லை யுண்டாயிருக்குமோ ! என்னில் ; (உயர்) - காலதத்த்வ முள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும், அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி உயராநிற்கும். ஆனால், "सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः। संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तं च जीवितम्" "ஸர்வே க்ஷயாந்தா நிசயா: பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா:। ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்சஜீவிதம்" (கூஅ0) என்கிறபடியே யிருக்கிறதோ! என்னில்; அன்று. இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்

எ.-ளபடி. இப்படிகரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜநமாயிராதே காடுபட்டுக் கிடக்குமோ வென்னில்; (நலம்)-கண்டவிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். (நலம்) என்று-ஆநந்த குணமொன்றையும் சொல்லுகிறதென்னுதல்; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல்; ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல். (உடையவன்) - இக்குணங்கள்தன்னை "அஸ்தி" என்று விடுமளவன்றிக்கே, இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது-ஆகந்துகமன்றிக்கேஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப் பார்த்து, "நிர்க்குணமென்பார்மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே, ஆழ்வார் (நலமுடையவன்) என்றபடிகண்டாயே" என்று பணித்தான். இத்தால்- "సమస్తకల్యాణగుణాత్మకో౽సౌ" "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (ங-அக) என்றபடி. "వర్షాయుతైః" "வர்ஷாயுதைः" (ங-அஉ) இத்யாதி.— "ధాతూనామివ శైలేన్ద్రో గుణానామాకరో మహాన్" "தாதூநாமிவஶைலேந்த்ரோ குணாநாமாகரோமஹாந்" (ங-அங) "బహవో నృప కల్యాణగుణాః పుత్రస్య సన్తి తే" "பஹவோந்ருபகல்யாணகுணாஃபுத்ரஸ்ய ஸந்திதே;" (ங-அச) "స్వాభావికానవధికాతిశయాసఙ్ఖ్యేయకల్యాణగుణగణః" "ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணः" (ங-அரு) என்று இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தை. இப்படி குணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால் இக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாம்படியிருக்குமோ? திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்னில்; அங்ஙனிராது, அஸ்ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி குணங்களுக்கும் நிறம்பெறவேண்டும்படி யிருக்குமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறது (யவன்) என்று. "యథా సైన్ధవఘనః" "யதாஸைந்தவகநः" (ங-அசா) என்கிறப்ரமாணப்ரஸித்தியைப்பற்ற (யவன்) என்கிறார். இத்தால் - குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூபப்ரஸித்தியைச் சொல்லுதல்; குணவிஶிஷ்டமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுதல்.

(அவன்) இதுக்கவ்வருகேயோருபகாரத்தைச்சொல்லநினைத்துக் கீழ்நின்றநிலையையமைத்து, மேலேதோள்படிகொள்ளுகிறார். அந்தஉபகாரந்தானேதென்னில்; (மயர்வற)-ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம்என்கிறவிவைவாஸநையோடேபோம்படியாக. "ஜ்ஞாநாநுதயமாவது-தேஹாத்மாபிமாநம். அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-தேவதாந்தரஶேஷமென்றிருக்கை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடையஜ்ஞாநம்" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். தம்வாயாலே (மயர்வற) என்று சொல்லலாம்படிகாணும் அவன்றானிவருக்கு அஜ்ஞாநத்தை வாஸநையோடே

எ.—போக்கினபடி. (மதிநலம்)—"ஜ்ஞாநபக்திகளிரண்டையும் தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே "நலமானமதியைத் தந்தான் என்றாய், முளைக்கும்போதே வைரம்பற்றி முளைக்கும் பதார்த்தம் போலே பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தைத் தந்தானென்கிறார்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. கர்மஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்தாநத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாய்த்து இவரது. "ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ? பக்திநிஷ்டரோ?" என்று எம்பாரைச் சிலர்கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபந்நர், பக்தி இவர்க்கு தேஹயாத்ராஶேஷம்" என்று அருளிச்செய்தார். என் போலவென்னில்; நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாளுமாஸத்துக்கு ஜீவநம்தேடுகிறாப்போலே; (ரு-அஎ)* உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே கண்கள்நீர்மல்கி என்கிறபடியே இவர்க்கு. (அருளினன்)—நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட வித்தனை. "எனக்கருளினன்" என்னுதொழிந்தது, பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மைஅஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) இத்தலைஆர்த்திக்க வன்றிக்கே, முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட வித்தனை; "[illegible]" "தாதுஃப்ரஸாதாந் மஹிமாநமீஶம்" (ரு-அஅ) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக் கண்டவித்தனை.

இத்தலையில் நினைவின்றிக்கேயிருக்க வந்தருளினவன் தன்னருள் கொள்வாரில்லாதாரொருவனோ! என்னில் (அயர்வறுமமரர்களதிபதி)—தான் அருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கேயிருப்பாரை ஒருநாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது—விஸ்ம்ருதி; அதின்றிக்கேயிருப்பர்கள். ப்ராகபாவத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்வம்ஸாபாவமுண்டிறே முக்தர்க்கு. (அமரர்கள்)—பகவதநுபவவிச்சேதத்தில் தாங்கள் உளரன்றிக்கேயிருக்குமவர்கள்; "[illegible]" "நசஹீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ" (ரு-அக) என்கிறபடியே. (அமரர்கள்) த்ரிபாதவிபூதியோகத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. பரம ஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே, ஓலக்கமிருந்தாலாய்த்து அவர்களுக்கு மவனுக்கும் வாசியறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலேயாதல் ஶேஷியென்றறியுமத்தனை. ஆனால் இப்படியிருக்கிற இவர்கள் பலராய்த்தாரொருவனானால், இவர்களையநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஶேஷித்வமாம்படியிருக்குமோ? என்னில்; (அதிபதி)—அவர்களுக்கும் "தொட்டுக்கொள், தொட்டுக்கொள்" என்னவேண்டும்படி ஆனைக்குக்குதிரைவைத்து அவ்வருகாயிருக்குமென்னுதல்; ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

எ.—இருக்கவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம்சொல்லஹுருப்பட்டு,கீழ் நின்றநிலையைக் குலுக்கி, (அவன்) என்று அவ்வருகே போகிறார். (துயரறு) – “துயரறுக்கும்” என்று முன்புள்ள முதலிகளருளிச்செய்யும்படி;- ஸமஸ்த துக்காபநோதக ஸ்வபாவமான திருவடிகள்; – ஸகலாத்மாக்களுடைய துக்கத்தைப்போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். “துயரறுசுடரடி” என்று எம்பெருமானாருளிச்செய்யும்படி; “[illegible]” “வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்ப்ருசம்பவதி துக்கித:” (௯௯௦) என்றால், துக்கநிவ்ருத்தியும் அவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரற, தான் துயர்தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால்- இவர் மயர்வற அவன் துயரற்றபடி. (சுடரடி) – நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (சுடர்)-பஞ்சசக்திமயமான புகரைச்சொல்லுகிறது. (அடி) – சேஷபூதன்சேஷிபக்கல் கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே. ஸ்தநந்தயப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே இவரும் “உன்தேனைமலரும் திருப்பாதம்” (௯௯௧) என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார். (தொழுது) – நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்த விழவெல்லாம் தீரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்து. (எழு) – “[illegible]” “அஸந்நேவஸபவதி” (௯௯௨) என்னும் நிலைகழிந்து, “[illegible]” “ஸந்தமேநம்ததோ விது:” (௯௯௨) என்கிறவர்கள் கோடியிலே எண்ணலாம்படியாக உஜ்ஜீவிக்கப்பார். அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசம் தீரும்படி அடியிலேதொழுது உஜ்ஜீவியென்கிறார். (என்மனனே) – இப்போதாய்த்து தம்மைக்கண்டது; “அருளினன்” என்று நின்றவித்தனையிறே முன்பு. இருவர் கூடப் பள்ளியோதியிருந்தால், அவர்களிலே யொருவனுக்கு உத்கர்ஷமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கவனோடே ஒருஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாப்போலே, “[illegible]” “மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:” (௯௯௩) என்கிறபடியே, நெடுநாள் பந்தஹேதுவாய்ப் போந்தது இப்போது (௯௯௪) ✻ முந்துற்றநெஞ்சாய் முற்பட்டு நிற்கிறபடியாலே, அந்தோடே தமக்கொருஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டு “என்மனனே!” என்கிறார். பாட்டைமுடியச்சொல்லி “அவன்” என்னவமையாதோ? அடிதோறும் சொல்லுகிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்தாம் இத்திருவாய்மொழிதன்னில் ஈச்வரத்வமாய்த்து ப்ரதிபாதிக்கிறது; அந்த ஈச்வரத்வத்துக்கு ஓரோகுணங்களே நிரபேக்ஷமாகப் போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்.—“உயர்வற உயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் மயர்வறமதிநலமருளினன்” என்று இங்ஙனேவாக்யைகவாக்ய பாவத்தாலே யோஜிக்கவுமாம். அன்றிக்கே, “உயர்வற உயர்நலமுடையவன்யவன், அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே”,

வ்யா.— நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள் ;

எ.—என்றுவாக்யபேதம்பண்ணியோஜிக்கவுமாம். "నమః పురస్తాదథ పృష్ఠతస్తే" "நம꞉ புரஸ்தாதத ப்ருஷ்ட்டதஸ்தே" (கூகரு) என்னுமாப்போலே. ஆனால், "உயர்வற உயர்நலமுடையவன், அயர்வறு மமரர்களதிபதி, மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்ன வேண்டியிருக்க, (உயர்வற உயர்நல முடையவன்) என்றவநந்தரம், (அயர்வறு மமரர்களதிபதி) என்று அவ்வளவும் போகமாட்டாமை உபகாரஸ்ம்ருதியாலே (மயர்வறமதிநலமருளினன்) என்கிறார். குணமில்லை, விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களெல்லாரும் நிரஸ்தர் இப்பாட்டாலே; அவர்களை எதிரிகளாக்கிச் சொல்லவேண்டாவிறே, ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்த்தாபிக்கவே பரபக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே ; நெற்செய்யப் புல்தேயுமாப்போலே, தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே யவர்கள். "உயர்வற உயர்நலமுடையவன். அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே - ப்ராப்யவேஷம சொல்லிற்று, "மயர்வற" என்கையாலே - விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று, "அருளினன்" என்கையாலே - அவனே ஸாதநமென்றது, "தொழுதெழு" என்கையாலே – ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லிற்று, "என்மனனே" என்கையாலே-பரிசுத்தாந்த꞉கரணனே அதிகாரியென்னுமிடம் சொல்லிற்று. ...

(நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே) என்கிறவிடத்தில், "ముకున్దకరుణాం వన్దే ముక్తేష్వధికవత్సలామ్ । స్వరూపసంస్తవే యస్య నిర్హేతుక సహేతుకామ్" "முகுந்தகருணாம்வந்தே முக்தேஷ்வதிகவத்ஸலாம் – ஸ்வரூபஸம்ஸ்தவேயஸ்ய நிர்ஹேதுகஸஹேதுகாம்" (கூகச) என்கிறபடியே-ஸ்வரூபவிசாரத்தில் நிர்ஹேதுகமாக ப்ரகாசிக்கையாலே நிர்ஹேதுகமென்றபடி. (ஸமதிகத இத்யாதி) "సమ్యగధిగతమ్ - సమధిగతమ్; వస్తునో భావః - వాస్తవమ్; సమధిగతమ్ - సమస్తవస్తువాస్తవమ్, యైస్తే" "ஸம்யகதிகதம்-ஸமதிகதம் ; வஸ்துநோபாவ꞉ - வாஸ்தவம்; ஸமதிகதம் – ஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவம், யைஸ்தே" என்று விக்ரஹமாய், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலும் ஸ்வபுத்திபலத்தாலுமன்றிக்கே,நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே நன்றாகவறியப்பட்டிருக்கிற ஸர்வபதார்த்தங்களுடையவும் ஸ்வரூபஜ்ஞானவென்றபடி. (ஆழ்வார்களெல்லாரும்) என்றது-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்களெல்லாருமென்றபடி.

இப்போது குருபரம்பரா ப்ரபாவத்திற்படியே ஆழ்வார்களை அருளிச்செய்யாதே நம்மாழ்வாரை முன்னாகவருளிச்செய்தது – அவயவி

பி.— (ஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான) என்று – ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடையவும் அறியப்பட்ட யாதார்த்த்யத்தையுடையவரென்றபடி.

மூ.—ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்.

வ்யா.— இதரமந்த்ரங்களை அநாதரித்து, இத்தையே தந்தாமுக்குத் தஞ்சமாக அநுஸந்தித்து, உபதேசவேளையிலும், தந்தாமைப்பற்றி னவர்களுக்கும் இத்தையேஉஜ்ஜீவநஹேதுவாகஉபதேசித்துப்போருகையாலே, ஆழ்வார்களைப் பின்சென்ற ஆசார்யகளெல்லாரும் விரும்பினார்கள் என்கை. இத்தால்-

---

எ.—பூர்வகமாக வருளிச்செய்யவேணுமெனுமபிப்ராயத்தாலே. "భూతంసరోమహదమహాహ్వయమక్తియుక్తం భట్టార్యమాస్య మథభార్గవమాస్యకృక్తమ్ । బాహూవదద్రికులశేఖరయోగివాహా త్కోర్మధ్యనాథచరణావితరాన్శఠారేః" "பூதம்ஸரோஹ்ரத மஹாஹ்வய மக்தியுக்மம் பட்டார்யமாஸ்யமதபார்க்கவமஸ்ய கர்ணம் - பாஹூ-ருவதந்தி குலசேகரயோகிவாஹௌ தோர்மத்யநாபி சரணௌவிதராந்ஶடாரேஃ" (கூகள). "తోర్మధ్య" "தோர்மத்ய" என்கிறத்தால் – தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரையும், "నాభి" "நாபி" என்று – திருமங்கையாழ்வாரையும், "చరణౌ" "சரணௌ" என்று– மதுரகவிகளையும் எம்பெருமானாரையும் சொல்லுகிறது.

(இதரமந்த்ரங்களை) என்றது- வாஸுதேவாதிமந்த்ரங்களை யென்றபடி. (இத்தை) என்றது-திருவஷ்டாக்ஷரியையென்றபடி. (தஞ்சமாக) என்றது – ரக்ஷகமாகவென்றபடி. (தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கும்) என்றது – தங்களை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்குமென்றபடி. ஆழ்வார்களைப் பின்செல்லுகையாவது – அப்படியே நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவராய், ஆழ்வார்களுடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே அவர்களைப்போலே வர்த்திக்கை.

கீழ் ப்ரகரணத்துக்குச்சேர பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது – [பகவந்மந்த்ரங்கள் தான் அநேககங்கள்] என்று தொடங்கி, இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலென்றபடி.

தொ.— இனி ஆசார்யர்கள் ஆதரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார் (இதரமந்த்ரங்களை) இத்யாதியால். (இதரமந்த்ரங்களை) என்றது-திருமந்த்ரமொழிந்தபகவந்மந்த்ரங்களை யென்றபடி. (இத்தை) என்றது-திருமந்த்ரத்தையென்றபடி. (தந்தாமுக்கு) என்றது– தங்களுக்கென்றபடி. (தஞ்சமாக) என்றது – ரக்ஷகமாகவென்றபடி.

இனி, மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இம்மந்த்ரத்துக்குண்டான வாசியைச் சொல்லிமுடித்தமையை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது - [பகவந்மந்த்ரங்கள்தா னநேகங்கள்] என்றுதொடங்கி இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலென்றபடி.

வ்யா.—மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இம்மந்த்ரத்துக்குண்டான வைப வஞ்சொல்லுகிற்ருய்த்து.

எ.— (மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில்) என்றது - அவ்யாபகமந்த்ரங்க ளிற்காட்டிலும் வ்யாபகங்களான ஷடக்ஷரி த்வாதஶாக்ஷரியைக்காட் டிலுமென்றபடி.

[இத்தை]-இந்த திருமந்த்ரத்தை,[வேதங்களும்]-நாராயணனுவாகம் முதலானவேதங்களும்,[ரிஷிகளும்]-வேதார்த்தவிஶதீகரணப்ரவ்ருத்த ரானவ்யாஸாதிபரமரிஷிகளும்,[ஆழ்வார்களும்]-நம்மாழ்வார்தொடக்க மான ஆழ்வார்களும், [ஆசார்யர்களும்] - ஆழ்வார்களைப் பின்சென்ற நாதமுனி முதலான ஆசார்யர்களும், [விரும்பினார்கள்] - ஆதரித்தார் கள் என்று மூலார்த்தம்.

"நம்மாழ்வார்" என்கிறவிடத்தில், இந்த ஆழ்வார்தாம் ஸ்வப்ர பந்தத்திலே "சடகோபன்" என்று பலவிடத்திலுமருளிச்செய்திரு க்க, இவர் "நம்மாழ்வார்" என்றருளிச்செய்ததுக்கு நியாமகமென் னென்னில்; "శఠాసురస్యదహనాత్ పాదుకామధువిద్విషః । శఠకోపాభిధానేన ప్రథితాభూతలేద్విజ॥ కోపాగ్నినాశఠందగ్ధ్వావైష్ణవీపాదుకాసురమ్ । శఠకోపఇతిఖ్యాతిం సంప్రాప్తాభువిసజ్జనైః" "ஶடாஸுரஸ்யதஹநாத் பாதுகாமதுவித்விஷ:- சடகோபாபிதாநேந ப்ரதிதாபூதலேத்விஜ-கோபாக்நிநா ஶடம்தக்த்வா வைஷ்ணவீபாதுகாஸுரம் - சடகோபஇதிக்யாதிம் ஸம்ப்ராப்தாபுவி ஸஜ்ஜநை:" (ரு-கூ-அ) என்று வைநதேயஸம்ஹிதையில் சொல்லுகிற படியே - எம்பெருமானுடைய திருவடிகள் நிலைக்கு "சடகோபன்" என்று திருநாமமாய்த்து. "சுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று இவர் முதலடியிலே யிழிந்தவராகையாலே, அதுவே தமக்கு நிருபக மாய்க்கொண்டு "சடகோபன்" என்றருளிச்செய்தாரென்றும் ; முன் பொருகாலத்திலே பெருமாள் அல்லாத ஆழ்வார்களிற்காட்டில் ஆழ் வாரை "நம்மாழ்வார்" என்று அபிமானித்தருளி, பெரியதிருவத்யய நத்துக்கும் அப்படியே திருமுகமெழுதி, திருநகரிக்குப் போகவிட்டு வருவர் என்றும் ; அதுவுமன்றிக்கே, ஒருகாலம் மேல்நாட்டிலே வல சையாக எழுந்தருளினபோது,மற்றுமுண்டான திருப்பதியிலெம்பெரு மான்களும் ஆழ்வார்களும் அங்கே யாத்ருச்சிகமாக ஸங்கதராக, அப் போது பெருமாள், ஆழ்வாரைமிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி "நம்மு டைய ஆழ்வாரல்லீரோ ! நம்மருகேவாரும் !" என்று தம்முடைய திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு, முத்தின்சட்டை வட்ட மணைமுதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, தம்மையே யொக்கவ ருள்செய்தார் என்றும் ; அதுவுமன்றிக்கே, பெரியமுதலியார் மற்றை

மூ.— கச. வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்.
கரு. அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும்.

வ்யா.—கச. இனி,வாச்யந்தன்னிலும் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்) என்று. அதாவது- இதுக்கு † வாச்யனான ஈஶ்வரன் பெருமைபோலன்று தத்வாசகமான இதின்பெருமை யென்றபடி.

கரு. அதுதானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும்) என்று. அதாவது – வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்தனாயிருந்த காலத்திலும், வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று, தன்னை வசித்தவர்களபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்குமென்கை.

எ.—யாழ்வார்களிற்காட்டில் இங்கே விசேஷித்து ப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வயபுரஸ்ஸரமாகத் திருவாய்மொழிமுதலான ப்ரபந்தங்களையெல்லாம் அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்று, அந்த வ்யாவ்ருத்தி தோன்ற "நம்முடைய ஆழ்வார்" என்றபிமாநித்துக்கொண்டு போருவது என்றும ஐதிஹ்யம்.

கச. மேலவாக்யத்துக்கவதாரிகை(இனி)என்றுதொடங்கி. (இதுக்கு) என்றது - இந்தமந்த்ரத்துக்கென்றபடி. (வாச்யனான ஈஶ்வரன் பெருமைபோலன்று) என்றது – ஸர்வரக்ஷகத்வேந வாச்யனான ஈஶ்வரன் பெருமைபோலன்றென்றபடி. அதாவது – "[illegible] [illegible]" "நாமைதத்தவகோவிந்த நாமிநஸ்தேஶதாதிகம்" (கூகூகூ)என்கிறபடியே-ரக்ஷணத்தில்வாசகப்ரபாவம்அதிகமென்றபடி.

[வாச்யப்ரபாவம்போலன்று] - வாச்யனான ஈஶ்வரனுடைய பெருமைபோலன்று, [வாசகப்ரபாவம்] – தத்வாசகமான இதின் பெருமை என்று மூலார்த்தம்.

கரு. உத்தரவாக்யஸங்கதி: (அதுதான்) இத்யாதி. (அதுதானேதென்ன) என்றது - வாசகப்ரபாவந்தானேதென்னவென்றபடி.

(வாச்யனானவன்)என்றது-திருமந்த்ரத்துக்கு வாச்யனான கண்ணனென்றபடி. (தூரஸ்தனாயிருந்தகாலத்திலும்) என்றது – த்வாரகையிலே எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலு மென்றபடி.

தொ.—கச. மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

மூலவாக்யார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இதுக்கு) என்றது - திருமந்த்ரத்துக்கென்றபடி. (தத்வாசகமான) என்றது – ஈஶ்வரவாசகமானவென்றபடி.

கரு. (ஆஸந்நமாய்) என்றது – ஸந்நிஹிதமாயென்றபடி.

பி.—கரு. (தூரஸ்தனாயிருந்தகாலத்திலும்)என்றது-ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே எங்கும் வ்யாபித்திருக்குமிறே. இனி, [தூரஸ்தன்] என்கிறது- அவதரித்து விக்ரஹவிஶிஷ்டனாயிருக்கு மிருப்பைச்சொல்லுகிறது.

---

† "வாச்யனாயிருந்துள்ள ஈஶ்வரனுடைய" என்றும்பாடம்.

மூ.—கசு. த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவைசுரந்தது திருநாமமிறே.

வ்யா.—கசு. இப்படி வாச்யன் தூரஸ்த்தனாயிருக்க வாசகம் உதவின விடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவைசுரந்தது திருநாமமிறே) என்று. அதாவது-மஹாஸதஸ்ஸிலே துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம் பண்ணும்போது

எ.—[அவன் தூரஸ்த்தனானாலும்] - வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும், [இதுகிட்டிநின்று உதவும்]- வாசகமானவிது ஆஸந்நமாய் நின்று, தன்னை வசிக்கவர்களபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்

கசு. மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

(மஹாஸதஸ்ஸிலே) என்றது - பீஷ்மத்ரோணாதி மஹான்களிருக்கிற ஸதஸ்ஸிலே என்றபடி; பெரிய ஸதஸ்ஸிலேயென்னவுமாம். (துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம்பண்ணும்போது) ஸபாபர்வணி; துர்யோதநாதிகள் ராஜஸூயயாகார்த்தமாக இந்த்ரப்ரஸ்த்தபுரத்துக்குப் போயிருந்தவிடத்தில், தான் பரிபவப்பட்ட விஶேஷத்தைத் தன் பிதாவோடேசொல்லுகிறார் :— "తత్రస్ఫటికతోయాంహి స్ఫాటికామ్బుజశోభితామ్। సభాంపుష్కరిణీంమత్వా పతితోస్మినరాధిప॥ తత్రమామహసద్భీమస్సహపార్థైస్సస్వరమ్। ద్రౌపదీచసహస్త్రీభిఃపాతయన్తీమనోమమ॥ క్లిన్నవస్త్రస్యచజలేకింకరారాజచోదితాః। దదుర్వాసాంసిచాన్యానితద్దుఃఖతరంమమ" "தத்ரஸ்ப்படிகதோயாம்ஹி ஸ்ப்பாடிகாம்புஜஶோபிதாம்-ஸபாம்புஷ்கரிணீம்மத்வா பதிதோஸ்மிநராதிப - தத்ரமாமஹஸத்பீமஸ் ஸஹபார்த்தைஸ்ஸஸ்வரம் - த்ரௌபதீசஸஹஸ்த்ரீபிஃபாதயந்தீமநோமம- க்லிந்நவஸ்த்ரஸ்யசஜலே கிங்கராராஜசோதிதாः - ததுர்வாஸாம்ஸிசாந்யாநி தத்திதுஃக்கதரம்மம" (சு00) என்று சொல்லி, த்யூதப்ரஸங்கத்தாலே பாண்டவர்களைஜயித்து, "దుశ్శాసనైషమమసూతపుత్రో వృకోదరాదుద్విజతేల్పచేతాః స్వయంప్రగృహ్యానయయాజ్ఞసేనీంకింనోకరిష్యన్త్యవశాస్సపత్నాః" "துஶ்ஶாஸநைஷமமஸூதபுத்ரோவ்ருகோதராதுத்விஜதேல்பசேதாः- ஸ்வயம்பரக்ருஹ்யாநயயாஜ்ஞஸேநீம் கிந்நோகரிஷ்யந்த்யவஶாஸ்ஸபத்நாः" (சு0க) என்றுசொல்லி, துஶ்ஶாஸநனும் "ఏహ్యేహిపాఞ్చాలిజితాసికృష్ణే దుర్యోధనంపశ్యవిముక్తలజ్జా। కురూన్భజస్వాయతపత్రనేత్రి ధర్మేణలబ్ధాసిసభాంపరైశ్చ" "ஏஹ்யேஹிபாஞ்சாலி ஜிதாஸிக்ருஷ்ணே துர்யோதநம் பஶ்ய

தொ.—கசு. மேலுக்கவதாரிகை(இப்படி)இத்யாதி. (இப்படி)என்றது-கீழ்ச்சொன்னபடியென்றபடி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

வ்யா.— "మహాత్మ్యాపదిసంప్రాప్తే స్మర్తవ్యోభగవాన్హరిః" "மஹாத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோபகவாந்ஹரி:" (சகு) என்றுமுன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்ட்டமஹர்ஷி சொல்லிவைத்ததத்தை நினைத்து, "శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత। గోవిన్దపుణ్డరీకాక్షరక్షమాంశరణాగతామ్"

எ.—விமுக்தலஜ்ஜா-குருங்பஜஸ்வாயதபத்ரநேத்ரி தர்மேணலப்தாஸிஸபாம்பரைர்ச" (ச0உ) என்று கூப்பிட, "తతస్సముత్థాయ సుదుర్మనా నా వివర్ణమావృత్యముఖంకరేణ।ఆర్తాప్రదుద్రావ యతస్త్రియస్తాః వృద్ధస్యరాజ్ఞః కురుపుఙ్గవస్య" "ததஸ்ஸமுத்தாயஸு-துர்மநாஸா விவர்ணமாவ்ருத்யமுகம்கரேண-ஆர்த்தாப்ரதுத்ராவயதஸ்த்ரியஸ்தா:வ்ருத்தஸ்யராஜ்ஞ:குருபுங்கவஸ்ய"(ச0ங)என்கிறபடியே-ஸஜாதியர்பக்கல்போகப்போக "తతోజవేనాభిససారరోషాత్ దుశ్శాసనస్తామభిగర్జమానః। దీర్ఘేషునీలేషుచచోర్మిమత్సుజగ్రాహకేశేషు నరేన్ద్రపత్నీమ్" "ததோஜவேநாபிஸஸாரரோஷாத்துஶ்ஶாஸநஸ்தாமபிகர்ஜமாந: - தீர்க்கேஷு-நீலேஷு-ஸசோர்மிமத்ஸு- ஜக்ராஹகேஶேஷு-நரேந்த்ரபத்நீம்" (ச0ச) என்கிறபடியே - மயிர்முடியைப்பிடித்து மஹாஸதஸ்ஸிலேவைத்து, "తతోదుశ్శాసనోరాజన్ ద్రౌపద్యావసనంబలాత్। సభామధ్యేసమాక్షిప్యవ్యపకృష్టుంప్రచక్రమే॥అపకృష్యమాణేవసనే విలలాపసుదుఃఖితా। జ్ఞాతంమయావసిష్ఠేనపురాగీతంమహాత్మనా॥ మహాత్మ్యాపదిసంప్రాప్తే స్మర్తవ్యోభగవాన్హరిః" "ததோதுஶ்ஶாஸநோராஜந் த்ரௌபத்யா வஸநம்பலாத்-ஸபாமத்யேஸமாக்ஷிப்யாப்யபக்ருஷ்டும் ப்ரசக்ரமே—அபக்ருஷ்யமாணேவஸநேவிலலாபஸு-துக்கிதா - ஜ்ஞாதம்மயாவஸிஷ்டேந புராகீதம் மஹாத்மநா-மஹாத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோபகவாந்ஹரி:" என்று முன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்டமஹர்ஷி சொல்லிவைத்ததத்தை நினைத்து, "தர்மம் ஜயிக்கிறது" என்ன; பார்த்தாக்கள் ஐவரும் "தர்மமில்லை" என்ன; நூற்றுவரும், தர்மாதர்மவிவேகம் பண்ணமாட்டாத பீஷ்மத்ரோணாதிகளும் இப்படி நிர்லஜ்ஜரான ஸபையிலே, லஜ்ஜையுடையவனைக்குறித்து, ("శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత। గోవిన్దపుణ్డరీకాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్"। ("ஶங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத-கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்") (శఙ్ఖచక్రగదాపాణే!)

தொ.—(மஹதி) என்றது - ஸ்வாநிவர்த்யே யென்றபடி. (ஸம்ப்ராப்தே) என்றது - தானடியாகவந்ததன்றிக்கே ஆபத்தேகறுவிக்கொண்டு ப்ராப்தமாயிருக்கச்செய்தே யென்றபடி. (பகவாந்) என்றது - ஆபந்நிவ்ருத்திக்குடலான ஜ்ஞாநஶக்திபலாதி குணங்களையுடையவனென்றபடி. அவன் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனுங்காட்டில் இவனுபத்தைப்போக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன (ஸ்மர்த்தவ்ய:)- ஒருக்கால் நினைக்கவமையும்.

வ்யா.—"ஶங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத - கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்" (சஎ)என்று ஶரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, அவ்வாபத்திலே,

எ.—(ஶங்கசக்ரகதாபாணே!)என் கையில் வளையோபாதியோ உன்கையிலாயுதமும்?என் பரிபவத்தைப்போக்குதல், உன்கையில் திருவாழியைப்போக்குதல் செய்யவேணும், த்யாகக்கொடிகட்டிக்கிடக்கப் புறங்காலவீங்குவாரைப்போலே, திருவாழியையேந்தியிருக்க நான்பரிபவப்படுவதே !. (ச0ரு) ✻ எப்போதும்கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினைகடிவானிறே. ([illegible]) (த்வாரகாநிலய!) இப்போது முதலியார்வர்த்திக்கிறது பரமபதத்திலேயோ? ([illegible]) (அச்யுத!) "பற்றிறைக்கைவிடோம்" என்றது பண்டோ? இன்றன்றோ? ([illegible]) (கோவிந்த!) கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணிற்று தளர்ந்தாரை நோக்குகைகக்கன்றோ? கடலிலேவர்ஷித்தாப்போலே நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கவோ? ([illegible]) (புண்டரீகாக்ஷ!) இக்கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம்பண்ணவன்றோ? துஶ்ஶாஸநாதிகளையிடுவித்துப்பரிபவிக்கைக்கோ? ([illegible])(ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்) "என்கைவிட்டேன்"என்று ப்ரபத்திபண்ணினாள், கைவிட்டேனென்றுப்ரபத்திபண்ணுகையாவது- "[illegible]" "த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" (ச0கூ) என்றும், "[illegible]" "அஞ்ஜலி:பரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம்தேவப்ரஸாதிநீ" (ச0எ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அஞ்ஜலிபண்ணிப் பார்ப்போம் என்று அஞ்ஜலிபண்ணினாள். அதவா, கைவிட்டேனென்று ப்ரபத்திபண்ணுகையாவது - "ஸ்வரக்ஷணத்திலே எனக்கு அந்வயமில்லை" என்று மடிபிடித்திருந்த கையைவிட்டு, அஞ்ஜலிபண்ணினாளென்னவுமாம்.

(ஶரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு)என்றது- அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் தப்பாத உபாயமாக அத்யவஸித்த த்ரௌபதிக்கென்றபடி.

(அவ்வாபத்திலே) என்றது - "இன்னபடி" என்று தம்வாயாலே சொல்லமாட்டாமையாலே (அவ்வாபத்திலே)என்கிறார்.

தா.—(ஶங்கசக்ரகதாபாணே) - பரத்வத்தையும், ரக்ஷணோபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் சொல்லுகிறது. (த்வாரகாநிலயாச்யுத!) - ஸௌலப்யத்தையும், "[illegible]" "நத்யஜேயம்கதஞ்சந" என்கிறபடியே - ஆஶ்ரயித்தவர்களை நழுவவிடாதவையும், சொல்லுகிறது. (கோவிந்த! புண்டரீகாக்ஷ!) - ஸௌஶீல்யத்தையும், வாத்ஸல்யத்தையும் சொல்லுகிறது. (ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்) - ரக்ஷிக்கைக்கு அதிகாரம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—" గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్" "கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம்" (ச அ) என்கிறபடியே வாச்யனை க்ருஷ்ணன் தூரஸ்தனா யிருக்கச்செய்தேயும், வஸ்த்ரத்தை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, அவ்வவதாரத்துக்கு வாசகமான "கோவிந்தன்" என்கிற திருநாமமிறே யென்கை. நாராயணஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு வாசகமான

எ.—సఞ్జయం ప్రతి కృష్ణః, "గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్ । ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయాన్నాపసర్పతి" ஸஞ்ஜயம்ப்ரதிக்ருஷ்ணஃ, "கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத்க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம் – ரிணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" (ச௦அ) என்று–அவ்வாபத்திலே நான் ஸந்நிஹிதனாயிருந்து உதவப்பெற்றிலேன்! என்று வ்யஸநப்பட்டான் என்று ஶ்லோகதாத்பர்யம்.

(வஸ்த்ரத்தை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது) என்றதாவது – 'తస్య ప్రసాదాద్ద్రౌపద్యాః కృష్యమాణేऽమ్బరే తదా । తద్రూపమపరం వస్త్రం ప్రాదురాసీదనేకశః ॥ యదా తు వాససాం రాశిస్సభామధ్యే సమాజితః । తతో దుశ్శాసనశ్శాన్తో వ్రీడితస్సముపావిశత్" "தஸ்யப்ரஸாதாத்த்ரௌபத்யாஃ க்ருஷ்யமாணேம்பரே ததா – தத்ரூபமபரம்வஸ்த்ரம் ப்ராதுராஸீதநேகஶஃ–யதாதுவாஸஸாம் ராஶிஃ ஸபாமத்யேஸமாஜிதஃ – ததோதுஶ்ஶாஸநஶ்ஶாந்தோ வ்ரீடிதஸ்ஸமுபாவிஶத்" (ச௦கூ) என்கிறபடியே, த்ரௌபதியை பரிபவம் பண்ணப்போந்த துஶ்ஶாஸநன்தானே கையொழிந்து பரிபவப்படும்படி ராஶி ராஶியாக வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக் கொடுக்கை என்றபடி.

[இறே] என்றது – மஹாபாரத ப்ரஸித்தமென்றபடி.

திருமந்த்ரத்துக்கு வைபவம்சொல்லுகிற ப்ரகாரணத்தில், "கோவிந்தன்" என்கிற திருநாமத்துக்கு வைபவமசொல்லுங்காட்டில், ப்ரகரணத்துக்குச்சேருமோ? என்னும் ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (நாராயணஶப்தார்த்தத்தில்) என்று தொடங்கி. (நாராயணஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு வாசகமான) என்றது – நாராயணஶப்தத்தில் நாரஶப்தார்த்தங்களான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களில் ஏகதேஶமான ஸௌலப்யஸௌஶீல்யகுணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமானவென்றபடி

தொ.—வாச்யனை ஈஶ்வரனைக்காட்டில் அவனுக்கு வாசகமான திருமந்த்ரத்துக்கு அதிஶயம்சொல்லுமளவில், கோவிந்தஶப்தத்தை உதாஹரித்தத்தால் நாராயணஶப்தத்துக்குவந்த ஏற்றமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நாராயணஶப்தார்த்தத்தில்) இத்யாதியால்.

பி.— கசு. ஆனால், கோவிந்தஶப்தமன்றோ உதவினது? திருமந்த்ரமன்றே! என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நாராயண ஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு) என்று தொடங்கி.